

Tam Saha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi

● Şubat 2011

● Sayı: 76

Futbolun gurur arenası

Türkiye Futbol Federasyonu

Adına Sahibi:

Mahmut Özgener

Yayın Yönetmeni:

Zeki Çol

Sorumlu Yazışları Müdürü:

Mazlum Uluç

Yazışları:

Bağış Erten

İlker Uğur

Barış Tarık Mutlu

Nihat Özten

Türker Tozar

Gürsel Kuru

Aydın Güvenir

Görsel Tasarım:

Hasan Teoman

Fotoğraf Editörü:

Haydar Tanışan

Baskı:

Elma Basım

Halkalı Caddesi

No: 164 B-4 Blok

Sefaköy/İstanbul

Tel: (212) 697 30 30

Faks: (212) 697 70 70

Yazışma Adresi:

Türkiye Futbol

Federasyonu

Medya İletişim

Departmanı

İstinye Mahallesi

Darüşşafaka Caddesi

No: 45 Kat: 2

34460

Sarıyer/İstanbul

Telefon: (212) 362 22 22

Dahili: 22 70 / 22 71

e-mail: tamsaha@tff.org.tr

Web Sitesi:

<http://www.tff.org>

YEREL SÜRELİ YAYIN

Para ile satılmaz

Tarihe zafer mührünü

Güney Kore'nin Türk futbol tarihindeki yeri çok farklı. Türk futbolu tarihinde elde ettiği en büyük unvanı o topraklarda ve o ülkenin millî takımına karşı kazandı. 29 Haziran 2002 tarihinde elde edilen dünya üçüncülüğü, 3-2'lik Güney Kore galibiyetiyle gelmişti. Güney Kore ile ilk futbol buluşmamız da yine bir Dünya Kupası finallerindeydi. 7-0'lık galibiyetle başladığımız Güney Kore maçlarımızda 4 galibiyet, 1 beraberlik ve 1 yenilgilik bilançomuz bulunuyor.

Yeniden yapılanma sürecindeki Millî Takımımızın önündeki en yakın hedef, 2012 Avrupa Şampiyonası finalleri. Teknik Direktör Guus Hiddink yönetiminde bir yandan kadrosunu yenilemeye çalışan, diğer yandan da zorlu bir gruptan çıkıp finallere katılma hedefinin peşinde koşan ay-yıldızlılar, gruptaki 5. maçında 29 Mart'ta Avusturya'yı ağırlayacak. İlk dört maçlık periyodun ardından Millî Takım'ın durumu çok da iç açıcı görünmüyor. Kazakistan ve Belçika galibiyetleriyle başlanılan grupta Almanya ve sürpriz Azerbaycan yenilgileri işleri zora sokmuş durumda. Ukrayna ve Polonya'nın ortaklaşa düzenleyeceği finallere grup liderleri direkt girecek ve dörtte dört yapan Almanya bu yolda büyük bir avantaj yakalamış görünüyor. Toplam 9 grubun en iyi ikincisi de grup birincisi gibi muamele görecektir ve Ukrayna-Polonya güzergâhında direkt uçuş bileti alacak. Diğer 8 ikinci ise play-off oynayacak. Kısacası, grup ikinciliği de ciddi bir hedef olarak Millî Takımımızın önünde uzanıyor. 29 Mart'ta oynanacak Avusturya maçı ise adeta bir final niteliğinde. Çünkü Avusturya 3 maçta 7 puanla grup ikincisi. 4 maçta 6 puan toplayan Millî Takımımızın bu maçı kazanması, ikincilik yarışında Avusturya'nın elinden önemli bir avantajı almak anlamını taşıyor. Bu kritik karşılaşma öncesi yapılacak hazırlıklar da önemli elbette. Millî Takımımız işte bu çerçevede 9 Şubat günü Trabzon'da, Hüseyin Avni Aker Stadı'nda Güney Kore ile bir hazırlık maçı oynayacak.

Türk futbol tarihinin en önemli kilometre taşı da bir Güney Kore maçıydı. 100 yılı aşkın futbol geçmişimizin en görkemli zafer tacını, 2002 yılında Güney Kore'nin Daegu kentinde takmıştık. Güney Kore ile Japonya'nın ortaklaşa düzenlediği Dünya Kupası finallerinde Millî Takımımız üçüncülüğü elde ederek adını tarihe altın harflerle yazdırmıştı. İşte 9 Şubat günü Güney Kore ile bu kez bir dostluk maçında karşı karşıya

geliyoruz. Ama mazideki tek temasımız da 2002'deki Dünya Kupası üçüncülüğü maçıyla sınırlı değil. Uzakdoğu'daki dostlarımızla bugüne dek tam 6 kez karşı karşıya geldik. Bu karşılaşmaların dördününü kazandık, birini beraberlikle tamamladık, birini de kaybettik. Attığımız 13 gole karşılık kalemizde 4 gol gördük. 6 maçın resmi olan ikisinden de galibiyetle ayrıldık. Bu maçlardaki gol bilançomuz ise oldukça farklı. Bu iki maçta attığımız 10 gole karşılık sadece 2 gol yedik.

İlk maçta tarihi fark

İlginçtir, Güney Kore ile ilk karşılaşmamız da bir Dünya Kupası finallerine tekbül ediyordu. Yıl 1954. Yer, İsviçre'nin Cenevre kentindeki Charmilles Stadı. Haziran ayının 20'si. Millî Takımımız tarihteki 53. maçını Güney Kore ile oynuyordu. Boğucu bir sıcak vardı ama bu olumsuz atmosfer de millîlerimizin oyunun

hemen başında üstünlüğü ele geçirmesini engelleyemiyordu. Suat Mamat (2), Lefter Küçükandonyadis, Burhan Sargın (3) ve Erol Keskin'in gollerıyla Millî Takımımız ilk randevudan 7-0'lık üstünlükle ayrılmıştı. İsviçre'deki maçtan yaklaşık 7 yıl sonra iki takım bu defa bir özel karşılaşmada, Ankara'da karşı karşıya geldi. Şili 1962 Dünya Kupası grup elemelerinde Norveç ve Sovyetler Birliği maçlarına hazırlanan Millî Takımımız, Güney Kore'yi bu kez tek golle mağlup edebiliyor, 1-0'lık skora Tarık Kutver imza atıyordu. Ancak hemen hatırlatmak gerekir, 4-0'lık ağır Romanya yenilgisinden 10 gün sonra oynanan bu maça Millî Takımımız gençleştirilmiş bir kadroyla çıkmıştı. İki takımın bir kez daha buluşması için tam 41 yıl geçmesi gerekti. 1954 yılından sonra ilk kez Dünya Kupası finallerde boy gösterecek olan Millî Takımımız, hazırlık maçlarından birisini, kupanın ev sahiplerinden Güney Kore ile

Almanya'da oynadı. 26 Mart 2002 tarihli maçın adresi Bochum'daki Ruhr Stadı'ydı. Millî Takımımız Güney Kore'ye ilk kez gol atamıyor ve Uzakdoğulu rakibimiz, üçüncü maçından beraberlik çıkarmayı başarıyordu.

Tarihin altın sayfası

Türk futbol tarihinin altın sayfasını mühürleyen unutulmaz maç da bir Güney Kore karşılaşması oldu. Millî Takımımız, Güney Kore-Japonya ortak yapımı Dünya Kupası finallerinde Brezilya, Çin ve Kosta Rika ile birlikte yer aldığı gruptan çıkmayı başardıktan sonra Japonya ve Senegal'i de 1-0'lık skorlarla alt edip yarı finale çıkıyor, ancak Brezilya'ya 1-0 mağlup olarak final şansını yitiriyordu. Önümüzdeki hedef dünya üçüncülüğü, karşımızdaki rakip ise tıpkı bizim gibi sürpriz bir şekilde bu noktaya gelen ev sahiplerinden Güney Kore'ydü. İki takım, 29 Haziran 2002 günü Daegu kentindeki Dünya

orada bastık

Kupası Stadı'nda karşı karşıya geldi. Güney Kore'nin başında, Millî Takımımızın bugünkü Teknik Direktörü Guus Hiddink bulunuyordu. Maç, bir rekor golüyle başladı. Başlama vuruşunu Güney Koreliler yapıyor, topu kapan İlhan Mansız'ın pasıyla buluşan Hakan Şükür rakip kaleciyi avlıyordu. Kronometrelerin 11. saniyeyi gösterdiği sırada gelen bu gol, Dünya Kupaları tarihinin en erken atılan golü olarak kayıtlara geçiyordu. Bu erken gol, maçın son derece heyecanlı ve gol sağanağı halinde geçeceğinin habercisi gibiydi. Nitekim 9. dakikada Güney Kore'nin kazandığı serbest atışı kullanan Lee Eul Yong, mükemmel bir vuruşla beraberlik golünü ağlarımıza gönderdi: 1-1. Gol yağmuru bitecek gibi değildi. 13. dakikada Yıldırım Baştürk'ün pasıyla savunmanın arkasına sarkan İlhan Mansız, Hakan Şükür'le paslaştıktan sonra topu uygun

pozisyonda önünde buluyor ve yakın mesafeden bir vuruşla Millî Takımımızı bir kez daha öne geçiriyordu: 2-1. İlk iki golün kahramanları İlhan Mansız ile Hakan Şükür'ün ortaklığı 32. dakikada Millî Takımımıza bir gol daha getirdi. Hakan Şükür'le verkaç yaparak savunmanın arkasında topla buluşan İlhan, plase bir vuruşla kendisinin ikinci, takımının üçüncü golünü kaydetti: 3-1. Maçın son dakikasında Chong Gug Song'un ceza alanı dışından attığı gol, maçın skorunu 3-2 olarak belirliyor, Millî Takımımız, tarihinin en büyük başarısını dünya üçüncülüğü unvanıyla elde ediyordu. Karşılaşmanın bitişinin ardından futbolun güzellikleri tüm dünyayı sımsıcak etkisi altına aldı. İki takım

oyuncuları birbirlerine sarılarak tribünlere gitti, ellerde Türk ve Kore bayraklarını taşıyan 64 bin kişinin sevgi seline alkışlarla karşılık verdi. Tribünlerde iki ülkenin dev bayrakları açıldı, muhteşem tablo, teknoloji harikası stattan taşıp televizyon ekranlarından tüm dünyaya yayıldı.

Son maçı kaybettik

Güney Kore ile o tarihi maçın iki yıl sonrasında üst üste iki maç daha yaptık. Millî Takımımızın başına Ersun Yanal getirilmiş ve bir yeniden yapılanma dönemine girilmişti. Ay-yıldızlılar, Ersun Yanal'lı döneme başarılı bir başlangıç yapmış, özel maçlarda Belçika'yı 3-2, Avustralya'yı da 3-1 ve 1-0'lık skorlarla mağlup etmişti. Avustralya ile başlayan doğu turnesindeki yeni durak Güney Kore'ydü. İki takım, Dünya Kupası Stadı'nda 2 yıl öncesinin rövanşına çıkmıştı. Korelilerin büyük sevgi gösterileri arasında oynanan maçın 21. dakikasında Hakan Şükür'ün golü 90 dakikanın 1-0'lık galibiyetle kapanmasını sağlıyordu. İki takım üç gün sonra bir kez daha karşı karşıya

geldi. Millîlerimiz Hakan Şükür'ün attığı golle ilk yarıyı önde kapatmasına rağmen galibiyeti koruyamayarak Daegu Dünya Kupası Stadı'nı 2-1 yenik terk etti. Bu mağlubiyet aynı zamanda Güney Koreliler karşısındaki ilk yenilgimizdi.

Değiştiler, geliştiler

Gerçekten de Güney Kore, 1954'te 7-0 yendiğimiz Güney Kore değil artık. Yıllar içinde büyük değişim ve gelişim sağladılar, Asya kıtasının en iyi futbol ülkelerinden biri haline geldiler. 1986'dan itibaren düzenlenen 7 Dünya Kupası'nın da finallerinde boy gösteren Uzakdoğulular, en büyük başarılarını Japonya ile birlikte ev sahipliğini üstlendikleri 2002 Dünya Kupası'nda elde etti. Guus Hiddink yönetimindeki Güney Kore, İtalya ve İspanya gibi devleri eleyerek yarı finale geldi ancak Millî Takımımıza yenilerek dünya dördüncülüğü ile yetindi. Koreliler bu çıkışın devamını da 2006 finallerine katılarak ve 2010 Dünya Kupası finallerinde ikinci turu görenek getirdi.

Türkiye-Güney Kore A Millî Maçları

Tarih	Maç	Skor	Organizasyon
20.06.1954	Güney Kore-Türkiye	0-7	Dünya Kupası 1954 Finalleri
08.10.1961	Türkiye-Güney Kore	1-0	Özel Maç
26.03.2002	Güney Kore-Türkiye	0-0	Özel Maç
29.06.2002	Güney Kore-Türkiye	2-3	Dünya Kupası 2002 Finalleri
02.06.2004	Güney Kore-Türkiye	0-1	Özel Maç
05.06.2004	Güney Kore-Türkiye	2-1	Özel Maç

Bu mekân oynatır!

Galatasaray'ın uzun yıllar hasret çekip nihayet kavuştuğu muhteşem stadı Türk Telekom Arena, 15 Ocak günü Ajax'la oynanan özel maçla açıldı. TOKİ'nin yaptırdığı stadın kapasitesi 52 bin 650 kişi. Tribünleri iki kademeli olarak inşa edilen Arena, 157 locaya sahip. Tüm tribünlerin kapalı olduğu Arena'da, alttan ısıtılmalı sistem sayesinde soğuklarda sahanın donması engelliyor. Drenaj sistemi sayesinde de zeminde su birikintileri oluşmuyor. UEFA standartlarında yapımı gerçekleştirilen stat, Galatasaray ile Millî Takım'ın maçlarına ev sahipliği yapacak.

Güzel futbol güzel statlarda oynanıyor artık. Ya da güzel ve modern statlar, zeminleri, tribünleri, konforlarıyla bambaşka bir ambiyans oluşturuyor ve belki vasat oyunları bile makyajının kalitesiyle güzelleştiriyor. Bu tezin en çarpıcı vurgusunu, yazımızın konusu olan Türk Telekom Arena'nın reklamlarında oynayan Cem Yılmaz yapıyor. Yılmaz'ın saha kenarında yan yana duran iki topa tek vuruş yapıp farklı yönlerdeki iki kaleye sokması ve kendisini şaşkınlıkla izleyen Galatasaraylı oyunculara, "Mekân oynatıyor" demesi, tam da bunu ifade etmiyor mu? Modern statlar ulaşım kolaylıkları, tribünlerindeki konforları, oyunu izleme rahatlıkları, mimari güzellikleri, ferahlıkları ve sadece maç günlerinde değil 7/24 yaşayan özellikleriyle günümüz futbol endüstrisinin ihtiyaçlarına cevap veriyor. Bir zamanlar Avrupa'da gıpta ile izlediğimiz, isimlerinden efsane gibi bahsettiğimiz modern statların benzerleri artık Türkiye'de de yükseliyor. Atatürk Olimpiyat Stadı'yla başlayan, Fenerbahçe'nin Şükrü Saracoğlu Stadı ve Kayserispor'un Kadir Has Stadı'yla devam eden modern statlar

çizgisinin ulaştığı son nokta, Galatasaray için Seyrantepe'de inşa edilen Türk Telekom Arena oldu. Çok uzun yıllar öncesinden hayalleri süsleyen, sık sık maket halinde önümüze gelen stat, devletin işe el atmasıyla çok kısa bir sürede tamamlanarak hizmete girdi. Maçlarını Ali Sami Yen Stadı'nda oynayan ancak bu stadın hem eskimesi hem de şehir içinde kalması nedeniyle modern bir stat için yıllardır çaba harcayan Galatasaray yönetimi, Faruk Süren ve Mehmet Cansun dönemlerinde Ali Sami Yen'in yeniden inşasını esas alan projeler hazırlamıştı. Fakat bu projeler hayata geçirilme şansı bulamamıştı. Rahmetli Özhan Canaydın'ın başkanlığı döneminde ise TOKİ ile yapılan anlaşmayla Seyrantepe'deki stadın temeli 13 Aralık 2007 tarihinde atıldı. Türk Telekom Arena Stadı'nın mimarlığını bu tarz uluslararası projelerde daha önce çeşitli görevler üstlenmiş olan ve daha önce Stuttgart'taki stadın yenilenmesi çalışmalarında görev almış olan Mete Arat üstlendi. Oldukça kısa bir sürede tamamlanan Türk Telekom Arena, 15 Ocak 2010 günü Galatasaray ile Ajax arasında

oynanan özel maçla hizmete girdi. Stadın isminin Türk Telekom Arena olması da Türkiye'de gerçekleştirilen bir ilkle ilgili. Ağustos 2008'de Galatasaray Kulübü ve iştirakleri, Türk sporunda dev bir birlikteliği gerçekleştirdi ve Türk Telekom ile pazarlama, reklam ve tanıtım anlaşması imzaladı. Buna göre Türk Telekom, Ali Sami Yen Spor Kompleksi içinde inşaatı süren stat projesine ismini verdi. Böylece Avrupa'nın en iyileri arasında gösterilen stat, açılışından itibaren 10 yıl süreyle Türk Telekom Arena adıyla anılacak.

52 bin 650 kişilik kapasite

Stadın kapasitesi 52 bin 650 kişilik. Stadın araziye konumlanmasıysa kuzey-güney oryantasyonuna yakın bir açıda. Toplam saha boşluğu kenar çekmeleri ile birlikte yaklaşık

69 metrekare büyüklüğündeki digital skorboarda sahip. Çim sahanın ölçüleri ise 68x105 metre. Statta 193 kişi kapasiteli basın tribünü bulunuyor. Ayrıca 150 kişilik basın çalışma salonu ile birlikte basın tribünü her türlü teknolojik donanıma sahip. Naklen yayın kamera yerlerine Türkiye'de ilk defa yapılan sabit kablolama gerçekleştirildi. Statta futbolcular için konferans salonu, ısınma odası, futbolcu restoranı, eşler ve çocuklar için kreş, oyun ve bekleme odaları var. Galatasaray'ın oynayacağı maçlarda kullanılmak üzere 300 metrekarelik Wembley tipi özel soyunma odası bulunuyor. Galatasaray'ın oynamadığı maçlarda kullanılmak üzere iki yabancı takım için ekstra soyunma odaları da var. Takımlar, hakemler ve VIP misafirleri özel bir yoldan, kimseyle karşılaşmadan stada girebilecek.

10 dakikada boşalıyor

Modern statların önemli özelliklerinden birisi çabuk dolması ve çabuk boşalabilmesi. Türk Telekom Arena da bu özelliklere sahip bir stat. Giriş ve çıkışlar planlanırken kitle kontrolüne dikkat edilmiş. Misafir seyirci, açık tribün seyircisi gibi farklı seyirci gruplarının kontrollü bir şekilde stada giriş çıkışının sağlanmasına özen gösterilmiş. Koridorlar ve merdivenler bu ihtiyaçlara cevap verecek biçimde ayarlanmış. Seyirci 8-10 dakikada stadi boşaltabiliyor. Stat girişinde 84 adet turnike var ve stada girişler turnike başına saate 660 kişinin geçebileceği şekilde hazırlandı. Tüm katlara asansörle ulaşılabilir. Tribünlere çıkmak için ayrıca hem merdivenler hem de yürüyen merdivenler bulunuyor. Stadın otoparkı ise 3 bin 500 araç kapasiteli olarak inşa edildi. Stada seyirci taşıyan otobüsler Cendere Deresi yolundaki bir noktada park ediyor. Ayrıca görevliler ve güvenlik birimleri için de aynı mahalde belirli bir yer ayrıldı. Metro ile gelenlerse Seyrantepe durağından TEM'in altından inşa edilen geçitten geçerek stada ulaşabiliyor ve yaklaşık 250 metrelik bir mesafeyi yürüyerek tribünlere girebiliyor. Evet, Galatasaray yıllardır süren zahmetli bir sürecin sonunda yeni ama ondan da öteye endüstriyel futbolun gereklerine tam anlamıyla cevap veren modern bir stada kavuşmuş durumda. Darısı bütün kulüplerimizin başına.

10 bin metrekare. Tribünler ise iki kademeli olarak inşa edildi. Oturum alanı yaklaşık 43 bin metrekareyi buluyor. Statta 157 loca, 5 bin 500 VIP koltuk bulunuyor. İki kademeli tribünlerin alt kademesi yaklaşık 20 derece eğimli. Bu sayede alt tribünlerin iyi bir seyir için sahayı tam olarak görebilmesi amaçlandı. Üst kademe tribünlerin eğimi ise yukarıdan tüm sahayı taç çizgisi de dâhil görebilmesi için 34 derece olarak yapıldı. Alt ve üst tribünlerin arasında localar, VIP alanları, stadyum yönetimi, Galatasaray Müzesi, GS Store satış noktaları ve restoran bulunuyor. Tribünlerin sahaya yakınlığı da UEFA kriterlerine uygun olarak düzenlendi. Sahayla tribünlerin başlangıcı arasındaki mesafe 6 metre. Bu sayede hem reklam panolarının rahatça saha içine konması hem de gerekli hallerde itfaiye veya ambulansın rahatlıkla saha içine girmesi amaçlandı. Tüm tribünlerin kapalı olduğu Arena'da, alttan ısıtılmalı sistem sayesinde soğuklarda sahanın donması engelliyor. Drenaj sistemi sayesinde de zeminde su birikintileri oluşmuyor. UEFA standartlarında yapımı gerçekleştirilen stat, Galatasaray ile Millî Takım'ın maçlarına ev sahipliği yapacak. 190 metre eni, 228 metre boyu ile dünyanın modern statları arasında katılan Türk Telekom Arena,

Düşünce devrimi

Millî Takımımızın tarihindeki en büyük zaferinin altında onun imzası var. Trabzonspor ve Millî Takım'da görev yaptığı 1990 ve 2000'li dönemlerde elde ettiği başarılarla gölge düşürülmeye çalışılsa da Güney Kore'den döndüğü günden bu yana adeta bir "futbol bilgisi" muamelesi görüyor. Geçtiğimiz sezon Türkiye Kupası'yla buluşturduğu Trabzonspor'u bu sezon şampiyonluğun en güçlü adayı yapan usta teknik adam, yol gösterici fikirlerini TamSaha'yla paylaştı.

Mazlum Uluç

▼Sezonun ilk yarısını lider tamamlayan takımın teknik direktörünüz. Geçtiğimiz sezonu da Türkiye Kupası'nı kazanarak tamamlamıştınız. Göreve başladığınızda elinizdeki kadro hemen hemen aynıydı ama saha içi sonuçları açısından sorunlar yaşıyordunuz. Takımı o günlerden bu noktaya getirirken neleri değiştirdiniz?

▲"Elimizde bir kadro vardı ve başarılı olamamıştı, dolayısıyla bunlar değersizdi" gibi bir söylemi doğru bulmuyorum. Elimizde olan değerler değersiz değil. Ya da diğer takımlarda işler kötü gidiyorsa oradaki değerler de değersiz değil. Futbol iyi oyuncuyla oynanır, bu doğru. Ama iyi oyuncuların verimleri de çok önemlidir. İş sadece oyuncularla bitmez. Yönetim, teknik ekip, personel, camia ve seyircinin bütünlüğü de çok önemlidir. Bir yerden başlamazsanız bir yere gidemezsiniz. Başlangıçlar çok önemlidir. Ama öncesinde yapılan hatalar da sizin için bir çıkış noktası

Özellikle büyük kulüpler için en kolay iş takım kurmak. Ama onlar en büyük sorun olarak takım oluşturmayı görüyor. Oysa bir kulübün kurumsal kimliği, tesisi, işleyişi, gelir-giderleri iyiyse o zaman her sorun çözülür. Diğer kulübün değil takımın başarısıdır.

Harcamalarda hataları tespit etmek gerekiyor. Bu başlı başına bir iş. Federasyonun harcamalarda denetim görevi yapması lazım. Bütün kulüplerin transferdeki rakamların büyümesinden şikâyetçi olduğunuzu biliyorum ama uygulamada hiçbir tedbir alınmıyor.

Digitürk büyük fedakârlık yapıyor ve futbola büyük kaynak aktarıyor. Naklen yayın pastası birkaç kat büyüdü, peki ne değişti? Eğer pasta iki kat büyüdüyseniz, benim, futbolun içindeki herkesin iki kat daha fazla çalışması lazım.

olabilir. Hatalar yaparsınız ve bir noktaya gelirsiniz, işte tam da oradan başlamanız gerekebilir. Daha da önemlisi şu; ünlü heykeltıraş Rodin'e "Bu heykeli nasıl yaptınız?" diye sormuşlar, "Ben bir şey yapmadım. Taşın üzerinde o eser vardı. Ben fazlalıkların atınca ortaya çıktı" cevabını vermiş. O çocuklarda değer var zaten. Ben bunu sadece bizim

takımımız için değil, bütün takımların oyuncularını için söylüyorum. "Siz bir değersiniz, ama bazen eksikleriniz, bazen de fazlalıklarınız var. Eksiklerinizi tamamlayın, fazlalıklarınızı atın" diyorum. İşte bu noktada bir sıkıntı var. Bazen doğruları atıyorlar ve dolayısıyla geriye gidiyorlar. Fazlalıkları atınca oyuncu hafifliyor ve gerekeni yapabildiğini görüyor. O zaman işler de doğru

yürüyor. Oyunculuk karakteri dediğiniz şey de budur zaten. Bizim yaptığımız şey hocaluktur, yani rehberlik, yardımcı olmaktır. Oyuncu işi kendisi yapıyor. Genelde Türkiye'de hocalar olarak başarısızlığı üzerine almak için "Benim sorumluluğum" deriz, işler iyi gidince de hava atmak için "Ben yaptım" deriz. Ben işin o taraflarında değilim. Takım içinde de şunu söylüyorum, "Ben size rehber olarak yardımcı olmaya çalışıyorum, bu ülke içinde de 70 milyondan biriyim." Her insan bunu yapabilir. Yeter ki bu anlayışla kendisini yetiştirensin. Ama fırsatçı, hazırı kullanan, başkalarını suçlayan, sorun çözme çabasına sorun üreten olursanız, ne antrenörlük yapabilirsiniz ne de oyunculuk.

▼Türk futbolunda son döneme baktığımızda çok para harcayanların aynı oranda başarılı olamadığını görüyoruz. Bugünkü tabloda Trabzonspor, Bursaspor ve Kayserispor, kendilerinden çok daha yüksek maliyetle kurulmuş kadroların önünde yer alıyor. Bunu nasıl açıklamak gerekiyor?

▲Türkiye bunları yaşayacak. Aslında daha önce de yaşamıştı. Türkiye kendi geçmişine bakıp başarı ve başarısızlık sebeplerini iyi araştırabilse, analiz edebilse, bu kadar fazla hata da yapmaz. Bu iş, Federasyon'dan, Millî Takımlardan başlanıp, antrenör ve oyunculara geçerek halledilebilir. Meselenin bu taraflarında işleri ne kadar iyi yaparsanız yapın, hata yine olacak. Şimdi baktığınız zaman Fenerbahçe başarısız mı? Hayır. Kadrosuna baktığınız zaman

her şey doğru yapılmış. Ama yürümeyen bir şeyler var. İş sadece transferle çözeceğinizi zannederseniz çözemeyebilirsiniz.

▼Peki, nedir mesele?

▲Ben sadece kendi kulübüm için konuşabilirim. Çünkü kendi kulübümdeki sorunları da içine girdikten sonra görebiliyorum. Biz de hata

yapmamız gerek

Bizim işimiz oyuncunun eksiklerini gidermekse, fiziksel ya da taktik antrenmanların yanında davranış bozukluklarıyla da ilgilenmemiz gerekir. Bir oyuncunun yeteneklerinin yanında karakteri de çok güçlü olmalı.

Şimdi sonuçlara ve değişime bakarak benim için "Çok iyi" diyebilirsiniz. Oysa bugün de hatalarım var. Ben de mükemmel değilim, hiç kimse de mükemmel değil. Bu tip övgü de benim için zararlı. Çünkü benim daha yapacak işlerim var.

Madem ki görevde Hiddink var, gelin konuşalım. Belki o bize bir şey öğretecek, belki biz ona. Tanımadan, bilmeden karar veremezsiniz ki. Aynı şeyi bana da yaptılar. Ona yabancı olduğu için yabancı gibi davranıyorlar ama bana Türk olduğum halde yabancı gibi davrandılar.

Geçtiğimiz sezonun Fenerbahçe'si bence başarılıydı. Bizi kupada yenselerdi kupa şampiyonu olacaktı, Burak o golü atmaya lig şampiyonu. Tarihi rekorlarla iki kupa alacaktı. Ama onlar başarısız, Galatasaray'la Beşiktaş daha başarılı gibi gösterildi. Bu nasıl iştir? Bu nasıl bir kriter?

Şenol Güneş

yapıyoruz. Ama bunları kamuoyuyla paylaşmıyoruz. Fakat şunu söyleyebiliriz, biz de fazla para harcıyoruz. Daha az para harcıyarak da işi götürebiliriz. Mesela Gökhan Ünal'ı 6.5 milyon euroya aldık. Faydalanabildik mi? Hayır. Biz hep iyi sonuçlarla eksiklerimizi kapatıyoruz. Fenerbahçe tek santrfor kullanıyor ve sezonun ilk yarısı için elinde burada oynatabileceği Niang,

Semih, Güiza ve Gökhan vardı. Size, "Git Fenerbahçe'ye bir santrfor al" deseler bunlardan birisini alırsınız. Ben de onları alırım. Yani adam transferde yapacağını yapmış. Ne yapacaksınız yani, sadece birini oynatabileceğiniz mevki için beşinci bir santrfor daha mı alacaksınız? Demek ki kadro zenginliği var. Gelin Beşiktaş'a, durum aynı. Bir sezon önce Galatasaray'ın da durumu

aynıydı. Bütün yerlileri Millî Takım'da oynuyordu, yabancıları da kendi ülkelerinin millî oyuncularıyla. İki takım yapabilecek zenginlikleri vardı. Üstelik hepsi her an oyuncu alabilecek güce sahip. Demek ki en kolay yer orası. Ama onlar en büyük sorun olarak takım oluşturmayı görüyor. Oysa bir kulübün kurumsal kimliği, tesisi, işleyişi, gelir-giderleri iyiyse o zaman her sorun çözülür.

Diğeri kulübün değil takımın başarısıdır. Fenerbahçe, Beşiktaş, Galatasaray büyük kulüplerdir. Biz de Bursaspor da büyük kulüpleriz. Diğerleri de bu yolda ilerliyor. Ama harcamalarda hataları ayrıca tespit etmek gerekiyor. Bu başlı başına bir iş. Trabzonspor bir oyuncuya talip olduğu zaman kulübü 5 isterken, Anadolu'dan herhangi bir takıma aynı oyuncuyu 1'e verebiliyor.

O zaman bu tuzağa düşmeyeceksiniz. Ya da Anadolu'da 300 bin liraya oynayan oyuncu, büyük kulübe gelirken 1 milyon lira isteyebiliyor. Büyük takıma daha pahalıya mı daha ucuza mı gelinir? Daha ucuza olması gerekir ama bir yanlışlık var. Federasyonun doğru yolu göstermesi ve harcamalarda bir denetleme görevi yapması lâzım. Harcamalar denetlenmezse o zaman bu sıkıntılar sürer. Yani "Ben harcarım, sonra da giderim" mantığı olmamalı. Bütün kulüplerin transferdeki rakamların büyümesinden şikâyetçi olduğunu biliyorum ama uygulamada hiçbir tedbir alınmıyor. DigiTürk büyük fedakârlık yapıyor ve futbola büyük kaynak aktarıyor. Naklen yayın pastası birkaç kat büyüdü, peki ne değişti? Eğer pasta iki kat büyüdüse benim, benim, futbolun içindeki herkesin iki kat daha fazla çalışması lâzım. Değeri artan ürünü güzelleştirmemiz gerekiyor.

Suyu isteyen içer

▼**Sorunlu oyuncularla uğraşmak gibi bir iş alanınız da var sizin. Onları belirli bir noktaya taşıyor hatta Millî Takım'a kazandırılıyorsunuz.** ▲Oyuncuların daha önce ne yapıp ne yapmadığına değil, bugünkü uyumuna bakıyoruz. Belki çok daha kolay gelen bir oyuncu buradan gidebiliyor. Antrenör olarak biz eğitimciyiz ama birinci görevimiz yarışmacılık. Dolayısıyla yarışma yapan antrenör de oyuncunun eğitimiyle

Yapabileceğimin en iyisini yapmak istiyorum ama bunun zirvesinin neresi olduğunu bilmiyorum ki. Sonsuz bir şey bu. Her zaman daha iyisi var. Takımım 7 gol attığında ben 10 gol atmasını isterim. Rakibe hiç pozisyon vermemek isterim. Hayallerim çok büyük.

Tüm yetenekli oyuncuları güçlü hale getirip bir arada oynatabilirsiniz. Barcelona böyle oynuyor ama oraya çıkmak için 10 sene, 20 sene çalıştılar. Bana "İki ayda bunu yap" diyorlar. Hem bunu yap, hem maçı al, hem oyuncu yetiştir, hem de para harcama. Çok komik bir ülkeyiz.

Barcelona'nın bütün oyuncularını alın Türkiye'ye getirin, yine Barcelona gibi oynayamazlar. Düzen yok çünkü. Oyuncuyu aldıktan sonra parasını tarihinde veriyor musunuz? İlgimiz, övgümüz, her şeyimiz yanlış. Kriterlerimizin ne olduğu belli değil. Onun için bizim topyekûn düşünce devrimi yapmamız gerekiyor.

Önemli olan, oyuncu gruplarının kendisine güvenle oynayabilmesi. Benim oyuncum genç takımdan gelip rahatlıkla pas yapabilmeli, rakibinden topu almaya çalışmalı. Benim başarım o işte. Herkes için şampiyonluk önemli, benim içinse bir araç.

uğraşmaz. Çoğu da öyle yapıyor ve bunda da haklıdır. Ama ben diyorum ki, bizim işimiz oyuncunun eksiklerini gidermek. Bunun için fiziksel ya da taktik antrenmanlar yaptırıyoruz değil mi? Peki, davranış bozukluklarını gidermezsek bunlar ne işe yarar? O da sizin göreviniz. Belki de birinci göreviniz. Bir oyuncunun yeteneklerinin yanında karakteri de çok güçlü olacak. Burada söylemek istediğim genel anlamdaki ahlâk değil. Tenkitten ya da övgüden az etkilenen, ne yaptığını bilen, doğru analizler yaparak kendisine yön verebilen, toplumla ilişkilerini iyi kurabilen, takım içindeki dengeleri gözetebilen, baskı altında kendisini yönetebilen oyuncuları ortaya çıkartabilmek bizim görevimiz. Bu da kolay değil. Çünkü daha önce aldıkları 0-6 yaş grubu eğitimi var, 15 yaşına

kadar olan eğitim var. Şöhretin, paranın, makamın getirdiği değerler karşısındaki eğitim var. Biz mümkün olduğunca ne verebilirsek onu vermeye çalışıyoruz. Diyorum ya oyuncu kendisi yapıyor. İsteddiği zaman benim işim kolay, ama istemiyorsa, ona bir şey veremem. Bakın, köyde inekleri otladıktan sonra su içmeleri için dere kenarına getirirlerdi. İneklerin hepsi istisnasız oraya gelirdi. Ama iş su içmeye geldiğinde, isteyen içer, isteyen içmezdi. Dere kenarına getirirsiniz fakat içmek istemeyene zorla su içiremezsiniz. Bizim işimiz dere kenarına getirmek, içenleri kurtarmak, içmeyenleri de kesmek (gülüyor).

▼**Sabrın da bir sınırı var değil mi?**

▲Olmaz mı? Biz kurum için çalışıyoruz. Kurumu kurtarabiliyorsa ne âlâ. Bana yapılan hataya göz yumarım ama kuruma karşı yapılana asla.

▼**2002'de Millî Takım'ı dünya üçüncülüğüne taşıran bile bazı kesimler tarafından çok eleştirilen bir Şenol Güneş vardı. Şimdi ise elinde sadece bir Türkiye Kupası bulunmasına rağmen her kesim tarafından alkışlanılan ve takdir edilen bir Şenol Güneş var. Sizce o günden bu yana değişen ne? Siz mi değiştiniz, size bakış mı?**

▲Bu sadece benimle değil, o yorumları yapan insanların da değişen şartlarla birlikte değişmesiyle ilgili. Diyelim ki sen her şeyi daha farklı yapıyorsun. İyi ama önemli olan benim nasıl algıladığım. Benim seninle ilgili fikirlerim değişmiyorsa, senin değişmenin bir anlamı kalmıyor. İnsanın kendisi değiştiği zaman dünyası da, algıları da değişiyor. Bakın ben o günden bugüne mutlaka değiştim. Ama karşımdakiler değişmezse beni anlamaları mümkün olmaz. Bir kısmı 1, bir kısmı 2, bir kısmı 10 sene sonra beni anlayabilir. Çocukken babamız bir şeyler yapıyor, anlayamıyoruz. Aradan yıllar geçince "Adam haklıymış" diyoruz. Ama mühim olan zamanında anlayabilmek. Buna rağmen geç kalınmış değil. Öğrenmek zaten budur. Bunun için insanları suçlamamak, normal kabul etmek lâzım. Ben bunları kulübümdede yaşadım. Oyuncuya iyilik yapıyorsunuz ama "Hadi aslanım, sensiz olmaz" demediğiniz için küsebiliyor. Çünkü başkaları onu böyle etkiliyor. İki sene sonra futbol hayatı bitiyor. Oysa ben ona ayna tutuyorum, doğruları gösteriyorum. Bazen anlamıyor. Çünkü bu onun algılaması ve hayat görüşüyle ilgili bir şey. Dünya Kupası dönemine gelirsek, zaten beni istemeyen bir kesim vardı. Başarısız olacağımıza şartlanmışlardı. İçlerinde bir iddia vardı ve bu iddia içerisinde davranıyorlardı. Mantık yoktu, ülke çıkarları yoktu, bakış açısındaki kriterler yanlıştı. Sadece "Şenol başarısız olsun" düşüncesiyle hareket edenler vardı. Benim duruşum hiç değişmedi, o gün de aynı, bugün de aynı. Bugün itibarıyla de aynı yanlış yapıyor. ▼**Millî Takım'ın başındakilerle ilgili olarak mı?** ▲Evet. Millî Takım'ın başarısız olması beni üzer ama genelde insanların da böyle bir düşünce var. Hâlbuki Dünya Kupası'nda yer almak, yani zirvede olmak sana-bana değil, ülkeye yarar getirir. Bu zarar etme düşüncesini anlayamıyorum. Biz kurumları ve ülkeyi büyütmeyi düşünmediğimiz için hata yapıyoruz. Biraz önceki sorunun cevabına dönersek, eğer bugünkü sonuçları almasaydım belki bugün yine beni görmeyecektlerdi. Oysa bugün de benim hatalarım var. Ben de mükemmel değilim, hiç kimse de mükemmel değil. Ama şimdi sonuçlara ve değişime bakarak benim için "Çok iyi" diyebiliyorsunuz. Bu tip övgü de benim için zararlı. Çünkü benim daha yapacak işlerim var.

Bana yabancı gibi davrandılar

▼**Yanlışları da göstermek gerekiyor yani.**

▲Tabii. Ama bunun da bir yöntemi var. Eski eleştiri biçimlerini bırakmak, aksini söyleyerek büyüme çalışmaktan da vazgeçmek gerek. "Hocam bunu böyle yapıyorsun ama şurası eksik, şöyle yapsan daha iyi olur" denilebilir. Ben bunu oyuncularım için yapıyorum. Onlara eksiklerini, hatalarını söylüyorum. Onları suçlamıyorum. "Sen yaramazın" demiyorum. Antrenmana geç mi kaldın? Bunun bir cezası var. Bu cezayı sana değil, senin hareketine veriyorum. Şimdi Millî Takım'ın başında Hiddink var. Başlangıçta ona karşı bir kampanya başlatılmıştı. Bunun kime ne yararı var? Ben Hiddink'i korumuyorum. Ama madem ki takımın başına getirilmiş, onun da bir değeri ve bilgisi var. O zaman gelin konuşalım. Belki o bize bir şey öğretecek, belki biz ona. Tanımadan, bilmeden buna karar veremezsiniz ki. Aynı şeyi bana da yaptılar. Ona yabancı olduğu için yabancı gibi davranıyorlar ama bana Türk olduğum halde yabancı gibi davrandılar.

▼**İnsanın aklına, "Acaba Şenol Güneş Trabzonspor'un başından hiç ayrılmasaydı, takım bugün hangi noktada olurdu?" diye bir soru geliyor.**

▲İyi de olabirdi, kötü de olabirdi, bunlar hep varsayım. Son dönemde de 7 ay kalıp bıraktım. Verimli olamayacağımı düşünmüştüm çünkü. Kalmamın ne oyuncuya ne de kulübe faydası olacaktı. Ben bazen kendim zarar gösem de sıkıntıya göğüs gerip kalabiliyorum ama o dönemde kalmamın bir faydası olamayacaktı. 1996'da ise nereden alıp nereye

geldiğimize baktığımızda iyi işler yaptığımızı düşünüyorum. Ama o başarı bize başarısızlık olarak empoze edilmeye çalışıldı. Çünkü sonuca bakılarak hüküm verildi. Oysa neye göre başarı, neye göre başarısızlık? Trabzonspor bu sezon şampiyon olamazsa başarısız sayılacağı. Hani başarılıydık, ne oldu? Geçtiğimiz sezonun Fenerbahçe'si mesela, bence başarılıydı. Bizi kupada yenselerdi kupa şampiyonu olacaktı, Burak o golü atmasa lig şampiyonu olacaktı. Tarihi rekorlarla birlikte iki kupa alacaktı. Ama onlar başarısız, üçüncü ve dördüncü olan Galatasaray'la Beşiktaş daha başarılı gibi gösterildi. Bu nasıl işti? Bu nasıl bir kriter? Takım o noktada darmadağın olabiliyor. Doğru işler unutuluyor, her şey sil baştan yapılıyor. Bu hepimiz için geçerli. 2002 Dünya Kupası'ndan sonra da "Doğru işlere devam edelim, yanlışları atalım" demiştik.

▼**Evet, bu nokta çok önemli. O dönemde, "Dünya Kupası'nda üçüncü olduk ama dünyanın en iyi üçüncü futbol ülkesi değiliz. Ancak bugün kazandığımız ivmeyle bunu başarabiliriz" demiştiniz.**

▲Arkasından bir de antrenörlerle toplantı yaptım, "Burada bir sonuç var. Arkasını nasıl getirebiliriz? Bir model, bir ekol oluşturmak için bir şeyler yapalım" dedim. Ama o zaman yapmadı, hâlâ da yapılmıyor. Hâlâ, "O niye oraya geldi, bu niye buraya geldi?" diye tartışıyoruz. Hepsini atalım, sen gel, yine aynı şeyi konuşacağız. Çünkü vizyonumuz bu. Gelen de aynı düzene uyuyor, hiçbir şeyi değiştirmiyor. Maaşef bulduğumuz ortam bu. Onun için, bataklıktaki sinek olmayalım, bataklığı kurutalım diyoruz. ▼**Nasıl yapacağız bunu?** ▲O yüzden ben geniş düşünen

Altyapı için tesisler, eğitim, organizasyon, malzemeler çok iyi olmasına rağmen mevcut düzen içerisinde kaynaklar iyi değil. Aileler çocuklarının futbolcu olmasını, para getirsin diye istiyor. Gençlerimizin hobileri arasında futbol oynamak yok. İnternet daha önce geliyor.

Kulüplerin yapılarının gözden geçirilmesi, antrenör ve oyuncuların sivil toplum örgütleri haline dönüşmesi, sorumlulukların artması gerekiyor. Yanlış yapan antrenörün cezasını kendi örgütü verebilmeli. Trilyonların döndüğü yerde mutlaka örgütlülük olmalı.

Para vererek başarı yakalanmaz. Doğru işleri yaparak başarılı olabiliriz. Bakın bir şey söyleyeyim, işini doğru yapıp başarılı olan hiçbir antrenörün parası arttırılmaz. İşleri yanlış yapıp da gönderilen antrenör daha fazla iş bulur. Böyle çarpıklığın olduğu yerde nasıl başarı bekleniyor?

insanlar, Fatih Hocalar, Mustafa Hocalar daha fazla konuşsun diyorum. Yoksa boşluğu başkaları dolduruyor ve kafalar karışıyor. Adam, "Bu teknik direktör oyunu okuyamıyor" diyor. Ya da "Takıma kondisyon veremiyor" diyor. Kim bunları söyleyenler? Herhangi bir adam. Ne diyeceksiniz bu adama? Amatör kümedeki bir teknik adam benim için, "Takıma iyi antrenman veremiyor" diyebilir ama ben aynı şeyi onun için söyleyemiyorum, "Olur mu hiç, yakışır mı?" diye düşünüyorum. Bana "Oyunu okuyamıyor" diyorlar, ben de bol bol kitap okuyorum (gülüyor).

▼**Takımınızla ilgili konuşmalarda hep daha iyi olmanız gerektiğini söylüyorsunuz. 7-0 kazandığınız maçtan sonra bile takımınızda eksik bir yön bulabiliyorsunuz. Daha iyinin tarifi nedir? Hayallerinizdeki futbolun oyun anlamındaki zirvesi neresi?**

▲Ben yapabileceğimin en iyisini yapmak istiyorum ama bunun neresi olduğunu bilmiyorum ki. Sonsuz bir şey bu. Her zaman daha iyisi var. Takımım 7 gol attığında ben 10 gol atmasını isterim. Rakibe hiç pozisyon vermemek isterim. Hayallerim çok büyük. Ama bunların ne kadarı olabili? Bakın biz 2002'de Dünya Kupası'na gittik. Peki, daha önce gitmiş olan var mı, yok. 50 yıl önce gitmiş olanların çoğuna da Allah rahmet eylesin. Orada bir organizasyon var, tanıtım var, çalışma var. Bunun için idari ve teknik kadrolar gerekiyor. Ancak bunların hazırlığını Türkiye'de kimse görmemiş, bilmiyor. Her şeyi kısa zamanda yapacak ve oradan alınızın akıyla döneceksiniz. Hiçbir sonuç almasak bile hata yapmadan dönmemiz de başarıdır. Tüm bunları yaparken yanınızda hiç kimse yok. Herkes karşınızda. Bu ne büyük bir ayrıptır. Almanya gibi olsanız,

elinizde kadrolar olur. Ahçınız, diğer personeliniz, seyahat organizasyon işleriniz, FIFA ile ilişkileriniz olur. Bizim hiçbir şeyimiz yok. Buradan bir şeyler yapıyorsunuz, üstüne iyi bir sonuç alıyorsunuz ve ülkenizi tanıtıyorsunuz. Giderken, "İyi bir tanıtım, sportif başarı ve Fair Play" demiştik. Üçünü de başardık. "Biz merdivenleri birer çıkacağız" dedik, "Şampiyonluk iddiası olmadan olur mu?" dediler. Kardeşim bir üst kata zıplayarak mı çıkacaksınız? Merdivenleri basamak basamak çıkacaksınız. O kadar basit ve ilkel şeyler oldu ki. Maaşef bizde böyle şeyler var. Bunu yıkamıyoruz. Yıkığımız zaman her şey düzelecek. O zaman yapman gerekeni yaparsın. Öteki türlü, slogan ararsın. Ama o sloganın altını dolduracaksın. Ben bunları yaşayarak yapıyorum. Nereden nereye geldiğimi biliyorum. Altı dolmadığı zaman hatalar başlıyor. Benim en büyük artım budur. Yoksa benim burada ne işim var? Burada başkaları olurdu o zaman. Ben şimdi burada oyuncuma, "Siz kendinizi yeterli görürün" demiyorum, "Çalış, daha çok çalış, yapabileceğinin en iyisini yap" diyorum.

Barcelona, Türkiye'de Barcelona gibi oynayamaz

▼**Trabzonspor yetenekli oyuncuları bir arada kullanarak sonuca giden bir takım haline dönüştü. Ancak Alanzinho ile Yattara'nın aynı on bir içinde yer aldıklarında çok da verimli olmadığı şeklinde bir eleştiri var.** ▲Alanzinho, Jaja, Yattara gibi oyuncuların koşu ve yardımlaşma anlamında mesafe alması lâzım, doğru. Ama ben bu üç oyuncunun yanı sıra Colman ve Engin'in de aynı on birde oynayabileceğini düşünüyorum. Fakat bu bir süreç.

Bütün bunların kurgulanması ve uygulanması çok zaman alıyor. Colman ve Selçuk artık savunmanın önünde oynuyor ve bu sistem oturdu. Biz de bunları deneyerek yapıyoruz. Kitapta Selçuk ve Colman’ın yan yana savunmanın önünde oynayacağı bir kalıp halinde yazmıyor. Uyguluyorsunuz, tutuyor. Ama bazen de canınız yanıyor. Mesela bir ara Yattara, Umut, Jaja, Alanzinho, Selçuk ve Colman’la oynadık ama o maçta Selçuk ve Colman’ın çok iyi oynamaması, Alanzinho ve Yattara’nın da defansif olmaması topa sahip olmayı azaltmıştı. Tüm yetenekli oyuncularını güçlü hale getirip bir arada oynatabilirsiniz. Barcelona böyle oynuyor işte. Ama oraya çıkmak için adamlar 10 sene, 20 sene çalıştı. Bana “İki ayda bunu yap” diyorlar. Hem bunu yap, hem maçı al, hem oyuncu yetiştir, hem de para harcama. Çok komik bir ülkeyiz. Barcelona bugün hazır kadrosuna en pahalı oyuncuyu katabiliyor. Sen de alttan bir oyuncuyu alacaksın ve çok iyi bir iş çıkartacaksın. Olayın bütününe bakmıyoruz bir türlü. En iyi oyuncuları alalım, bu düzende yine mümkün değil. Barcelona’nın bütün oyuncularını alın Türkiye’ye getirin, yine Barcelona gibi oynayamazlar.

▼Neden?

▲Düzen yok çünkü. Oyuncuyu aldıktan sonra parasını tarihinde veriyor musunuz? Vermiyorsunuz. E, niye alıyorsunuz o zaman o oyuncuyu? İlgimiz, övgümüz, her şeyimiz yanlış. Mesela bir oyuncumuz Raul’a karşı iyi oynadığında, dünyanın bütün forvetlerini tutar diyoruz. Ama o maçta Raul’un kötü oynayıp oynamadığına bakmıyoruz. Kriterlerimizin ne olduğu belli değil. Onun için bizim topyekûn düşünce devrimi yapmamız gerekiyor. Bunları ben konuşacağım, sen konuşacaksın, öteki konuşacak. Ama yine tek bir doğru yok. Futbolun güzelliği burada zaten. Bakın ben bunları söylüyorum ama bunların da hepsi doğru değil. Çünkü bir kadın diyor ki, “Engin’e şans versinler, bu takımı alır götürür.” Diyelim ki şans verdim ve tuttu. E, o kadın da haklı o zaman (gülüyor). Futbol zaten o yüzden bu kadar fazla konuşuluyor. Barcelona Ibrahimovic’i bıraktı, Afellay’i aldı. Çünkü Ibrahimovic oraya uymadı. Geçmişte ben, Fatih Hoca, Mustafa Hoca gibi teknik adamlar 1990’lı yıllarda oyunculara güven verme açısından çok büyük mesafe aldık. Türkiye’nin çıkış nedenlerinden birisi de buydu. Önemli olan, oyuncu gruplarının kendisine güvenle oynayabilmesi. Ben şimdi de onu yapmaya çalışıyorum. Benim oyuncum genç takımdan gelip rahatlıkla pas yapabilmeli, rakibinden topu almaya çalışmalı. Gücü yettiği kadar, ama yapmalı. Benim başarıım o işte. Herkes için şampiyonluk önemli, benim içinse bir araç. Ama bu, “Ben

şampiyonluk istemiyorum” anlamına gelmiyor. Şunu vurgulamak istiyorum, şampiyon olsak da olmasak da ben bunu yapmalıyım. Bunu sadece benim değil, herkesin yapması gerekiyor. O zaman bir yerlere gelebiliriz. Çünkü eğitimi gerçekleştiriyorsunuz. İşte o zaman yanlış yapan gidecek, doğru yapan kalacak ve rekabetle ortaya iyi işler çıkacak. Peki, şimdi ne yapıyor? Ben takımın başına geliyorum, iyi oynamayanı gönderiyorum, yerine yenisini alıyorum, “Bu takımdan bu kadar olur” diyorum. Bu da bir yöntem işte.

▼Trabzonspor’un geçmişteki başarılarına baktığımızda hep yörenin çocuklarıyla, altyapıdan yetişenlerle sonuca ulaştığını görüyoruz. Ancak bugünkü Trabzonspor’un ilk on birinde altyapıdan gelen oyuncu yok? Bu sizce de bir sorun mu ve nasıl aşılabileceğini düşünüyorsunuz?

▲Maalesef sadece Trabzonspor’da değil Türkiye’nin her yanında aynı durum var. Yıldız oyuncu çıkmıyor. Net cevabını bilmiyorum ama irdelenmesi gerekiyor. Bir tarafında tesisler, eğitim, organizasyon, malzemeler çok iyi olmasına rağmen mevcut düzen içerisinde kaynaklar iyi değil. Bugün aileler çocuklarının futbolcu olmasını istiyor ama oynasın diye değil, para getirsin diye istiyor. Baskı yapıyorlar. Bu çok yanlış. Bir sanatçıdan sanatını para için icra etmesini isteyebilir misiniz? Önemli noktalardan birisi bu. İkincisi, gençlerimizin hobileri arasında futbol oynamak var mı yok mu? Bence yok. Gençler için internet daha önce geliyor. Kendi yöremizdeki kulüplerden biliyorum, “Hep kazanalım ama bunun gereklerine katlanmayalım” düşüncesi hâkim. Hepsi para kazanmak için bu işi yapıyor ama hiçbirini para kazanamıyor. Biz futbol oynarken böyle düşünmedik. Şimdi yeni nesillerde sayı fazla, imkânlar fazla ama ortaya çıkan ürün yeterli değil. Futbol oynama açlığıyla oynamak başka bir şey, tokken oynamak başka. Hobi olarak balık tutan bir adam, yağmur yağdığında evinden dışarı çıkmayabilir. Ama bu işi meslek olarak yapan balıkçı, şartlar ne olursa olsun saat 4’te teknesindedir. Altyapı ayrıca irdelenmesi gereken bir konu.

Federasyona büyük iş düşüyor. Kulüplerin yapılarının gözden geçirilmesi, antrenör ve oyuncuların sivil toplu örgütleri haline dönüşmesi, sorumlulukların artması gerekiyor. Antrenör hata yapıyorsa, kendi iç mekanizması içinde bu sorunu çözülmesi. Yanlış yapan antrenörün cezasını kendi örgütü verebilmeli. Trilyonların döndüğü yerde mutlaka örgütlülük olmalı. Başka türlü nasıl başarılı olacağız? Ne yazık ki eski düşüncelerle yeni düzeni devam ettirmeye çalışıyoruz.

▼Çok kariyerli yabancı teknik adamların ülkemizde ne yazık ki başarılı olamadığını görüyoruz. Türkiye’deki şartlar mı yabancı teknik adamlar için uygun değil, yoksa onlar mı buraya uyum göstermekte zorlanıyor?

▲Bu sorun bence teknik adamların sorunu değil. Eğer o teknik adamlar burada başarısız addedilip gittikleri yerlerde başarılı oluyorsa sorunun cevabı da net bellidir zaten. Siz, kendinize uygun adamlar bulmalısınız. Siz, kendinize uygun adamlar bulmalısınız. Para vererek başarı yakalanmaz. Doğru işleri yaparak başarılı olabiliriz. Ama hak edene de karşılığı

verilmeli. Bakın bir şey söyleyeyim, işini doğru yapıp başarılı olan hiçbir antrenörün parası arttırılmaz. İşleri yanlış yapıp da gönderilen antrenörler daha fazla iş bulur. Böyle çarpıklığın olduğu yerde nasıl başarı bekleniyor?

▼1996’da Millî Takım’a en çok oyuncu veren takım Trabzonspor’du. Son Hollanda maçında da yine aynı tabloyla karşılaştık. Teknik adamların gurur duyacakları başarılardan birisi de bu olmalı diye mi düşünüyorsunuz?

▲Ben aynı şeyi Kore’de de yaptım. Üç tane 17 yaşında adam aldım ve Millî Takım’a gönderdim. Bunu beni övsünler diye yapmıyorum. Ben oyuncuyu yetiştirip geliştirerek yarıştırmalıyım. Hazırı yarıştırmak kadar oyuncuyu tamamlamak da önemli. Bunun benim görevim olduğunu düşünüyorum. Benim için takımımın şampiyonluğu kadar Millî Takım’a oyuncu vermek de önemli, Millî Takım’ın başarısı da önemli. 1996’daki Millî Takım’a 6 oyuncu vermiştim. Beni o dönemde

saymadılar ama bunun da bir önemi yok. Ben ne yaptığımı biliyorum ve bununla da gurur duyuyorum. O dönemde şampiyonluğu kaybettim ve ağzımı açmadım. Oyuncular seyahate gidiyor, yoruluyor, sakat dönüyor. Ama o gün hiç kimse, “Şenol’un bu mağduriyetleri var” demedi. Fakat ben bugün de aynı şekilde düşünüyorum, “Yine de aynısını yapmalıyım” diyorum. Bugün de 6-7 oyuncum Millî Takım’a gitsin, takımım başarılı olsun diye düşünüyorum. İşte Barcelona takımı… Hem kendisi büyüyor, hem ülkenin millî takımını büyütüyor. Bunlar güzel örnekler.

▼Herkes “Şenol Güneş, Trabzonspor’un Alex Ferguson’u olsun” diye beklerken, Antalya’daki seminerde “Şampiyon yapıp bırakacağım” dediniz. Niyetiniz bu mu?

▲Alex Ferguson olmam, çünkü o İngiltere’de. Ben Şenol Güneş’im (gülüyor). Trabzonspor’un teknik anlamda toparlanması ve yarışmasını istiyorum. Bunun yanında altyapı, kurumsal yapı ve bölge ilişkilerine de katkı yapmak istiyorum. Aynı zamanda ülke futbolu için yapabileceğim bir şey varsa gücüm yettiğince onu da yaparım. Ama şurada olayım, bu makama geleyim gibi dertlerim yok. Nerede olduğunuz değil, ne bilgi verdiğiniz önemli. Görevimi bırakmakla ilgili konuya da açıklık getireyim. Bir yemekte Suat ağabeyle otururken, “En çok kupayı sen aldın” demişti. Ben de şampiyonluğu kastederek, “Ne diyorsun ağabey, benim aldığın kupadan bir tanesini alsam antrenörlüğü bırakırım” cevabını vermiştim. Türkiye’de teknik adam olarak sadece lig şampiyonluğunu görmedim. Onu da görürsem tamamlamış olurum. Avrupa’da kupa sahibi olmak ise uzun vadeli bir hedef ve o kadar enerjim olacağını sanmıyorum. Bu nedenle şampiyonluğu kazanırsam misyonum biter diye düşünüyorum.

▼Ama biraz önce şampiyonluk dışında başka hedefler de saydınız.

▲O başka bir şey. Kulüp adına görevim değişir. İki şey yapabilirim. Bir, “Yorulдум” deyip bırakabilirim. İki, bilfiil takımla uğraşmayayım da başka işler yapayım diyebilirim. Ama sonuçta lig şampiyonluğunu elde ettikten sonra teknik sorumlu olarak ikinci bir şampiyonluk için yarışmaya gerek yok. Oyuncu olarak yapabileceğimi yaptım, teknik adam olarak da artık tepeye geldim. Takımı lig şampiyonu yapıp bırakmam normal sayılmalı.

▼Avrupa’ya gitmek gibi bir düşünceniz de yok yani.

▲Yok yok. Olursa bu dediklerim olur. Trabzonspor’da, Türk futbolunda bir şeyler yapabilmek için uğraşırım. Ama bugünkü kadar vaktim yok. Çok yorucu çünkü.

Yaprak dökümü

Final maçı Kadir Has Stadi'nda oynanacak Ziraat Türkiye Kupası'nda grup maçları büyük sürprizlerle tamamlandı. Ligin ilk üç sırasındaki Trabzonspor, Bursaspor ve Fenerbahçe'nin elendiği kupada son iki sıradaki Kasımpaşa ve Bursaspor'un yanı sıra Bank Asya 1. Lig takımı Gaziantep BB çeyrek finale çıktı. 2 Şubat ve 2 Mart tarihlerinde çift maçlı eliminasyon sistemiyle oynanacak çeyrek final karşılaşmalarının eşleşmeleri Beşiktaş-Gaziantep BB, Gaziantepspor-Galatasaray, İBB-Kasımpaşa ve Gençlerbirliği-Bucaspor şeklinde gerçekleşti. Aynı gruptan çıkan takımların birbiriyle eşleşmesi ilginç bir tesadüftü. Yarı finalde ilk iki eşleşmenin galipleri ile üçüncü ve dördüncü eşleşmenin galipleri karşı karşıya gelecek.

ulaştı. Aynı gün oynanan diğer maçta ise Gaziantepspor, Denizlispor'u deplasmanda 1-0 yenmeyi başararak puanını 7'ye yükseltti. Ancak Galatasaray açısından hâlâ her şey güllük gülistanlık değildi. Çünkü sarı-kırmızılı takım, son maçını Medical Park Antalyaspor'la oynayacak ve kaybettiği takdirde grubu 7 puanla tamamlayacaktı. Antalyaspor ise bu galibiyetle 4 puana ulaşacak ve son maçında Denizlispor'u yendiği takdirde gruptan çıkacak ikinci takımı averaj hesapları belirleyecekti. 18 Ocak günü Mardan Antalyaspor Stadi'ndeki maç final havasında geçti. 67. dakikada Serkan Kurtuluş'un kırmızı kart görmesiyle Galatasaray'ın

İşte baştan sona büyük sürprizlerin yaşandığı grup. Beşiktaş ve Trabzonspor'un favori olduğu grupta bir şeylerin beklendiği gibi gitmeyeceğinin ilk işaret fişeği birinci maçlarda atılmıştı aslında. Gruba Beşiktaş'ı yenerek başlayan Bank Asya 1. Lig takımı Gaziantep B. Belediyespör, sonuçta çeyrek finalist olmayı başardı ve geçtiğimiz sezonun kupa sahibi Trabzonspor'u saf dışı bıraktı. İlk iki hafta maçları sonunda grubun zirvesinde Gaziantep B. Belediyespör ve Konya Torku Şekerspor oturuyordu. Belediyespör, Beşiktaş'ı yendikten sonra, Trabzon'dan son dakika golüyle çıkardığı beraberliğin semeresini ilerleyen maçlarda görecekti. Üçüncü ve dördüncü hafta maçlarında iki favori takım Beşiktaş ve Trabzonspor için çok da zor olmadı. İki takım da Konya Torku Şekerspor ve Manisaspor'la karşılaştı ve bu maçlardan galibiyetle ayrıldı. Gaziantep

B. Belediyespör ise evindeki Konya Torku Şekerspor maçında yenilgiden kurtuluyor, yine bitime yakın attığı golle 2-2'lik beraberliği buluyordu. İşte bu beraberlik Belediyep'yi son hafta öncesi hayata bağlıyordu. Son haftaya girildiğinde Trabzonspor 7 puanla zirvede yer alıyor, Beşiktaş, 6, Belediyespör ise 5 puanla bordo-mavilileri izliyordu. Beşiktaş-Trabzonspor ve Manisaspor-Gaziantep B. Belediyespör maçları düğümü çözecekti. Belediyespör'un Manisa'da mutlaka kazanması gerekiyordu. Antep ekibi, yine son dakikalarda bulduğu golle 2-1'lik galibiyeti yakaladı. Beşiktaş-Trabzonspor maçına ise bordo-mavililer ligi düşürerek yedekleriyle çıkmıştı. Beşiktaş 2-1 kazanınca lider olarak çeyrek finale yükseliyor, Gaziantep Büyükşehir Belediyespör'un Manisa'daki son dakika golü ise Trabzonspor'u kupanın dışında bırakıyordu.

A Grubu

En az sürprizin yaşandığı grup A Grubu oldu. Gaziantepspor grubu ilk sırada bitirdi, Galatasaray da ikinci olarak çeyrek finale yükseldi. İlk iki hafta sonunda Gaziantepspor ile Galatasaray 4'er puana ulaşarak kendilerine önemli bir avantaj sağlamış, üstelik birbirleriyle oynadıkları maçı da geride bırakmıştı. Ocak ayının hesaplaşmalarında Galatasaray, Ali Sami Yen'deki son maçında Beypazarı Şekerspor'u ağırladı. Geriye düşen sarı-kırmızılı takım, zor anlar yaşadığı 90 dakikayı 3-1 önde tamamlayarak 7 puana

10 kişi kalması heyecan dozunu iyice artırmıştı ancak sarı-kırmızılı takım 90 dakikayı 0-0'a bağlayarak gruptan çıkmayı garanti altına aldı. Aynı gün Beypazarı Şekerspor, Denizlispor'u 2-1 yenerek 4 puan ulaşmış ve 7 puanlı Gaziantepspor'la oynayacağı son maçı bir ümit taşımıştı. Gaziantep'teki maçı Beypazarı Şekerspor'un iki farklı kazanması, çeyrek finale çıkması anlamına gelecekti. Lâkin Gaziantepspor böyle bir sürprize izin vermedi, Julio Cesar ve Alper Akçam'ın golleriyle 2-0 kazanıp, gruptan lider olarak çıktı. Denizlispor-MP Antalyaspor karşılaşması ise 2-2 sona erdi.

Sonuçlar

MP Antalyaspor-Gaziantepspor:	1-3
Galatasaray-Denizlispor:	3-1
Gaziantepspor-Galatasaray:	1-1
Beypazarı Şeker-MP Antalyaspor:	1-1
Galatasaray-Beypazarı Şeker:	3-1
Denizlispor-Gaziantepspor:	0-1
Beypazarı Şeker-Denizlispor:	2-1
MP Antalyaspor-Galatasaray:	0-0
Gaziantepspor-Beypazarı Şeker:	2-0
Denizlispor-MP Antalyaspor:	2-2

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Gaziantepspor	4	3	1	0	7	2	10
Galatasaray	4	2	2	0	7	3	8
Beypazarı Şekerspor	4	1	1	2	4	7	4
M.P. Antalyaspor	4	0	3	1	4	6	3
Denizlispor	4	0	1	3	4	8	1

B Grubu

Sonuçlar

K. Torku Şeker-Manisaspor:	2-1
Gaziantep B.B-Beşiktaş:	1-0
Trabzonspor-Gaziantep B.B:	2-2
Beşiktaş-K. Torku Şeker	3-2
K. Torku Şeker-Trabzonspor:	1-3
Manisaspor-Beşiktaş:	2-3
Gaziantep B.B-Torku Şeker:	2-2
Trabzonspor-Manisaspor:	3-1
Beşiktaş-Trabzonspor:	2-1
Manisaspor-Gaziantep B.B:	1-2

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Beşiktaş	4	3	0	1	8	6	9
Gaziantep B.B	4	2	2	0	7	5	8
Trabzonspor	4	2	1	1	9	6	7
Konya Torku Şeker	4	1	1	2	7	9	4
Manisaspor	4	0	0	4	5	10	0

C Grubu

İşte en büyük sürprizin yaşandığı grup. Kuralar çekildiğinde 1 numaralı favori olarak gösterilen Fenerbahçe'nin grubu son maçı aldığı tek galibiyet ve 3 puanla son sırada bitirmesinden daha büyük bir sürpriz olabilir mi? Üstelik sarı-lacivertli takımın kupayı en son 1983 yılında kazandığını ve duyduğu 28 yıllık hasreti de hesaba katarsak... İlk iki maçlara sona erdiğinde Bucaspor 6 puanla lider, Fenerbahçe puansız olarak son sıradaydı. Üçüncü haftada Bucaspor evinde Gençlerbirliği'ne yenilerek 6 puanda kalırken, rakibini de potaya soktu. Fenerbahçe ise 2. Lig temsilcisi Yeni Malatyaspor'a yenilerek ikinci Pendik faciasını yaşıyor ve hayallerine bir kez daha veda ediyordu. Hemen ardından Gençlerbirliği, Yeni Malatyaspor'u yenerek gruptan çıkışı büyük ölçüde garantiliyor, Ankaragücü ile Bucaspor ise 1-1 berabere kalıyordu. Bucaspor maçlarını 7 puan ve artı 1 averajla tamamlamıştı. Gençlerbirliği son haftada Fenerbahçe'ye 2-0 yendiği takdirde averajla Bucaspor'un ardında kalacaktı. Ankaragücü'nün gruptan çıkması için ise son haftada Yeni Malatyaspor'u yenmesi gerekiyordu. Ancak bu maç 0-0 sona erdi ve Ankaragücü devre dışı kaldı. Gençlerbirliği ise yedekleriyle oynayan Fenerbahçe'ye 2-1 yenilmesine rağmen Bucaspor'la birlikte çeyrek finalist olmayı başardı.

Sonuçlar

Ankaragücü-Fenerbahçe:	4-2
Bucaspor-Yeni Malatyaspor:	2-1
Fenerbahçe-Bucaspor:	2-3
Gençlerbirliği-Ankaragücü:	1-1
Bucaspor-Gençlerbirliği:	1-2
Y. Malatyaspor-Fenerbahçe:	2-1
Gençlerbirliği-Y.Malatyaspor:	2-0
Ankaragücü-Bucaspor:	1-1
Fenerbahçe-Gençlerbirliği:	2-1
Y.Malatyaspor-Ankaragücü:	0-0

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Gençlerbirliği	4	2	1	1	6	4	7
Bucaspor	4	2	1	1	7	6	7
Ankaragücü	4	1	3	0	6	4	6
Yeni Malatyaspor	4	1	1	2	3	5	4
Fenerbahçe	4	1	0	3	7	10	3

Geçtiğimiz sezonun Lig şampiyonu Bursaspor'un favori, İstanbul Büyükşehir Belediyespör'un plase, Kasımpaşa'nın da sürpriz olduğu grupta, sürpriz gerçekleşti. Grubun başlangıç maçında Bursaspor'la deplasmanda Kasımpaşa'na berabere kalarak sürpriz sinyalini veren 3. Lig temsilcisi Kırıkhanspor kalan üç maçında bir daha puanla tanışmadı ama Timsahların kötü sonuna sanki o günden ışık tutmuş oldu. Yine de Ocak

ayına girildiğinde Bursaspor maç fazlasıyla liderlik koltuğunda oturuyordu. Lâkin Kasımpaşa'nın Kırıkhanspor'u, Büyükşehir Belediyespör'un da Karşıyaka'yı 2-0 yenmeleri ile maç eksikleri tamamlanmış, bu iki takım grupta öne çıkmıştı. Kasımpaşa'nın Karşıyaka'yı 2-0 yendiği haftada Bursaspor evinde Büyükşehir Belediyespör'a 82'de

iddiasını tüketiyordu. Son hafta maçları formaliteye dönüşmüş, Kasımpaşa ve Büyükşehir Belediyespör çeyrek final biletlerini çoktan ceplerine koymuştu. Son haftada Karşıyaka Kırıkhanspor'u 5-2 yenerek grupların en bol gollü skorunu elde ediyor, Kasımpaşa ise evinde Bursaspor'u 3-1 yenerek grup maçlarını fidesiz tamamlayan tek takım oluyordu. Aynı Kasımpaşa'nın ligde son sırada bulunması ise "Lig başka, kupa başka" görüşüne haklılık payı çıkartıyordu.

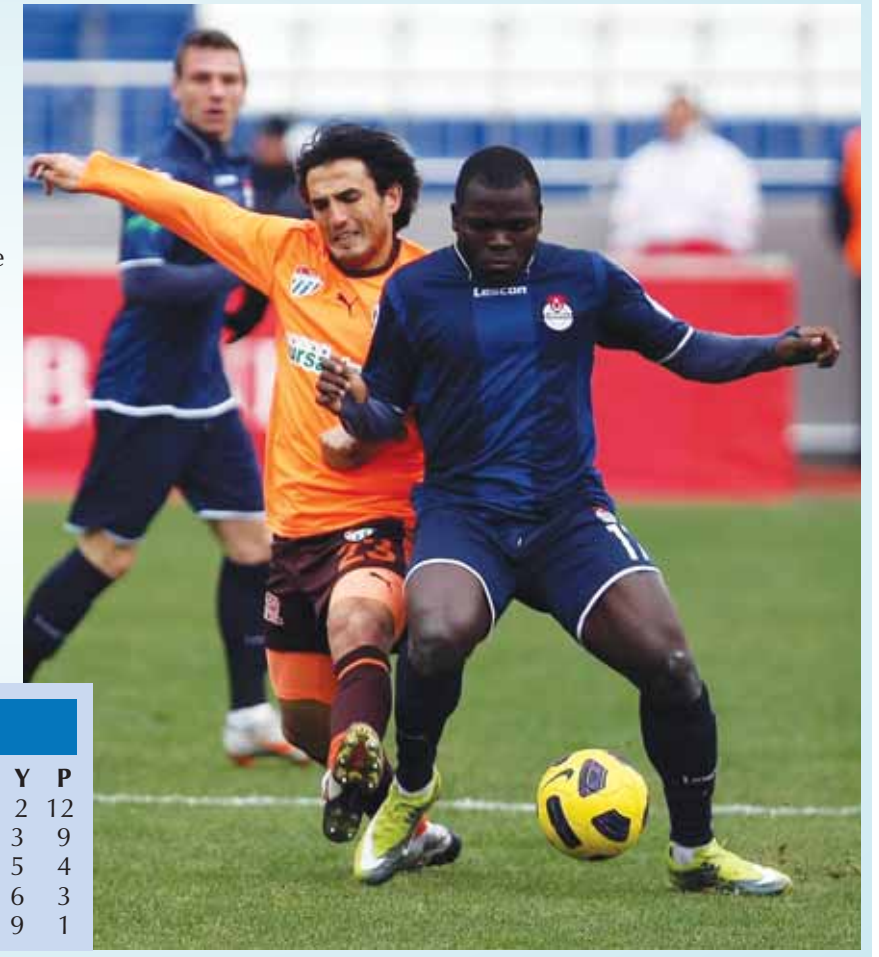
Sonuçlar

Bursaspor-Kırıkhanspor:	1-1
B. Belediyespör-Kasımpaşa:	1-3
Karşıyaka-Bursaspor:	0-2
Kırıkhanspor-B. Belediyespör:	0-1
Kasımpaşa-Kırıkhanspor:	2-0
B. Belediyespör-Karşıyaka:	1-0
Bursaspor-B. Belediyespör:	0-1
Karşıyaka-Kasımpaşa:	0-1
Kırıkhanspor-Karşıyaka:	2-5
Kasımpaşa-Bursaspor:	3-1

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Kasımpaşa	4	4	0	0	9	2	12
B. Belediyespör	4	3	0	1	4	3	9
Bursaspor	4	1	1	2	4	5	4
Karşıyaka	4	1	0	3	5	6	3
Kırıkhanspor	4	0	1	3	3	9	1

D Grubu

En yerli lig İspanya'da

Avrupa kıtasının 5 büyük ligi içinde yerli futbolcuların ön plana çıktığı 1 numaralı lig İspanya. 2010-11 sezonu itibariyle La Liga'da oynayan 540 futbolcudan 354'ü İspanyol. Bu rakamlar yüzde 65'lik bir oranı yansıtıyor. İspanyolların genç millî takımlar seviyesinde çok başarılı olması, A takım düzeyinde ise hem Avrupa hem de dünya şampiyonluğunu kazanması, bu yüzde 65'in en önemli etkisi olarak açıklanabilir. İspanyollar yetiştirdikleri yerli oyunculara güven konusunda önemli bir örnek teşkil ederken, İngilizler ise tam tersi bir yöntemle tercihlerini yabancılar lehine yapıyor. Premier Lig'deki 349 ithal oyuncunun toplam içindeki oranı yüzde 61.

Dr. Cem Çetin

1995 yılında yürürlüğe giren Bosman Kararları'nın, Avrupa futbolunda radikal değişiklikleri beraberinde getirdiği bir gerçek. Geride kalan 15 yıllık süreci değerlendirenler dikkat çektiği en önemli olumsuzluk, yabancı futbolcuların sayıca artışı. Ortaya çıkan bu yeni tabloya bakıp, bir takım çevreler "Kulüpler ekonomik nedenlerden dolayı yabancıları tercih ediyor, bu da yerli futbolcuların gelişmelerini engelliyor" yorumunda bulunuyor. Ne var ki yapılan araştırmalar sonucu elde edilen sayısal değerler, bir üst satırda dile getirilen yorumların doğruluğunu tartışmalı hale sokuyor. Örneklendirmek gerekirse, 2010-11 sezonu itibariyle Avrupa'nın 5 büyük liginin 4'ünde, yerli oyuncu oranı, yabancı

Avrupa'nın 5 Büyük Ligi'nde Yerli-Yabancı Futbolcu Oranları

Ülke Ligi	Yerli	Yabancı
İspanya	65%	35%
Fransa	59%	41%
İtalya	54%	46%
Almanya	52%	48%
İngiltere	39%	61%

oyuncu oranından daha yüksek. Takımların yapılarına bakıldığında ise bazılarının tercihlerini yerliler lehine yaptıkları gözlemlenirken, bazılarının ise ithal isimlere yönelimleri görülüyor. İtalya'da aynı kentin iki takımından Milan'da yerlilerin oranı yüzde 50'ken, bu oran Inter'de yüzde 23. Farklılığın kulüp politikalarıyla yakından alakalı olduğu söylenebilir.

İspanya'nın "yerli"leri

Avrupa kıtasının 5 büyük ligi içinde yerli futbolcuların ön plana çıktığı 1 numaralı ülke İspanya. 2010-11 sezonu itibariyle La Liga'da oynayan 540 futbolcudan 354'ü İspanyol. Bu rakamlar yüzde 65'lik bir

oranı yansıtıyor. Herhangi bir sınırlama olmaksızın yerli futbolcular lehine çıkan bu yüzde 65'lik oran gerçekten çok dikkat çekici ve ciddi bir inceleme gerektiriyor. Son 10 yıllık dönemde İspanyolların (*) altyapı millî takımları seviyesinde çok başarılı olması, bu yüzde 65'in en önemli etkisi olarak açıklanabilir. Aşağıdan gelen bu başarı, doğal olarak hem kulüplere hem de millî takıma yansıyor. Karşımızdaki bu sayısal veriler, Matadorların neden 2008 Avrupa ve 2010 Dünya Kupası'nı kazandığı konusunda da bir fikir veriyor. Boğaların uluslararası arenadaki hegemonyası sadece millî takımlar düzeyinde de kalmıyor. Kulüpler bazında da İspanyolların zirvede olduğu bir dönem içindeyiz. İki sezon önce Barcelona Şampiyonlar Ligi'ni kazanırken, geride kalan sezonda da Atletico Madrid Avrupa Ligi'nde mutlu sona ulaştı. Bu sezon ise Şampiyonlar Ligi'nde Barcelona ve Real Madrid, Avrupa Ligi'nde ise Villarreal ve Sevilla zirve hesapları yapıyor. Kendi liglerinde olduğu gibi Şampiyonlar Ligi'nde de İspanyollar, ağırlıklı olarak yerli futbolcularıyla boy gösteriyor. Şampiyonlar Ligi'nde son 16'ya kalan takımlar içinde, grup

Avrupa'nın 5 Büyük Ligi'nde Ağırlıklı Yabancıların Ülkelerine Dağılımı

Ülke	Toplam
Brezilya	118
Arjantin	100
Fransa	76
Uruguay	38
İrlanda	36
Portekiz	35
Hollanda	35
Senegal	30
Sırbistan	29
İsviçre	28

maçlarında en çok yerli oyuncuyla oynayanlar Kral'ın çocukları oldu. İki maçta Bursaspor'a tam 10 gol atan Valencia, gruplarda 25 futbolcusuna şans verirken, bunlardan yüzde 60'ı İspanyol'du. Bu kategoride Valencia'yı yüzde 58'lik oranla bir başka İspanyol, Barcelona izliyor. Real Madrid'de ise bu oran yüzde 46. Başkent takımı dışında İspanya'da Almeria (14/10),

Sevilla (14/11) ve Zaragoza'nın (14/8) kadrolarında da yabancılar ağır basıyor.

Ada'nın yabancıları

İspanyollar yetiştirdikleri yerli oyunculara güven konusunda önemli bir örnek teşkil ederken,

İngilizler ise tam tersi bir yöntemle tercihlerini yabancılar lehine yapıyor. İstatistikler oldukça dikkat çekici. Premier Lig'de 2010-11 sezonu itibariyle tam 349 ithal isim top koşturuyor. Bu da yüzde 61'lik bir oranı yansıtıyor. 349 yabancıdan 238'i Avrupa kıtası patentli olurken, bu 238'lik

toplam, yerli futbolcu sayısı olan 228'den daha fazla! Futbolun ana vatanında ortaya çıkan bu tablo aslında fazlasıyla şaşırtıcı. Bu noktada akıllara takılan en önemli soru, "Kapılarını bu kadar çok yabancıya açan 'muhafazakâr' İngilizler, işin pazarlama tarafını düşündükleri için mi böyle davranıyor?(**)"

Böyle bir soruyu ortaya atarken, Arsenal'in Fransız Teknik Direktörü Arsene Wenger'in birkaç yıl önce dile getirdiği, "İngiliz futbolcular pahalı, dolayısıyla ekonomik

17'si İngiliz oldu. Aynı tablo Newcastle (17/10), Blackpool (14/11) ve Sunderland (14/13) için de geçerli.

İthal isimlerin İngiliz futbolunu domine ettiğini gösteren bir başka veri de Şampiyonlar Ligi'nde son 16'ya kalan 4 Ada kulübünün oyuncu kullanımları. Grup maçlarında Manchester United, Arsenal, Chelsea ve Tottenham'da 95 futbolcu süre alırken, bunların 70'i yabancı, 25'i İngilizdi. Oranlarsak, yerlilerin yüzdesi sadece 26. Bir karşılaştırma yapmak gerekirse, bu oran İspanyollarda yüzde 55, Fransızlarda yüzde 50, Almanlarda yüzde 42 ve İtalyanlarda yüzde 36. Avrupa'nın 5 büyük liginde İngiliz Premier Lig yabancılar için bir cennet görüntüsü verirken, bu noktada diğer 4 büyük ligle Premier Lig arasında dikkat çekici farklılığın altını çizmek gerekiyor. Alman ve Fransız liglerinde en fazla yabancı futbolcuyu Brezilyalılar oluştururken, İspanya ve İtalya'da bu unvan Arjantinlilerin elinde bulunuyor. İngiltere'ye ise en fazla yabancı futbolcu Fransa'dan geliyor. Bu sezon itibariyle Ada'da Fransa'dan 36 oyuncu bulunuyor. Yeri gelmişken belirtmekte fayda var; Premier Lig'deki yabancı kontenjanını yüksek kılan bir başka neden, Ada kulüplerinin İskoç, İrlandalı, Kuzey İrlandalı ve Galli futbolcuları tercih etmesi. Ada'nın yabancı futbolcuları sıralamasında İrlanda 34, İskoçya 20 isimle ikinci ve üçüncü sırayı paylaşıyor. İspanya'daki gibi Almanya, İtalya ve Fransa'daki liglerde de yerlilerin oranı yabancılarınkinden fazla. Bu üç ligde yerli futbolcular lehine ilginç ayrıntılar dikkat çekiyor. Bundesliga takımlarından St. Pauli'nin kadrosunda bir tek yabancı bulunuyor, o da Perulu. Serie A'da Cagliari'nin 22 futbolcusundan 19'u İtalyan, sadece 3'ü yabancı. Fransa'da ise zirve yarışını yapan takımlardan biri olan Rennes'in kullandığı 25 futbolcusundan 17'si yerli sıfatını taşıyor. Avrupa'nın 5 büyük liginde

Şampiyonlar Ligi'nde Son 16'daki Takımların Ülkelerine Göre Yerli-Yabancı Futbolcu Oranları

Ülke	Takım	Yerli	Yabancı	Toplam	Oran
İngiltere	4	25	70	95	26%
İtalya	3	26	46	72	36%
Almanya	2	18	25	43	42%
Fransa	2	19	19	38	50%
İspanya	3	40	33	73	55%

ortaya çıkan tabloya bakıp, yerli futbolcuların önünü açmak için herhangi bir sınırlamanın gerekli olmadığı rahatlıkla söylenebilir. Tabii bu

çerçevede yerli isimlerin, pazar şartlarının kendilerini korumayacağını, formayı kapmanın yolunun çok çalışmaktan geçtiğini bilmeleri gerekiyor. Son söz olarak; futbolcu yetiştirmenin en önemli koşulunun, rekabet ortamı olduğunun altını çizelim.

(*) 2000'li yılların başından günümüze İspanya, U19'da 4 (2002, 04, 06 ve 07), U17'de 2 (2007 ve 08) Avrupa Şampiyonluğu kazandı. U17'de İspanyollar 3 defa da (2003, 04 ve 10) finalde kaybetti.

(**) Premier Lig'in yurtdışı TV yayın gelirleri yıllık 500 milyon euro civarında.

Şampiyonlar Ligi'nde Son 16'ya Kalan Takımların İlk Tur Maçlarında Kullandığı Yerli-Yabancı Futbolcu Oranları

Kulüp	Ülke	Yerli	Yabancı	Toplam	Yüzde
Valencia	İspanya	15	10	25	60%
Barcelona	İspanya	14	10	24	58%
O.Lyon	Fransa	11	8	19	58%
B.Munih	Almanya	11	10	21	52%
AC Milan	İtalya	11	11	22	50%
R.Madrid	İspanya	11	13	24	46%
S.Donetsk	Ukrayna	8	11	19	42%
Marsilya	Fransa	8	11	19	42%
Kopenhag	Danimarka	7	10	17	41%
AC Roma	İtalya	9	15	24	38%
Schalke	Almanya	7	15	22	32%
M.United	İngiltere	8	20	28	29%
Tottenham	İngiltere	6	15	21	29%
Chelsea	İngiltere	6	17	23	26%
Inter	İtalya	6	20	26	23%
Arsenal	İngiltere	5	18	23	22%
TOPLAM		143	214	357	%40
Bursaspor	Türkiye	13	8	21	62%

Türkiye'deki yerli oranı yüzde 66

Spor Toto Süper Lig'de ilk 17 hafta itibariyle takımlar 439 futbolcu kullandı. Bunların 291'i yerli, 148'i yabancıydı. Yerlileri tercih edenlerin başında 20 oyuncuyla Bucaspor gelirken, İzmirli 19 oyuncuyla üç İstanbul takımı İBB, Galatasaray ve Kasımpaşa izledi. Toplamda en az yerli futbolcu kullanan takım ise 13 futbolcuyla Trabzonspor oldu. Yerli/yabancı

oranlamasında ise yerlilerin yüzdesi 66 olarak görülüyor. İlk sırada yüzde 79'luk oranla İBB yer alıyor. İkinci ve üçüncü basamakta yüzde 72'lik oranla Bucaspor ve Antalyaspor bulunuyor. Yerli oranı en düşük takım ise Ankaragücü. 6+2+2 kuralına rağmen ilk sıradaki İBB ile son sıradaki Ankaragücü arasında yüzde 21'lik bir fark var.

Spor Toto Süper Lig'de 2010-11 Sezonunda İlk Yarıda Süre Alan Yerli-Yabancı Futbolcuların Takımlara Göre Dağılımı

Kulüp	Yerli	Yabancı	Toplam	Oran
İBB	19	5	24	79%
Bucaspor	20	8	28	72%
Antalyaspor	15	6	21	72%
Galatasaray	19	8	27	70%
Kasımpaşa	19	8	27	70%
Gençlerbirliği	18	8	26	69%
Sivasspor	17	8	25	68%
Karabükspor	15	7	22	68%
Kayserispor	14	7	21	67%
Trabzonspor	13	7	20	65%
Eskişehirspor	16	9	25	64%
Manisaspor	16	9	25	64%
Konyaspor	17	10	27	63%
Beşiktaş	17	11	28	61%
Gaziantepspor	14	9	23	61%
Bursaspor	14	9	23	61%
Fenerbahçe	14	9	23	61%
Ankaragücü	14	10	24	58%
TOPLAM	291	148(*)	439	66%

Duygularımla oynuyorum

Ali Tandoğan

Sağ kanadı bir makine düzeninde harmanlıyor, duran topları ustalıklı kullanıyor. Formasını giydiği dört takımla da Avrupa kupalarına katılmayı başardı. Üstelik o dört takımdan üçü Anadolu kulüpleriydi. Kariyerinin zirvesine ise Bursaspor'u tarihi şampiyonluğa ulaştıran kadronun temel direklerinden biri olarak çıktı. 34 yaşın tecrübesiyle konuşuyor ve Bursaspor'da yaptığı patlamayı gördüğü ilgiye, sevgiye, desteğe bağlıyor.

Erhan Tamış

▼Ligin en tecrübeli sağ beklerinden biri olarak hücum mu, yoksa savunma yönünü mü daha çok seviyorsun?
▲Futbola başladığımda forvet oyuncusuydum. Zamanla Denizlispor'da sağ kanat oynadım. 4-5 senedir de sağ bek oynuyorum. Bundan önceki dönemlerde hücum oynayan bir oyuncu olduğum için, tabii ki ofansif oynamak her zaman benim için daha önemli. Ancak bulunduğum mevkie bakarsanız, defansif anlamda da etkili olmak gerekiyor. Sorunuza cevap vermek

gerekirse, hücum oynamak benim için daha büyük bir zevk.
▼Görev yaptığın sağ çizgiyi Volkan Şen'le, zaman zaman da İsmail Haktan'la paylaşıyorsun. Onların performansını nasıl görüyorsun?
▲Volkan çok genç bir arkadaşımız ve çok yetenekli. Yeteneklerini ön plana çıkarıp, kafa olarak da kendini hazır hissettiği zaman çok iyi olduğunu düşünüyorum. Tabii biraz daha zamana ihtiyacı var. Bireysel olarak çok yetenekli ama Volkan'ın takım oyuncusu olarak kendisini biraz daha geliştirmesi gerekiyor. Bireysel olarak müthiş yeteneklere sahip olmasına rağmen, oyuna ve takıma hükmetme, takımı yönlendirme anlamında kendisini geliştirmesi gerektiğini düşünüyorum. İsmail ise Volkan'dan çok daha genç. Zaman zaman oynadığı dönemler oluyor. Çok iyi işler yapıyor. O da bireysel anlamda yetenekli ama aynı şeyleri onun için de

Volkan'ın takım oyuncusu olarak kendini biraz daha geliştirmesi gerekiyor. Bireysel olarak müthiş yeteneklere sahip olmasına rağmen, oyuna ve takıma hükmetme, takımı yönlendirme anlamında kendisini geliştirmesi gerektiğini düşünüyorum.

Bizler zaman zaman sadece kuvvetimizle, koşu kapasitemizle oynuyoruz. Şu bir gerçek ki, futbolun nasıl oynanması gerektiğini Barcelona takımı bize gösteriyor. Açıkçası, Türk futbolunun da bu noktalara gelmesi gerekiyor.

Antalyaspor maçında yaşadığım sakatlık beni çok yıprattı. Sakatlık pozisyonumu ve hastaneden çıkışında verdiğim görüntülerde yüzümün şişliğini hiç unutamam. Oturup zaman zaman ağladığım günler de oldu. Ama taraftar ve Bursa halkı hep arkamdaydı.

Ben arkamda durulduğu zaman bambaşka bir insan olurum. Duygularıyla oynayan bir futbolcuyum. Bursaspor taraftarı bana inanılmaz destek verdi. Her zaman arkamda durmaları, Bursaspor'da ön plana çıkmamı sağladı.

Oynadığım dört takımla da başarılar yaşadım ama Millî Takım'a bir kez çağırıldım. Ersun Hoca sağ olsun bana bu onuru yaşattı ama sadece 5 dakika oynayabildim. Keşke kendimi gösterebilecek bir süre şans bulabilseydim.

Millî Takım'a çağırılırsam o formayı üstüme giydiğimde gururla taşıyacak bir insanım. Çağrılmasam da arkadaşlarımı bütün kalbimle alkışlarım. Şunu biliyorum ki, Ali Tandoğan benim için her zaman Millî Takım'a çağırılması gereken bir futbolcuydu.

söyleyebilirim.

▼Sen topa karşı agresifsin. Oysa Volkan hakemler ve rakip oyunculara karşı daha agresif. Bunu neye bağlıyorsun?

▲Ben de gençken böyleydim. Hakemlere karşı isyankardım. İster istemez bu tarz bir yapıya bürünüyorsunuz. Kendinizi kaybettiğiniz dönemler oluyor. Her şey bir olgunluktur. İnsan zamanla bazı şeylerin farkına varıyor, yaptığı hataları görüyor. En son Beşiktaş maçında gördüğü kırmızı kart... Volkan'ın o kartı hak etmediğini düşünüyorum. Bu tarz şeyleri tabii gönül ister ki yapmasın ama bunları yaşayarak zamanla kendini geliştireceğini düşünüyorum.

▼Takım içindeki gençlere tecrübelerini aktarıyor musun?

▲Tabii her zaman onlarla oturup konuşuyorum. Sonuçta ben 1996 yılında futbola başladım. Bu döneme gelinceye kadar 2011 yılı oldu ve birçok maç oynadım. Çok sayıda UEFA Kupası, Şampiyonlar Ligi maçları oynadım. Şampiyonluk yaşayan bir takımda forma giydim. Tabii ki takım arkadaşlarım da bunu yaşadı ama onlarla diğer tecrübelerimi sürekli paylaşıyorum.

▼Beşiktaş Teknik Direktörü Schuster'in, "Türkiye'de 1960'lı yılların futbolu oynanıyor" sözüne katılıyor musun?

▲Kesinlikle katılmıyorum. Türkiye, son 10 yıl içinde Millî Takımlar bazında Dünya Kupası üçüncüsü oldu. Arkasından Avrupa üçüncülüğü var. Galatasaray, UEFA Kupası'nı kazandı. Şampiyonlar Ligi'nde Fenerbahçe'nin ve Galatasaray'ın bir dönem başarısı var. Ben Denizlispor ve Gençlerbirliği'nde oynarken UEFA Kupası'nda turlar geçtik. Schuster'in bu görüşüne katılmıyorum ama bu da onun kendi görüşüdür, saygı duymak lazım.

Futbolun nasıl oynanacağını Barcelona gösteriyor

▼Schuster'in kastettiği, Türkiye'de futbolun sert ve defansif oynanması...

▲Türkiye'de sert ve defansif futbol oynandığı şeklindeki düşüncesi konusunda bir şey söyleyemem. İspanya futboluna baktığımızda, bu anlamda daha çok topla oynamaya yönelik olduğunu görüyoruz. Daha akılcı işler yapıyorlar, bu bir gerçek. Bizler zaman zaman sadece kuvvetimizle, koşu kapasitemizle maçlar oynuyoruz. Şu bir gerçek ki, futbolun nasıl oynanması gerektiğini Barcelona takımı bize gösteriyor. Açıkçası, Türk futbolunun da bu noktalara gelmesi gerekiyor, o da bir gerçek.

▼Antalyaspor maçında yaşadığın talihsiz sakatlıktan sonra futboldan uzun süre ayrı kaldın. Bu süreçte neler yaşadın?

▲Samimi olmak gerekirse, yaşadığım olaylar beni ister istemez biraz

yıprattı. Futbolun en iyi dönemimde, Bursaspor'a geldiğimden itibaren iyi bir çıkış yakalamıştım. Antalyaspor maçında yaşadığım sakatlığın ardından gelen uzun ayrılık beni futboldan uzaklaştırdığı gibi psikolojik olarak da yıprattı. Bu dönemde zor günler yaşadım. Kendimi hep güçlü tutmaya çalıştım ve aklımdan hep seyrettiğim maçlarda taraftarın bana verdiği destek, tribünlerde ismimi söylemeleri geçti. Bir an önce sahalara dönmem gerektiğini hissettim tabii ki. Bunu anlatmak çok zor, yaşamak lazım. Zaman zaman sakatlık pozisyonundaki görüntülere baktığımda, o pozisyondaki düşüşüm, arkasından hastaneden çıkışındaki verdiğim görüntülerdeki yüzümün şişliğini hiç unutamam. Oturup zaman zaman ağladığım günler de oldu. Yani, karşımdaki Ali Tandoğan'ı hiç bir şekilde böyle görmemiştim. Hiç bu kadar duygu yoğunluğu yaşamamıştım. Çok duygusal bir döneme girdim. Bu da yaşadığım sakatlıktan dolayı belki ama söylediğim gibi hep taraftar arkamda oldu. Bursa halkı hep arkamdaydı. Onun için birçok insanın beni arayıp geçmiş olsun dileklerini sunmalarını, bir an önce sahalara dönmemi istemelerini unutamam. Türkiye'de birçok teknik direktör de arayıp sağlığını sordu, geçmiş olsun dedi. Bu da beni çok mutlu etti gerçekten.

▼O dönemde takımının maçlarını televizyondan izlemek zor olsa gerek...
▲Tabii maçları televizyondan izliyordum. Takım arkadaşlarımın verdiği mücadeleden de

gurur duydum. Onu da söylemek isterim.

▼**Süper Lig’de senin gibi tam anlamıyla profesyonel futbolcu sayısı çok fazla değil herhalde.**

▲O göreceli bir şey. Onu kendim değerlendirmeden önce hocalarımızın, beni tanıyan insanların değerlendirmesi daha mantıklı olur.

Arkamda sevgiyi hissetmeliyim

▼**Geldiğin günden itibaren Bursa’da çok sevildin, hatta senin için şarkılar bile bestelendi. Taraftarın bu sevgisi seni nasıl etkiliyor?**

▲Bursa’ya gelmeden önce bir açıklama yapmıştım. Daha önce oynadığım takımlarda da bunu hep söyledim. Ben arkamda durulduğu zaman, arkamda bu sevgiyi hissettiğim zaman bambaşka bir insan olurum. Ben duygularıyla oynayan bir futbolcuyum. Bunu söylediğim zaman belki başkaları önemsediy ama Bursaspor taraftarı bunu önemsediyini her seferinde gösterdi. Bana inanılmaz bir destek verdiler. İyi ve kötü oynadığımız maçlar oldu ama hiç bir zaman bana kötü bir tezahüratlarını duymadım. Bu anlamda her zaman arkamda durmaları, Bursaspor’da ön plana çıkmamı sağladı.

▼**Futboluna son noktayı Bursaspor’da mı koymayı düşünüyorsunuz?**

▲Tabii gönlüm ister ki, futbol hayatımı Bursaspor’da bitireyim. “Futbolu şu tarihte bırakacağım” diyemiyorum. Oynayabildiğim kadar futbol oynamak istiyorum. Bursa halkı ve Bursaspor taraftarının bana verdiği destek, beni bu kadar sevmeleri nedeniyle burada bitirmek isterim. Ancak futbol profesyonel bir iş. Oldu ki başka takıma gittiğimi düşünürsek, Bursa’nın yeri benim için her zaman bambaşka bir noktada, kalbimin hep bir köşesinde kalacak.

▼**Bu sezon Bursaspor yine şampiyonluk yarışının içinde. Bu**

yarışın sonunda ikinci bir zafer daha gelecek mi?

▲Şu andaki pozisyonumuza bakmak gerekiyor. 10. sırada bir takım olsaydık, bunu söylemek çok zordu. Ama ikinci durumdayız ve ilk yarı itibarıyla Bursaspor tarihinin en yüksek puanını topladık. Demek ki çok iyi bir yerde ve iyi bir konumdayız. İkinci yarıda oynayacağımız futbol bizim yerimizi belirleyecektir. Ancak şampiyon değil de ikinci veya üçüncü olsak bile Avrupa hedefi içinde olacağız. İnsanların bunu, Bursaspor yine şampiyon olmuş gibi bir havayla düşünmelerini istiyorum.

Keşke bana şans verilseydi

▼**Kariyerinde sadece bir kez A Millî Takım’a çağırılmanı nasıl değerlendiriyorsun?**

▲Futbola başladığımdan itibaren,

oyuncular olduğunu düşünüyorum. Ancak Millî Takım’da kendimi gösterme şansı bulamadığımı da söylemeliyim. Denizlispor’da çok başarılı olduğumuz dönemde kadroya davet edilmemiştim. Gençlerbirliği’nde çok iyi olduğumuz dönemde Avustralya ile oynadığımız özel maç için kadroya alındım. Ersun Hoca sağ olsun bana bu onuru yaşattı ama sadece 5 dakika oynayabildim. Keşke kendimi gösterebilecek bir süre şans bulabilseydim. Eğer bana güven gösterilse ve oynama şansı verilse belki de şu anda Millî Takım’ın değişmez oyuncusu olurdu. Ama o dönemde çok üzerinde durulmayınca, arkanızda da bu anlamda destek çıkan olmayınca, Millî Takım’da kalıcı olmanız zor oluyor.

▼**Bundan sonrası için umudunu kestİN mi?**

▲Artık ben bu konuyla ilgili konuşmaktan ya da bunun polemik konusu yapılmasından sıkıldım. Bunu söylemek bile istemiyorum. Çağırırsam o formayı üstüme giydiğimde, onu gururla taşıyacak bir insanım. Çağırılmasam da arkadaşlarımı bütün kalbimle alkışlarım. Ama bu anlamda tabii ki kırgınlık, üzüntü duyduğum dönemler olmadı mı? Birçok dönemde oldu. Beni çağırmadı diye hoca ismi vermenin ve onları bu anlamda suçlamanın da bir mantığı yok. O dönemlerde o insanları çağırışlar. Saygı duymak lâzım. Ben şunu biliyorum ki, gitsem de gitmesem de Ali Tandoğan benim için her zaman Millî Takım’a çağırılması gereken bir futbolcuydu. Şu an Ertuğrul Sağlam Millî Takım’ın başında olsaydı, kesinlikle beni çağırırdı.

Altın Top, gümüş ülkesine

FIFA ile France Football'un ödülleri birleştirilmesinin ardından ilk kez düzenlendiği için farklı bir anlam taşıyan Altın Top'un sahibi Arjantinli Lionel Messi oldu. Barcelonalı oyuncu, takım arkadaşları Xavi ve Iniesta ile yarıştığı finalde üst üste ikinci kez birinciliği elde ederken tartışmalara da kapı araladı. Frenc Puşkaş adına verilen Yılın Golü ödülüne Hamit Altıntop'un layık görülmesi ise Türkiye'nin büyük onuruydu.

Uygar Karaca

Fransa, 1900'lerin başında girdiği futbol dünyasında çok hızlı yükselmedi belki ama 50'lere geldiğinde çok iyi bir jenerasyon yakalamayı başarmıştı. Raymond Kopa, Just Fontaine ya da Jean Vincent gibi yıldızları izleyen ve 1946'da kurulan France Football dergisinin 10 yıl sonraki başyazarı olan Gabriel Hanot, Avrupa'da çalışan meslektaşlarından yılın futbolcusu adaylarını sunmalarını istediğinde, nasıl bir futbol dünyasının bizleri beklediğini öngörmüş müydü acaba? Ya da 1956'da başlattığı geleneğin 2011'de FIFA'yla ortaklaşa devam ettirileceğini?

İlk olarak Blackpoolu, İngiliz oyuncu Stanley Matthews'un kazandığı Ballon D'Or ödülünün belirlenmesinde yıllardan beri süregelen format, bu sene değiştirildi ve ödülün sahibi olan isim, aslında bambaşka aktörlerin devreye girmesiyle şekillendi. Eski, yani orijinal formatta, sayıları 2007'deki son genişlemelerle 96'ya yükselen basın mensupları, yani jüri üyelerinden, dört kritere göre beş kişilik bir liste oluşturmaları istenirdi. Futbolcunun o yılki performansını, "klası" yani yeteneği ve fair play ruhuna uyup uymadığı, kariyerinde kazandığı başarılar ve kişiliği kararda rol oynayacaktı. Elbette, pratikte bu kriterlerden hangilerinin ne denli dikkate alındığı, yalnızca jüri üyelerinin, çoğunlukla gazetecilerin tercihlerine bırakılmış durumda. Ödülü kazanan, her sene Aralık ayında, Paris'te açıklanırdı.

FIFA'ya 1991'de başlattığı kendi ödül dağıtım geleneğiyle, Ballon D'Or'a alternatif oluşturmaktaydı. Yalnız FIFA, France Football'unkinden farklı bir havuzdan jüri seçiyor, not vermek üzere, millî takım teknik direktörleri ve kaptanlarını davet ediyordu. Üstelik FIFA, yalnızca erkek değil, 2001'den sonra, kadın oyuncularını da onurlandırmayı ihmal etmiyordu. FIFA'nın takvimi, France Football'unkinden biraz sonraya denk geliyor, ya Aralık sonu ya da Ocak başı, Zürih'teki Opera Salonu'nda "Yılın Futbolcusu" ödülünün sahibi belirleniyordu.

Bu çift başlılık, iki yönde sürüp gidiyordu. Aynı sene, iki ödülün farklı oyuncular arasında dağıtılması "Hangisi daha iyi oyuncu?" sorusunu sorduruyordu. Diğer taraftan, ödülleri tek bir oyuncu kazansa, "Hangi ödül daha prestijli?" sorusu futbolseverleri bekliyordu. Bizler bu yaz, Güney Afrika'daki Dünya Kupası coşkusunu yaşarken, FIFA Başkanı Sepp Blatter ve France Football dergisinin sahibi olan Amaury Grubu'nun başındaki Marie-Odile Amaury'nin açıklaması geldi: "Önümüzdeki Ocak'tan itibaren, dünyanın

en iyi oyuncusu için tek bir ödül verilecek." Bu ortaklığın finansal detaylarına pek fazla girilmedi; fakat futbolseverlerin karşısında bir gerçek vardı ki, o da son beş yıl şayet her kim Ballon D'Or'u almışsa, FIFA Yılın Futbolcusu Ödülü'nün de sahibi oluyordu; Ronaldinho, Fabio Cannavaro, Kaka, Cristiano Ronaldo ve de son olarak Lionel Messi.

Bu yılki ödüller de FIFA'nın 208 üyesinden gazeteciler, teknik direktörler ve kaptanlardan oluşan bir jüri tarafından dağıtılacaktı. Jüri üyeleri, kendi

ülkelerinden olmamak kaydıyla, üç favori adaylarını sıralayacaktı. Birinci sıraya koydukları aday 5, ikinci sıradaki 3 ve üçüncü sıradaki aday da 1 puan alacaktı. En fazla puanı alan da ödülün sahibi olacaktı. Bunun yanı sıra, en iyi teknik direktör ve dünyanın en iyilerinden oluşan 11 kişilik bir kadro da açıklanacaktı. Bu yeni ödülün isminde, dünyadaki profesyonel futbolcuları buluşturan FIFPro birliği de geçiyordu. Dağıtılacak ödüller, bunlarla da sınırlı değildi; Ferenc Puşkaş Ödülü (Yılın Golü Ödülü), FIFA Fair Play Ödülü ve futbol dünyası dışında olmasına rağmen, yine 2001'den beri verilen FIFA Başkanlık Ödülü gibi ödüllerin de kime gideceği merak konusuydu. Elbette bu yenilenmiş "Ballon D'Or" ödülünün ilk sahibi olmak büyük bir ayrıcalıktı ve "dünyanın en iyi oyuncusu" adayları da birer birer ortaya atılmaya başlandı. Tabii ki İspanya'yı şampiyon yapan oyuncuların Barcelona yıldızları, Andres Iniesta ve Xavi, herkesin dilindeydi. Bir önceki ödüllerin de takımdaşları Lionel Messi tarafından toplanmış olması, kâğıt üzerinde üçüncü bir zafer için engel değildi. Elbette farklı fikirler olanlar da vardı. Örneğin Manchester City'nin hocası Roberto Mancini, Inter'den transfer edilmesini sağladığı Mario Balotelli'ye o kadar büyük bir inançla kefil oldu ki, Eastlands kulübüyle Ballon D'Or bile kazanabileceğini açıkladı. Diğer tarafta Jose Mourinho, Andres Iniesta'nın Dünya Kupası'ndaki performansından pek etkilenmemiş gözüküyordu. Ona göre asıl aday, kendisiyle beraber Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu yaşayan, Inter'in Hollandalı yıldızı Wesley Sneijder'di.

Üç Barçalının en iyisi Messi

6 Aralık'ta, tıpkı önceden planlandığı gibi, her kategorideki oylamalar sonunda ayakta kalan üç aday belli oldu. Geçen sezonki müthiş performanslarıyla Barcelona'yı La Liga Şampiyonluğu'na taşıyan Xavi, Andres Iniesta ve Lionel Messi üçlüsünü gören Sneijder hayranları belki biraz üzülürdü. Yılın teknik direktörü adayları, son elemelerden sonra İspanya'yı Dünya Kupası Şampiyonu yapan Vicente Del Bosque, Barcelona'yla kazandığı başarılar ve oynattığı futbolla herkesin dilindeki Pep Guardiola ve de teknik direktörler dünyasının fenomeni Jose Mourinho olarak belirlendi. Kadınlardaysa olağan şüphelilerden ikisi yine son aşamaya kalmıştı. İki kez ödülü almayı başaran Alman yıldız Birgit Prinz ve üst üste beşinci kez seçilip bir rekor kırmaya namzet gösterilen Brezilyalı Marta'ya birlikte, yine Almanya takımı Turbine Potsdam'la Avrupa şampiyonluğu yaşayan Fatmire Bajramaj, heyecanlı bekleyişlerini sürdürdü. Kadınlarda Almanya Millî Takımı hocası Silvia Neid ve U20 Millî Takımı'nı çalıştıran yurttışı Maren Meinert'le birlikte ABD'nin İsveçli teknik direktörü Pia Sundhage mahşerin üç atlısı gibi geldiler son elemeye.

Sonunda beklenen gün geldi çattı ve 10 Ocak günü, FIFA'nın merkezinin bulunduğu Zürih'te, her zamanki gibi görkemli gecede krallar taçlandırıldı. Ödüller şöyle dağıtıldı:

2009'dan beri takdim edilen Ferenc Puşkaş gibi efsane bir oyuncunun ismini taşıyan "En Güzel Gol" ödülünü Hamit Altıntop'un alması epey manidardı. Hamit, herkesçe rahat hatırlanacağı üzere, Avrupa Şampiyonası grup eleme maçlarının ilkinde, Kazakistan deplasmanında kornere gelen topu bekletmeden, harika bir vuruşla gole çevirerek bu onura nail oldu. Brezilya'nın kadınlar futbolundaki en büyük yıldızlarından Marta, ödülü üst üste beşinci kez alırken göz yaşlarına boğuldu. İsveç'te, Umeå'yla Avrupa Şampiyonluğu yaşayan, ardından Amerika'ya transfer olup, Los Angeles Sol'daki oyunuyla ligin gol kraliçesi ve en değerli oyuncusu seçildikten sonra FC Gold Pride'a giden ve burada

Yılın Erkek Futbolcusu: Lionel Messi

Yılın Kadın Futbolcusu: Marta

Erkeklerde Yılın Teknik Direktörü: Jose Mourinho

Kadınlarda Yılın Teknik Direktörü: Silvia Neid

En İyi 11: Iker Casillas-Maicon, Gerard Pique, Lucio, Carles Puyol-Xavi, Wesley Sneijder, Andres Iniesta-Cristiano Ronaldo, David Villa, Lionel Messi

Yılın Golü: Hamit Altıntop

Fair Play Ödülü: Haiti U17 Kadınlar Millî Takımı

Başkanlık Ödülü: Archbishop Desmond Tutu Oyların yüzde 22.65'ini alan Messi'nin bu başarısının ilk adımı, belki de 1995'te atılmıştı. Bosman davası ve akabindeki serbestleşme rüzgârından mı bilinmez ama artık Avrupalı olmasa bile Avrupa'da oynayan yabancı oyunculara da bu onura nail olma şansı tanındı. Geçmişte, Pele, Maradona ya da Garrincha gibi yıldızlara haksızlık edilmiş gibi gözükse de, "Rags to Riches" yani yokluktan çokluğa hikâyelerinin

Bu onur Hamit'in

aynı bireysel başarılarla şampiyonluk tadan bir oyuncu olarak, kapanma kararı alan kulübünün durumuna mı, yoksa kulüpsüz kalan kendisine mi üzülüyordu acaba? Millî formayla Avrupa Şampiyonlukları yaşayıp, 2005'te de Almanya'nın başına geçen Silvia Neid da ülkesinin Dünya Kupası'na ev sahipliği yapacağı seneye, "Yılın Kadın Teknik Direktörü" başarısıyla girmenin keyfini yaşadı. Millî takımın yükselen yıldızı Fatmire Bajramaj, belki bireysel bir ödül alamadı ama teknik direktörü Neid'la birlikte, ülkesini üst üste üçüncü Dünya Kupası zaferine götürmeye çalışacak.

90'ların sonundaki Liberyalı temsilcisi George Weah'ın seçilmesi, Afrika'ya bir iade-i itibardı. Onun ardından Ronaldo ve Rivaldo gibi Güney Amerikalı Barcelona yıldızlarını Ronaldinho takip etmişti.

Eleştiriler ve tartışma

Ödülü üst üste alan Messi, Avrupa'nın beş büyük liginde en fazla gol atan oyuncu olmuştu. Arjantinli yıldız, geride kalan sezonda çıktığı 36 La Liga maçında rakip filelere 42 gol bırakmış, Şampiyonlar Ligi'nde yer aldığı 12 maçın her birine de ortalama 1 gol sığdırmayı başarmıştı. Ne var ki, nispeten başarısız geçen ve gol dahi atamadığı Dünya Kupası'ndan sonra bu ödülü onun alması, kendisini de şaşırttığı gibi, tartışmalara da yol açtı. Mesela, zaten Del Bosque'nin Jose Mourinho'nun gerisinde kalmasına içerleyen İspanyol basınından AS gazetesi,

Fair Play ödülünün sahibiyse, Haiti 17 Yaş Altı Millî Takımı oldu. Ocak 2010'da gerçekleşen ve yaklaşık 230 bin kişinin yaşamını yitirdiği, 1 milyon kişinin de evsiz kaldığı depremde, takımdakilerin birçoğu da aile fertlerini yitirdi. Buna rağmen, Costa Rika'daki CONCACAF elemelerine katılan ekip, futbolun sadece futbol olmadığını hatırlatır gibiydi. FIFA Başkanlık Ödülü de Güney Afrika'da ayrımcılığa karşı verdiği savaşın yanı sıra, insan haklarına gösterdiği hassasiyetle pek çok projede aktif rol oynayan Nobel Barış Ödülü sahibi, Güney Afrikalı Başpiskopos Desmond Tutu'nun oldu.

kendilerini büyük Dünya Kupası zaferine erıştiren yıldızlardan Xavi ve finaldeki galibiyet golünü atan Iniesta'nın da diğer birçok İspanyol oyuncu gibi, sadece en iyi 11'de yer alabilmesine biraz bozulduğunu açık etti. Üstelik 1974'ten beri ilk kez, Avrupa'dan bir takımın Dünya Kupası kaldırdığı bir senede, o ülkeden olmayan bir oyuncuya "Altın Top" veriliyordu. Mourinho da ödülü değerlendirirken, "Milito ve Sneijder'den biri de olabilirdi" demeyi ihmal etmedi. Tartışmalı kararları, heyecanlandırın ya da duygusallaştıran anılarıyla ilk "FIFA Balon D'Or" gecesi sona erdi. Şüphesiz ki bundan sonrakilerde de aynı hisler eksik olmayacak. Zaten işin ta başında, 1956'da ilk kez bu ödüle layık görülen Blackpool'lu Stanley Matthews'un, harika kariyerine rağmen, ilk ve tek kupa zaferini 1958'deki FA Cup'la yaşaması, bundan sonra seçileceklerin de tartışmaya açık olacağını göstermiyor mu?

O artık bir dünya markası

Borussia Dortmund bu sezon Almanya'da son sürat şampiyonluğa koşuyor. Efsane takım yıllar sonra özlediği başarıları tekrardan yakalamaya her geçen gün giderek daha da yaklaşıyor. İşte bu başarının saha içindeki merkezinde de bir Türk var. Profesyonel futbola ilk adım attığı zaman Bundesliga'da oynayan ve gol atan en genç futbolcu olan ve bu rekorları hâlâ elinden tutan millî oyuncumuz Nuri Şahin, bu sezonun ilk yarısında da Alman Ligi'nin en iyisi seçilmeyi başardı.

Nuri Şahin

Aydın Güvenir

Çok değil yaklaşık 7 sene önce Borussia Dortmund'un altyapısında takımının Gençlik Evi'nde bulunan 15 metrelik odada yaşıyordu Nuri Şahin. İçine sadece bir yatak, masa, televizyon, dizüstü bilgisayar ve telefonun sığabildiği odasına sadece dinlenmeye ve uyumaya gidebiliyordu. Çünkü Dortmund'un altyapısındaki eğitim sistemi gereği öğleden önce okula devam ediyor, daha sonra bir öğretmen eşliğinde ev ödevlerini yapıyor, öğleden sonra da antrenmanlara koşuyordu. İşte genç yaşına rağmen böylesine sıkı bir tempoda geçen yaşamının boş zamanlarında ise aralarında bugün Manisaspor'da oynayan Nizamettin Çalışkan'ın da bulunduğu Borussia Dortmund Gençlik Evi'nden arkadaşlarıyla birlikte bilgisayar oyunları oynuyordu. Nuri, bu mütevazı çocukluk yıllarını o dönemde

şöyle yorumluyordu: "Burada bizimle oldukça yakından ilgileniyorlar. Ev arkadaşlarımızla rekabet halinde olmamıza rağmen, çok iyi anlaşıyoruz. Burada şımarmak kimsenin aklına gelmez." Kendisinin de ifade ettiği gibi hem çocukken yaşadığı hayattan hem de karakterinden ötürü şımarıklık ve kibirden oldukça uzak bir yapıya sahip genç yıldız, geçtiğimiz ay Almanların dünyaca ünlü futbol dergisi Kicker'in Bundesliga'da forma giyen toplam 286 oyuncuyla yaptığı ankette, Almanya'da ilk yarının en iyi futbolcusu seçildi. Oyların yüzde 32.6'sını almayı başaran millî oyuncumuz, böylece 4 gol ve 7 asistle sürdürdüğü 2010-2011 sezonuna yeni bir başarı daha ekledi. Üstelik sıralamada ikinci olan takım arkadaşı Japon Kağawa bile neredeyse Nuri'nin yarısı kadar oy

toplayabildi. Ancak istatistiklere bakarak Nuri'yi yorumlamak ve onun oyunu hakkında fikir yürütmek oldukça yanlış olur. Çünkü millî oyuncumuza asıl ön plana çıkaran şey, Borussia Dortmund'un saha içindeki maestrosu olması. Oldukça genç bir takıma sahip olan sarı-siyahlı ekibin tüm ataklarının onunla başlaması ve onun ayağına topun değmediği bir hücumun düşünülmemesi. İşte bu durum, Nuri Şahin'i çok özel bir futbolcu haline getiriyor. Bu sezon Bundesliga'da fırtınalar estiren Jürgen Klopp önderliğindeki genç Dortmund takımının en vazgeçilmez ve en ayrıcalıklı oyuncusu Nuri Şahin. Dortmund bu sezon tam anlamıyla bir takım oyunu sergilese de onları Nuri'siz düşünmek ve başarılı olacağını varsaymak imkânsiz neredeyse.

Bu yüzden geçen ay TamSaha'ya röportaj veren Almanların efsane oyuncusu Lothar Matthaeus'un da dediği gibi, "O, mükemmel işleyen bir mekanizmanın en önemli dişlisi."

"Hata yapma lüksüm var"

Millî oyuncumuz ise bu başarısını şöyle yorumluyor: "Bu sonucu yaptığım çalışmalara verilen değer ve çalışmalarımın tasdik edilmesi olarak görüyorum. Kendilerine karşı oynadığım ve durumu en iyi değerlendirebilecek olan meslektaşlarım tarafından seçilmem büyük bir onur. Umarım ileride oyunumu daha da iyi yerlere getirebilirim. Çok çalışarak ve kendime güvenerek hayallerime ulaşmaya çalışıyorum. Bu konuma gelmemdeki en büyük pay da kuşkusuz bana çok güvenen hocam Jürgen Klopp'undur. Onun bana saha içinde verdiği hata yapabileme lüksü sayesinde

oyunum olumlu yönde gelişiyor." Nuri'nin de belirttiği gibi Klopp'un kendisine saha içinde tanıdığı tolerans, genç oyuncunun bu sezonki başarısının temel etkenlerinden. Daha önceleri maçlarda verdiği ilk hatalı pasın kendisini iyi oynayıp oynamama konusunda etkilediğini ifade eden Nuri, bu sorunu teknik direktör Jürgen Klopp'la konuştuğunu, daha sonra hatalı paslar verdiğinde Klopp'la göz göze geldiği zaman hatalı pası hemen unuttuğunu da sözlerine ekleyerek bu durumu daha da açıklığa kavuşturuyor. Böylece üzerinde baskı hissetmeyerek, hatalı pas yapsa bile gözlerin onun üzerinde olacağı hissini düşünmeyerek saha içinde daha farklı bir role bürünüyor millî yıldız. Alman hocayla beraber savunma yönünü de oldukça güçlendirdiğini belirten Nuri Şahin, ikili mücadele yeteneğinin de giderek geliştiğini sözlerine ekliyor. Bu arada Klopp'un da Nuri'nin birinci olduğu Kicker dergisinin futbolcular arasında yapmış olduğu ankette Bundesliga'nın ilk yarıdaki en başarılı teknik adamı seçildiğini vurgulayalım.

Unvana doymuyor

Nuri'nin bu sezon için lâyık görüldüğü ödüller sadece bunlarla da sınırlı kalmadı. Geçtiğimiz günlerde bir diğer ünlü Alman spor dergisi Bild, Nuri'yi, Stuttgart'ta oynayan Serdar Taşçı ile birlikte Bundesliga'nın en önemli 18 oyuncusu arasında gösterdi. Bu ödülde başarılı oyununun yanı sıra Borussia Dortmund'da en fazla topla buluşan ve kaleye en fazla şut çeken oyuncu olmasının da büyük payı var. Bu veriler de onun oyun içinde ne kadar aktif olduğunu kanıtıyor aslında. Alman Millî Takım oyuncuları Manuel Neuer, Philipp Lahm, Lukas Podolski ile Diego Gekas, Salihovic gibi önemli oyuncuların da bulunduğu bu listede yer almak, hiç kuşku yok ki hem millî oyuncumuz hem de Türkiye için büyük mutluluk kaynağı. İşte böyle bir altın sezon yaşayan Nuri Şahin, son demelerinde Borussia Dortmund'da ve tüm Almanya'daki insanları mutlu ettiklerini ve gelecekte de bunu sürdüreceklerini ifade ediyor. Her şeyi 2010 yılında yaptıkları gibi yapmaya devam edeceklerini belirten Nuri Şahin, kulüp otobüsünde yanında oturan takım arkadaşı Dede'den Dortmund'un elde ettiği son şampiyonlukla ilgili birçok hatıra dinlediğini ve bu

şekilde motive olduğunu sözlerine ekliyor. Ama bir taraftan da takım içinde kimsenin şu an için şampiyonluk hayali kurmadığını, çünkü bunun kendilerine olumsuz bir şekilde yansıtacağını düşündüğünü söylüyor. Nuri'nin bu başarısını anlatırken, Dortmund kulübünün son yıllarda idari anlamda yakaladığı ivmeye de değinmek gerek. Çok değil birkaç yıl önce borç batağında yüzen kulüp, idari menajerlik pozisyonuna işadımı Hans Joachim Watzke'yi getirdikten sonra yavaş yavaş bu krizden çıkmaya başladı. Dortmund'un eski ünlü oyuncularından Michael Zorc sportif direktör, Jürgen Klopp ise teknik direktörlük görevinde altyapı anlamında kulübün toparlanmasına yardım etti. Bu üçlü zamanla Dortmund için vazgeçilmez hale geldi. Watzke'nin mali anlamda başlattığı yükselişi, Zorc ve Klopp da sportif anlamda devam ettirdi.

Böylece ortaya iki yönden de mükemmel idare edilen bir kulüp çıktı. Son dönemlerde elinde yetenekli oyuncu kalmayan ve yüksek maliyetlere hatalı transferlere imza atan sarı-siyahlılar, kadrosunu ucuz maliyete yaptığı genç

transferler ve Nuri gibi altyapıdan yetiştirdiği yeteneklerle toparladı. Bu isimlere Dede, Weidenfeller gibi senelerce Bundesliga tecrübesi yaşamış futbolcuları da ekleyince ortaya mükemmel bir harman çıktı. İşte şu an Bundesliga'nın en genç takımı olan Dortmund'un yıldızı Nuri'yi anlatırken, Watzke, Zorc, Kloop üçlüsünün etkilerini unutmamak gerek. Borussia Dortmund, Almanya'da son sürat şampiyonluğa koşuyor. Efsane takım yıllar sonra özlediği başarıları tekrardan yakalamaya her geçen gün giderek daha da yaklaşıyor. Bu başarının saha içindeki merkezinde de bir Türk oyuncu var. Nuri Şahin, oynadığı her maçta değerini bir kat daha arttırırken, yavaş yavaş da dünya yıldızları listesine göz kırpyor. Geçmişteki idolü Fernando Redondo, şimdi örnek aldığı futbolcu ise Xavi olan genç yıldız, öncelikle Bundesliga'da şampiyonluk yaşadıkdan sonra Şampiyonlar Ligi'nde boy göstermek istiyor. Hayallerinin peşinden böyle koşarken de, "Cep telefonu melodimi Şampiyonlar Ligi müziği olarak belirledim. Bir gün bu statta bu müzikle sahaya çıkmak istiyorum" diyor. Daha çok şampiyonluklar ve Şampiyonlar Ligi müziği eşliğinde Avrupa maçları oynayacağı kaçınılmaz bir gerçek olan millî yıldızımızı bu oyununu devam ettirdiği süreçte ileride dünyanın sayılı futbol starları arasında göreceğimizden kuşku yok.

Dünden bugüne forma reklamları

Onu giyen futbolcu için 90 dakika boyunca dünya üzerindeki en kutsal varlıktır forma. Önceleri sadece kulüp armasını barındıran bu bez parçası, bir sektör olarak zamanla futbolun merkezine doğru yol aldı. Özellikle son 50 yılda forma kutsallığına yeni bir boyut katan sponsorlar, artık endüstriyel futbolun vazgeçilmezleri arasında.

Mustafa Akkaya

Siyah beyaz görüntülerini izleyerek nostalji yaptığımız eski maçlarda sanki hiç değişmeyen bir unsur var. İsimleri ekranda yazmasa hep aynı takımların oynadığını düşünbilirdik zira forma renkleri çoğu zaman aynıydı. Beyaz tarafın karşısında çoğunlukla kırmızı veya mavi renkli koyu taraf... Hatta Britanya'da renkte kulüpler arasında forma paylaşımı bile sık görülürdü. Tabii tüm bunlar, bir kumaş parçasından ibaret olan formaların ticari metaa dönüşmesinden çok zaman önceydi.

1960'lı yıllara kadar futbolcuların üzerinde kulüp logosunu taşıyan sade formalar gördük. Çünkü ülke federasyonları ve TV kanalları, sponsorluk konusunda bir nebze olsun esneklik göstermeyecek kadar muhafazakâr düşünüyordu. Hatta 1967'de Almanya 2. Ligi'nde iflâsın eşliğine gelen Wormatia

Worms, çözüm olarak Caterpillar markasıyla forma sponsoru olarak anlaşsa da federasyon tarafından engellendi ve bir süre daha darboğazdan çıkamadı. Ne var ki kurallar, en nihayetinde delinmek için konmuştu. Bir başka Alman ekibi olan Eintracht Braunschweig, içki firması Jägermeister'i formasına koyabilmek için logosunu onunkine benzeterek değiştirdi. Artık armadaki kırmızı aslanın yerinde bira markasının geyiği yer alıyordu. 1973'e geldiğinde ise federasyonun buzları çözülmeye başladı ve sponsorluk yasal hale geldi. O mavi formada büyük harflerle yazan Jägermeister, bilinen ilk göğüs reklamı unvanını aldı. Aynı yıl içinde bir başka önemli adım, İngiltere'nin Leeds şehrinde atılıyordu. O ana dek futbol kulüpleri, kendilerine ekipman sağlaması için spor giyim markalarına para ödüyordu. Suyun

tüneli genişletti. Ne var ki göğüs reklamı Ada'da halen yasaktı. Leeds ve Liverpool'un açtığı yoldan giden Hibernian, 1977'de bir başka giyim firması olan Bukta ile el sıkıştı. Ancak markanın adını formanın önüne koca harflerle yazdığı anda yayıncı kanalların ambargosuna takıldı. Yine lokomotifin hemen ardında yer alan Liverpool ise lobi yapma konusunda Hibernian'dan öndeydi. Nitekim Kırmızılar, ertesi sezon Japon elektronik devi Hitachi'yle forma sponsorluğu konusunda anlaşarak Britanya'da bir ilki gerçekleştirdi.

Liglerde sponsor yarışı

Orta Avrupa ülkelerinde küçük meblağlarla da olsa yaygın olan forma sponsorluğu kavramı, İngiltere'nin dâhil olmasıyla birlikte önem kazandı. 80'lerde tüm Avrupa'da yaygınlaşırken, 90'lı yıllardan bugüne dek her sezon daha da bol sıfırlı anlaşmalar göze çarptı. Örneğin Manchester United, 1982 yılında el sıkıştığı Sharp'tan forma sponsorluğu için 5 yılda sadece 500 bin pound aldı. United'ın bugün AON ile olan anlaşması ise kulübe yılda 20 milyon pound kazandırıyor. Peki, ligler bazında göğüs reklamlarından maksimum verim alma yarışı ne durumda? Almanya kökenli bir araştırma firması olan Sport + Markt'a göre Premier Lig'deki 20 kulüp, bu sezon toplamda elde ettiği yıllık 128 milyon euro değerindeki forma sponsorluğu ile adeta bir miktatis görevi görüyor. Önceki sezona göre tam 45 milyon euro artış gösteren bu rakama Manchester United ile Liverpool'un

katkısı büyük. Zira iki kulüp, yılda toplam 48 milyon euroyu kasasına koyuyor. İngiltere'yi yakından takip eden Almanya'nın toplam forma reklam bedeli ise 118 milyonu buluyor. Bundesliga'da 18 takımın mücadele ettiğini düşünürsek kulüp başına düşen gelir Premier Lig'den fazla. Ancak Bayern Münih'in yılda tek başına 28 milyon euro kazanması, düzeyli rekabet konusunda örnek olan Bundesliga'nın bunu gelir dağılımına tam yansıtamadığını gösteriyor.

Avrupa'nın diğer büyük ülkeleri, forma reklamı konusunda İngiltere ve Almanya'nın bir hayli gerisinde. Serie A'daki toplam rakam 66 milyon euroda kalırken, onu 59 milyonla Ligue 1 takip ediyor. Son sıradaki La Liga'nın sponsor geliri ise 58 milyon euro ve bunun 23 milyonunu Real Madrid formasındaki Bwin oluşturuyor. Ancak önümüzdeki sezon Barcelona'nın Qatar Foundation ile olan 30 milyon euro değerindeki anlaşması başladığında İspanya bir anda sıralamada üçüncülüğe yerleşebilir. Real Madrid'in bu

Beş Büyük Ligin Forma Reklam Gelirleri

Ülke	Lig	Yıllık Tutar Milyon Euro
İngiltere	Premier Lig	128
Almanya	Bundesliga	118
İtalya	Serie A	66
Fransa	Ligue 1	59
İspanya	La Liga	58

hamleye cevapsız kalmayacağını varsayarsak La Liga'nın yakın zamanda Serie A'yı yakalaması şaşırtıcı olmayacaktır. Forma sponsorluğundan 42 milyon euro elde eden Hollanda Ligi'ni de katarsak, Avrupa'nın 6 büyük liginin bu kalemdeki toplam geliri 471 milyona dayanıyor. Geçtiğimiz sezona göre yüzde 18 büyüyen bu tutar içindeki en büyük pay, ekonomik krizden hiç etkilenmemişçesine finans ve sigorta şirketlerine ait. Toplamda 113 milyon euro değerinde forma sponsorluğuna imza atan bu sektörü, 79 milyon euro ile bahis şirketleri takip ediyor.

hamleye cevapsız kalmayacağını varsayarsak La Liga'nın yakın zamanda Serie A'yı yakalaması şaşırtıcı olmayacaktır. Forma sponsorluğundan 42 milyon euro elde eden Hollanda Ligi'ni de katarsak, Avrupa'nın 6 büyük liginin bu kalemdeki toplam geliri 471 milyona dayanıyor. Geçtiğimiz sezona göre yüzde 18 büyüyen bu tutar içindeki en büyük pay, ekonomik krizden hiç etkilenmemişçesine finans ve sigorta şirketlerine ait. Toplamda 113 milyon euro değerinde forma sponsorluğuna imza atan bu sektörü, 79 milyon euro ile bahis şirketleri takip ediyor.

En "kutsal" formalar

Barcelona'nın Qatar Foundation ile 5 yıllığına yaptığı 150 milyon euroluk anlaşma, bu konuda taşları yerinden oynatacağa benziyor. 111 yıllık kulüp, İspanya'da göğüs reklamlarının yaygınlaşmaya başladığı 80'li yıllardan beri forma sadeliğini korumuştur. 1982'de Real Madrid'in Zanussi, 84'te Valencia'nın Edesa, 89'da Atletico Madrid'in Mita ile işbirliğine gittiği süreçte onlar spor giyim firması Meyba ile sadece forma üretimi konusunda anlaşmıştı. İspanya'da bu yeni akımın başladığı andan itibaren yaklaşık 30 yıl armasının altına reklam almayan Barcelona, önümüzdeki sezondan itibaren forma sponsorundan en fazla

kazanan kulüp olacak. Katalan ekibinin hemen arkasında, Deutsche Telekom ile anlaşmasını Kasım ayında yenileyen ve yılda 28 milyon euroyu cebine koyan Bayern Münih yer alıyor. İngiltere'nin en pahalı formalarına sahip olan Manchester United ve Liverpool, sezon başında sırasıyla Aon ve Standard Chartered ile yeniledikleri forma reklamlarından 24'er milyon euro kazanıyor. Bwin ile Eylül ayında yeniden el sıkışan Real Madrid ise 20 milyon euroluk geliri ile şaşırtıcı biçimde 5. sırada yer alıyor.

Pahalı forma sponsorluğu konusunda en ilginç ve akılcı anlaşma Tottenham'a ait. Kuzey Londra ekibi, geçtiğimiz yaz bir yazılım firması olan Autonomy ile sadece lig maçlarında geçerli olacak şekilde yıllık 12 milyon euro değerinde sözleşme imzalamıştı. Ancak bununla yetinmedi ve 3 milyon euro karşılığında Avrupa kupalarında formasına Investec'i ekledi. Bu şekilde kazancını maksimize eden Tottenham; Chelsea, Milan, Manchester City, Juventus ve Inter gibi devleri sollamayı başardı.

Reklam savaşları

Forma sponsorları iyice popüler hale gelip uğurlarında ciddi paralar dönmeye başladığı anda, olay sadece ticari boyutta kalmaktan çıktı. Kimi zaman taraftarların yeme içme zevkleri üzerinde etkili olurken, bazen de kimi inançlara zıt gelerek tepkiyle karşılaştı. Rekabetin futbol sınırlarını kilometrelerce aştığı Boca-River derbisi bu duruma güzel bir örnek. 2001 yazında Pepsi'nin Boca Juniors formasında yer almaya başlaması, Buenos Aires'in River Plate'li kısmını Coca Cola'ya yöneltmeye yetmişti. Aynı şekilde formasını 1982'den beri Adidas'tan temin eden River Plate'in taraftarları, 1996'da Boca'nın Nike ile işbirliğine gitmesi sonucu bu markayı da Pepsi'nin yanına kara listeye

ekleyivermişti. Arjantin'deki sponsor rekabetinin benzerini Celtic ve Rangers arasında da görebilirdik. Ancak İskoç kulüpleri, böyle bir manzarayla karşılaşmamak adına anlaşma yolunu tercih etti. Zira taraftarların rakip takımın sponsorundan adeta kaçmaları kulüpleri zora sokuyordu. Böylece iki ekip, 1999 yılında bir telekomünikasyon firması olan NTL ile 4 yıllığına ortak anlaşma imzaladı. Çözümünden gayet memnun olan Old Firm kulüpleri, 2003 yılında

sözleşme süresi dolduğu anda yeni sponsor bulmak üzere tekrar bir araya geldi. İki taraf masadan kalktığı andan itibaren 7 yıl boyunca yeşilli ve mavili formaları artık bir bira markası olan Carling süsleyecekti. Son olarak geçtiğimiz sezondan bu yana iki takımın formasında yine bir bira üreticisi olan Tennent's yer alıyor. Bahis şirketlerini son yıllarda takım formalarında sıklıkla görür olduk. Bu duruma en çok ses getiren tepkiyi Sevilla forması giyen Müslüman oyuncu Kanoute verdi. Malili futbolcu, inançlarına ters düştüğü için formasında yer alan 888.com logosunun üzerine bantlayarak maçlara çıktı. Ancak şirket yönetimi, İslamî bir hayır kurumuna hatırı sayılı miktarda bağış yapınca Kanoute de "şeytana uydu" ve bant protestosundan vazgeçti. Bu konuda en güncel örnek ise Fransa'dan geldi. 2009 yazında Betclac firmasıyla anlaşan Olympique Lyon, ülke kanunlarına göre bu sitelerin reklamı yasak olduğu için federasyonun engeline takıldı. Böylece 5 ay boyunca Fransa sınırlarındaki maçlara reklamsız çıkmak zorunda kalan Lyon, yarım sezonluğuna Playstation ile el sıkıştı. Bu sezon başlamadan evvel yürürlükten kalkan yasak sonucu Betclac tekrar Lyon formasındaki yerini aldı.

1970'lerde futbolun geleceğine bir de ticarî gözle bakmayı deneyen kişiler tarafından temeli atılan forma sponsorluğu, engeller ve evrimlerle dolu bir süreç sonucu sektördeki önemini kanıtlamış durumda. Öyle ki birçoğumuz Carlsberg'i Liverpool, Pirelli'yi Inter, Teka'yı Real Madrid, Sharp'ı da Manchester United ile özdeşleştiriyoruz. Armasının değerini başka bir markayla paylaşmamak için uzun süre direnen Barcelona bile biriken borçlarından ötürü de olsa kalesini terk etti. Bakalım bu noktadan sonra forma sponsorluğunun yolu nerelerden geçecek...

Forma Gelirlerinde Top 10 Kulüp

Kulüp	Sponsor	Yıllık Tutar	Euro m.
Barcelona	Qatar Foundation	30	
Bayern Münih	Deutsche Telekom	28	
Manchester United	Aon	24	
Liverpool	Standard Chartered	24	
Real Madrid	Bwin	20	
Tottenham	Investec&Autonomy	15	
Chelsea	Samsung	12	
Milan	Fly Emirates	12	
Manchester City	Etihad Airways	9	
Juventus	Betclac	8	

Yeni heyecan, yeni yüzler...

Takımların yarısı şampiyonluk adayı, diğerleri ise kümede kalmak için kıyasıya yarışıyor. Bank Asya 1. Lig bu görüntüyle rekabet açısından hiçbir lige benzemiyor. Kimin hedefe ulaşacağını nüanslar belirleyecek. İşlerini başa bırakmak istemeyen takımlar ara transfer döneminde gereken takviyeleri yaptı. Bu yazıda Bank Asya 1. Lig takımlarının giden ve gelenlerine göz atacağız.

Kutay Ersöz

Bir lig düşünün; 10. sıradaki takım play-off hesaplarının ortasında, zirveye ise çok uzak değil. Liderle arasındaki puan farkı sadece 8. Küme düşecek sadece iki takım var ve bir mağlubiyet takımı ateşe atabilir. Bu lig Bank Asya 1. Lig. Bank Asya 1. Lig'de bu sezon dengeler birbirine çok yakın. Tüm takımlar sezonun ikinci yarısına bu bilinçle girdi. Bu sezonun kazanan ve kaybedenleri çok ufak farklarla belirlenecek. Avrupa'nın çok konuşulan liglerinde bile bulunmayan heyecan, Türkiye'nin bir alt liginde yaşanıyor. Ligin zorluk derecesi her geçen hafta yükselinecek. Kırılma anlarında gücünü ortaya biraz daha fazla koyabilen takımlar büyük avantaj elde edecek. Bu nedenle de ikinci yarıda kadro gücü ve derinliği büyük önem kazanacak. Ligdeki 17 takım da (aslında sıkıntılı günler geçiren Diyarbakırspor'u dâhil etmeyebiliriz) devre arasındaki transfer dönemini bu bilinçle geçirdi. Zirveden başlayalım; ligin ilk yarısını lider olarak sonlandıran Denizlispor ilk yarının son haftalarında üst üste puan kayıpları yaşamıştı. Son 7 maçın 6'sında sahadan puan kaybıyla ayrılmış, buna rağmen önce liderliği kaybetse de son hafta yeniden liderlik koltuğuna oturmuştu. Yeşil-siyahlı takım, kötü gidiş esnasında 5 futbolcuyla yollarını ayırmıştı. Okan Koç, Burak Ak yıldız, Engin Memişler, İzzet Akgül ve Musa Sinan Yılmaz sezonun ikinci yarısında kadroda yok. Bu 5 futbolcudan Engin Memişler, Musa Sinan Yılmaz ve Burak Ak yıldız futbol yaşantılarına Akhisar'da devam edecek. İzzet

Akgül'ün ise adı Samsunspor ile anılıyor. Denizlispor'un gerçekleşen transferleri ise Süper Lig tecrübesi olan futbolculardan oldu. Geçen sene Bank Asya 1. Lig'i mutlu sonla bitiren iki takımdan; Konyaspor'dan 32 yaşındaki sağ bek Emrah Eren ve Karabükspor'dan Fatih Ceylan Denizlispor'la sözleşme imzaladı. Eskişehirspor'un ve Antalyaspor'un iki genç yıldızı Adem Sarı ve Musa Nizam ise kiralık olarak yeşil-siyahlı formayı giyiyor. Her transfer döneminde adından sıkça söz ettiren Çaykur Rizespor, bu mevsimde de flaş isimlere imza attırdı. Geçen sezon Kardemir Karabükspor ise 1. Lig şampiyonluğu yaşayan sağ kanat oyuncusu Sertan Vardar'ı Erciyesspor'dan transfer eden Karadeniz ekibi, aynı pozisyonun oyuncusu olan, Galatasaray, Fenerbahçe, Beşiktaş geçmişli Mehmet Yozgatlı'yı da renklerine bağladı. 29 yaşındaki Semavi Özgür ise Manisaspor'dan Çaykur Rizespor kadrosuna dâhil oldu. 27 yaşındaki İBB'li forvet Gökhan Kaba da bu sezonu mavi-yeşilli takımda sonlandıracak. Kadrodan ise iki önemli futbolcu ayrıldı. İki sezon önce Diyarbakırspor'u Süper Lig'e çıkaran kadronun bel kemiği olan stoper Ulaş Ortakaya, bundan sonra Karşıyaka forması giyecek. Süper Lig'de 255 maça çıkan, 2000 senesinden beri ülkemiz takımlarının formasını giyen ve bu

sezonun başında Çaykur Rizespor'a transfer olan Mısırlı orta saha oyuncusu Ayman Abdelaziz ise ailevi sorunları nedeniyle takımdan ayrıldı ve ülkesine döndü. Osman Mertoğlu ile Macit Arabacı Pazarspor'a, A2 takım kaptanı Ramazan Tok da Pursaklarspor'a giderek, Çaykur Rizespor'dan ayrılan diğer isimler oldu. Orduspor devre arasında iki tecrübeli futbolcu ile yollarını ayırdı. Takımın kaptanı Volkan Arslan ve eski Beşiktaşlı Ümit Bozkurt'un sözleşmeleri karşılıklı olarak feshedildi. 23 yaşındaki savunma oyuncusu Taner Arı ise Tavşanlı Linyitspor'a transfer oldu. Genç oyuncularından Hüsamettin Tut takımdan kiralık olarak ayrıldı. Tuto 2. Lig takımlarından Tarsus İdman Yurdu'nun formasını giyecek. A2 takımının stoperi 20 yaşındaki Anıl Palavar da Kastamonuspor'a transfer oldu. Orduspor'un tek transferi ise iki

sezon önce Hacettepe'de oynadığı futbolla dikkat çeken ve Sivasspor'a transfer olan, fakat bu takımda beklenen veremeyen forvet İbrahim Şahin'di. İbrahim Şahin ilk maçında Erciyesspor karşısına çıktı ve oynadığı futbolla taraftarların beğenisini kazandı. Buna rağmen maçın son dakikalarında kırmızı kart görerek ilginç bir "ilk maç" yaşadı. Uzun yıllardan sonra zirve yarışına dâhil olan Samsunspor, transfer dönemini hareketli geçirdi. Samsunspor'da parlayan ve daha sonra Anadolu kulüplerinde forma giyen Cenk İşler, bu sezonun başında Samsunspor'a geri dönmüştü. Tecrübeli golcünün kariyerindeki 3. Samsunspor macerası sadece 1 devre ve 10 maç sürdü. Süper Lig 100'ler kulübünün üyelerinden biri olan Cenk, sezonun ikinci yarısında Süper Lig'de Bucaspor formasını giyiyor. Samsunspor altyapısından A takımına yükseldiğinde, Cenk, Celil, Serkan gibi efsane isimlerin

arasına girmesine kesin gözüyle bakılan Sercan Temizyürek için de Samsunspor macerası 23 yaşında sona erdi. 2010 yılında sadece 1 maça forma giyen orta saha oyuncusu, yeni yılda Samsunspor'da yok. Geçen sezon devre arasında Samsunspor'a dâhil olan hücum oyuncusu Savaş Esen ve stoper Sezer Sezgin de Samsunspor'dan ayrılıp Kartalspor'a transfer oldu. Samsunspor'dan ayrılan diğer isimler ise Anıl Taşdemir, Can Özgür Arslantaş, Emre İncemollaoğlu ve Jonathan Quertey. Samsunspor kadrosuna dâhil olan en dikkat çekici isim, sezonun ilk yarısında Süper Lig'de Gençlerbirliği forması giyen Billy Mehmet oldu. Londra doğumlu İrlanda asıllı forvet, 27 yaşında. West Ham United altyapısında futbola başladıktan sonra İskoçya takımlarında forma giyen Billy Mehmet, bu sezonun başında ilk defa Türkiye'de oynamaya başladı. Diyarbakırspor'dan Ufuk Bayraktar ve Manisaspor'dan Dilaver Güllü de Karadeniz ekibine katılan diğer futbolcular.

Yaz dönemlerinin transfer şampiyonu Boluspor, devre arasında hareketsiz geçirdi. Sezon başında Eskişehirspor'dan ayrılan ama kendisine takım bulamayan 30 yaşındaki Murat Önür, İsveç Ligi takımlarından Syrianska'nın 24 yaşındaki Türk forveti Aydın Ünsal ve Makedonya Ümit Milli Takımı'nda 15 maça çıkan orta saha oyuncusu Oliver Peev, Boluspor'un yeni transferleri. Kırmızı-beyazlı takım, Emrah Kol, Doğan Altınkaya ve Gökhan Sinanoğlu'nu kiralık olarak başka takımlara gönderdi. Ligin ilk yarısında gösterdiği performansla dikkat çeken Tavşanlı Linyitspor, İshak Topç'u Bandırmaspor'a, Sezai Yüksel'i Adıyamanspor'a, Emre Kahraman ve Barış Bakır'ı İskenderun Demirçelikspor'a, Hasan Küçük'ü Telekom'a gönderdi. Sakaryaspor'dan 30 yaşındaki Ercan Güneri'yi, Orduspor'dan ise Taner Arı'yı transfer eden Ege ekibi, aynı zamanda Makedonya'nın Teteve

takımında forma giyen 22 yaşındaki Milan Ristovski ile sözleşme imzaladı. Ligin en az yenilen ve en çok berabere kalan takımı olarak ilk yarısı noktalayan Kayseri Erciyesspor, eski futbolcusu Emre Toraman'ı Süper Lig'den transfer ederek dikkat çekti. Kayseri Erciyesspor formasıyla Türkiye Kupası'nda final oynayan Emre Toraman, mavi-siyahlı takım küme düştükten sonra Çaykur Rizespor, Eskişehirspor, Kasımpaşa ve Konyaspor'da futbol oynamıştı. Erciyesspor'un Konyaspor'dan transfer ettiği bir diğer isim ise Eser Yağmur oldu. Daha önce Bursaspor ve Konyaspor formalarıyla Süper Lig'e yükselme sevinci yaşayan Beşiktaş altyapısı çıkışlı Eser, uzun boyu ve güçlü yapıyla Bank Asya 1. Lig'e kolay adaptasyon sağlayabilecek bir forvet olarak görülüyor. Sezona Giresunspor forması altında iyi bir çıkışla başlayan Ümit Tütüncü de tıpkı Eser gibi Erciyesspor'un hücum hattına yeni bir güç katacak. Geçen sezon Bucaspor forması giyen Veli Kızılkaya,

1. Lig'e geri döndü. 26 yaşındaki Veli, bu sezon Süper Lig'de sadece iki maça forma giyebildi. Bundan sonra Erciyesspor'un başarısı için ter dökecek. Transfer döneminin en büyük hamlesi, Erciyesspor ile Yusuf Şimşek'in biraraya gelmesi. Beşiktaş ile 2009 yılında, Fenerbahçe formasıyla da 2001 yılında Süper Lig şampiyonluğu yaşayan, Avrupa kupalarında ve milli maçlarda forma giyen, "telefon kulübesinde çalınan adam" Yusuf Şimşek, Erciyesspor'un transfer ettiği isimlerden biri oldu. Süper Lig'de 288 maça çıkan Yusuf ilk defa 36 yaşında Bank Asya 1. Lig'de mücadele edecek. Sezonun ilk devresinde Erciyesspor forması giyen iki forvet, Mehmet Türkmehtem ve Ömer Yalçın ise ikinci yarıda TFF 2. Lig'de mücadele ediyor. Ömer, Konya Şekerspor ile sözleşme imzalarken, Kerkük doğumlu Mehmet'in yeni takımı Şanlıurfaspor oldu. İlk on birin önemli isimlerinden Sertan Vardar ise Çaykur Rizespor ile sözleşme imzaladı. Stoper Adem Dursun'un yeni takımı ise

Adana Demirspor oldu. Devre arasında oynanan Türkiye Kupası maçlarında Süper Lig takımlarına çelme takarak herkesin beğenisini kazanan Gaziantep BB Spor, transfer döneminde yine her zaman olduğu gibi çok fazla değişikliğe gitmedi ve iskelet kadrosunu korudu. Şehrin "ağabey takımı" Gaziantepspor'dan İbrahim Ferdi Coşkun'u kadrosuna katan mavi-beyazlılar, Diyarbakırspor'dan da Zafer Şakar'ı transfer etti. Uğur Erdoğan, Uğur Yanıkdemir, Recep Yaşar ise takımdan ayrıldı ve Yeni Malatyaspor'a gitti. Süper Lig'de 362 maça çıkan Erman Özgür, yeni yılda Mersin İdman Yurdu formasını giyecek. Teknik futbol ve kıvrak çalımlarıyla oldukça fazla hayran sayısına sahip olan Erman, kariyerinde ilk defa Bank Asya 1. Lig'de mücadele edecek. 34 yaşındaki Erman'ın tek sıkıntısı bu sezon sadece 1 maça oynamış olması. İkinci yarının ilk maçında Çukurova derbisinde Adanaspor karşısında forma giyen Erman'ın maç ekşiği hissedildi ama tecrübesiyle bu açığı çabuk

kapatacağı. Süper Lig, Avrupa Kupası, Türkiye Kupası finali gibi tecrübelerle sahip olan İlhan Özbay da Mersin İdman Yurdu'na transfer olan isimlerden. 29 yaşındaki futbolcu en son TFF 2. Lig'de Sakaryaspor forması giyiyordu. Kırmızı-lacivertli takımın kadrosuna kattığı bir diğer tecrübeli isim ise Mehmet Polat oldu. Savunmada oynayan Mehmet, geçen sezonun devre arasında Bucaspor'a katılmış ve sarı-lacivertli takımla Süper Lig'e çıkma sevinci yaşamıştı. Ankaragücü'nden Tonia Tisdell (geçen sezon Karşıyaka forması giymişti), Manisaspor'dan Adem Büyük, Konyaspor'dan Burak Karaduman, Diyarbakırspor'dan Eren Şen de kırmızı-lacivertli takımın diğer transferleri oldu. İlgar Gurbanov, Musa Kuş, Mehmet Budak, Sertaç Şahin, Birol Parlak ve Nezih Özer ise Mersin ekibinden ayrıldı. Asıl önemli kayıp ise "gol makinası" Yunus Altun'un Karşıyaka'ya transfer olmasıydı. Sezonun ilk yarısında 15 maça çıkan ve 5 gol atan Yunus, bir diğer forvet Şehmus Özer'le iyi bir ikili oluşturmuştu. 34 yaşındaki futbolcu, iki sezon önce de Karşıyaka forması giymişti. Karşıyaka'nın iki sezon önce play-off finali oynayan kadrosunun önemli isimlerinden biriydi Yunus Altun. O sezonun sonunda Bucaspor'a giden ve İzmir takımını

Süper Lig'e çıkaran tecrübeli futbolcunun yolu bu sezonun başında Mersin'e uzanmıştı. Devre arasında eski kulübü Karşıyaka'ya geri dönen golcünün neler yapabileceği merak konusu. Yunus 2008-09 sezonunda Karşıyaka'da 29 maça çıkıp 4 gol atmıştı. Yunus'un Karşıyaka forması giydiği 2008-09 sezonunda Süper Lig'e yükselen Diyarbakırspor'un o sezon en başarılı isimlerinden biri olan stoper Ulaş Ortakaya, 1.5 sezonluk Çaykur Rizespor macerasını sonlandırdı ve Karşıyaka'ya transfer oldu. Bu, Ulaş Ortakaya'nın Karşıyaka'ya üçüncü transferi. Daha önce 2004-05 ve 2006-07 sezonlarında yeşil-kırmızılı formayı giyen Ulaş, Karşıyaka'dan ayrıldıktan sonraki sezonlarda Eskişehirspor ve Diyarbakırspor ile Süper Lig'e çıkma sevinci yaşamıştı. Geçen sezon Karabükspor ile şampiyonluk yaşayan ve bu sezon Süper Lig'de forma giyen Engin Aktürk, Karşıyaka'ya transfer olarak Bank Asya 1. Lig'e geri döndü. Sağ bek oynayan Engin, geçen sezon duran toplarda sürpriz ileri çıkışlarıyla 6 gol kaydederek dikkat çekmişti. İrlandalı 1987 doğumlu Vincent Faherty de Karşıyaka'nın bir başka yeni ismi. St. Patrick Athletic takımında geçen sezon 33 maça forma giyen Faherty, 8 gol kaydetti. Genç forvetin İzmir'de

kaçıran Adanaspor, sezona şampiyonluk parolasıyla başlamıştı ama ilk yarı sonunda oluşan tablo, turuncu-beyazlıların bu hedefin uzağında kaldığını gösteriyor. Devre arasında transfer atağına girişmesi beklenen takım sadece üç futbolcuyu kadrosuna kattı. Kasımpaşa ve Konyaspor ile Bank Asya 1. Lig tecrübesi yaşayan Haluk Tanrıseven ve 25 yaşındaki İsmail Özeren, Bugsaşspor'dan transfer edildi. Adanaspor'un eski futbolcularından Emre Aktaş da takımına geri döndü. Turuncu-beyazlı takım 5 futbolcuyla ise yollarını ayırdı. Metin Tuğlu ve Efecan Karaca şehrin diğer takımına, ezeli rakip Adana Demirspor'a transfer oldu. Mustafa Karabulut Telekomspor'a giderken, büyük umutlarla transfer edilen Ahmet Dursun ve 1.5 sezondur Adanaspor forması giyen Onur Acar da Eyüpspor'un yolunu tuttu. Yaz dönemini hareketli geçiren Altay da Adanaspor gibi, kadrosuna takviye yapmazken birçok futbolcusu başka takımlara gitti. Sezon başında Karşıyaka'dan transfer edilen Fuat Eraslan, Spor Toto 2. Lig takımlarından Tokatspor'a transfer oldu. Altyapı çıkışlı Burhanettin Çakırcı ve İsa Akgöl kiralık olarak Tepecik Belediyespor'un yolunu tuttu. 34 yaşındaki Mehmet Deliorman ise Dardanelspor ile sözleşme

imzaladı. Bu sezon Bank Asya 1. Lig'de ilk sezonunu geçiren Akhisar Belediyespor, TFF 2. Lig'e geri dönmek için transfer dönemini hareketli geçirdi. Sezon başında takıma katılan yabancı futbolcular Tarek Amer ve Maxwell Ofuyah'ın yanı sıra, Hakan Bayraktar, Ahmet Yararlı, Caner Tezel, Hasan Özcan, Murat Kahraman ve Azmi Polat takımdan ayrıldı. Samsunspor'dan Anıl Taşdemir, Denizlispor'da kadro dışı kalan Engin Memişler, Burak Akyıldız ve Musa Sinan Yılmaz, Eyüpspor'dan Taylan Uzunoğlu takıma dâhil oldu. İki sezon önce Karşıyaka'da forma giyen ve sonrasında Adana Demirspor'a transfer olan orta saha oyuncusu Timuçin Aşçıgil de Manisa temsilcisi ile sözleşme imzaladı ve 1. Lig'e geri döndü. Ligin küçük bütçeli takımlarından Güngören Belediyespor transfer dönemini sessiz geçirdi. Boluspor'dan Emrah Kol'u ve Kasımpaşa'dan İsa Kaykun'u kiraladı. Salih Kardeşgiden ise Telekom'a transfer oldu. Giresunspor transfer döneminde yeni transferlerini gençlerden seçerken, yaşlı oyuncularını yollarını ayırdı. Altan Aksoy, Tolga Seyhan ve Fevzi Tuncay gibi Millî Takım geçmişli futbolcular ikinci yarıda yeşil-beyazlı formayı giyemeyecek. Umit Tütüncü ve Merter Yüce de takımdan ayrıldı. Fatih Baydemir ve Bayram Nezihi ise takıma katılan yeni isimler oldu. Kartalspor ligin ilk yarısında sadece 4 gol atarak gündeme oturmuştu. Başarılı savunmasına rağmen gol yollarında sıkıntı çeken İstanbul ekibi, transfer döneminde takviyeleri hücum hattına yaptı. Samsunspor'dan Sezer Sezgin ve Savaş Esen, Diyarbakırspor'dan Önder Çengel ve Uğur Akdemir, Eskişehirspor'dan Caner Celep Kartalspor'un yeni isimleri oldu. Takım kaptanlarından stoper Serkan Özsoy, Adana Demirspor ile anlaşma imzaladı. Takımın diğer eskilerinden Muhammed Türkmen, Süper Lig takımlarından Ankaragücü'ne gitti. İki sezondur forma şansı bulamayan Mesut Kumcuoğlu ile ligin başında transfer olan Debola, Cemre Atmaca ve Hacı Kalın'ın Kartalspor günleri 2011 itibarıyla son buldu. Sıkıntılı günler geçiren Diyarbakırspor ise Başkan Çetin Sümer'in istifasıyla sarsıldı. Ligin son sırasına demir atan takım tam 20 futbolcu ile yollarını ayırdı. Yeşil-kırmızılılar sezonun ikinci yarısına A2 takımı ile devam ediyor.

Sert bölgenin beyefendisi

Hacettepe'nin inanılmaz yükselişindeki baş aktörlerden biri olarak sıçradığı Trabzonspor'da 2.5 sezondur istikrarla forma giyiyor. Yabancı oyuncularla giriştiği forma rekabetinden de üstün çıkmayı biliyor. Topu oyuna akıl ve ustalıklı sokan stoperlerden birisi. Ama onu farklı kılan asıl özelliği centilmenliği. Futbol sahalarının en sert ve agresif oyuncularından biri olarak değerlendirilen stoperlerden biri olmasına rağmen onu bugüne kadar ne bir kavgaya karışırken ne de rakibine kasti sertlik yaparken gören oldu. Bu tertemiz duruşunu ise yetiştirilme tarzına ve empati yapabilme kabiliyetine bağlıyor.

Giray Kaçar

Mazlum **Uluç**

Trabzonspor'daki hiçbir oyuncunun bu saatten sonra "Ben oynamadım, o oynadı" diye kapris yapma hakkı yok. Sonuçta sezon sonunda hepimiz için "şampiyon takımın oyuncusu" olmak gibi bir hedef var. Kim oynarsa oynasın hepimiz onun yanında olmak zorundayız.

Trabzonspor'un ilk yarı performansına bakarsanız dış saha maçlarında daha başarılı olduğumuzu görürsünüz. Ben ilk yaradaki takım ruhumuzu, birlik ve beraberliğimizi koruduğumuz takdirde ikinci yarı maçlarında da başarıımızı sürdüreceğimize eminim.

Savunma oyuncuları, orta sahadaki arkadaşlarının boşa çıkıp top almasını, aldığı topu olumlu kullanmasını, rakip ataktayken de topu kesmesini ister. Selçuk bunların hepsini yapıyor. Onu Türkiye için çok ekstra bir oyuncu olarak görüyorum.

▼Trabzonspor'da üçüncü sezonunu geçiriyorsun ve giderek ilk on bire oturan, Millî Takım kadrosu için düşünülen bir oyuncu oldun. Trabzonspor'a gelmeden önce de Hacettepe formasıyla ay-yıldızlı kadroya seçilmiştin. O dönemin popüler oyuncularından biri olarak transfer teklifleri arasında Trabzonspor'u tercih etmenin gerekçesi neydi? ▲Hacettepe'de oldukça başarılı ama bir o kadar da zorlu bir süreçten geçmiştim. Takımın 3. Lig'den Süper Lig'e çıkışında ilk on birin değişmez oyuncularından birisiydim ve performansıyla oldukça dikkat çekmiştim. O sezon pek çok transfer teklifi almıştım ve artık bir sıçrama yapmam gerektiğinin farkındaydım. Beni isteyen takımlar arasında en ciddi Trabzonspor'du. Benimle çok yakından ilgilendiler. O kadar ki, Trabzonspor yöneticisi Necmettin Aytekin'in bürosu evimin hemen karşısındaydı ve sabah kahvaltılarını birlikte yapıyorduk. Başkanımız İlhan Cavcav istersem bir sezon daha takımda kalabileceğimi söylemişti. Ancak bir sonraki sezonda sözleşmem bitiyordu. Bana 8 yaşından beri emek veren Hacettepe'ye para kazandırmadan gitmek istemiyordum. Bunu da başkanımıza söyledim. Bana hangi takıma gitmek istediğimi sorduğunda da Trabzonspor'da oynamak istediğimi belirttim. Trabzonspor'u seçmemin başka nedeni ise şehrin yapısının benim hayat tarzıma uygun olması. Ben futbol için yaşayan bir oyuncuyum ve Trabzon da bu tip oyuncular için son derece avantajlı. Anadolu'dan İstanbul'a giden pek çok oyuncunun oradaki hayat tarzı nedeniyle kaybolup gittiğine şahit oldum. Bu nedenle Trabzonspor'u tercih ettim ve bu seçimimden de son derece memnunum. ▼Trabzonspor'daki ilk döneminde bir süre Rigobert Song'un yedeği olarak bekledin ama sonrasında Song'u futbolu bırakma noktasına getirdin. Aranızdaki o rekabetten söz eder misin biraz?

İKİ ANI

"Sizin yüzünüzden yemeğim yandı"

Bir keresinde alışveriş merkezinde otururken yanımıza bir teyze geldi ve "Sizin yüzünüzden yemeğim yandı" dedi. "Niye teyze, biz senin yemeğine ne yaptık?" diye sorduk. "Mutfakta ocağın üzerinde yemeğim vardı ama ben içeri geçmiş maçı seyreliyordum. Takım gol atana kadar mutfağa gitmeyeceğim" dedim ve sizin yüzünüzden yemeğim yandı" cevabını verdi. Bir keresinde de çok duygulandığım bir olay yaşadım. Cuma namazına gittiğimizde caminin avlusunda bir cenazeye karşılaştık. Tabutun başında da 16-17 yaşlarında çok üzgün bir çocuk duruyordu. Namazdan çıktığımızda çocukla göz göze geldik. Beni tanıdı ve gülümsemeye başladı. Karşılıklı selamlaştık. Ağlamak üzere olan bir insanı gülümseten şey Trabzonspor'a duyduğu sevgiydi. O anı hatırladığımda tüylerim diken diken oluyor.

▲Benim için başlangıçta yedek kalmak hiç de kolay olmadı. Çünkü yedekliğin ne olduğunu bilmiyordum. Hacettepe'de A takımında aralıksız 5 sezon oynamıştım. Trabzonspor'da yedek beklerken elbette sorun çıkarın birisi olmadım ama kenarda içim içimi yiyordu. Çünkü sahip olduğum özelliklerle takıma faydalı olabileceğimi düşünüyordum. Katkı sağlayamadığım için üzülüyordum. Bu süreçte çalışmaktan hiç vazgeçmedim ve gelecek fırsatı bekledim. Bu fırsat geldiğinde de iyi kullandım. Bu arada Song'dan da biraz söz

etmek gerekirse gerçekten de örnek alınması gereken, çok büyük bir profesyoneldi. Bütün takım arkadaşlarımıza olduğu gibi bana da tecrübelerini aktararak çok yardımcı oldu. ▼Bugün ligimizdeki pek çok takımın savunma ikililerinde en az bir oyuncunun yabancı olduğunu görüyoruz. Trabzonspor'da ise iki sezondur sen ve Egemen iyi bir ikili oluşturduunuz. İki stoperin uyumunda hangi faktörler öne çıkıyor sence? ▲Bir takımın gol yememesi için kaleciden

Millî maçları televizyon karşısında izlerken bile yerimde duramam. 26 yaşına geldim ve artık bir yerden başlamam gerekiyor. Yoksa Millî Takım kariyerim başlamadan bitmek üzere. Kendime güveniyorum ve oynadığım zaman kimseyi yanıltmayacağımı biliyorum.

8 yıldır oynuyorum, bugüne kadar ne bir kişiyi kavga ettim ne de bir rakibimi sakatladım. Bu benim özellikle önem verdiğim bir konu. Oyuncu arkadaşlarımızla sürekli bir araya geliyoruz ve ben hepsinin yüzüne gönül rahatlığıyla bakabiliyorum.

▲Benim için başlangıçta yedek kalmak hiç de kolay olmadı. Çünkü yedekliğin ne olduğunu bilmiyordum. Hacettepe'de A takımında aralıksız 5 sezon oynamıştım. Trabzonspor'da yedek beklerken elbette sorun çıkarın birisi olmadım ama kenarda içim içimi yiyordu. Çünkü sahip olduğum özelliklerle takıma faydalı olabileceğimi düşünüyordum. Katkı sağlayamadığım için üzülüyordum. Bu süreçte çalışmaktan hiç vazgeçmedim ve gelecek fırsatı bekledim. Bu fırsat geldiğinde de iyi kullandım. Bu arada Song'dan da biraz söz

etmek gerekirse gerçekten de örnek alınması gereken, çok büyük bir profesyoneldi. Bütün takım arkadaşlarımıza olduğu gibi bana da tecrübelerini aktararak çok yardımcı oldu. ▼Bugün ligimizdeki pek çok takımın savunma ikililerinde en az bir oyuncunun yabancı olduğunu görüyoruz. Trabzonspor'da ise iki sezondur sen ve Egemen iyi bir ikili oluşturduunuz. İki stoperin uyumunda hangi faktörler öne çıkıyor sence? ▲Bir takımın gol yememesi için kaleciden

Stoper denildiği zaman, sert ve agresif oyuncular akıllara geliyor. Ama ben sadece futbolumu oynamaya bakıyorum. Yerde kaldığımda annemin, ablamın neler hissettiğini çok iyi biliyorum. Aynı şey rakip oyuncu için de geçerli. Bunu düşünerek daha sakin ve temkinli oynuyorum.

Eski takım arkadaşım Mehmet Çakır'ın Süper Lig kariyerinde 50'ye yakın golü var. Üstelik orta sahada, kanatlarda ya da forvet arkasında oynarken attı bu kadar golü. Burak gibi bir çıkış yapacağını ve Trabzonspor'a çok şey katacağını düşünüyorum.

önceki son direniş noktası stoperler. Dolayısıyla burada yan yana oynayan iki oyuncunun birbirleriyle uyumu büyük önem taşıyor. Ben bu uyumun değerini en iyi bilen oyuncuların birisi olduğumu düşünüyorum. Çünkü Hacettepe'de İlhan ağabeyle tam beş sezon birlikte oynadık. Öyle ki artık hangimizin hangi pozisyonda nasıl davranacağını ya da topu nasıl kullanacağını ezberlemiştik. Bu uyum Hacettepe takımına da çok olumlu yansdı. Şimdi de 2.5 sezondur Egemen ağabeyle birlikte oynuyoruz ve ikimiz de birbirimizin ne zaman ne yapacağını son derece farkında. Zaten savunma bloğumuz Cale dışında Türk oyuncularından oluşuyor. Cale de uzun süredir bizimle birlikte olduğu için çok uyumlu bir savunmaya sahibiz.

▼Türk oyuncuların bir arada oynamasından söz ettin. Yani aynı dili konuşmak önemli mi sence? ▲Elbette önemli. Burada sadece aynı dili konuşmak değil söz konusu olan. Aynı kültürün, aynı duyguların insanlarıyız ve bu da aramızdaki iletişimi en üst seviyeye yükseltiyor.

Uygun oyun tarzını bulduk

▼Egemen de sen de topu şişirmemeye, rastgele oynamamaya özen gösteriyorsunuz. Bu oyun tarzınız takım taktiğinin de bir gereği galiba. ▲Evet. Şenol Hoca Trabzonspor'un başına geldiği günden bu yana bizden topa sahip olarak ve pas yaparak oynamamızı, kontrolü sürekli elimizde tutmamızı istiyor. Açıkçası bu oyun tarzı takımın oyuncu profiline de son derece uygun. Zaten başarının da bu sayede geldiğini düşünüyorum. Bu oyun tarzı içinde ben de Egemen ağabey de topu şişirmeden oynamaya, olumlu paslar kullanmaya çalışıyoruz. Bazen uzun vurmamız gerektiğinde de

takım arkadaşlarımızın kalabalık olduğu bölgeyi tercih ediyoruz. ▼Bu yeni tarz, sizin de oyundan daha fazla keyif almanızı sağlıyor sanırım. ▲Kesinlikle öyle. Geçmişte Umut'a doğru şişirilen paslarda dönen toplara sahip olmak üzerine kurulu bir oyun tarzımız vardı. O dönemde daha çok rakibi kovalayan bir takımdık. Şimdi biz oynuyoruz ve rakiplerimiz bizi

kovalıyor. Bu tarz, oyuncunun da oynarken keyif aldığı bir tarz gerçekten. ▼Sezon başında transfer edilen Glowacki de iyileşti ve takıma döndü. Bundan sonrası için forma rekabetini nasıl görüyorsunuz? ▲Sadece Glowacki değil, Tayfun Cora da iyileşti ve aramıza döndü. Ayrıca o bölge için Mustafa Yumlu da var. Yani iki forma için beş futbolcu mücadele edecek. Açıkçası ben rekabetin kaliteyi getireceğini düşünüyorum. Trabzonspor'da forma giyen hiçbir oyuncunun bu saatten sonra "Ben oynamadım, o oynadı" diye kapris yapma hakkı yok. Sonuçta sezon sonunda hepimiz için "şampiyon takımın oyuncusu" olmak gibi bir hedef var. Kim oynarsa oynasın hepimiz onun yanında olmak zorundayız. ▼İkinci yarının nasıl geçmesini bekliyorsun?

İçeride yendiğiniz üç İstanbul takımıyla bu kez deplasmanda oynayacaksınız. ▲Evet, deplasmanda gerçekten de zorlu rakiplerle oynayacağız. Ancak Trabzonspor'un ilk yarı performansına bakarsanız dış saha maçlarında daha başarılı olduğumuzu görürsünüz. Ben ilk yaradaki takım ruhumuzu, birlik ve beraberliğimizi koruduğumuz takdirde ikinci yarı maçlarında da başarıımızı sürdüreceğimize eminim.

Selçuk çok ekstra bir oyuncu

▼Ligimizde en beğendiğin oyuncular kimler? ▲Selçuk İnan'ı çok beğeniyorum. Bu sezon savunmanın önünde oynuyor ve onun ne kadar yararlı bir oyuncu olduğunu daha iyi gözlemliyorum. Savunma oyuncuları, orta sahadaki arkadaşlarının kendisini göstermesini, boşa çıkıp top almasını, aldığı topu olumlu kullanmasını, rakip ataktayken de topu kesmesini ister. Selçuk bunların hepsini yapıyor. Hem savunma hem de hücum anlamında çok etkili bir oyuncu. Ben Selçuk'u Türkiye için çok ekstra bir oyuncu olarak görüyorum. Ona gerçekten hayranım. Herkes yabancı oyuncuları konuşuyor ama biraz da yerli oyuncularımıza bakmamız ve onların değerini bilmemiz gerekiyor. Bir de gerçek kapasitesini ortaya koyduğu zaman Yattara çok özel bir oyuncu. Dilerim ikinci yarıda o da takıma büyük katkıda bulunur. ▼Yeni dönemde Honduras maçının Millî Takım kadrosuna çağırıldın ancak ondan sonra resmi maçların kadrolarında yer alamadın. Millî Takım'la ilgili bundan sonraki süreçte beklentilerin neler?

▲Bugüne kadar ikisi Hacettepe'de, birisi de Trabzonspor'da olmak üzere üç kez kadroya davet edildim ama oynama fırsatını hiç bulamadım. Bir kere Millî Takım benim için çok özel. Millî maçları televizyon karşısında izlerken bile yerimde duramam. O kadar heyecanlanıyorum yani. Hedefim Millî Takım'a gittiğim zaman oynayabilmek. 26 yaşına geldim ve artık bir yerden başlamam gerekiyor. Yoksa Millî Takım kariyerim başlamadan bitmek üzere. Kendime güveniyorum ve oynadığım zaman kimseyi yanıltmayacağımı biliyorum. Gelecek daveti hasretle bekliyorum. ▼Bu sezon İstanbul'da Büyükşehir Belediyespor maçını yaklaşık 50 bin taraftarınızın önünde oynadınız. Türkiye'de İstanbul dışından gelecek bir başka takımın bunu başarması söz konusu değil. Böyle bir seyircinin önünde oynamak, arkanızda böyle bir gücü hissetmek sizin için ne ifade ediyor? ▲Biliyorsunuz, ben daha önce Hacettepe takımında

forma giyiyordum ve hep bomboş tribünler önünde oynamaya alışmıştım. Hatta maç öncesinde “Merdiven boşluklarına oturmayın” diye anons yapılır, biz de “Orada oturacak kim var?” diye tribünlere bakardık (Gülüyor). Taraftar gücüne sahip bir takımda oynamaktan büyük gurur duyuyorum. Hele bu takım Trabzonspor gibi çok güçlü bir taraftar kitlesine sahipse duyduğum gurur daha da artıyor. Belediyespor maçında o kalabalığı ve coşkuyu gördüğümüzde hepimizin aklından geçen “Eğer kötü bir sonuç alırsak mahcup oluruz” düşüncesi idi. Dolayısıyla böyle bir tablo karşısında ekstra bir motivasyonla sahaya çıkıyorsunuz.

Kolbastıda taraftarla bütünleşiyoruz

▼Trabzon’un farklarından birisi de kazanılan maçların ardından kolbastı oynanması. Takımda Trabzonlu oyuncu neredeyse yok gibi ama sanki hepiniz kolbastı yaparken o şehirle özdeşleşiyorsunuz. O anlarda tribünle aranızda nasıl bir duygu akışı oluyor?

▲Taraftarlarla birleştiğimiz an işte o an. Onlarla aynı şarkıyı söylüyor, onlarla aynı oyunu oynuyoruz ve adeta bütünleşiyoruz. Bundan da büyük keyif alıyoruz. Bazı maçlardan önce “Kazanalım da bir kolbastı oynayalım” ya da “Yenelim de orta sahada tribünlere üçlü çektirelim” diyoruz. Bu da bizim için bir motivasyon oluyor. İnsanlar da bu görüntüleri seviyor, internette birbirleriyle paylaşıyor. Herkes bizden maçtan sonra bu şovu bekliyor. Yani Trabzonspor maçları 90 dakikada bitmiyor, şov devam ediyor.

▼Rakibine sert bir faul yapsan da bunun üzüntüsünü yaşadığını hissettiriyor ve hemen özür

diliyorsun. Saha içindeki elektrikli anlarda yatıştırıcı bir rol üstleniyorsun. Rakip taraftarları ajite edici davranışlardan kaçınıyorsun. Bu aslında özlediğimiz futbolcu tipi. Bu davranışların kaynağı ne?

▲Bu bir kişilik ve yetiştirilme meselesi. 8 yıldır profesyonel olarak futbol oynuyorum, bugüne kadar ne bir kişiyle kavga ettim ne de bir rakibimi sakatladım. Sadece

bu sezon Emenike ile talihsiz bir pozisyonumuz var ama onda da ben yere düştüğümde ayağı altımda kaldı. Allah’tan önemli bir sakatlık olmadı. Sadece maçlarda değil, antrenmanlarda bile arkadaşlarıma karşı ne sert bir hareketim ne de kötü bir sözüm vardır. Bu benim özellikle önem verdiğim bir konu. Bakın, oyuncu arkadaşlarımızla maçlarda, kamplarda veya başka bir yerde sürekli bir araya geliyoruz ve ben hepsinin yüzüne gönül rahatlığıyla bakabiliyorum. Stoper denildiği zaman, sert, agresif hatta biraz da kabadayı oyuncu tipleri akıllara geliyor. Ama ben sadece futbolumu oynama bakıyorum. Bazen sert müdahaleler de yapıyorum ama rakibime karşı asla kasıtlı bir harekette bulunmamaya özen gösteriyorum. Faul yaptığımda da yüzde 99 özür dilemişimdir.

▼Yani kazanmak için her şey mubah olmamalı değil mi? Bunun da bir sınırı bulunmalı...

▲Hepimiz bu işten ekmek yiyoruz. Ben oyun sırasında bir faule maruz kalıp yere düştüğümde annemin, ablamın neler hissettiğini, maçtan sonra beni nasıl aradığını çok iyi biliyorum. Aynı şey rakip oyuncu için de geçerli. Onların da anneleri ya da bir aileleri var. Bunu düşünerek

daha sakin ve temkinli oynuyorum.

▼Bundan sonraki hedeflerin neler? Futbol kariyerinde neler bekliyorsun?

▲Trabzonspor’la sözleşmem bu sezonun sonunda bitiyordu. 3 yıllık yeni bir sözleşme yaptım. Bu üç yılda mutlaka bir şampiyonluk görmek istiyorum. Trabzonspor’un şampiyonluk için çok beklediğini düşünüyorum ve yaşanacak şampiyonluğa katkıda bulunmak istiyorum. Bunun yanında Millî Takım’da oynamak ve eğer bir transfer yaparsam da yurtdışına gitmek istiyorum.

▼Ankara’da BESYO’da okuyordun. Mezun olabildin mi?

▲Trabzon’a gelince okuldaki kaydımı dondurdum. Halen 4. sınıf öğrencisiyim. Şimdi Trabzon’da da aynı bölüm açıldı. Önümüzdeki yıl oraya geçiş yapmayı düşünüyorum.

▼Trabzon’daki hayatında neler var?

▲Bekârım ve yalnız yaşıyorum ancak annem ve ablam sürekli yanıma geliyor, benimle kalıyorlar.

Trabzon’daki en iyi arkadaşım ise Ceyhun Gülselam. Sinemaya gidiyoruz, arada yemeğe çıkıyoruz, evde playstation oynuyoruz. Şimdi Mehmet Çakır da Trabzonspor’a geldi. O da benim Ofaş’tan 10 yıllık arkadaşım.

▼O zaman Mehmet Çakır’ı da sana sorayım. Çakır, 2005-2006 döneminde Ümit Millî Takım’da yer almış ve büyük umut bağlanmış bir oyuncu. Ancak sonrasında beklenen patlamayı gerçekleştiremedi. Sen Mehmet’ten Trabzonspor’da nasıl bir performans bekliyorsun?

▲Mehmet Çakır’ın Süper Lig kariyerinde 50’ye yakın golü var. Üstelik bir santrfor da değil. Orta sahada, kanatlarda ya da forvet arkasında oynarken attı bu kadar golü. Ben Trabzonspor’a çok şey katacağını düşünüyorum. Aslında böylesine oturmuş bir takıma transfer olmak ve şans bulmak çok zor ama ben Çakır’ın bu şansını bulacağını düşünüyorum. Mehmet Çakır’ın da Burak gibi bir çıkış yapacağından eminim.

▼Lâf birlikte oynadığın eski arkadaşlarından açılmışken İlhan Eker’den de söz edelim. İlhan,

Fenerbahçe’de fazla oynama şansı bulamadı ve eleştirilen bir oyuncu haline geldi.

Beş sezon yan yana oynamış bir oyuncu olarak İlhan hakkında neler söylersin?

▲İlhan ağabey çok iyi ve çok karakterli bir oyuncu. Bu sezon Lugano’daki gerilemeyi de göz önüne alırsanız bence İlhan ağabey Fenerbahçe’nin elindeki en iyi stoper. Bir forma şansı yakaladı ama talihsiz bir sakatlık geçirdi.

O sakatlığı yaşamasaydı formayı asla bırakmayacağından emindim.

Ancak biraz sabredilir ve orma şansı verilirse İlhan ağabeyin yeteneklerini göstereceğinden kuşku duymuyorum.

Arada gelen yabancı ne kadar yararlı?

İkinci transfer dönemi kimi takımlar için kötü giden işleri düzeltmek, kimisi için ise aksayan bölgelere takviye yapmak ve daha da güçlenmek için bir fırsattır. Ancak elimizdeki veriler Türkiye’de ikinci transfer döneminde alınan yabancı oyuncuların pek de verim sağlanmadığını gösteriyor. Geçtiğimiz sezon ara transferde 27 yabancı alındığını ancak bunların sadece 6’sının takımlarında kalabildiğini söylersek, ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılır.

Dr. Cem Çetin

Futbolda ara transfer dönemi ihtiyaca karşılık veriyor mu? Bu soruya “Evet” cevabı verenler olduğu kadar “Hayır” diyenler de var. Olumsuz cevap verenler, “Sezon devam ederken, doğru futbolcu bulmak kolay değil” tezini savunurken, ara transfere sıcak bakanlar ise “İyi gitmeyen bir takım şeyleri değiştirmek için fırsat” görüşünü dile getiriyor. Kimin haklı kimin haksız olduğunu söylemek çok kolay değil. Ancak sayısal veriler, ara transfer döneminde yapılan oyuncu alışverişlerinin yaz dönemindeki kadar verimli olmadığını gösteriyor. Örneklendirsek, geride bıraktığımız sezon devre

arasında Türkiye’ye gelen yabancıardan sadece 6’sı kendilerine güvenenleri haksız çıkarmadı. Çoğunluğu ise ülke sınırlarından çoktan ayrıldı. Bu Ocak ayında ise Spor Toto Süper Lig takımları geçen sezona oranla daha aktifti. Yurtdışından 30’u aşan yeni oyuncu ithal edilirken, bazı yabancılar da Türkiye’de kalarak takım değiştirdi.

Risk faktörü yüksek

Geride bıraktığımız sezon Süper Lig’de mücadele den 17 takımdan 12’si ara transfer döneminde en az 1 yabancı futbolcuya renklerine bağladı. Toplamda ise bu sayı 27 oldu. En aktif takımlar 5’er yeni

yabancıyla kadrolarını takviye eden Ankaragücü ile sezon sonunda küme düşmekten kurtulamayan Diyarbakırspor’du. Bu ikiliyi 4 ithal oyuncuyla Sivasspor izledi. Ara transferin yüzde 50’sinden fazlasını gerçekleştiren bu üç takımın ortak özelliği, ilk 17 hafta sonunda ligin son sıralarına demir atmalarıydı. Diyarbakırspor 14, Ankaragücü 15 ve Sivasspor da 16. basamaktaydı. Sezon bittiğinde bu üçlüden Diyarbakırspor sıralamada iki basamak (16) aşağıya inip küme düşen taraf olurken, Sivasspor (15) kıl payı farkla Süper Lig’de kalma mutluluğunu yaşadı.

Ankaragücü ise 12. sıraya kadar tırmanmıştı. Bu takımların sportif performansında transfer edilen yabancıların rolü oldukça büyüktü denilebilir. Ankaragücü 5 yabancıyı maçların büyük bölümünde kullanıp, sezon sonunda her hangi bir kâbus yaşamazken, Diyarbakırspor ve Sivasspor’un ithal oyuncuları forma şansı bulmakta fazlasıyla zorlanıp, beklenen katkıyı sağlayamadı. Ara transferde Diyarbakırspor ve Sivasspor’a gelen dokuz futbolcudan beşi sezon sonunda Türkiye’den ayrılırken, ikisi (*) ülke sınırları içinde kalarak başka takımlara gitti. Başkent’in ithal isimlerinden üçü (Vittek, Sapara, Rajnoch) kariyerlerini Ankaragücü forması altında devam ettiriyor. Ara transfer döneminde gelen 27 yabancıdan sadece 6’sı yoluna devam ediyor. Bu da yüzde 22’lik bir oranı yansıtıyor. Doğrusunu söylemek gerekirse oldukça düşük ve düşündürücü bir oran. Ortaya çıkan bu tablo, ara transfere sıcak bakmayanları büyük ölçüde haklı çıkartıyor. Ancak doğru tercih yapanları da göz ardı etmemek gerekiyor. Az da olsa

bu kısa sürede doğru futbolcular da bulunabiliyor. Örneklendirsek; Ankaragücü’nün üç başarılı ismi dışında ara transfer döneminde gelen Lucas Neill (Galatasaray), Zydrunas Karčemarskas (Gaziantepspor) (**), Suleyman Keita (Sivasspor) takımlarında kalmayı başardı. Bu ara transfer döneminde ise (25 Ocak itibarıyla) 31 yeni yabancı Türkiye’nin yolunu tutarken, sezon açılışını ülke sınırlarımız içinde yapan 4 oyuncu ise takım değiştirdi. Geçen sezona oranla ara transferde ciddi bir hareketliliğin yaşandığı ileri sürülebilir. Spor Toto Süper Lig’deki 18 takımdan 15’i bu süreçte en az 1 yabancı oyuncuyu kadrolarına dâhil etti. Bu sürece dâhil olmayan takımlar ise 25 Ocak itibarıyla Fenerbahçe, Antalyaspor ve Eskişehirspor’du. Bu noktada cevap bekleyen en önemli soru, transfer edilen yabancıların performans verip veremeyecekleri.

2009-10 Sezonunda Ara Transferde Gelen Yabancı Futbolcuların Sportif Performansları

Transferler	Maç Sayısı	Oynadığı Dakika	Oynadığı Maçta Ortalama Dakika	Gol Sayısı	Durumu
Diyarbakırspor (5)					
Bruce Djite	9	326	36	0	Gitti
Razundara Tjikuzu	10	812	81	0	Gitti
Milan Martinovic	8	547	68	0	Gitti
Goran Stankovski	7	282	40	0	Gitti
Gustave Bebe	14	1163	83	3	Gitti
Ankaragücü (5)					
Jerome Rothen	12	970	81	0	Gitti
Robert Wittek	12	983	82	5	Kaldı
Marek Sapara	13	1057	82	1	Kaldı
Jan Rajnoch	13	1102	85	1	Kaldı
Geremi Nijitap	12	1080	90	2	Gitti
Sivasspor (4)					
Lucien Aubey	9	784	87	0	Gitti
Elrio van Heerden	6	470	79	0	Gitti
Nabil Taider	8	410	51	0	Kaldı(*)
Souleymane Keita	14	1092	78	0	Kaldı
G.Saray (3)					
Lucas Neill	14	1243	89	1	Kaldı
Joao Alves	13	793	61	3	Gitti
Giovani dos Santos	14	941	67	0	Gitti
Gaziantepspor (2)					
Stjepan Tomas	4	279	70	0	Gitti
Zydrunas Karčemarskas	3	268	90	0	Kaldı
Manisaspor (2)					
Gabriel de P.Limeira	5	217	44	0	Kaldı (*)
Jacques Momha	5	263	53	0	Kaldı (*)
Trabzonspor (1)					
Teofile Gutierrez	11	427	39	0	Kaldı (*)
G.Birliği (1)					
Jurica Vranjes	13	954	74	0	Gitti
Denizlispor (1)					
Souleyman Youla	14	1113	80	3	Kaldı
Kayserispor (1)					
Mohammed Shawky	11	902	82	0	Gitti
Bursaspor (1)					
Leanardo Iglesias	9	181	20	0	Gitti
Eskişehirspor (1)					
Jaycee J.Okunwanne	12	654	55	2	Kaldı (*)

(*) Sezon ortasında takımlarından ayrıldılar.

Polonyalılar çoğunlukta

Geçen sezonki gibi bu sezon da ara transferin rekortmenleri ligin son sıralarına demir atanlar oldu. Bu noktada çok ilginç bir tesadüf ortaya çıkıyor. Geçen sezonun en aktifleri ligin 15, 16 ve 17. sıralarındaydı. Bu sezon da tablo değişmedi! İlginç değil mi? 15. sıradaki Sivasspor altı, 16. sıradaki Konyaspor beş ve 17. sıradaki Bucaspor da dört yabancı oyuncuyu renklerine bağladı. Bu üçlüyü üçer ithal futbolcuyla Beşiktaş, Galatasaray ve Kayserispor izledi. Bu noktada dikkat çekici bir başka istatistik daha var. Ligin ilk 5 sırasındakiler 9 yabancı futbolcuyla anlaşırken, son 5’tekiler için bu toplam 18 oldu. Elde edilen bu veriler çerçevesinde, akıllara takılan en önemli soru, “Sezon başında doğru yabancıları bulamayan kulüpler, sezon ortasında daha sınırlı bir zaman diliminde ihtiyaca cevap verecek ithal oyunculara ulaşabilir mi?” Son olarak ara transfer döneminde kulüplerin yabancı tercihlerine bakıldığında, ilginçtir, ilk sırayı Polonyalıların aldığı

görülmüyor. Üç Süper Lig kulübü ara transfer döneminde tam 5 Polonyalıyı renklerine bağladı. Böylece Türk futbolunun 1 numaralı organizasyonunda top koşturan Polonyalı futbolcu sayısı 8’e çıktı. Bu arada yeri gelmişken bir veri daha aktaralım; 30’un üzerinde yeni yabancıya kapılarını açan kulüplerimiz, bir o kadar yabancı futbolcuyla da yollarını ayırdı!

(*) Diyarbakırspor’un küme düşmesinden sonra Tjikuzu ve Bebbe 2010-11 sezonunu Kasımpaşa’da açtı.

(**) Ara transfer döneminde Gaziantepspor’la anlaşan Litvanyalı kaleci, sakatlığı nedeniyle sezonun son maçlarında forma giyebildi. Bu sezonun ilk yarısında ise 17 maçın 16’sında yer aldı.

ÖZÜR

TamSaha’nın Ocak sayısında yayınlanan Spor Toto Süper Lig değerlendirmesinde Konyaspor sehven yer almamıştır. Bu hata için okuyucularımızdan özür dileriz.

Kulüp lisans devrimi

Türkiye Futbol Federasyonu'nun uzun süredir üzerinde çalıştığı Kulüp Lisans Sistemi Talimatı geçtiğimiz ay yayınlandı. Bu sistem kapsamında, Spor Toto Süper Lig, Bank Asya 1. Lig ve Spor Toto 2. Lig'de yer alan kulüpler UEFA sisteminde de olduğu gibi "Hukuki, Sportif, Altyapı, Personel ve Mali Kriterler" üzerinden ulusal bazda denetlenerek, mali yapılarının uygunluğuna göre lisanslanacak.

İlk olarak 2003-2004 sezonunda kulüp lisans sistemi ile karşılaşan Türk kulüpleri, UEFA müsabakalarına katılabilmek için gerekli lisansı almak üzere başvuruda bulunuyor ve belirli kriterlere göre denetlendikten sonra uygun görülmesi halinde bu lisansı elde etmeye hak kazanıyordu. Ancak geçtiğimiz Ocak ayından itibaren her şey değişti. Artık UEFA kriterlerinin bile üstünde olacak şekilde "Ulusal Kulüp Lisans Sistemi" hayata geçirildi. Türk futbolu için bir milat olan ve önümüzdeki yıllarda önemini daha da çok anlayacağımız bu sistem, öncelikli olarak UEFA'nın aşağıda belirtilen tüm üye federasyonlarda kulüp lisans sisteminin kurulmasına ilişkin belirlediği şu hedeflerden yola çıkılarak oluşturuldu:

- Kulüplere daha fazla mali disiplin ve kontrol getirmek.
 - Kulüplerin maaş/transfer baskısını azaltmak ve futbolun içerisindeki enflasyonu sınırlamak.
 - Kulüplerin gelir-gider dengesini sağlamak.
 - Kulüplerin fiziki altyapısına ve genç futbolcularına uzun vadeli yatırım yapmalarını sağlamak
 - Kulüplerin yükümlülüklerini zamanında karşılamalarını sağlamak.
- Geride bıraktığımız yıl sonunda, UEFA'ya üye olan toplam 53 federasyon arasından "Ulusal Kulüp Lisans Sistemi"ni uygulamayan sadece 6 ülke vardı. Bu ülkelerden biri de Türkiye'di. Ancak Ocak ayında bu 6 federasyondan 3'ü sisteme geçmeyi başardı. 2004-2005 sezonundan itibaren UEFA Kulüp Lisans Sistemi'ndeki talimatları uygulayan Türkiye'de bugüne kadar var olan durum şöyleydi:

Sezon	Lisans İçin Başvuran	Lisans Alan
2004-05	30	7
2005-06	22	9
2006-07	25	11
2007-08	25	14
2008-09	24	7
2009-10	28	8
2010-11	29	7

Tabloda da görüldüğü üzere, bugüne kadar lisans almak için başvuran ve lisans alabilen kulüp sayısının oldukça az olduğu Türk futbolunda, artık Spor Toto Süper Lig, Bank Asya 1. Lig ve Spor Toto 2. Lig'de yer alan toplam 72 kulübümüz, 2011-2012 sezonu itibarıyla bu sisteme geçecek. 2011-2012 sezonu için lisans başvurularının en geç 31 Mart 2011 tarihine kadar yapılmasının gerektiği bu sistemle birlikte artık en üst üç profesyonel ligde yer alan tüm kulüpler "Hukuki, Sportif, Altyapı, Personel ve Mali" kriterler bakımından denetlenerek, uygun

sistemi sağlıklı uygulayabilmesi için 3 yıllık bir geçiş sürecinin olması gerektiğine karar verildi ve şöyle bir mekanizma oluşturuldu: Her bir ligin kriter seviyesi ayrı ayrı olmakla beraber, bu 3 yıllık geçiş süreci içerisinde her bir ligin kriter seviyesi kademe kademe arttırılacak. Sonuç olarak 2014-2015 sezonu itibarıyla konulan hedef, kriter bakımından en üst seviyeye ulaşacak.

Türk futbolu altın döneme giriyor!

Hiç kuşku yok ki, hayata geçen bu sistemle birlikte Türk futbolunda yeni bir çığır açılıyor. Ulusal Kulüp Lisans Sistemi hakkında bilgi veren Türkiye Futbol Federasyonu 1. Başkanvekili Lutfi Arıboğan, daha önce uyguladıkları sistemde UEFA'nın organizasyonlarına katılan takımlarda bunu zorunlu tuttuklarını belirterek, "Günümüze kadar UEFA kupalarına katılan takımlarımız, oluşturulan Kulüp Lisans Sistemi'ne uymak zorundaydı. Şimdi artık bunu ulusal bazda uygulayacağız. Bu sürecin sonunda Türk futbolunun altın bir döneme gireceğini düşünüyoruz" şeklinde konuştu. Uzun zamandır bu konu için çalıştıklarını belirten Arıboğan, "Bu süreçte kulüplerimizle

görüldükleri takdirde lisans alma hakkı kazanacak.

3 yıllık geçiş süreci

Avrupa'da bu sistemi uygulayan federasyonlara yapılan ziyaretlerde onlardan alınan tavsiyeler sonucunda, Türkiye'nin de bu

birlikteydik. Federasyonumuzun uzman profesyonelleri, yönetim kurulu üyeleri ve kulüplerin uzmanlarından oluşan bir çalışma grubu kurduk. Son 2-3 ayda da bu ekip 10'un üzerinde Avrupa ülkesini gezdi, sistemleri inceledi. 53 UEFA ülkesi içinde 47 ülke bu sistemi uyguluyor. Son 6 içinde

sorunları azaltmış, altyapı olarak ihtiyacını sağlamış ve mali olarak da şeffaflaşmış, prestijini koruyan kulüpler yaratmak ya da kulüplerimizi bu noktaya getirmek istiyoruz" ifadelerini kullandı. Futbol ailesi olarak kriterlerin yerine getirilmesi konusunda tereddütlerinin bulunmadığını vurgulayan TFF 1. Başkanvekili, "Futbol paydaşlarıyla her şeyi paylaştık. Kulüplerimiz bu anlayışla yola girdikleri için kısa sürede başarılı

- Mali kriterlerde yer alan kriterler uygulanarak kulüplerin mali durumları ile ilgili daha dikkatli ve hassas davranmaları sağlanacak.
- Kulüplerin transferlere ilişkin vadesi geçmiş borç bulundurmaları önlenerek, borçların seviyesinin kontrol altında tutulması

kalmış olmak Türk futbolu için övünülecek bir şey değil. Zaten bir an önce uygulanması gerekiyordu. Yaptığımız çalışma UEFA'nın da takdirini kazandı" dedi. Sistemin belli kriterlerden oluştuğuna dikkati çeken Lutfi Arıboğan, "Kulüp Lisans Sistemi, sportif, idari, hukuki, altyapı ve özellikle mali kriterlerden oluşan bir sistem. Standardizasyon getiriliyor. Kulüplerle iyi diyalog neticesinde bunu oluşturduk. Spor Toto Süper Lig, Bank Asya 1. Lig ve Spor Toto 2. Lig'de yer alan 72 kulüpte uygulayacağız. Bu sezondan başlayarak 3 senelik bir geçiş süreci planladık" diye konuştu. 3 yıllık sürecin sonunda 2014-2015 sezonundan itibaren kulüp lisans sistemine uymayan kulüpler, buldukları liglerde yer alamayacak. Hayal ettikleri bir Türk futbolunun olduğunu kaydeden Arıboğan, "Liglerin seyredilebilirliği, kulüplerin uluslararası alanda rekabeti yönünden çok önemli katkılar getirecek. Uluslararası düzeyde rekabet edebilen bir Türk futbolu yaratmayı hedefliyoruz. İdari olarak kurumsallaşmış, profesyonelleşmiş ve hukuken

olacaklardır. Zorlu dönemler yaşanacaktır. Bu sürecin sonunda Türk futbolu altın bir çağa girecektir. Türk futbolu bu altın çağı hak ediyor. Gecikmiş kriterleri hak ediyor. İnşallah bunu hep birlikte yaratacağız. Türkiye'de profesyonel kulüp sayısı Avrupa standartlarına göre çok fazla. Ama olması gereken amatör kulüp sayısı da uluslararası standartlara göre az gözüküyor. Hakikaten 3. Lig'in, sürecin sonunda fikirlerin olgunlaşarak gerçekçi bir platforma oturacağını düşünüyoruz" dedi.

İlk sene ceza yok, eğitim var!

Ulusal Kulüp Lisans Sistemi'ndeki kriterlerin efektif olarak uygulanabilmesi için de bir ceza sistemi oluşturuldu. Ancak tıpkı kriterler seviyesinde olduğu gibi, kendilerinden istenen kriterleri yerine getiremeyen kulüplerin karşılaşıcağı cezalar da bu 3 yıllık geçiş süreci içerisinde kademe kademe ağırlaşacak. Dolayısıyla 2011-2012 sezonu tüm kulüpler için bir öğrenim yılı olmuş olacak. TFF Hukuktan Sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi Yunus Emegenoğlu da bu sistemin tanıtılması sırasında ilgili kulüplere ve medya mensuplarına yaptığı sunum ve açıklamalarında şu ifadeleri kullandı:

"Kulüplerin ve dolayısıyla futbolumuzun kurumsallaşmasını sağlayacağını düşündüğümüz bu sistemin temeli ceza vermek değil, tam tersi lisans vermek üzerine kurulu. Bu şekilde kulüplerimizin bu kriterlerle ilgili konularda disipline olması amaçlanıyor. Bu yüzden de sistemi uygulamaya başlayacağımız 2011-2012 sezonunda ceza değil, eğitim vereceğiz." Ancak burada ilk sene dahi olsa 2011-2012 sezonu 31 Mart 2011'e kadar lisans başvurusu yapmayan ya da geç lisans başvurusu yapan kulüplere para cezasının uygulanacak olmasını önemle vurgulamak gerek. Avrupa'daki federasyonlarda yapılan araştırmalar ve TFF içindeki değerlendirmeler sonucu düzenlenen denetleme sisteminde ise TFF, bağımsız ve uluslararası bir denetim şirketiyle anlaşarak, kulüplerin sunacağı denetleme belgelerine ilişkin mali dosyaları inceleyecek. Federasyonun anlaştığı bağımsız denetleme şirketi, kulüplere de danışmanlık hizmeti sunacak. Kulüpler de kendi iç denetimlerini uluslararası bağımsız denetim şirketleri, Serbest Mali Müşavirler ya da Yeminli Mali Müşavirlere yaptırarak. Hangi kategorideki kulüplerin hangi tür denetimlerden geçeceği de kademe olarak belirlendi. Özellikle kulüpler için yeni bir sürecin başlayacağı bu sistemin Türk futboluna getireceği faydalar ise şöyle:

- UEFA kriterleri ile paralellik taşıyan ulusal kriterlere uyan kulüpler, UEFA lisansı için gereken kriterlere daha kolay ulaşacak. Tüm kulüplerin yıllık mali tablolarını sunmaları sayesinde, Türk futbolunda mali şeffaflık adına önemli

Futbolun içinde doğdum

Babası ve amcası profesyonel futbolcu olunca, 2 yaşından itibaren futbol sahalarının içinde oynamaya başlamış, topla yatıp topla kalkmış. Neredeyse başka oyun bilmemiş. Nazillispör'ün altyapısında 14 yaşında Genç Millî Takımlar için keşfedilmiş. Bu başarı onu Ege'den İstanbul'a, Galatasaray'a taşımış. Şimdilerde bir Avrupa, bir de Dünya Şampiyonası finalleri görmüş, 60 kez ay-yıldızlı formayı giymiş, süratli bir sol kanat oyuncusu olarak U19 Genç Millî Takımı'nın formasını terletiyor.

▼Ay-yıldızlı formayı giydiğinde 15 yaşındaydın ve o günden bugüne de Genç Millî Takımların ayrılmaz bir parçası oldun. 60 kez genç millî olan Berkin'i futbola başladığı günden bu yana daha yakından tanımak istiyoruz.

▲3 Şubat 1992'de Muğla'nın Milas ilçesinde doğdum. Babam futbolcuydu. Milasspor'a transfer olunca biz de ailece oraya taşınmışız. Ben de orada dünyaya gelmişim. Sonra babam Nazillispör'a transfer olunca biz de yeniden Nazilli'ye döndük. Zaten dedemler orada oturuyordu. Futbola da 8 yaşında Nazillispör'da başladım. 14 yaşında Ege bölge karmasıyla Antalya'ya gelmişik. Bir maçta 4 gol atınca 30. dakikada oyundan aldılar ve direkt Genç Millî Takımlara seçtiler.

Berkin Kamil Arslan

▼Orada biraz duralım istersen. Sanırım babanın futbolcu olması senin de bu mesleği seçmede önemli bir etken değil mi? Baban hangi düzeyde futbol oynadı?

▲Babam Mahmut Arslan 13 yıl profesyonel futbol oynadı. Rıdvan Dilmen gibi o da futbola Sümerspor'da başlamış. Amcam da futbolcu ve o da Rıdvan Dilmen'le futbol oynamış. Babam sağ bek, amcam ise benim gibi sol açtıktı. Ben de adeta futbolun içinde doğdum diyebilirim. 2 yaşındayken futbol sahasında fotoğraflarım var. Babamın antrenmanlarına gidip sahada top oynuyordum.

▼O halde futbolculuk kariyerini çizmede de babanın rolü olmuştur değil mi?

▲Elbette oldu. Babam futbolcu olmamı çok istedi. 15 yaşına geldiğimde büyük takımlardan transfer teklifleri almaya başladım. Babam, "Oğlum oynayacak olan sensin, hangi takıma gitmek istiyorsun?" diye sordu. Ben o dönemde merdivenleri yavaş yavaş çıkmak istiyordum, bir anda büyük bir kulübe gitmek beni korkutuyordu.

O nedenle Gençlerbirliği'nin teklifini kabul ettim. Ancak sonrasında üç İstanbul kulübü devre girdi. Ben yine de bir Anadolu kulübüne gitmekten yanaydım. Ancak babam, "Henüz yaşı küçük. Büyük kulüplere gitsen bile sonuçta altyapıdan başlayacaksın. Boğulursan da büyük denizde boğul" diyerek bana yön gösterdi. Bunun üzerine, "Baba Galatasaray'a gitmek istiyorum" dedim. Zaten Galatasaray taraftarıydım. Bir yandan da Galatasaray altyapısından çok sayıda oyuncu çıkıyordu. Bu iki faktör tercihimde etkili oldu.

▼Genç Millî Takımlara Nazilli Belediyespor'da oynadığın dönemde seçildiğini biliyoruz. O dönemde kadro daha çok Süper Lig takımlarının oyuncularından oluşurken senin Nazilli Belediyespor'dan seçilmen ilginç.

▲Zaten benim dikkat çekmemdeki en önemli sebeplerden birisi de Nazilli Belediyespor'dan gelip Genç Millî Takım'da yer almamdı. Büyük kulüplerin ilgisi de bu farklılıktan doğdu.

▼Genç Millî Takım'dan ilk davet aldığında neler hissettin?

▲Ege karmasında yer alıyordum ancak Nazillispör'da oynayan bir oyuncu olarak

Nazillispör'da oynayan bir oyuncu olarak kendime güvenim de fazla değildi. Genç Millî Takımlarda daha büyük kulüplerin oyuncularının yer alacağını düşünüyordum. Ancak oynadıkça kendime güvenim arttı.

Kaka'dan başka hiçbir oyuncuyu beğenemedim. Sürekli onunu maçlarını izliyordum. En beğendiğim yönü topu eveleyip gevelemeden direkt kaleye gitmesi. Ben de öyle oynamayı seviyorum. Hem driplinglerimde hem de pas tercihlerimde dikine oynuyorum.

Galatasaray'a Millî Takımlarda oynayarak gitmiş olmam büyük bir avantajdı. Dolayısıyla arkadaşlarım beni aralarına kabul etmekte zorlanmadı. Transfer olmadan önceki son maçımı Galatasaray'a karşı oynamıştım ve oradan da aşinalığımız vardı.

Hocalarım birebir kaldığımda benim bir şekilde rakibimi geçeceğimi biliyor. Oyun görüşümü ve süratimi beğeniyorlar. Ancak her hücum oyuncusu gibi defansif görevlerime biraz daha ağırlık vermem ve fiziksel açıdan da biraz daha güçlenmem gerektiğini söylüyorlar.

Dünya Kupası apayrı bir maceraydı. Bugüne kadar en güzel ve unutulmaz günlerimi orada yaşadım. Takım içindeki arkadaşlık, sevinçlerimiz, yaptığımız toplantılar, oynadığımız maçlar, hepsi müthişti.

A2 Ligi sayesinde çok daha fazla maç oynama fırsatı bulduk. PAF Ligi'nde maç sayısı çok düşüktü. Bir de rakip takımlarda çok tecrübeli oyuncular yer alabiliyor. Bu tip rakiplere karşı oynamak da çok önemli. Çünkü kendimizi test etme fırsatı buluyoruz.

Geçen sezon Trabzonspor'a karşı Türkiye Kupası'nda Galatasaray formasını giyerek en büyük hayalimi gerçekleştirdim. Ama hayalim bir kereye mahsus gerçekleşmiş oldu. Şimdi en büyük hedefim A takıma çıkarak yeni stadımızda oynamak.

Altyapıdan gelen oyuncular bir karşılık beklemeden, Galatasaraylılık ruhuyla takıma bir şey vermeye çalışıyor. Bence o ruha sahip olmak çok önemli. Sadece parayı düşünerek futbol oynayamazsınız. Bir da altyapı oyuncusu geldiği yerin kıymetini biliyor.

kendime güvenim de fazla değildi. Yeteneklerimin farkında olsam da Genç Millî Takımlarda daha büyük kulüplerin oyuncularının yer alacağını düşünüyordum. "Onlar daha kalitelidir, daha iyi antrenmanlar yapıyorlar" diye aklımdan geçiriyordum. Ancak oynadıkça kendime güvenim arttı ve o günden bu yana sürekli Genç Millî Takım kadrolarında yer alan bir oyuncu oldum.

▼Futbola başladığında idollerin var mıydı?

▲Çocukluğumdan beri Kaka'dan başka hiçbir oyuncuyu beğenemedim. Sürekli onun maçlarını izliyordum. En beğendiğim yönü topu eveleyip gevelemeden direkt kaleye gitmesi. Ben de öyle oynamayı seviyorum. Hem driplinglerimde hem de pas tercihlerimde dikine oynuyorum.

▼Futbolculuk karakterinizi antrenörleriniz de şekillendiriyor. Sana neler söylüyorlar, hangi özelliklerini beğeniyor, hangi yönlerinin eksik olduğunu düşünüyorlar?

▲Hocalarım birebir kaldığımda benim bir şekilde rakibimi geçeceğimi biliyor. Oyun görüşümü ve süratimi beğeniyorlar. Zaten genellikle benden defans arkasına koşular

yapmamı istiyorlar. Ancak her hücum oyuncusu gibi defansif görevlerime biraz daha ağırlık vermem ve fiziksel açıdan da biraz daha güçlenmem gerektiğini söylüyorlar.

▼15 yaşında aileden ayrılıp İstanbul'a yerleştin. Senin için zor bir dönem olmalı. Bu süreçte neler yaşadın?

▲Buna en çok annem karşı çıktı. Babam kendisi de futbolcu olduğu için bunun normal bir süreç olduğunun farkındaydı. Annem ise okumamı istiyordu. O dönemde 7. sınıfa gidiyordum ve futbola o kadar ağırlık veriyordum ki derslerde aksamaya başlamıştım. Sonuçta İstanbul'a geldim ve hem eğitimimi sürdürdüm hem de futbolumu geliştirme fırsatı buldum. Benim bir avantajım da Galatasaray'a Millî Takımlarda oynayarak gitmiş olmamdı. Dolayısıyla arkadaşlarım beni aralarına kabul etmekte zorlanmadı. Eğer hiç tanımasalardı belki bu süreç daha zor geçebilirdi. Bir de transfer olmadan önceki son maçımı Nazillispör formasıyla Galatasaray'a karşı oynamıştım ve oradan da aşinalığımız vardı. Galatasaray'a geldiğimde hocalarımız da bana çok sahip çıktı ve hiç yabancıklık hissetmedim. 15 yaşından beri İstanbul'da yaşıyorum, ailem ise Nazilli'de. İzin

dönemlerimde yanlarına gidiyorum. Bazen de ailem İstanbul'a geliyor ve maçlarımı izliyor.

▼Galatasaray'ın son dönemde Genç Millî Takımlara çok sayıda oyuncu verdiği söyleniyor. Bunu neye bağlıyorsunuz? Galiba oyuncu seçiminde oldukça isabetli davranıyorlar.

▲Bence burada iki faktörü bir arada görmek gerekiyor. Öncelikle oyuncu tercihlerinde çok seçici davranıyorlar, diğer yandan oyuncunun yetiştilmesinde büyük ustalık gösteriyorlar. Yetenekleri kısıtlı bir oyuncu nerede oynarsa oynasın başarı sağlayamaz. Ama yetenekli oyuncunun gelişiminde yaptığı antrenmanların büyük önemi var. Galatasaray altyapısında bu anlamda oyunculara büyük katkı sağlandığını düşünüyorum.

▼15 yaşından beri ay-yıldızlı formayı giyiyorsun ve 60 kez millî oldun. Bu durum sana bir ayrıcalık, bir özgüven kazandırıyor mu?

▲Millî Takım oyuncusu olmak futbolun dışındaki hayata da daha geniş açıdan bakmamı sağlıyor. Millî Takım oyuncusu olmasam, sadece

Galatasaray'da oynasam yine adımdan söz ettirebilirim ama görüş açım biraz daha dar olurdu. Millî Takımlarla yurtdışına gidiyoruz ve uluslararası maç tecrübemiz artıyor. En önemlisi farklı ülkeler ve farklı kültürlerle tanışma fırsatı buluyoruz.

▼**Türk futbolseverler seni hem Avrupa hem de Dünya Şampiyonası'nda televizyonda yakından izleme fırsatı bulmuştu. Henüz 17 yaşında iki büyük organizasyonun finalinde oynamak sana ne gibi artılar getirdi? O turnuvalarla ilgili nasıl hatıraların var?**

▲Avrupa Şampiyonası finalleri öncesi Abdullah Ercan Hocamız takımın başına yeni gelmişti. Birbirimizi yeni tanıyorduk ve o turnuvada adeta mucizevî bir biçimde Dünya Şampiyonası vizesini alabildik. Son maçta İngiltere'yi yenerek Dünya Kupası'na gidebilmiştik. Dünya Kupası apayrı bir maceraydı. Bugüne kadar en

güzel ve unutulmaz günlerimi orada yaşadım. Takım içindeki arkadaşlık, sevinçlerimiz, yaptığımız toplantılar, oynadığımız maçlar, hepsi müthişti. Orada beni en çok etkileyen hatırayı ise Birleşik Arap Emirlikleri maçında yaşadım. Aynı odada kaldığım Oğulcan ve Onur iki farklı maçta kırmızı kart görünce taktik gereği oyundan alınan ben olmuştum. Birleşik Arap Emirlikleri maçında 10 kişi kaldığımızda devre arasına 1-0 önde girmiştik. Abdullah Hoca geldi ve "Herkes kafasını kaldırıp şöyle bir etrafına baksın. Burada kaç kişiyiz?" dedi. Sonra tüm kafilenin 30 kişi olduğunu söyleyerek, "Biz buraya dünyayı fethetmeye geldik, eğer pes ederseniz ben hiç konuşmadan odayı terk edeyim" dedi. Hepimiz ayaklandık ve asla pes etmeyeceğimizi söyledik. Abdullah Hoca bunun üzerine, "Sahaya çıkıp bu maçı kazanacak 10 yürekli adam var mı?" diye sordu. 22 kişi ayağa kalkıp öyle bir kenetlendik ki, ikinci yarıda maçı 2-0 aldık. Hepimizin

tüyleri diken diken olmuştu. Bence futbolda konsantrasyon ve inanç da en az yetenek kadar etkili.

▼**Üzerinde emeği olan teknik adamlar kimler?**

▲En başta Nazillispör'daki hocam Orhan İbiş. Şimdi Nazillispör'un genel menajerliğini yapıyor. İlkokulda öğlenci olduğum için takımla antrenman yapamazdım. Orhan Hocam sabah erken saatlerde benim için kalkar, tek başıma antrenman yaptırırdı. Onun emeklerini unutamam. Millî Takımlara gelirse, Ferhat Südoğan ve Metin Çekiçler Hocalarımızın katkıları çok önemli. Büyük takım oyuncularının varken beni Nazillispör'dan alarak oynattılar.

O güveni bana vermeleri çok önemliydi. Galatasaray'da da Recep Yazıcı, Orhan Atik ve son olarak Tugay Kerimoğlu Hocalarımla çalıştım.

▼**A2 Ligi'nin kurulmasının genç oyuncular için bir artısı olduğunu düşünüyor musun?**

▲Artısı mutlaka var. Bu sayede çok daha fazla maç oynama fırsatı bulduk. PAF Ligi'nde maç sayısı düştü. Ligde yaş sınırlaması esnek ama Galatasaray kulübünün kendi içinde koyduğu bir yaş sınırı var. Bizim takımda sadece genç oyuncular bu ligde forma giyebiliyor. Ancak rakip takımlarda çok tecrübeli oyuncular yer

alabiliyor. Mesela Turgutluspor maçında rakip takımın iki stoperi de 30 yaş üzerindediydi. Güngörenspor maçında da karşımızda Bank Asya 1. Lig oyuncuları vardı. Bu tip rakiplere karşı oynamak da çok önemli. Çünkü kendimizi test etme fırsatı buluyoruz. İyi oynadığımızda "Demek ki biz Bank Asya 1. Lig'in biraz daha üzerinde bir yerdeyiz" diyebiliyoruz.

▼**Geleceğe dönük nasıl planlar kuruyorsun?**

▲Geçen yıl Frank Rijkaard takımın başındayken Trabzonspor'a karşı Türkiye Kupası'nda Galatasaray formasını giyerek en büyük hayalimi gerçekleştirdim. O sırada henüz 17 yaşındaydım. Ama hayalim bir kereye mahsus gerçekleşmiş oldu. Şimdi en büyük hedefim A takıma çıkarak yeni stadımızda oynamak.

▼**Yeni stat seni heyecanlandırıyor mu?**

▲Ali Sami Yen Stadı'nda oynayan genç oyuncuların birisi olarak kendimi çok şanslı görüyorum. Şimdi yeni bir stadımız var. Son derece modern bir stat. Kendimi orada hayal etmek bile beni çok heyecanlandırıyor.

▼**Galatasaray altyapısından son dönemde çıkıp A takım forması giyen pek çok oyuncu var. Bu durum sana da cesaret veriyor mu?**

▲En büyük cesaret kaynağımız bu zaten. Yıllardır takıma en büyük hizmeti veren oyuncuların hep altyapıdan gelenler olduğunu görüyoruz. Çünkü oradan gelen oyuncular bir karşılık beklemeden, Galatasaraylılık ruhuyla takıma bir

şey vermeye çalışıyor. Bence o ruha sahip olmak çok önemli. Sadece parayı düşünerek futbol oynamazsınız. Bir da altyapı oyuncusu geldiği yerin kıymetini biliyor ve o konumunu kaybetmemek için çok daha fazla çaba harcıyor.

▼**Galatasaray'ın yeniden yapıldığı bir süreci yaşıyoruz. Sen kendini A takım için ne kadar şanslı görüyorsun?**

▲A takım için davet bekliyorum, çünkü sezon başında Tugay Hocayla çalışmıştık. Bizi çok yakından tanıyan Tugay Hoca şimdi A takımda. Hagi'nin de gençlere ne kadar değer verdiğini ve şans tanıdığını biliyoruz. Kadroda bir eksiklik olduğunda Tugay Hoca'nın bizden birisini önerceğinin farkındayız. Bu nedenle şansımız oldukça yükseldi ve bunu bilmek de çalışma azmimizi daha da artırıyor.

▼**Futbolun dışında neler yaparsın?**

▲Tesislerde kalıyorum ve genellikle arkadaşlarımla vakit geçiriyorum. Arkadaşlarım beni esprili ve komik bulur. Ben de onlarla birlikte gülüp eğlenmeyi seviyorum. Çoğunlukla playstation oynuyoruz. Zaman zaman dışarı çıkıp yemek yiyoruz. Bu arada dünya futbolunu da yakından takip ediyorum.

▼**Dünyada beğendiğin takımlar var mı?**

▲Barcelona demeyeceğim, çünkü onlar başka bir şey. Kaka'nın oynadığı Real Madrid benim daha fazla ilgimi çekiyor.

Ayrı dünyaların insanları!

Çifte pasaportlu göçmen çocukları için hangi millî takımda oynayacağına karar vermek belki de dünyanın en bıçak sırtı işi. Bu öylesine hassas ve kişiye özel bir konu ki, günü geliyor iki kardeş bile farklı kararlar verebiliyor. Bunun en güzel örneği, Gana'yı seçen Kevin-Prince'le Almanya'yı seçen Jerome Boateng kardeşler. 1987 ve 1988 doğumlu bu iki kardeş, bu kararın tüm zorluklarını yaşamakla kalmadı, bu yüzden birbirlerine düşman dahi oldu.

Dağhan Irak

İkinci Dünya Savaşı sonrası Avrupa'ya yön veren bir kavram varsa, o da göç olmalı. Galip ya da mağlup tüm büyük Avrupalı devletler önünde sonunda ülkelerini yeniden inşa etmek için üçüncü dünyadan gelenlere ihtiyaç duydu. Kitanın büyük güçlerini elli yıl taşıyan ve günümüzde krizlerle yara alan refah toplumu, büyük oranda o refahı kolay kolay tadamayan yabancılara elleri üzerinde yükseldi. 2000'lere gelindiğinde, göçmenler gözden gelinemez değillerdi artık. Vatanlarından kopup gelen bu insanlar, çocukları ve hatta torunları artık evleri hâline gelen bu ülkelerde hayata tutundu, olabilecek her şekilde. Futbol da bunun yollarından biriydi. Göçmenler diğerleriyle belki de yalnızca yeşil sahalarda eşit olabiliyorlardı. Üstelik yetenekli ve hevesliyidiler, ayrıca futbol pek çoğunun tek çıkış yolu. Avrupa altyapılarından çıkan göçmen oyuncular art arda dünya futbolunda yıldızlaşmaya başladı. 1980'lerde Tigana'ların açtığı yoldan Zidane'lar, Henry'ler, Asamoah'lar, Mesut'lar geçmeye başladı. Ancak ne kadar başarılı olurlarsa olsunlar, hemen hemen tüm göçmen oyuncular önünde sonunda o meşhur ikilemi yaşadı. Ailelerinin yıllar önce geldiği yer mi, yoksa doğup büyüdükleri, evleri bildikleri yer mi? Pek çok oyuncu bu soruya asla cevap bulamadan karar vermek zorunda kaldı ve verdikleri karar çoğu zaman birilerini kızdırdı. Çifte pasaportlu göçmen çocukları

için hangi millî takımda oynayacağına karar vermek belki de dünyanın en bıçak sırtı işi. Oyuncu kafasında net bir karara varsa bile, kararının yarattığı tartışmaları göğüslemek zorunda. Yurtdışında doğup büyüyen Türkiye kökenli oyuncular da bu gerilimi çok sık yaşıyor. Türkiye'yi seçmek ya da seçmemek kişisel bir tercihin çok ötesine taşıyor. Geçtiğimiz yıl bir gazetenin Türkiye'yi seçmeyen oyuncularını içeren "hainler listesi" yayımlaması bu işin ne kadar zorlaşabileceğinin bir kanıtı. Oysa hiçbir oyuncu için bu kolay bir karar değil ve önünde sonunda kişisel bir tercihe dayanıyor. Bu tercih o kadar zor ve sıkışmış bir hayatın içinden süzülüp geliyor ki, sorgulamak, yargılamak gerçekten haksızlık. Bu öylesine hassas ve kişiye özel bir konu ki, günü geliyor iki kardeş bile farklı kararlar verebiliyor. Bunun en güzel örneği, Gana'yı seçen Kevin-Prince'le Almanya'yı seçen Jerome Boateng kardeşler. 1987 ve 1988 doğumlu bu iki kardeş, bu kararın tüm zorluklarını yaşamakla kalmadı, bu yüzden birbirlerine düşman dahi oldu.

Film gibi hayatlar

Kevin-Prince ve Jerome'un hikâyesi aslında filmlere konu olabilecek kadar enteresan ve göç meselesinin ne kadar karmaşık sonuçlar yaratabileceğinin bir kanıtı. İki oyuncu aynı Ganalı babanın ancak farklı annelerin çocuğu. "Gecekondu

çocuğu" Kevin-Prince Almanya'ya büyük umutlarla gelen, ancak eğitimini yarım bırakmak zorunda kalan fakir babasıyla büyürken, Jerome ise uçuş görevlisi Alman annesiyle nispeten daha iyi koşullarda yaşadı. Kevin-Prince -belki de başka şans olmadığından- futbola kardeşinden çok daha önce başlarken, Jerome'la yolları 2002

yılında Hertha Berlin altyapısında keşişti. Burada iki yıl beraber oynayan ikili, daha sonra aynı kulübün B ve A takımlarında tekrar buluştu. Jerome, sürekli Kevin-Prince'in ayak izlerini takip ediyor gibiydi, ancak ağabey Boateng daha çabuk yükseliyordu. 2001 yılında Almanya 15 yaş altı takımıyla millî olan Kevin-Prince,

ümit millîye kadar tüm yaş gruplarında Almanya'yı temsil etti. Jerome ise ümit millî yaşına kadar hiç millî olmadı. Ancak A millî takım kapısını açan da oydu. 2009'da Jerome Boateng, Joachim Löw'ün kadrosuna dâhil olduğunda Kevin-Prince ilk kez kardeşinin gerisinde kalıyordu. Belki de onu Gana'yı seçmeye iten bu oldu. Almanya formasını Jerome'dan fazla giymişti ancak ümit milliden sonra üç sene onu A takıma çağırılmamışlar, yerine kardeşini almışlardı. O da Gana'nın yolunu tuttu.

"Benim öyle bir kardeşim yok!"

İki kardeşin arasını asıl açan ise 2010 FA Kupası finali oldu. İngiltere'de Portsmouth'ta oynayan Kevin-Prince, Chelsea'ye karşı oynadığı finalde Michael Ballack'ın ayağındaki topu almak isterken geç kalmış ve Almanya kaptanının son Dünya Kupası hayalini başına yıkmıştı. Senelerce Almanya forması giyen Kevin-Prince'in Almanya'nın Dünya Kupası'ndaki en büyük umudunu sakatlaması ülkede büyük üzüntü ve kızgınlık yarattı. Kızanlardan biri de kardeşi Jerome'du. Jerome'un ağabeyini savunmaması ve kırmızı kart görmesi gerektiğini söylemesi Kevin-Prince'i üzdü. Karşılıklı sözler yaralamaya başladı ve sonunda o noktaya gelindi: "Benim öyle bir kardeşim yok!" Belki onlar artık bir araya gelmek, birbirlerini düşünmek, birbirleri hakkında konuşmak istemiyorlardı ama kader -ya da futbol- onları bir

araya getirmeye kararlıydı. Almanya'yla Gana Dünya Kupası'nda aynı gruptaydı ve son maçta, grup birinciliği için karşı karşıya geldiler. İki kardeş, saha içinde defalarca aynı topa girdi, zaten Kevin-Prince'in sağ kanat, Jerome'un ise mecburiyetten sol bek oynaması onları karşı karşıya koymuştu. Bu mücadelede kazanamı yine hayatı iki ülke arasına sıkışan bir başka oyuncu Mesut Özil

belirledi. Jerome ve Almanya kazanmıştı.

Janus'un iki yüzü

Kevin-Prince'le Jerome, her anlamda Janus'un iki yüzüne benziyor. İki kardeşin aynı hikâyeyi nasıl bambaşka yaşayabileceğinin kanıtı gibiler. Kevin-Prince, Almanya'da yaşanabilecek göçmenlik tecrübelerinin en zorlarından birini temsil ediyor. Zor koşullarda, tırnaklarla kazına kazına ulaşılmış başarılar bir yanda, o noktaya gelene kadar çekilen sıkıntıların açtığı yaralar diğer yanda. Belki bir dönem içine düştüğü alışveriş bağımlılığı da çocukken sahip olmadıklarının bir sonucu. Tabii onu idare edilmesi zor bir oyuncu hâline getiren de büyük ihtimalle bu. Kevin Prince'in Almanya'yla hikâyesine gelince, oyuncu Gana'yı seçerken Almanya'ya kırgındı, büyük ihtimalle hep de kırgın olacak. O da kardeşi gibi tüm hayatını Almanya'da geçirdi ama hem ülkenin en zorlu yüzüyle karşılaştı, hem de yaşadığı sorunların hiçbir zaman anlayışla karşılanmadığını hissetti. Ümit millî takımdan A takıma geçemeyişinde Dieter Eilts'in verdiği raporun etkisi büyüktü. 2007'de, daha 20 yaşındayken "problem çocuk"

damgasını yemişti ve Almanya kapıları ona kapanmıştı. 2006'da Gana'yı reddeden Kevin-Prince'in bu kez "Siyah Yıldızlar"ı tercih etmesinin en önemli nedeni buydu. Bir diğer neden de Hertha'nın onu benzer nedenlerle Tottenham'a satması olabiliyordu. Aslında Kevin-Prince Almanya'dan uzaklaşmamıştı, Almanya onu uzaklaştırmıştı. En azından o bunu böyle görüyordu. Jerome ise tam Alman politikacıların dillerinden düşürmedikleri "entegrasyon" kelimesinin karşılığıydı. Kardeşine kıyasla tam bir "örnek öğrenci"ydi, tabii kardeşinin sahip olamadığı pek çok imkâna sahip olmasının da bunda payı büyüktü. Kevin-Prince, Afrika'ya özgü tutkuyla zirveye tırmanmaya çalışırken Jerome bir Almanya

klasikini takip etti, sistemli, disiplinli ve sindire sindire tepeye çıktı. Jerome, kendini Almanya'ya ait hissettiğini hep ifade etti, ağabeyi ise Almanya'dan uzaklaştırılmasını hiç hazmedemedi. Birbirlerine küserken söyledikleri, hikâyelerinin özeti gibiydi: "Artık yollarımızı ayırsak iyi olacak." "Zaten yollarımız bir süredir ayrı değil miydi?" Kevin-Prince, "onun kendi ailesi var, benim kendi ailem" diyor, Jerome ise "O benim kardeşim ve hep de öyle kalacak" diyor. Gönül ister istemez bu göç hikâyesinin böyle bitmemesini diliyor. Kevin-Prince'in Jerome'un açtığı kapıdan elini mi, yoksa öfkesini mi uzatacağını zaman gösterecek. Boateng'lerin hikâyesi göç öykülerinin karmaşık olanlarından biri ancak tek sorunlu olanı değil. İki vatan arasına sıkışmak, hele bunu milyonların gözlerinin önünde yaşamak kolay iş değil. Gana'yla Almanya, Nijerya'yla İngiltere, Cezayir'le Fransa, Türkiye'yle Almanya arasında seçim yapmak pek çok oyuncu için çocukluğun o meşhur "annen mi daha çok seviyorsun, babanı mı?" sorusu kadar zor. Verilecek her cevabın kalp kırıklıkları açtığını unutmadan, bu oyuncuların hangi kararı verilerse versinler anlayışla karşılamak gerekiyor. Çünkü yapılan seçim, bazen bir ülkeye, bazen bir halkın sevgisine, bazen de bir kardeşe mal olabiliyor.

Sirkten gelen keçi

Kulüp logoları yazı dizimiz Almanya ile devam ediyor. Çoğunda kulüp adlarının baş harflerinin kullanıldığı armalara göre farklılığı olan amblemlerin hemen hemen hepsinde, kulüplerin bulunduğu şehrin yöresel bayrağında da bulunan figürler yer alıyor. İşte Bundesliga ekiplerinin logolarından en ilginç olanlar...

Aydın **Güvenir**

FC Köln

Maskot keçi Hennes

1948 yılında kurulan Köln ekibinin armasında bulunan keçi aynı zamanda da takımın maskotu. Bu keçinin kulübün logosuna yerleştirilme hikâyesi ise oldukça ilginç. 1950 yılında Köln şehir sirkinin sanat direktörü olan Carol Williams, sirkteki keçilerden birini gösteri sırasında şaka amaçlı bir hediye olarak kulübe vermiş. 13 Şubat'ta gerçekleşen bu olay ilk başta sirk gösterisinin bir parçası olarak gözükse de taraftarlarca oldukça ilgi ve beğeni toplayınca, kulüp tarafından bu olayı resmileştirme kararı alınmış. Öncelikle Almancada "Geißböcke", İngilizcede "Billy Goat" olarak bilinen, Türkçede de erkek keçi yani "teke" anlamına gelen bu hayvana bir isim vermek istenmiş. Bu ad için de kulübün eski oyuncusu ve teknik direktörü, kariyerinde de 8'i Alman kulüplerinin başında olmak üzere toplam 11 kupa kazanmış Hennes Weisweiler'in ilk adı uygun görülmüş. Keçi, "Hennes" adıyla vaftiz edildikten

Güç simgesi kartal

Kırmızı-siyahlı kulübün logosu Frankfurt şehrinin yöresel bayrağında bulunan kartaldan esinlenerek düzenlenmiş. Kartal sembolü özellikle 13. yüzyılda Avrupa halkı tarafından imparatorluğu simgeleyen emperyal bir güç olarak görülüyordu. Frankfurt gibi birçok ülke ve şehir de kendi bayrağında kartala yer veriyordu. İşte bu doğrultuda da Eintracht Frankfurt takımının armasında kanatlarını iki yana açmış ve başında bir hükümdarlık tacı bulunan kartal sembolüne rastlıyoruz. Logodaki kartalın göğüs kısmında küçük bir kalkan, kalkanın ortasında da Almancada "birlik" anlamına gelen Eintracht'ın ilk harfi olan "E" yer alıyor. Kalkanın iki yanında ise yaprak şeklinde duran haç işaretleri göze çarpıyor.

Eintracht Frankfurt

Mahareti simgeleyen üç geyik boynuzu

Stuttgart kulübünün arması tarihe ve Sdolayısıyla eskilere dayanıyor. Logonun alt tarafında, arkasında sarı fon olan üç geyik boynuzu sembolü, ulusal birliğini oluşturmadan önce 36 küçük krallıktan oluşan Prusya İmparatorluğu'na bağlı ve başkenti Stuttgart olan Württemberg Krallığı'na dayanıyor. Zamanında Kral William tarafından krallığın logosuna eklenmesi sağlanan bu üç boynuz, Württemberg'in becerikliliğini ve maharetini simgelemek amacıyla tasarlanmış. 1912 yılında da şehrin iki takımı olan Stuttgarter FV 93 ile

Stuttgart

sonra hem kulübün armasına konulmuş hem de takımın maskotu olmuş. 17 Nisan 1954'te Stuttgart'la oynanan Almanya Kupası finalinde de kırmızı-beyazlı ekibin formasındaki logoda keçi sembolü kullanılmış. 1966 yılında ölen keçi Hennes'in yerine de oylama yapılarak maskot olarak kullanılacak yeni bir keçi seçilmiş ve bu seçim kulübün maskotu olan keçi her öldüğünde tekrarlayarak devam etmiş. Maskot olarak kullanılan her keçiye ise sırasıyla numara verilerek Hennes adı uygun görülmüş. İşte Köln'ün hem logosunda bulunan, hem de takımın lakabı ve maskotu olan bu "Keçi Hennes", kırmızı-beyazlı ekibin kendi sahasında oynadığı her maça getiriliyor ve stadyuma girdiği anda tüm taraftarlarca ayakta alkışlanıyor. Köln'ün logosunda ayrıca şehrin simgesi olan, yapımı 632 sene sürerek 1880'de hizmete açılan ve Kuzey Avrupa'nın en büyük ibadethanesi olarak kabul edilen yaklaşık 157 metre yüksekliğindeki Köln Katedrali'nin de bir resmi bulunmakta.

Kronen-Club Cannstatt birleşerek kulübün şu anki adını ve logo olarak da Württemberg Krallığı'nın simgesi olan üç boynuz sembolünü almışlar. İşte maharet ve hüneri simgeleyen bu sembol o günlerden bugünlere kadar gelebilmeyi başarmış. Ayrıca bu üç boynuz sembolünü kuruluş yeri ve merkezi Stuttgart, Württemberg olan dünyaca ünlü otomobil markası Porsche'un armasında da görmek mümkün. Stuttgart'ın logosunun üst kısmında yazan "VfB" ise kulübün Almanca tam adı ve Stuttgart Aktif Sporlar Birliği olan "Verein für Bewegungsspiele Stuttgart"ın baş harflerini ifade etmekte.

St. Pauli

Aziz Paulus'tan (St. Paul) almış. Dolayısıyla kulübün de adı buradan geliyor. Bu durum kulübün armasıyla bağlantısı ise logoda Londra'da bulunan St. Paul Katedrali'nin kullanılması. Milattan sonra 10 yılında Tarsus'ta doğan, Museviler arasında Hristiyanlığı ilk kabul eden insanlardan ve yayılmasının öncülerinden olan Aziz Paulus'un adının konulduğu bu katedral, Hamburg ekibinin armasının tamamını oluşturuyor. Bu yüzden logoda sadece bir kilise sembolize edilse de hem semtin hem de kulübün adının kökeni derin bir anlam taşıyor. St. Pauli hakkında resmi olmasa da taraftarlarca belki de resmi armadan daha çok benimsenen ve kendileri için çok şey ifade eden bir logo daha var. Bu da çoğu futbolsever tarafından bilinen "Kurukafa" sembolünden başka bir şey değil. St. Pauli'yi destekleyen, bu takıma ve düşünce tarzına gönül vermiş her taraftarda üstünde kurukafa olan bir bayrak ya bir t-shirt bulmak mümkün. Hatta bu sembolü dövme olarak yaptırılan St. Paulililerin sayısı da bir hayli fazla. Kurukafanın bu takıma gönül vermiş taraftarlar için anlamı ise şöyle; 14. yüzyılda Hamburg'da

Prusya Birliği

Bu sezon Almanya'nın flaş takımı olan Borussia Dortmund'un logosu ise oldukça sade. Kulübün renkleri olan sarı-siyahtan oluşan armada "BVB 09" yazısı göze çarpıyor. Bunun anlamı ise Almancadaki tam adı Ballspiel-Verein-Borussia 1909 e.V. Dortmund olan takımın baş harflerinin kullanılması. Topla oynanan oyun anlamına gelen "Ballspiel" B harfiyle, kurum veya birlik anlamına gelen "Verein" V harfiyle, Almanların kökenlerinin geldiği krallık olan Prusya'nın Latince'deki yazılışı olan "Borussia" da bir diğer B harfiyle temsil ediliyor. 09 ise kulübün kuruluş yılı olan "1909"u simgeliyor. Kulübün tam adını Türkçeye çevirirsek, Prusya Dortmund Futbol Birliği 1909'a yaklaşık bir isim ortaya çıkıyor.

Borussia Dortmund

Aziz Paulus ve Kurukafa

Yaşayan bir korsan olan Störtebeker, rivayete göre zenginleri soyup, onlardan aldıklarını fakirlere dağıtmış. Bu yüzden fakir halk kendisini el üstünde tutar, ona bir nevi Robin Hood gözüyle bakarmış. Störtebeker bir defasında zamanında korsanlığı simgeleyen bir kurukafa bayrağıyla St. Pauli limanında görünmüş. İşte bugünden sonra o işaret görülünce Hamburg'da akla hep aynı şahıs gelmiş. St. Pauli de günümüzde gemici, işçi ve küçük esnafın ağırlıkta olduğu bir semt. Aynı zamanda eğlence hayatıyla da oldukça ünlü. Özellikle 1980'li yıllarda Hamburg Belediyesi'nin bu bölgedeki binaları yıkıp, yerine lüks konutlar yapmayı düşündüğü sırada bu binaların semt halkı tarafından savunulması ve burada olaylar yaşanması üzerine adı herkes tarafından duyulmuş bir semt. İşte bu semtin ekonomik durumu çok iyi olmayan ancak bu durumu "zenginlikten" bir farklılık, ayrıcalık olarak gören ve bunu benimseyen taraftarı, Störtebeker ile korsanlığın simgesi haline gelmiş "Kurukafa" sembolünü bayraklarına, vücutlarına ve yüreklerine kazmışlar adeta. Bu yüzden resmi logo olmasa da St. Pauli'nin bu armasının önemi bu takımın taraftarları için resmi logodan çok daha büyük hiç kuşku yok ki.

Freiburg

Kuruluş yılı 1904 olan Freiburg takımının logosu elips şeklinde. Kulübün renkleri olan siyah-beyazdan oluşan bu logo ikiye bölünmüş. Alt kısımda kulübün tam adı olan "Sport-Club Freiburg"un baş harflerine iç içe geçmiş bir şekilde rastlıyoruz. Üst kısımda ise İngilizcede "Griffin" anlamına gelen hayvanın kafa portresi var. Tam bir Türkçe karşılığı olmasa da mitolojik ejderha olarak bilinen bu

Mitolojik Ejderha

karakterin en önemli özelliği ise hayvanların kralı olarak kabul edilen aslanın gövdesi ile kuşların en yırtıcısı olarak bilinen kartalın kanatları ve ağzına sahip olması. Bu özellikleri de bu hayvanı mitolojide güçlü ve büyülmüş bir karakter yapmış. Bu mitolojik karakter de logoya 1912'de kulübün şimdiki adı belirlenirken konulmuş ve o günden bugüne kadar armada yer almış.

Bayern Münih

Baklava deseninin içindeki harfler

Daha önce bolca değişime uğrayan Bayern Münih'in logosunun 2008'de tasarlanmış son halinde FC Bayern Münih'in baş harfleri olan F, C, B ve M stilize edilerek, dokuma biçimli tek bir sembol altında toplanmış.

Bu yüzden logoda baklava şeklinde bulunan şekiller aslında bu dört harfin tasarımı yapılarak tek bir sembole dönüştürülmüş hâli. Bu sembolün renkleri ise mavi-beyaz olan Bavyera Eyaleti'nin renklerinden seçilmiş. Kulübün adı ise sembolün dış çevresine konan bir halkanın içine, mavi-beyaz semboldeki renkleri çevreleyecek şekilde yazılmış.

Bayer Leverkusen ilaç firmasının logosu

Leverkusen ekibinin armasının iki yanında Avrupa'nın birçok takımının logosunda da olduğu gibi birer aslan yer almakta. Avrupa'da özellikle eski çağlarda cesaret ve yiğitliği simgeleyen, hayvanların en güçlüsü olarak kabul edilen aslan, aynı zamanda Leverkusen şehrinin bayrağında da tarih boyunca var olmuş. Şehrin simgesini logosunda kullanan

kulübün armasının ortasında ise kulübün kurucusu olan ve aynı zamanda adını veren dünyanın en ünlü ilaç firmalarından Bayer'in kendi sembolü var. Bu sembol ise ilaç şeklinde çizilmiş bir dairenin içinde Bayer adının yazılmasıyla meydana geliyor. Bu logoyu yorumlamak istersek, ilaç firmasının, gücü simgeleyen aslanın koruması altında olduğunun ifade edildiğini söylemek pek de yanlış olmaz.

Azmin zaferi

Bir kez dizi dönen, bir kez fibula kemiği kırılan ve ayağını kaybetme noktasına gelen genç bir adamın FIFA kokartlı yardımcı hakemlik düzeyine nasıl ulaştığının öyküsü bu... Başkalarının hatalarından dersler çıkartmasını biliyor, Fair Play olgusunun lâfta bırakılmayıp hayata geçirilmesini istiyor, hakemleri anlamak için empatiye ihtiyaç duyulduğunu söylüyor ve Türk hakemlerin yurtdışında yönettiği maçlarda nasıl saygı gördüğüne dikkat çekiyor.

Erdoğan Sezertam

▼Futbola ilginiz nasıl doğdu, geçmişte futbol oynadınız mı?

▲Futbola ilgim çocuk yaşlarımdan itibaren vardı. Profesyonel futbol oynamadım. Fakat mahalle arasında, okul bahçesinde dönemin ağabeyleri ve arkadaşlarımızla lig çekişmesi ve iddiasında maçlar oynanırdı. Futbol sevgim biraz da ailemden geliyor. Babam Hacettepe ve Barbarosspor'da, dayım ise Yolspor ve İstatistikspor'da oynamış.

Hafta sonları Ankara'da oynanan 1. Lig maçlarının hemen hiçbirini kaçırmazdık. Yani iyi bir futbol izleyicisiydim.

▼Hakem olmaya nasıl karar verdiniz?

Sizi hakemliğe yönelten şey neydi?

▲1996'da halı mağazamız varken TSYD Ankara Şubesi'nden teklif talebi gelmişti. Görüşmeye ben gitmiştim. Dönemin başkanı rahmetli Erol Yaşar Türkcalı'le görüşme sonunda sohbet ederken dayımla aynı mahalleden arkadaş oldukları ortaya çıktı. Konu futboldan açılınca, "Madem futbolu bu kadar seviyorsun, hakem olmak ister misin?" diye sordu. Sonrasında yönlendirdiği ilgililerle görüşerek aday hakem kursuna katıldım. Kurs ve sınavlar sonrasında 1996 yılında Ankara'da aday hakemliğe başladım.

▼Neden hakemlik değil de yardımcı hakemlik? Neden başrol değil de yardımcı oyunculuk?

▲2002-03 sezonunda C klasman yardımcı hakemliğine, 2004-05 sezonunda ise

Erdoğan Sezertam kimdir?

1975 yılında Ankara'da doğdu. Anne ve babası emekli bankacı. Tüm eğitimini Ankara'da tamamladı. Evli, Aykut ve Selçuk Efe adında iki erkek çocuk sahibi. Yaklaşık 10 yıl süresince halı, dayanıklı tüketim malları ve gıda sektörünün önde gelen firmalarında satış-pazarlama elemanı ve mağaza yöneticisi olarak çalıştı. 2006 yılından beri gayrimenkul danışmanlığı yapıyor.

C klasmanına yükseldim. Fakat Akhisarspor'la Akseki Aromaspor arasındaki ihtilaf, tahkim kararları ve açılan davalar sonunda bölgesel takım sayısı yüzünden bir gün sonra tekrar C klasman yardımcı hakemliğe düştüm. Yaşadığım sakatlıklar ve şanssızlıklar sonucunda hakemlik adına bir hayli mesafe kaybetmişim. Ertesi yıl tekrar yardımcı hakem kadrosunda başlayınca üst klasman yardımcı hakemlikle ilgili istek ve hedefimi paylaştım. Verilen şansları iyi değerlendirdiğimi düşünüyorum. Yöneticilerimizin de takdiri ile üst klasman yardımcı hakem kadrosuna yükseldim. Ben olayı bir ekip işi olarak görüyorum. Burada asıl hedef ekip olarak başarıyı yakalamak. Bu noktada katkımın olduğunu görmek ve başarılı olduğumu bilmek bana keyif verir. Önemli olan hakem ekibinin bir parçası olmak. Yaptığım işe saygı duyuyor ve seviyorum.

Maçları eğitim gibi izlerim

▼Hakemliğe sizinle birlikte başlayan çok sayıda arkadaşınız vardı ama bugün pek çoğu belki başka işler yapıyor, sizse FIFA kokartı takıyorsunuz. Sizi diğerlerinden ayırıp bu noktaya getiren özellikleriniz nedir?

▲Alt liglerde çok tecrübe kazandığımı ve bu tecrübeleri, eleştirileri gelişimimde kullandığımı düşünüyorum. Ayrıca benden tecrübeli ağabeylerimin,

arkadaşlarının maçlarını da dikkatle izlerim. İzlediğim maçlarda, "Bir hatanın nasıl ve neden olduğunu irdeler, ne yapsaydı bu hata olmazdı, benim maçımda olursa ne yapmalıyım" diye ders çıkarmaya çalışırım. Bir nevi eğitim gibi izlerim maçı. Her maç bir tecrübe ve daha öğrenip geliştirilecek çok şey olduğunu düşünüyorum. Sonuçta tecrübe, yapılan hatalardan ders almayı gerektirir. Hayat kendi hatalarından ders alınacak kadar uzun değil. Başarıyı yakalamak için başkalarının hatalarından da dersler çıkarmamız gerekiyor. Bir de ne kadar teknik bilginiz olursa olsun sonuçta fiziksel performans gerektiren bir iş yapıyoruz. Antrenmana çok önem veriyor ve düzenli yapıyorum. Kondisyon olarak iyi durumda olduğumu bilmek beni motivasyon ve özgüven olarak olumlu etkiliyor.

▼Hakemlikte idolleriniz var mı?

▲Ankara'da olmam sebebiyle üst

düzenli maçlarda görev alan ağabeylerimle hem antrenmanlara katılma, hem de amatörde bile olsa beraber maçlara çıkma şansım oldu. Beğeni ile takip edip örnek aldığım birçok isim var. Gürhan Güneykaya, Cengiz Akyüz, Sürhat Müniroğlu, Aykut Gümülü, hakemliğe geçse de Koray Gençerler şu an hemen aklıma gelen isimler. Şu anki kadrodan Baki Tuncay Akkın, Adil Sinem, Bülent Cökçü ve Selçuk Kaya ile beraber hakemlik yapıyor olmak da ayrı bir mutluluk ve gurur benim için.

▼Ustanız sayılan hakemlerle birlikte yaşadığınız bir hatıra var mı?

▲2006'da Adil ağabeyin ve 2007'de Baki ağabeyin imzalayarak verdikleri kokartlar benim için çok değerli hatıralar. Baki ağabey ile Rizespor-Fenerbahçe maçına çıkmıştım. Mesleğin duayeniyle aynı ekipte yer almak benim için büyük bir heyecandı. Maç öncesi,

Maçları bir nevi eğitim gibi izlerim. Hayat kendi hatalarından ders alınacak kadar uzun değil. Başarıyı yakalamak için başkalarının hatalarından da dersler çıkarmamız gerekiyor. Bir de ne kadar teknik bilginiz olursa olsun fiziksel performansınız en üst düzeyde durmalı.

2000'in sonunda dizim döndü ve sezonu kapattım. Ertesi yıl futbol oynarken sol ayağım kırıldı. Acil serviste yanlış alçıya alınmış. Eğer ertesi gün bir başka hastanede doğru tedavi uygulanmasaydı ayağımı kaybedebilirdim.

Hakemliğe dönüşte ailem, özellikle babam çok destek oldu. Beni antrenmana götürür, kronometre tutar ve koştururdu. Dönemin İl Hakem Kurulu da çok destek verdi. Geri dönmem durumunda başarılı olacağım konusundaki inançlarını sürekli dile getirdiler.

Yurtdışındaki maçlarda taraftarların hakem ekibine saygı duyduğunu gözlemliyorum. Everton-Bate Borisov maçından önce ısınmaya çıktığımızda taraftarların bizden imza istemesinden ve sevgi gösterilerinden çok etkilenmişim.

sırası ve sonrası yaptığım hazırlıkları, tutum ve davranışları takip eden Baki ağabey, "Aferin, seni çok beğendim. İyi bir yardımcı hakem olacaksın" dedi ve

o sezon kullandığı FIFA kokartını imzalayıp bana verdi. Bir de yine büyük beğeniyle izlediğim yardımcı hakemlerden Gürhan Güneykaya ile benim aday hakem olduğum dönemde bir maça çıkmıştık. Kendisi son derece disiplinli ve çalışkan bir hakemdi. Mükemmel bir memorandum dosyası hazırlamıştı. O dosyaya hayranlıkla baktığımı görünce, "İstersen sana verebilirim" demişti. Sevinçle kabul ettim elbette. Ertesi hafta dosyanın bir kopyası getirip bana verdi. Düşünün, o dönemde ben aday hakemdim.

▼İyi bir yardımcı hakemin en ayırt edici özellikleri neler?

▲Ekip başarısına önem veren, konsantrasyonunu maç başından sonuna kadar koruyan ve hakemin ihtiyacı olduğunda gerekli yardımı iletişim içinde yapabilen yardımcı hakem bence başarılıdır. İşbirliği sadece taç, aut, korner değildir. Hakemin arkasında ya da göremeyeceği açıda meydana gelen bazı özel durumlarda onu uyurabilirdir. Yapılan yardım ve işbirliği, yeri geldiğinde ekibi ve maçı kurtarabilirdir.

▼Yardımcı hakemin hakemle diyalogu, başarısındaki önemli faktörlerden birisi. Bazı yardımcı hakemler, hakemin kimliğine göre yardımda bulunduğunu söylüyor. Sizce de yardımcı hakem, hakemin maç yönetme biçimine göre mi tavır almalı?

▲Sonuçta bizlerin standart olarak yapması gereken görev ve yetkiler, kural kitapları ile talimatlarda belirtiliyor. Hangi pozisyonda ne şekilde karar vermeyiz, yardımda bulunmamız gerektiği belli. Ancak ekip bütünlüğü ve başarıyı için hakemin stilini bilmek, ters düşünmemek adına onun yönetim tarzını göz önünde bulundurmamız gerekiyor.

Ayağımı kaybedecektim

▼Kariyeriniz boyunca önemli zorluklarla karşılaştığınızı biliyoruz. Dizinizin dönmesi, ayağınızın kırılması gibi. Bu olaylardan biraz söz eder misiniz?

▲23 Aralık 2000 tarihinde 19 Mayıs 2 No'lu sahada oynanan 1. Küme maçının son dakikasında dizim döndü. O sezonu kapatmıştım. Ertesi yıl ise sezona başladıktan üç ay sonra futbol oynarken sol ayağım fibula kemiğinden kırıldı ve bir hastanenin acil servisinde alçıya alındı. Devam eden gün çok acı çekiyordum. Ağrılar dayanılmaz hale gelmişti. Tekrar başka bir hastaneye gittik. Alçı tam kırık parçaların üzerinde bitirilmiş, yani yanlış alçıya alınmış. Alçı

açıldığında gözlerime inanamamıştım. Sol bacağım diz altından itibaren siyaha yakın mordu. Ayağım tekrar kalçaya kadar alçıya alındı. Doktorun ifadesiyle hastaneye iki gün geç gitseymişim ayağımı kaybedebilmişim.

▼Sonrasında nasıl ayakta kaldınız?

Sizi devam etmeye yönelten motivasyon neydi?

▲Öncelikle ailem, özellikle babam çok destek oldu. Beraber antrenmanlara giderdik. Beni götürür, bıkmadan bekler, kronometre tutar ve koştururdu. Dönemin İl Hakem Kurulu Başkan ve yöneticileri de çok destek oldu. Devam edip dönmem durumunda gelecekte başarılı olacağım konusundaki inançlarını sürekli dile getirdiler. Başlarda çok zorlanıyordum. 2 bin 600’lük testleri zorlukla bitiriyordum. Hiçbir zaman yılmadım, devamlı çalıştım. Allah’a çok şükür ki önce sağlığıma, sonrada hedeflerime ulaşmayı nasip etti.

▼Süper Lig’de çıktığınız ilk maçı hatırlıyor musunuz? O maçla ilgili bir anınız var mı?

▲26 Ağustos 2006’da 19 Mayıs Stadı’nda Gençlerbirliği ile Ankaraspor arasındaki maçı. Maçın hakemi Bünyamin Gezer’di. Gençlerbirliği 2-1 kazanmıştı. Maç öncesi heyecanlıydım. Gözlemcimiz Yahya Diker hocamızın yanaklarımı okşayarak başarı dilemesi ve “Hayırlı olsun” demesi beni çok rahatlatmıştı.

Avrupa’da saygı görüyoruz

▼Yurtdışında çıktığınız maçlarla Türkiye’deki maçların atmosferi açısından nasıl farklar gözlemliyorsunuz?

▲Gözlemediğim en belirgin fark, öncelikle futbolun, sahadaki oyunun önemli parçalarından olarak görülen hakem ekibine saygı duyulması. Yapılan hataları günlerce tartışılacak boyutlara ulaştırmıyorlar, futbolun içindeki doğal sonuçlar olarak algılıyorlar. Everton-Bate Borisov maçından önce ısınmaya çıktığımızda taraftarların bizden imza istemesinden ve sevgi gösterilerinden çok etkilenmişim.

▼Peki, çizgide, tribünlerin hemen önünde maç yönetmek sizi nasıl etkiliyor? Kenardan gelen tepkilerden arınmak için nasıl bir yöntem uyguluyorsunuz?

▲Bu yöntemle değil de tecrübeyle ilintili bir durum. Zamanla kenardan gelen sesleri ve detayları duymuyorsunuz. Atmosferi yüksek maçlarda pozisyonlara konsantre olmak, seyircisiz maçlardan daha kolay bence.

▼TV’lerdeki eleştiriler sizi nasıl etkiliyor? Bu programlarda yardımcı hakem hataları daha da fazla konuşuluyor.

▲TV’deki spor programlarını mümkün olduğunca izlerim. Sonuçta orada takımların teknik analizleri de yapılıyor. Bu analizler maç planlarında ipucu olabiliyor. Hakem eleştirilerinde gelişimim açısından dikkate almam gereken bir konu varsa onu almaya çalışırım. Yardımcı hakemin kritik ofsayt bayrağı kaldırdığı ya da devam ettirdiği pozisyonlarda sanal bir çizgi çekiliyor. Yorumlar da çizgiyle sabitlenmiş kararlar üzerine yapıldığı için keskin ifadelerle fazla konuşuluyor. Yalnız

çizgi, bazen top ayağa yapışırken, bazen de ayrılınca çekiliyor. İşte buradaki o ufacık zaman farkında büyük

karar farklılıkları olabiliyor. Yorumlarda buna da biraz dikkat edilmeli.

▼Hepimiz ofsayt kararlarının çok kritik olduğunu biliyoruz.

Peki, bu kararda hatayı asgariye indirebilmenin bir püf noktası var mı?

▲Püf noktası değil de olmazsa olmazı var; sondan ikinci savunma oyuncu ile aynı hizada olmak. Mümkün olduğunca oyunu yan koşularla takip etmek ve konsantrasyonu yitirmemek.

▼Hakemlerin eğitimi için UEFA’dan Uilenberg geliyor. Şimdi yardımcı hakemler için de Sharp var. Ondan neler öğrendiğinizi düşünüyorsunuz?

▲Aldığımız temel eğitimlere ilâve olarak saha uygulamaları, pozisyon alma gibi konularda katkı sağlıyor. Son seminerde işlediği kavga ve kargaşa takibi ile ilgili demonstrasyon çok faydalıydı.

▼O çalışmayı biraz açar mısınız?

▲Öncelikle hepimiz ikişerli gruplara ayrıldık. Aynı olaya iki farklı açıdan bakan hakem gruplarının olayları algılayış biçimlerini gözlemledik. Bir kargaşa olduğunda her iki taraftaki yardımcı hakemlerin olaya ne kadar yaklaşacağını, hakemle birlikte nasıl bir üçgen oluşturulması gerektiğini sahada uygulayarak öğrendik. Sharp’ın bu tip pozisyonlar için bize yaptığı önemli bir uyarı da “O kargaşada sürekli yüzlere bakarsanız aradan bir simayı kaçırabilirsiniz. Oyuncuların şortlarına da bakın ve numaraları hafızanıza kaydedin” şeklindeydi. Aslında teorik olarak bildiklerimizi sahada uygulayarak daha akılda kalıcı olmasını sağladığını söyleyebilirim.

▼Kariyeriniz boyunca

unutamadığınız maçlar var mı?

▲Yurtiçinde Halis Özkahya ile gittiğimiz 2007-08 sezonunda 33. haftada oynanan 3-5’lik Sivasspor-Galatasaray maçı. Şampiyonun büyük ölçüde belirleneceği, önemi ve atmosferi açısından müthiş bir maçı. Ekip olarak başarılıydık. Benim adıma da kritik kararlarda katkı bulunan güzel bir müsabaka olmuştu. Yurtdışında ise Selçuk ağabeyle gittiğimiz 2-3’lük Cluj-Sparta Prag UEFA Avrupa Ligi maçı var. Cluj 9 kişi kaldığı maçta 90+1’de 2-2’yi yakalamış, 90+5’te skor

2-3 olmuştu.

Empati bekliyoruz

▼Bazen işler kötü gider ve insan yaptığı işten pişmanlık duyar. Sizin açınızdan da “Bırakıp gitsem” dediğiniz bir maç oldu mu?

▲Her hakemin kötü yönettiği maçı olmuştur. Benim de oldu ama hiçbir zaman “Bırakıp gitsem” diye düşünmedim. Buralara gelebilmek için o kadar çok emek verdim ki... Bana ve bize düşen bırakıp gitmek değil. Başarmak için daha çok çalışmak. Ancak bazı maçlardan sonraki yorumları izlerken, “Nasıl bir iş yapıyorum?” diye de düşünmüyör değilim. İnsanlara “Empati nedir?” diye sorsanız, yüzde 90’ı açık bir şekilde tanımlar, ancak yüzde kaçını bunu hayatında uygulayabiliyor? Ya da saha içindeki oyuncuların yüzde kaçını empati yapabiliyor? Kendini yere bırakıp hakemi ve rakiplerini aldatarak haksız kazanç elde eden futbolcu ertesi hafta ilk on birde sahaya çıkıyor ama ne yazık ki o yanlışya düşen hakem, o futbolcunun oynadığı maçları 4-5 hafta televizyondan izlemek zorunda kalıyor. Hakemi aldatan oyuncu, maçtan sonra mikrofonlara çıkıp, “Evet, o pozisyonda topu elimle almıştım” diyebiliyor. Bunu da sanki büyük bir dürüstlükmiş gibi sunuyor. Eğer içinde Fair Play duygusu varsa o oyuncu maç içinde o hareketi ya hiç yapmayacak ya da bir refleks sonucu yapmışsa da hakeme, “Bu penaltı değil, ben kendimi bıraktım” diyebilecek.

▼İş hayatınızla hakemliği bir arada

götürmek zor olmuyor mu?

▲Eskiden antrenman zorunlu iken daha zordu. Şimdi bireysel antrenman yaptığımız için nispeten daha rahat. Hakemlikten dolayı düzenli ve disiplinli bir hayat yaşıyorsunuz ve bu da işinize yansıyor. Spor yapmanız da ayrıca yaşam ve iş kalitenizi arttıran diğer bir unsur.

▼Hobileriniz var mı?

▲Ankara dışında ufak bir bahçemiz var. Fırsat oldukça ailemle oraya gidip toprakla uğraşmak, teknoloji ve gürültüden uzakta zaman geçirmek hoşuma gidiyor. Tiyatro ve sinemaya gidiyorum. Oğlumla basketbol oynamak, yüzmek, arkadaşlarımla playstation oynamak boş zamanlardaki keyif anları.

▼Oğullarımız maçlarınızı izliyor mu?

▲Bugüne kadar bir maçıma geldiler. Ankaragücü ile Gençlerbirliği arasında oynanan TSYD Kupası maçıydı. Seremonideyken büyük oğlum “Bakın o benim babam” diye bağırmaya başladı. Tabii benim de kendisini görmemi ve bir işaret vermemi istiyor. Ancak seremonide olduğumuz için fazla da kıpırdayamıyorum. Israrla “Baba” diye bağırmaya devam edince durumu kurtardım. Çocuklarımdan söz etmişken, ilk oğlum doğduğunda C yardımcı, ikinci oğlum doğduğunda ise Süper Lig yardımcı hakemliğine yükselmişim. Hani derler ya; “Çocuk kısmeti ile gelir.” Onların hayatımda ve kariyerimde dönüm noktalarındaki uğurlarına inanıyorum.

Tarih 17 Haziran 2010. Yer Güney Afrika'nın Polokwane bölgesinde bulunan Peter Mokaba Stadyumu. Fransa ile Meksika, Dünya Kupası A Grubu ikinci maçında karşı karşıya. 55'te oyuna giren Javier Hernandez Balcazar, 64'te takımını Horozlara karşı 1-0 öne geçiriyor ve o anda tüm dünyaya adını duyuruyor. Ama herkesin bu golle onu tanımamasının asıl nedeni Meksika'nın Fransızlara karşı attığı son golün 1954'te dedesi Tomas Balcazar tarafından kaydedilmesi. Bu ilginç tesadüf "Chicharito"yu bir anda ilgi odağı haline getirdi. O da sezon başından beri Manchester United formasıyla gösterdiği başarılı performansla adından söz ettirmeye devam ediyor.

Aydın Güvenir

1 9 Haziran 1954'te Cenevre'nin Charmilles Stadyumu'nda grubun ikinci maçında karşılaşıyordu Meksika ile Fransa. Oldukça çekişmeli geçen maçta Meksika, Fransa'yı 3-2 mağlup ediyor, Meksikalı forvet Tomas Balcazar da takımının son golüne imza atıyordu. Aradan 66 sene geçmesine iki gün kalmıştı. O günden bu yana Meksika, Horozlara karşı oynadığı hiçbir maçta gol kaydetme başarısını gösterememişti. 17 Haziran'da yine bir Dünya Kupası maçında karşı karşıya gelen iki takım arasındaki bu gelenek, İspanyolcada "Küçük Bezelye" anlamına gelen "Chicharito" lakaplı Javier Hernandez Balcazar tarafından bozuldu. 64'te ağırları havalandıran genç Meksikalı, 1954'te Azteklerin tarihte Fransa'ya attığı son golü kaydeden Tomas Balcazar'ın torunundan başkası değildi. Bu bakımdan

bu golün hem Meksikalılar hem de Balcazar ailesi için önemi apayrıydı. Bir diğer ilginç tesadüf de dede ile torunun Horozlara karşı kaydettiği golleri aynı yaşta atmış olmalarıydı. Chicharito bu golle aynı zamanda Dünya Kupaları tarihinin 2100. golünü de kaydetmiş oluyordu.

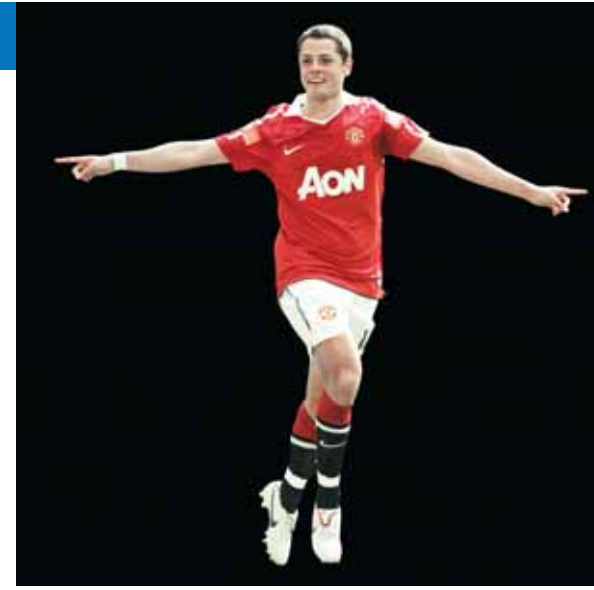
Küçük Bezelye

Şimdi gelelim bu genç Meksikalının hikâyesine... Javier Hernandez 1 Haziran 1988'de Meksika'nın Guadajalara şehrinde dünyaya geldi. Tomas Balcazar'ın torunu olan Hernandez'in babası da kendisi gibi bir futbolcu. 80'li yıllarda Tecos ile Meksika Millî Takımı'nın önemli oyuncularından olan Javier Hernandez Gutierrez de babası ve oğlu gibi forvette görev yapıyordu. Böylece üç

Dedesinin torunu

kuşak Balcazar'ın da futbolcu ve forvet oyuncusu olduğunu görüyoruz. 1.69 boyundaki Javier Hernandez Gutierrez'e yeşil gözlerle sahip olduğu için İspanyolcada "Bezelye" anlamına gelen "Chicharito" lakabı verilmiş. İşte Javier Hernandez'in de bugünkü lakabı buradan geliyor. Babasına bezelye dendiği için kendisine de "Chicharito" yani "küçük bezelye" lakabı uygun görülmüş. Babasının profesyonel olarak futbolcu olacağına fazla inanmadığı Hernandez, 9 yaşında Chivas Deportivo Guadajalara takımında forma giymeye başladı ve henüz 15 yaşındayken de kulübüyle profesyonel sözleşme imzaladı. Bundan 2 sene sonra henüz altyapıda oynarken takımının Peru'da düzenlenen 2005 U17 Dünya Kupası kadrosuna katılmaya hak kazansa da sakatlığı yüzünden kadronun dışında kaldı. Bu turnuva aslında bizim için pek de yabancı değil. Abdullah Avcı önderliğindeki Nuri Şahin'li, Caner Erkin'li, Tevfik Köse'li U17 Millî Takımımız bu kupada yarı finaldeki o unutulmaz maçta Brezilya'ya 4-3 yenilmiş ve turnuvayı dördüncü olarak bitirmişti. İşte Chicharito'nun da kıl payı kaçırdığı bu şampiyonada Meksika, finalde Brezilya'yı 3-0 mağlup ederek kupayı müzesine götürmüştü.

2006-2007 sezonundan itibaren A takımında forma giymeye başlayan Küçük Bezelye, 7 maçta 1 gol kaydetti. Ertesi sezon ise 6 kere sahada yer alma şansı bulup sezonu gol atmadan kapattı. Açılış Ligi anlamına gelen 2009 Apertura'da ise 17 maçta 11 gol kaydederek ligin en golcü üçüncü oyuncusu olmayı başardı. Bu dönemden sonra genç oyuncunun çıkışı artarak devam etti. Torneo Bicentenario adı verilen Meksika Premier Ligi'nde 2010 sezonunda 11 maçta 10 gol atarak gol kralı oldu ve bu ligdeki gol rekorunu ele geçirdi. Onun bu başarısı hiç kuşku yok ki Avrupalı futbol avcıları tarafından da yakından takip ediliyordu. Şubat ve Mart 2010'da onu seyretmeye gelen Manchester United oyuncu izleme komitesinin başı Jim Lawlor'ın raporuna olumlu şeyler yazmasıyla genç oyuncu 8 Nisan 2010'da Manchester ekibine imzayı attı. Mayıs bitiminde çalışma izni alındıktan sonra 1 Haziran'da transferi resmîyet kazandı. Böylelikle Küçük Bezelye, United tarihindeki ilk Meksikalı oyuncu olma şerefine de erişiyordu. Kırmızı Şeytanlara transfer hikâyesini ise dedesi şöyle anlatıyor: "1 Nisan'da New York Times, 'Chicharito Meksika'nın gelecekteki en büyük oyuncusu olacak' diye bir başlık atmıştı. Bu dönemler Manchester United'ın kendisini izlemeye geldiğini biliyorduk. O zamana kadar hep aynı evde bir arada yaşamıştık. Bir gün babasıyla Atlanta'ya tatile gideceğini söyledi bize. Halbuki o, kulüp temsilcileriyle Old Trafford'da Bayern Münih ile oynanan Şampiyonlar Ligi çeyrek final maçını izlemeye gitmiş. Ertesi gün de televizyondan bu kulübe imza attığını görünce çok şaşırıldık."

Dünya Kupası'nın en hızlı oyuncusu

Dünya Kupası'nda Meksika ile gösterdiği performansla da Kırmızı Şeytanları destekleyen taraftarlara, "Ben geliyorum" mesajını verdi genç oyuncu. Fransa ve Arjantin'e karşı birer gol kaydettiği kupada, istatistiklere göre saatte ortalama 32 km'ye ulaşarak turnuvanın en hızlı oyuncusu unvanına da sahip oldu. 28 Temmuz'da ise yeni takımıyla çıktığı ilk maç olan ABD Ulusal Ligi Karması ile yapılan hazırlık müsabakasında oyuna girdikten henüz 18 dakika sonra United için ilk golünü rakip filelere bıraktı. İki gün sonra da transferi sırasında sözleşmesine konan bir maddeden dolayı eski kulübü olan Chivas Deportivo Guadajalara'nın yeni stadyumunun açılış maçına çıktı ve bir gol daha kaydetti. Ancak ilginç olan, bu golü eski takımının forması altında, Manchester United'a atmış olmasıydı. Sözleşmedeki madde gereği maç içinde ilk yarı eski takımının, ikinci yarı da yeni takımının formasını giyen genç Meksikalı, ilk yarı Chivas formasıyla yeni takımına gol kaydedince ilginç bir olayın da başrolünü üstlenmiş oldu. United formasıyla çıktığı ilk resmî maç olan Manchester United-Chelsea Community Shield müsabakasında da takımının ikinci golünü atarak gol bombardımanına devam etti. Bu maçın ardından United'ın efsane oyuncusu Giggs kendisi için şunları söylüyordu: "Bazı insanlar sadece gol atmak için doğar. Kaleciyle karşı karşıya kaldıklarında soğukkanlılıklarını hiç bozmazlar. Javier de onlardan biri. United'da olduğum sürece efsaneleşen birçok golcü gördüm. Javier de ileride onlara benzeyecek." Hernandez, 29 Eylül'de de

Valencia deplasmanında hem takımına galibiyeti getiren golü attı hem de Avrupa kupalarında ilk kez fileleri havalandırdı. Sonraki maçlara da baktığımızda kendisinin yavaş yavaş ideal kadroda yer bulmaya başladığını görüyoruz. Genç yıldızın ayrıca Meksika Millî Takım formasıyla da henüz 22 yaşında olmasına rağmen 20 maçta 11 golü bulunuyor.

Kabuğunu parçalayan bezelye

Hiç kuşku yok ki Alex Ferguson gibi bir menajerle çalışmak genç golcü için çok büyük bir şans. İskoç teknik adam onu, "İki ayağını da kullanabilen, çok iyi pozisyon alabilen, doğal bir golcü" olarak tanımlıyor ve ekliyor: "Macheda ile Hernandez oyuna enerji ve canlılık katıyor. Böylece de Berbatov'un işini kolaylaştırıyorlar. Bu durum da rakiplerimiz için problem yaratıyor. Berbatov bu sene çok formda, o yüzden Hernandez'in oyunda kalma süresi azalıyor ancak o tam anlamıyla doğuştan bir golcü ve onun Valencia deplasmanında attığı gol bize bir üst turun anahtarını getirdi. Bu açıdan ne kadar önemli bir oyuncu olduğunu daha şimdiden bize kanıtladı." Ancak hiç kuşku yok ki, ünlü menajerin kendisi için yaptığı şu yorum onun saha içindeki performansını hakkında her şeyi anlatıyor adeta: "Lakabı Küçük Bezelye ve forma şansı bulduğunda kabuğunu parçalayıp çıkan bir bezelyeye

benziyor." 18 yaşındayken ağır idmanlardan ve diğer sorunlardan dolayı futbolu bırakmak üzere olan ve işletme okumayı tercih eden genç Meksikalı, daha sonra çabuk bir geri dönüş yaparak kendini tamamen futbola teslim etti. Dedesi Balcazar ise bu durumu şöyle anlatıyor: "O formasını sırtına geçirdiğinden beri adeta top oynamak için doğmuştu. Bayrağı bizden devraldı ve başarıyla taşıyor."

Hırslı ve sabırsız bir golcü

Chivas Guadajalara'da oynarken altyapıdan antrenörü Marco Fabian ise Hernandez'in hırslı ve kazanma isteğini şöyle açıklıyor: "O çok çalışkan ve maharetleri üst seviyede olan bir futbolcu. Durdurulamaz hızı, kendisini arka

direkte unutturup attığı şutlar, gol koklama kabiliyeti onu farklı kılıyor. Antrenmanlarda her zaman yüzde 100'ünü vererek oynardı ve hep diğer oyunculardan çok daha fazla istekliydi. 16 ya da 17 yaşındayken bir gün takımın karşısına geçti ve hiçbir zaman yenilgiyi kabul etmeyeceğini söyledi. İleride bir yıldız olmak ve her maçı kazanmak istediğini belirtti." Babası ise onun bu hırslı ve sabırsız olduğunu ve bu durumun futbolculuk kariyerinde kendisine zarar verdiğini şöyle ifade ediyor: "2007-2008 sezonunda gol atamayınca kendisinden öpme duymaya başladı. 1. Lig oyuncusu olmadığı hakkında kuşkuları oluştu. Kendisine sakin olmasını söyledim. Ama genç bir oyuncu olarak o asla sakin değildi."

Arabadan iner inmez son sürat koşarak direkt antrenman sahasına giderdi. Fakat bu durum onu olumsuz etkiliyordu." İşte Küçük Bezelye'nin ilginç başarılarla dolu bu hikâyesi Ferguson ve Kırmızı Şeytanlarla buluşunca daha farklı bir boyut kazanacak gibi gözüküyor. İskoç teknik adam, Premier Lig ve Şampiyonlar Ligi için kendini fiziksel olarak daha güçlendirmesi, aynı zamanda da daha atletik olması gerektiğini belirtse de, sakin olması gerektiğini gün geçtikçe daha da iyi anlıyor ve her geçen gün futbolunu ileriye götürdüğünü belirtiyor. Fırsatçılığı ve gol vuruşlarıyla, Manchester United'ın "Bebek Yüzlü Katil" olarak nam salmış eski Norveçli oyuncusu Solksjaer'e benzetilen Küçük Bezelye, boyunun kısa olmasına karşın hava hâkimiyetiyle de oldukça dikkat çekiyor. Kırmızı Şeytanlarda Forlan ve Tevez gibi Güney Amerikalıların, geride bıraktığımız sezonlarda pek de başarılı olamadığını düşünürsek, formasının arkasında adı yerine lakabı yazan genç Meksikalı daha önce de yaptığı gibi bu kaderi değiştirebilecek mi hep beraber göreceğiz.

Futbolcu temsilciliğine bakış

Profesyonel futbolun endüstriye dönüştürmesi ve dünya ekonomisine yaptığı katkının artması beraberinde küresel düzeyde futbola olan ilginin yükselmesine neden oldu. Futbolcu temsilcileri de büyüyen bu ekonominin önde gelen aktörlerinden biri olarak organize futbolun içinde yer aldı. Futbolcu temsilcilerinin, futbolcular ve transferleri üzerindeki etkileri de göz önüne alındığında futbolcu temsilciliği faaliyetlerinin denetlenmesinin bir zorunluluk olduğu ortadadır.

Futbolcu menajerliği sisteminin düzenlenmesi iki kademelidir. Futbolun dünyadaki düzenleyici örgütü olan FIFA, futbolcu temsilciliği faaliyetinin denetimi için yürürlüğe koyduğu Oyuncu Temsilcileri Talimatı (Players' Agents Regulations) ile sistemin ana kurallarını içeren yol gösterici ve uyulması zorunlu kurallar getirmekte, ulusal federasyonlar da FIFA kuralları ile uyumlu kendi düzenleyici kurallarını yürürlüğe sokmaktadır.

Bu bağlamda, Türkiye Futbol Federasyonu, FIFA'nın da onay ve görüşünü alarak Futbolcu Temsilcileri Talimatı'nı 19 Mart 2010 tarihinde yürürlüğe sokarak eski talimatını yeniledi ve FIFA talimatı ile tam uyumlu bir hale getirdi. Futbolcu temsilciliğinin, FIFA ve TFF Talimatları ile düzenlenmesindeki temel amaç, bu faaliyeti yürütenlerin organize futbolun bir parçası olmalarının ve futbolun kural ve düzenlemelerine uygun hareket etmelerinin sağlanmasıdır.

FIFA, futbolcu temsilcilerini "... ücret karşılığında, futbolcuları sözleşme yapmak için görüşmeler yapmak üzere kulüplere veya bir kulübü başka bir kulübe karşı transfer görüşmelerini yürütmek üzere temsil eden gerçek kişiler" olarak tanımlamaktadır. Aynı zamanda FIFA, bütün futbolcu temsilcilerinin lisanslı olmasını zorunlu kılmıştır. Lisans alabilmek için de FIFA tarafından yerel federasyonlar aracılığı ile düzenlenen sınavda başarılı olma şartı aranmaktadır. FIFA, sınav ve lisans yükümlülüğünden sadece futbolcuların ebeveynlerini, kardeşlerini, eşlerini ve yerel hukuk hükümlerine uygun olmak şartı ile avukatlık yapmaya hak kazanmış olan kişileri istisna tutmaktadır. TFF Futbolcu Temsilcileri Talimatı'nda da "Futbolcunun ebeveynleri, kardeşi ya da eşi, futbolcu adına bir profesyonel futbolcu sözleşmesi müzakere edebilir..." denilmekte ancak avukatlara getirilen istisnaya Türk yasal mevzuatının izin

vermemesinden dolayı yer verilmemektedir. Bu yazımızda FIFA ve TFF'nin futbolcu temsilcilerine ilişkin uygulamada tam olarak anlaşılmayan, futbolcu temsilciliğinin gerçek kişi olarak bizzat yürütülmesi, futbolcu temsilcisinin tek bir tarafı temsil etme yükümlülüğü ve futbolcu temsilcisinin sadece temsil ettiği taraftan ücret alma yükümlülükleri incelenecektir.

Temsilcilik Faaliyetinin gerçek kişi olarak bizzat yürütülmesi yükümlülüğü

Futbolcu temsilciliğinin kurulan şirketler aracılığıyla yapılması, beraberinde temsilcilik sistemi ile bağdaşmayan olumsuzlukların yaşanmasına yol açtı. Kimi faal futbolcu ve teknik adamların bu şirketlere ortak olmak suretiyle temsilcilik faaliyetine iştirak ettikleri görüldü. Ayrıca, menajerlik şirketlerine ortak olan lisanssız menajerlerin aynı şirketlere ortak olan lisanslı futbolcu temsilcilerinin lisansını kullanarak menajerlik faaliyetinde buldukları da tespit edildi.

TFF Futbolcu Temsilcileri Talimatı'nın "Futbolcu Temsilcisinin Yükümlülükleri" kenar başlıklı 19. maddesinin "h" ve "i" bentlerinin: h) Futbolcu temsilcisi faaliyetini **bizzat yürütmek**, i) **Gerçek kişi olarak faaliyetlerini tek başına sürdürmek** ve futbolcu temsilciliği faaliyeti ile bağlantılı idari işlerinin yürütülmesi amacı dışında başkaca bir kişi istihdam etmemek (sadece futbolcu temsilcisinin kendisi kulüpleri veya futbolcuları temsil edebilir, başka kulüpler veya futbolcular nezdinde temsil ettiği kulüp veya futbolcunun menfaatine çalışabilir), Kendi lisansı ile lisanssız kişilerin futbolcu temsilciliği faaliyeti yürütmesine veya lisansının sağladığı haklardan yararlanmasına engel olmak, şeklindeki düzenlemeleri ile futbolcu temsilciliğinin, gerçek kişi faaliyeti olarak gerçek kişinin bizzat kendisi tarafından yürütülebileceği hüküm altına alınmakta ve temsilcilik lisansının lisanssız kişilere kullanılmamasını yasaklanmaktadır. Bu bağlamda bir şirket veya herhangi bir tüzel kişinin futbolcu temsilciliği faaliyetinde bulunması mümkün olmadığı gibi, futbolcu temsilcilerinin şirket aracılığı ile temsilcilik faaliyetinde bulunmaları da talimata

aykırılık teşkil etmektedir. Ayrıca futbolcu temsilcilerinin idari işlerine yardımcı olmak dışında başkaca kişi istihdam edemeyecekleri hüküm altına alınmaktadır.

Tek tarafı temsil yükümlülüğü ve ücret

Genel uygulamalara baktığımızda transfer görüşmelerinde; futbolcunun temsilcisi, futbolcu ile ilgilenen kulüple görüşmekte, futbolcunun alacağı ücret üzerinde pazarlıklar yapılmaktadır. Bu yapılırken de temsilcinin kendisinin alacağı ücret ayrıca görüşülmekte ve kulüple temsilci arasında temsilciye ödenecek ücret konusunda ayrı bir anlaşma yapılmaktadır. Bu ilişki silsilesinde görünürde futbolcu, temsilciye hiçbir ücret ödememekte, kulüp temsilcinin ücretini de ödemiş olmaktadır. Kimi durumlarda ise hem kulüp hem de futbolcu temsilciye ayrı ayrı ödeme yapmak durumunda kalmakta, temsilci de bir işlem için iki defa ücretlendirilmiş olmaktadır. Futbolcu temsilcisinin kendi mali çıkarlarının söz konusu olduğunu da göz önüne alırsak, böyle bir ilişkide temsil ettiği futbolcunun çıkarlarını ne derece koruyacağı tartışmaya açıktır. Bu hususta bir örnek vermek gerekirse; bir temsilcinin futbolcusu için iki ayrı kulüpten teklif aldığını varsayalım. Kulüp A'nın futbolcuya 900.000 TL ücret ve temsilcisine 100.000 TL temsilcilik ücreti önerdiği, kulüp B'nin ise futbolcuya 750.000 TL ücret ve temsilcisine 250.000 TL temsilcilik ücreti önerdiği bir durumda, temsilci çoğu zaman futbolcunun B kulübüne transfer olması yönünde hareket edecektir. Böylece temsilcisi olduğu futbolcununun menfaatinin gözetemeyecektir. Uygulamada çok sık rastlanan bu durum, FIFA ve TFF Talimat ve düzenlemelerine aykırılık teşkil etmektedir. Bu durumun önüne geçmek için TFF Talimatı'nın "Futbolcu Temsilcisinin Yükümlülükleri" kenar başlıklı 19 maddesinin "k" bendinde futbolcu temsilcilerine, bir transfer işleminde sadece bir tarafı temsil etme yükümlülüğü getirilmiştir. Anılan hüküm şu şekildedir: "Futbolcu temsilcisi faaliyetleri sırasında her türlü menfaat çatışmasından kaçınmak, **bir işlemde sadece bir tarafı temsil etmek**, bir transfer sözleşmesi veya profesyonel futbolcu sözleşmesi müzakeresi

sırasında karşı taraflarla veya onların temsilcileri ile temsil, işbirliği veya herhangi bir ortak çıkar ilişkisi içerisinde bulunmamak." Ayrıca TFF Talimatı'nın "Temsilci Sözleşmesi" kenar başlıklı 15. maddesinin 6. fıkrasında futbolcu temsilcisinin temsil etmediği taraftan ücret alması yasaklanmaktadır. Anılan hüküm şu şekildedir:

"Futbolcu temsilcisine yapılacak ödemeler doğrudan temsil ettiği futbolcu veya kulüp tarafından yapılır. **Futbolcu Temsilcisinin temsil etmediği taraftan ücret alması yasaktır.** Bununla beraber temsilcinin bir futbolcuyu temsil etmesi halinde temsile konu işlemlerin tamamlanmasından sonra futbolcu kendisi adına futbolcu temsilcisine ödeme yapılması için kulübe yazılı bir muvafakat verebilir. Futbolcu adına gerçekleştirilen ödeme, futbolcu ile temsilci arasında imzalanmış olan sözleşmeye uygun olarak yapılır." Dolayısı ile futbolcunun temsilciliğini yapan temsilcilerin, bu futbolcunun transfer olduğu kulüple ayrı bir ücret sözleşmesi yapması FIFA ve TFF düzenlemelerine aykırılık teşkil etmektedir. Bu tür sözleşmelere dayanarak hak iddia edilmesi de talimat hükümlerinin açık ihlâlidir. Türkiye Futbol Federasyonu bünyesinde yer alan 124 profesyonel futbol kulübüne tescilli aktif 4161 profesyonel futbolcu ve 920 aktif teknik adam içerisinden sadece %11.6'sının temsilci sözleşmesi imzalamış olması gerçeği, sistemimiz içinde talimatlara aykırı bir biçimde çok sayıda lisanssız menajer ve kayıt dışı işlem olduğunun bir göstergesidir. Ülkemizdeki futbol ekonomisi dünyaya paralel olarak -hatta birçok ülkeden de daha hızlı bir şekilde gelişmiş ve gelişmeye devam etmektedir. Son yapılan yayın ihalesi ile futbol ekonomimiz Avrupa'daki antrenörler, futbolcular ve yöneticiler başarı ve başarısızlığın sebeplerini spor kamuoyu ile paylaşırlar. Bu paylaşımı yaparken aslında bize kendi algı düzeyleri ile ilgili ipuçları vermektedirler. Yaşadıklarını, hissettiklerini ve gördüklerini belirli sebeplere bağlarlar. Kısacası başarı ve başarısızlığın sebeplerini ortaya dökerler. Örnek verecek olursak; müsabakayı kaybeden takımın oyuncularını, teknik direktörleri ve yöneticileri, "Saha koşulları çok kötüydü", "Hakemin birkaç pozisyonda hata yapması bizi olumsuz yönde etkiledi", "Rakip çok sert oynadı", "Top bizi istemedi", "Haftada iki maç yapmak bizi olumsuz yönde etkiledi" gibi

Başarıyı hedef alın; mükemmel olmayı değil. Yanlış yapma hakkınızdan vazgeçmeyin; vazgeçerseniz yeni şeyler öğrenme ve gelişme olanağınızı kaybederseniz. Unutmayın; mükemmeliyetçiliğin arkasında korku yatar. İnsan olduğunuzu hatırlayarak korkularınızı göğüsleyin. Daha mutlu ve daha etkili bir insan olursunuz.

David M. Burns

olumsuz değerlendirmelerde bulunurlar. Kazanılan maçlardan sonra ise, "Bu maça inandık", "Çok çalıştık", "İyi motive olduk", "Konsantrasyonumuz üst düzeydeydi" gibi olumlu değerlendirmeler yaparlar. Bu verilen örnekleri incelediğimiz zaman, ilk örnekte yapılan açıklamalarda başarısızlığın sebepleri daha çok dış faktörlere bağlanmıştır. Bu faktörler bizim kontrolümüz dışındadır (işin zorluğu, kader, şans). İkinci örnekte başarının sebepleri ise daha çok iç faktörlere bağlanmıştır. Bu faktörler de bizim kontrolümüz altındadır (kapasite, çaba, niyet). Görüldüğü gibi kaybetmenin sebepleri takımın gücünün diğer takımdan zayıf olması değil, saha, hakem, rakibin sert oynaması ve

topun kendilerini istememesi olarak gösterilmiştir. Bu durum bize maçı kaybeden oyuncuların bilinçaltında egolarını korumaya çalıştığını gösterir. Bu da dolaylı yoldan kendilerini beğenme duygusunu korumalarını sağlar. Spor psikolojisi bilimi bu yaklaşımı yüklemleme (Attribution theory) olarak ifade eder. Bu teorinin çıkış noktası, kişinin başarı ve başarısızlığını nasıl ifade ettiğidir. Bu teori Heider (1958) tarafından geliştirilmiştir, daha sonra Weiner (1985-86) tarafından geliştirilerek daha popüler bir hale getirilmiştir. Yüklemleme kuramının en önemli özelliği algılamadır. Eğer sporcular, antrenörler ve yöneticiler başarısızlığın sebeplerini yanlış algıarlarsa gerekli önlemleri almazlar, bu durum daha kötü

Yüklemleme

Yüklemleme kuramının en önemli özelliği algılamadır. Eğer sporcular, antrenörler ve yöneticiler başarısızlığın sebeplerini yanlış algıarlarsa gerekli önlemleri almazlar, bu durum daha kötü sonuçlara sebep olabilir. Başarısızlıklar devamlı olarak şanssızlıklara bağlanırsa sorumluluk duygusu azalır.

Ömer Ateş

Spor psikoloğu

sonuçlara sebep olabilir. Başarısızlıklar devamlı olarak şanssızlıklara bağlanırsa sorumluluk duygusu azalır. Sporcuların yaptıkları yüklemlemeler genellikle onların motivasyon tipi hakkında bize bilgi verir. Bu da onların algılarını değiştirmesine yardımcı olmak için başarı motivasyonuna katkıda bulunur. Maalesef ülkemizde müsabakalardan sonra yapılan açıklamalar bize başarısızlığın sebeplerinin yanlış algılandığını gösteriyor. Oysa gerçek sebepler doğru tespit edilirse, sporcular, antrenörler ve yöneticilerin zaaflarından kurtulup kendilerini güçlendirerek daha başarılı olmaları kaçınılmazdır. Bu da zamanla Türk futbolunun kalitesini daha üst seviyelere götürecektir.

Bir Balkan Kupası vardı

Avrupa kupalarına katılmayan Balkan ülkelerinin yarışacağı bir platform yaratmak amacıyla ilk kez 1961 yılında düzenlenmişti Balkan Kupası. Özellikle ilk yıllarında büyük ilgi görmüştü. 27 kez düzenlenen kupada Türk takımları üç kez şampiyonluk sevinci yaşamış, pek çok takımımız bu organizasyon sayesinde uluslararası maç oynama şansını yakalamıştı.

Koray Gürtaş

Futbolun endüstrileşmesi ile birlikte özellikle Avrupa'da uluslararası kulüp yarışmalarının formatları ve takvimlerinde büyük değişimler yaşandı. Yaşlı kıtada bugün Şampiyonlar Ligi ve Avrupa Ligi olmak üzere iki büyük organizasyonda mücadele devam ediyor. Oysa geçmişte irili ufaklı pek çok turnuva vardı. Bunlardan biri de Balkan Kupası'ydı. Avrupa kupalarına katılmayan Balkan ülkelerinin yarışacağı bir platform yaratmak amacıyla ilk kez 1961 yılında düzenlenen organizasyon, özellikle ilk yıllarında büyük ilgi gördü. Ancak UEFA ve Kupa Galipleri Kupası'na Balkan ülkelerinin katılımının artmasıyla birlikte kupa da cazibesini kaybetti. 27 kez düzenlenen Balkan Kupası'nda Türk takımları üç kez şampiyonluk sevinci yaşadı. Bunun yanında pek çok takımımız bu organizasyon sayesinde uluslararası maç oynama şansını yakaladı. İlk kez 1961 yılında düzenlenen Balkan Kupası'na Türkiye'yi temsilen 1. Lig'i ikinci sırada tamamlayan Fenerbahçe katıldı. Romanya'dan Steagul Rosu, Bulgaristan'dan Levski Sofya, Arnavutluk'tan Partizani ve Yunanistan'dan AEK'nın sarı-lacivertlilerle birlikte yer aldığı organizasyonda takımlar tek grupta çift devreli lig usulüne göre karşılaştı. Fenerbahçe iki galibiyet, dört beraberlik, iki yenilgiyle dördüncü sırayı alırken, şampiyonluğu Rumen ekibi Steagul Rosu kazandı. İki yıla yayılan bir sonraki sezonda Fenerbahçe ve Galatasaray kupaya birlikte katıldı. Bu kez organizasyonda sekiz takım iki grup halinde mücadele etti. Fenerbahçe grubunda son sırayı alırken, Galatasaray, Olympiakos ile oynadığı iki maçın ardından kupadan çekildi. Bir sonraki sezon Balkan arenasına çıkma sırası Beşiktaş'taydı. Siyah-beyazlı ekip yol masraflarının düşmesi amacıyla bir gün arayla Arnavutluk ve

Romanya'da Dinamo Tiran ve Rapid Bükreş takımlarıyla deplasmanda oynama talebinde bulunmuştu. Sonrasında bunun zor olacağı fikrine vardılar ve maçlardan birine genç takım takviyeli yedek kadroyu gönderme kararı aldılar. Bu ekip maça zamanında yetişemeyince karşılaşma bir gün ertelendi. Hâl böyle olunca Beşiktaş Balkan Kupası'nda aynı gün Bükreş ve Tiran'da iki maç oynadı, grubunu son sırada tamamlayarak elendi.

İki yılda gelen şampiyonluk

1966-67 sezonu Türkiye için özel bir anlam taşıyor. O sezon kupada yine Fenerbahçe vardı. Sarı-lacivertliler Arnavutluk'tan Partizani, Romanya'dan UTA Arad ve Bulgaristan'dan Chernomorec ile mücadele ettiği grubunu yenilgisiz lider tamamlayarak finale yükseldi. Rakip ise diğer grubun birincisi Yunan temsilcisi AEK oldu. 11 Ekim 1967'de Yunanistan'da oynanan ilk maç ev sahibi takım 2-1 kazandı. 26 Ekim'de İstanbul'daki rövanşta ise zafer 1-0'lık skorla sarı-lacivertlilerin oldu. Statü gereği şampiyonun belirlenmesi için bir maç daha yapılması gerekiyordu. Fakat siyasi sebepler nedeniyle bu mücadelenin yapılması için 30 Mayıs 1968 tarihine dek beklendi. Kura sonucu finalin adresi İstanbul oldu. Fenerbahçe, İnönü Stadı'nda 24 bin 817 seyircinin izlediği karşılaşmaya Yavuz Şimşek, Şükrü Birant, Levent Engineri, Selim Soydan, Ercan Aktuna, Yılmaz Şen, Ogün Altıparmak, Nedim Doğan, Abdullah Çevrim, Ziya Şengül, Yaşar Mumcuoğlu on biriyle çıktı.

Sarı-lacivertli ekip, Ogün Altıparmak'ın (2) ve Yılmaz Şen'in golleriyle karşılaşmadan 3-1 galip ayrılarak Türkiye'ye ilk Balkan Kupası şampiyonluğunu getirdi.

Kupa bir kez daha İstanbul'da

1967-68 sezonunda Balkan Kupası'na Fenerbahçe ile birlikte katılan Gençlerbirliği, İstanbul ekipleri dışında bu organizasyonda yer alan ilk Türk ekibi oldu. Daha sonra ise PTT, Altay, Göztepe ve Boluspor da kupada ülkemizi temsil etti. 1975'te üç takımlı grupta Constanta ve Lokomotiv Sofya'yı geride bırakan Eskişehirspor finale yükseldi. İlk maçı 1-0, rövanşı 2-1 kaybeden Kırmızı Şimşekler ikincilikle yetindi. 1975'ten 1991-92 sezonuna kadar olan süreçte Adanaspor, Ankaragücü ve Samsunspor Balkan Kupası'yla tanışan yeni Türk takımları oldu. Bu arada Trabzonspor, Zonguldakspor ve Malatyaşpor ise katılma hakkını elde etmelerine karşın kupadan çekildi. 1991-92 sezonunda yine yeni bir temsilcimiz Balkan Kupası'ndaydı; Sarıyer. İlk turda Bulgar ekibi Hebar'ı 2-0 ve 1-1'lik skorlarla eleyen Beyaz Martılar, yarı finalde Yunanistan'dan Ethnikos'u deplasmanda 5-0

yenip evinde 3-0 kaybetmesine rağmen geçerek finalist oldu. Finalin ilk maçında Rumen ekibi Otelul Galati ile deplasmanda karşılaşan temsilcimiz 0-0'lık beraberlikle şampiyonluk yolunda büyük avantaj yakaladı. İnönü Stadı'ndaki rövanşa Müller, Mehmet, Birol, Yaşar, Soner, Mecnur, Cengiz, Osman, Feridun, Gaydas, Erdi tertibiyle çıkan Sarıyer, maçı Mecnur'un golüyle 1-0 kazanarak kupayı müzesine götürdü.

Son şampiyon Samsunspor

1992-93 sezonunda Balkan Kupası'nda Türkiye adına Karşıyaka mücadele etti. Yeşil-kırmızılılar Altay ve Göztepe'nin ardından kupada yer alan üçüncü İzmir ekibi oldu. 1993-94 sezonunda ise sahnede kadrosunda Serkan, Vural, Faruk, Ertuğrul, Müjdat, Serdar, Osman, Marius, İsa, İmdat, Kasım, Timofte'yi bulunduran Samsunspor vardı. Karadeniz ekibi ilk turda Bulgaristan'ın Pirin takımını 0-0 ve 4-1'lik sonuçlarla kupanın dışına itti. Sadece dört takımın katıldığı turnuvanın finalinde ise Samsunspor, Yunanistan'dan İonnina ile karşılaştı. Deplasmandaki maçı Serkan Aykut, Marius ve İsa'nın golleriyle 3-0 kazanan kırmızı-beyazlılar, 19 Mayıs Stadı'ndaki rövanştan Serdar Şahin ve Ertuğrul Sağlam'ın golleriyle galip ayrılarak şampiyonluğunu ilân etti. Bu tarihten sonra Balkan Kupası düzenlenmediğinden Samsunspor kupanın son şampiyonu olarak tarihe geçti.

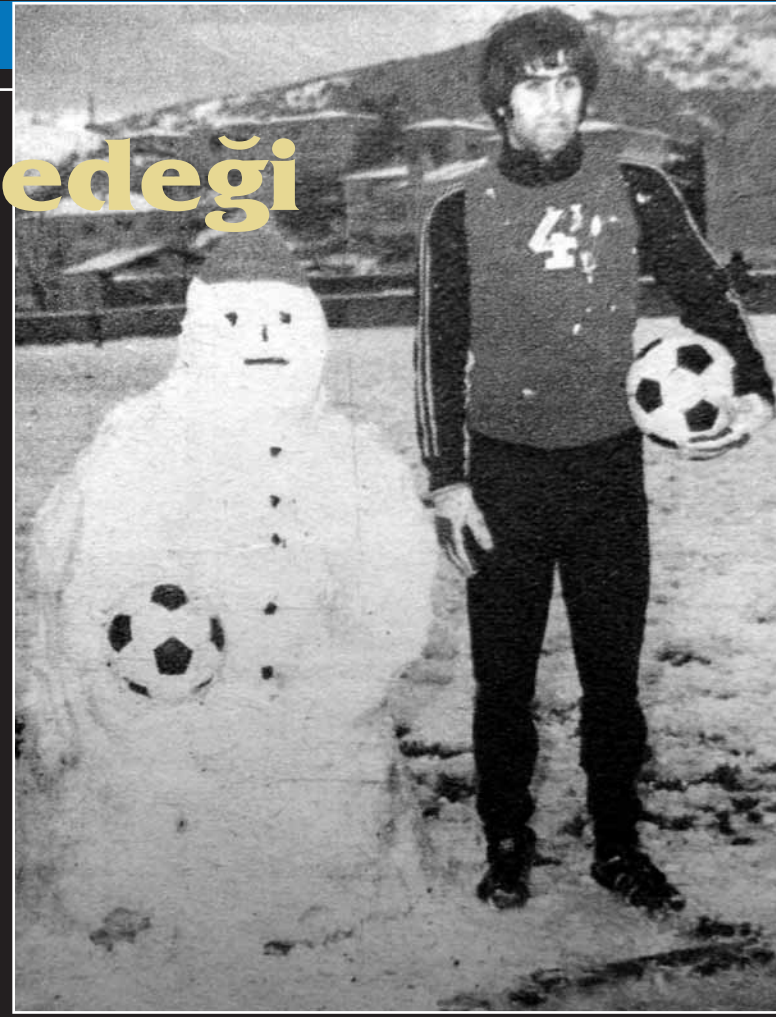
Kim Kaç Kez Katıldı?

Fenerbahçe	4
Galatasaray	4
Beşiktaş	3
Eskişehirspor	3
Altay	2
Samsunspor	2
Adanaspor	1
Sarıyer	1
Boluspor	1
Gençlerbirliği	1
Karşıyaka	1
PTT	1
Göztepe	1

Şenol Güneş'in yedeği "kardanadam!.."

Trabzonspor'un üç büyüklerin dışında Türkiye Millî Ligi'nde ilk şampiyonluğu kazanarak Anadolu İhtilalini yaşattığı 1970'lerin ikinci diliminde Trabzonspor'un kalesini Şenol Güneş koruyordu. Bordo-mavili ekibin kalecisi, kazanılan pek çok şampiyonlukta üstün performansı

büyük pay sahibi olmuştur. A Millî Takım'ın kalesini de koruyan Şenol Güneş, o yıllarda bir antrenmanda hoş bir sürprizle karşılaşmıştı. Taraftarın yaptığı kardan adama "Millî kalecinin yedeği" deniyordu. Ancak Güneş, kalesine göz koyan kardan adamı da eritti ve yoluna devam etti. (Trabzon, Ocak 1978)

Türkiye'nin 60'lardaki Brezilyalı

Waldir Dos Anjos

Futbol tarihimizde yabancı futbolcu akışı, çok çarpıcı grafikler sergiledi. Gün oldu Yugoslav patentli futbolcular sahalarmıza dolmuştu, gün oldu Boşnak kökenli topçular forma giydi, gün oldu Afrikalılar başımızın tacı oldu. Brezilyalıların ise Türk futbolunda apayrı bir yeri var. Siyah İnci Didi, 1970'lerde Fenerbahçe'nin teknik patronluğunu yürüttü. 1990'lardan itibaren de Brezilyalı futbolcular liginizin renkli aktörleri oldu. Olivera'lar, Jarde'ler, Alex'ler, Vederson'lar. Ancak Trabzonspor, Fenerbahçe, Beşiktaş aktarmaları yapan Marco Aurelio'nun, nam-ı diğer Mehmet'imizin yeri bir başka. Ay-yıldızlı formayı kuşanan ilk

yabancı kökenli futbolcumuzdur Aurelio. Ama Aurelio'nun dünyaya geldiği yıllarda bir başka Brezilyalı sahalarmızda top kovalıyordu; Waldir Dos Anjos. Türkiye 2. Ligi'nde Sakaryaspor forması giyen santrfor Waldir, neredeyse belleklerimizden bile silindi gitti... (Balıkesir, 1967)

1960'lardan amigo manzaraları

tüm yurdu saran bu futbol çağlayanında tüm şehirli, adını taşıyan takımla adeta tek vücut olmuştur. O dönemlerde sahanın içine giren amigolar

Türkiye'de futbolun açılışında Orhan Şeref Apak Federasyonu'nun, İkinci ve Üçüncü Ligleri ihdas ederek şehir takımlarını futbol rekabetine davet etmesi büyük rol oynadı. 1960'lı yıllarda ortaya çıkan ve kısa sürede

orkestra şefleri gibiydi. İşte 1967'de boylamasına kalın çubuklu kostümleriyle Balıkesirspor taraftarını ateşleyen bir çift amigo (arka planda) ve aşka gelip oynayan taraftarlar. (Balıkesir, 1967)

Kucaktan hastaneye!..

Türk futbolunun nice 90 dakikalarına sahne olan Vefa Stadı'nda zaman zaman dramatik sahneler de yaşandı. İşte böylesi bir maçtan kesiti sunuyoruz. İstanbul deplasmanına gelen Boluspor, Davutpaşa önünde 3-0'lık galibiyetle bir çift puanı kazanıyordu. Ancak kazanım bir yana, önemli bir zayıf yaşıyordu. Bolu'nun Rıdvan'ı

aldığı sert bir darbeyle yere yığılmış, kalkamıyordu. Boluspor Teknik Direktörü aniden sahaya girip yerde kıvranan futbolcusunu kucaklayarak saha dışına taşıyordu. Durumu ağırdu futbolcunun, sahada bekletilemeyecek haldeydi. Oradan doğrudan hastaneye nakledilip acil tedavi altına alınıyordu. (İstanbul, Mart, 1967)

Koca Topçu Kadri Aytaç

Türk futboluna mührünü basan büyük sanatkarlardan biridir Kadri Aytaç. 1956 İstanbul'unda efsane Macarları dize getiren ay-yıldızlı ekibimizde de boy göstermiş olan Aytaç, futbola 1946 yılında Beyoğluspor'da başlayıp 1951'de Galatasaray formasını giymişti. Önüne banknotları saçan Karagörmük'e transferi olay olan Aytaç, ardından Fenerbahçe ve yine Galatasaray'da top koşturmuştu. 1966-67 sezonunda iddialı bir kadro kuran Mersin İdmanyurdu formasıyla İkinci Lig'de oynarken adeta ikinci baharını yaşamıştı. Koca Topçu Kadri Aytaç, başına kar düşen saçlarıyla terini Mersin İdmanyurdu formasına boca ederken, İçelli futbolseverlerin kalplerini de fethetmeyi başarmıştı (Mersin, 1967)

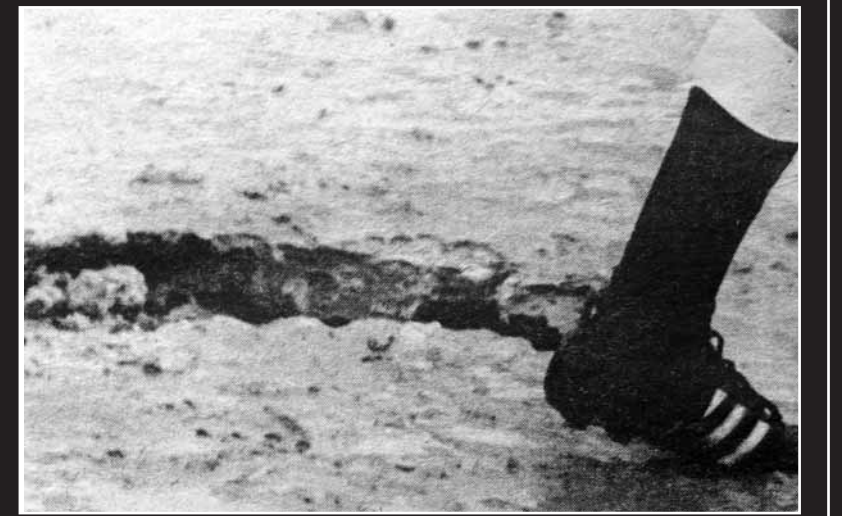
Ne kadar konsantreler... Tıpkı maçta gibi...

Kamplar, futbolcuların profesyonel hayatta maçlar dışında en değişmez kgerçeğidir. Özellikle kritik maçlar arifesinde son antrenmanlar bile basına kapalı gerçekleştirilir, kamp ortamında ise ziyaretçi görüşmelerine yasak konur ve adeta futbolcuların dış dünya ile bağlantısı kesilir. Profesyonel futbolda bunu en sık ve en yoğun yaşayanlar da özellikle üst düzey takımlarda forma giyen futbolculardır. İşte 1967 Nisan'ında Galatasaray'da bir kamp günü. Kapalı kapılar ardında zaman geçirmek, monotonluğu kırmak için harekete geçen futbolculardan Bülent, Uğur, Ergün ve Turan oyun oynuyorlar. Dört futbolcu da atışa ne kadar konsantre olmuşlar. Tıpkı maçlardaki gibi... (İstanbul, 1967)

Bu kraterler Ay'dan değil, Vefa Stadı'ndan

Hakemin sağ ayak kramponu ile tespit edilen karede, zeminde yer alan göçük ve kraterler elbette Ay'ın yüzüne ait değil. Burası, yıllar boyu Türk futbolunun yükünü çeken tarihi Vefa Stadı. 1967 Nisan'ında yağın yağmur işte sahayı bu hale getirmiş ve maçın hakemi o gün 90 dakikalık mücadelenin başlatılmasına izin vermemişti. (İstanbul, Nisan 1967)

Bir çift Cemil 1970'li yıllara damgasını vurmuştu. Millî Takımımızın gol makinesi Cemil Turan Fenerbahçe'de de gol denince ilk akla gelen isimdi. Türkiye Liglerinde Karadeniz fırtınasının patladığı 1970'lerin ikinci yarısında ise Trabzonspor'un kaptanı Cemil Usta idi. Merhum Cemil Usta, Trabzonspor'un Liverpool devini 1-0 mağlup ettiği, Avrupa'da da büyük yankılar uyandıran o unutulmaz maçta bordo-mavililerin zafer golüne penaltı vuruşu ile damgasını vuran bir anıt portreydi. İşte 1970'lerin iki devi Fenerbahçeli Cemil Turan ile Trabzonspor'un kaptanı Cemil Usta, Avni Aker'de sahnelenen bir maç öncesinde birbirlerine şans dilerken... (Trabzon, 1978)

Gençliğin gücü

“Akıl yaşta değil baştadır” derler. Takımınızı kime emanet edeceksiniz? Genç mi olacak, yaşlı mı? Şöhretli mi olacak, başarıya aç mı? Geride kalan yıllarda pek çok kulüp, bu soruyu farklı yanıtladı. Örneğin iki sayı önce Porto’nun bu seneki hocası “yeni Mourinho” Andre Villas Boas’ın hikâyesini sizlerle paylaşmıştık. Bu sayıdaysa, aslında Villas Boas’ın durumunun biraz da Portekiz’in en üst düzey ligindeki bir anlayışı yansıttığını gördük. Liga Zon Sagres’teki teknik direktörlerin yaş dağılımını Avrupa’nın büyük ligleriyle karşılaştırdık ve son yıllardaki çarpıcı örnekleri bir araya getirmeye çalıştık.

Uygar Karaca

Sayılar yalan söylemez. Son yıllarda, Portekiz’in teknik direktör yaşı gittikçe gençleşiyor. Elbette ki daha önce büyük takım tecrübesi bulunmayan Jose Mourinho’nun, Porto’da böylesine başarılı olması, birçok kulübe cesaret vermiş olabilir. Örneğin Academica, hakikaten de bir hoca yetiştirme akademisi gibi çalışıyor. 2007-2009 sezonları arasında burada görev yapan 40 yaş altı teknik direktörlerden Domingos Paciencia, daha sonra Braga’yı tarihinde ilk kez Şampiyonlar Ligi’ne götürmüştü. Ertesi yıl Villas Boas’la düşmekten kurtulan ekip, bu sezona da 39 yaşındaki eski Portolu Jorge Costa’yla başladı. İkinci Lig ekibi Beira-Mar’ı, geçen sezon takımı 33 yaşındaki Leonardo Jardim’e emanet etmiş ve pek de fazla futbol kariyeri olmayan, ancak 24 yaşında antrenörlük lisansını almayı başaran bu genç adamla Liga Zon Sagres’e geri dönmüştü. Örnekleri artırmak mümkün. Fakat özetlemek gerekirse Portekiz’de bu sezon halen görev yapmakta olan teknik direktörlerin yaş ortalaması 44.62 ve 16 hocanın dâhil edildiği bu işlem sırasında, sadece 4 takımın 50 yaş üstü antrenörlerle çalıştığını görüyoruz. Daha da önemlisi, Portekiz’deki son üç sezona baktığımız zaman, özellikle bu seneki istatistiklerin farklı bir noktada olduğu dikkat çekiyor. 2008-2009 sezonunda, tıpkı bir önceki sezon gibi 48.37 olarak kalan ortalamadaki düşüş,

Leonardo Jardim

Fransa, İngiltere, İspanya ve İtalya’da tam aksi yöne doğru gidiyor işler. Ligue1’de çalışan teknik direktörlerin yaş ortalaması, 2008-2009 sezonunda 47.6’yken, bugünlerde 49.9’a çıkıyor. Üç sezondur da 35 yaşındaki Arnaud Cormier’den daha genç bir hocaya görev verilmemiş. Üstelik 24 yaşında, Le Mans’da

başlayan Cormier’nin görev süresi, başlarda alınan başarısız sonuçlardan sonra Aralık 2009’da sona erdirilmişti. Premier Lig’de de Fransa’dakine benzer bir durum var. Fakat yaş ortalaması artışı bu denli dramatik değil. İki sezon önce 51’lerde gezinen istatistik, şimdilerde 52’de. Benzer bir küçük artış La Liga’da da var fakat 48.9’luk bir ortalama söz konusu. Burada da Levante’li Sergio Luis Plaza’yı ve Josep Guardiola’yı saymazsak, 40’ın altında çalıştırıcı yok. Portekiz’e benzer bir grafik gösteren diğer liglerse, Almanya Bundesliga ve biraz da Türkiye. 2008-2009 sezonunda, Bundesliga’daki teknik direktörlerin yaş ortalaması 52’yi buluyordu. Fakat şimdiden sezonun 2011 bölümüne girdiğimizi varsayarsak, ortalama önce 49’lara, en son da 47’lere düşmüş vaziyette. Dört sezonluk döneme bakıldığında, ilginç grafiklerden birini de Türkiye sergiliyor. Geçtiğimiz sezona kadar artan, hatta 50’lik ortalamayı bulan ligimizin çalıştırıcıları, bu sezon çok daha genç. Tabii 48’lik ortalamayı yükselten, belki de Ankaragücü’ne getirilen ultra deneyimli hoca Roger Lemerre’di ve kendisi tecrübelerini bizlerle paylaşmış görevi 35 yaşındaki yardımcısı Ümit Özat’a devretti.

Az oyunculuk, çok hocalık

Özetle, eğer bir takım teknik direktör seçimini yapacaksa, benimseyebileceği iki-üç model var. Bunlardan ilki, futbolculuk kariyerinde çok fazla parlamayan, sakatlık, hastalık veya bazı sebeplerle futbola erken

Unai Emery

veda etmek zorunda kalan ya da işin “oyunama” kısmıyla hiç ilgilenmeyip, “oynatmaya” yoğunlaşan kimi isimsiz ama kısa kariyerinde önemli başarılar kazanmış teknik direktörleri seçmek. Jose Mourinho ve Andre Villas Boas bu gruptalar. Biz de örneklemelerimizi yaparken, söz konusu çalıştırıcıları 40 yaş ve altındakilerden seçmeye özen gösterdik.

Unai Emery (Valencia-39)

Futbolculuk kariyerinin büyük bölümünü İspanya İkinci Ligi’nde geçiren Emery’nin teknik adamlık günleri, 2004-2005 sezonunda, belki de şanssızlık gibi gözükken kısmetli bir olayla başladı. Murcia şehrinin Lorca Deportivo takımında top koşturan Emery dizinden sakatlanınca, başkanın isteğiyle, boş duran teknik direktörlük görevine getirildi. 32 yaşında oyunculuk günlerine veda ettikten sonra yönetmeye başladığı takımı, 1 sene içinde İspanya İkinci Ligi’ne çıkardı. Tarihinde ilk kez böylesine büyük bir kümede mücadele etmesine rağmen takım, La Liga’nın kapısından döndü. Hâl böyle olunca da Emery dikkatleri üzerine çekti. Almeria’dan gelen teklifi değerlendirdi ve onları da tarihlerinde yaşamadıkları bir mutluluğa erdirdi. Emery, 36 yaşında La Liga’da takım çalıştıran bir hoca oldu. Andalusyalılar ertesi sezon da beklentilerin üzerine çıkınca, o günlerdeki maddi krizlerin üstesinden, küçük takımlarda büyük başarılar üretmiş hocalarla gelmeyi hedefleyen Valencia’nın dikkatini çekti ve gelen teklife “Evet” dedi. Emery, buradaki ilk sezonunda bir mucize yaratamadı ancak kulübün çok çalkantılı bir süreçten geçtiği göz önünde bulundurulursa, elde ettiği lig altıncılığıyla takımı Avrupa sahnesine döndürmesi büyük başarı kabul edilebilirdi. Geçen sezonsa bundan çok daha iyisini yaptı ve UEFA Avrupa Ligi’nde çeyrek final gören ekibini bu sezon Şampiyonlar Ligi’ne döndürdü. Belki de Bursaspor’un talihsizliği, finansal rahatlama için David Silva ve David Villa gibi yıldızlarının satılışını

Leonid Slutsky

izlemek sorunda kalan Emery’nin takımını çekmek oldu.

Leonid Slutsky (CSKA Moskova-39)

Son dönemde pek sık gündeme geldiği gibi, Slutsky’nin de futbol kariyeri oldukça erken, henüz 19 yaşında sona ermişti. Ne yazık ki yüce gönüllü Leonid, komşunun mahsur kalan kedisini kurtarabilmek için ağaca çıkmış, kediye kurtarmış ama sonra düşüp dizinden sakatlanmıştı. Kendisini köyünde kahraman yapan bu olayın 19 sene sonrasında, bu kez CSKA Moskova’nın kurtarıcısı olmak üzere, başkente hoca olmaya geldi. Volgograd ve Uralan Elista’da başlayan kariyerine, FC Moskova’yla devam eden Slutsky, bu kulübü Rusya Ligi’nde dördüncü sıraya getirerek tarihindeki en büyük başarıyı yakalattı. Rus hoca, demir devi Norisk Nickel’in o günlerde finansal olarak desteklediği kulüpten Volga bölgesine gitti ve Krylia Sovetov’un çalıştırıcısı oldu. Burada çok da başarılı bir sezon geçirmemesine rağmen sezon sonuna doğru “büyük iş”i aldı ve CSKA’nın hocası olmayı kabul etti. 2005’te UEFA Kupası’nı kazanan ekip, onun yönetiminde tarihinde ilk kez Şampiyonlar Ligi’nde son

16’ya kaldı ama karşılarına Mourinho’nun Inter’i çıkınca elenmek kaçınılmaz oldu.

Thomas Tuchel (Mainz-39)

Pek de göz kamaştırmayan futbolculuk kariyerinde hiç Bundesliga’da oynama şansı bulamayan Tuchel, 1998’de kronik diz sakatlığı nedeniyle sporu bırakmak zorunda kaldı fakat antrenörlüğe olan ilgisini 2000’de Stuttgart U19 takımını çalıştırarak değerlendirdi. 5 yıl burada kalan genç teknik adam, iki gençler şampiyonluğu elde etti. Daha önce Bundesliga tecrübesi olmayan Tuchel aynı başarıyı 2009’da Mainz’ın genç takımıyla tekrarladı. Bir dönem, futbolculuk günlerinden eski takımı Augsburg’un Gençler Takımı Koordinatörlüğü’nü yapan Alman hoca, geçen sezon Bundesliga’ya çıkardığı Mainz’la, bu ligde bir takımın çıkarabileceği en iyi 7 haftayı geçirdi ve ismini tarihe yazdırdı. Daha yolun başında ama bu başarısı bile başlı başına onu ileride ismini sıkça duyabileceğimiz antrenörler arasına sokuyor.

Eskinin yıldızları

İkinci tip model, biraz daha kendi değerlerine önem veren kulüplerin benimsediği yol. Elbette ki bu bölümün başköşesine Pep Guardiola’yı koymak gerekiyor. Fakat emekliye ayrıldıktan sonra, yıllarca oynadığı kulübün B takımını çalıştıran genç hocanın hikâyesi herkesçe malûm. Barcelona’nın cesareti ve onun başarısı, kulüp-teknik direktör seçimi ilişkisine yıllarca damga vuracak cinsten.

Aleksandar Stanojevic (Partizan-36)

Teknik direktörlere ayrılan paraları çok da fazla olamayacağı kulüplerle dolu bir dünyadayız ve böyle durumlarda eski futbolculara, şimdinin yeni, hırslı hocalarına dönmek çok daha makul bir karar. Zaten dünyanın en iyi çalıştırıcısını getirseniz de başarının garantisi yok ki. Partizan da öyle yaptı ve geçmişte, uzun yıllar takımın orta sahasında defansif görevler üstlenen Aleksandar Stanojevic’le çalışma kararı aldı. Stanojevic ülkesine döndükten sonra FK Obiliç ve

Markus Babel

üzülerek de olsa millî takım kariyerini bırakmak zorunda kaldı. Çünkü burası onun evi sayılırdı. O gelmeden önce şampiyonluk yarışında geri düşen Partizan, Stanojevic’den sonra büyük derbide Kızılyıldız’ı da yendikten bir hafta sonra, üst üste üçüncü lig şampiyonluğunu ilân etti. Kulübün bu en genç hocası, takımı Şampiyonlar Ligi’ne taşıyan ilk Sırp çalıştırıcı da oldu.

Aleksandar Stanojevic

Markus Babel (Hertha Berlin-38)

Elbette her genç hocanın işleri yolunda gitmeyebiliyor, başlangıçta böyle olmasa dahi. Kasım 2008’de Stuttgart, onları şampiyon yapan Armin Veh’in 33 ay süren görev dönemine son vermişti. Yerineyse, henüz önceki sene futbolu bırakmış olan ve 19 yaş altı takımını çalıştıran Veh’in A takımındaki yardımcıları yapan Markus Babel getirildi. Bayern Münih’ten ve özellikle Liverpool’da çok başarılı sezonlar geçiren Alman millî futbolcu, Gerard Houllier, Giovanni Trapattoni gibi teknik adamlardan edindiği tecrübeleri, aktif futbol yaşamının son kulübü Stuttgart’ta zekâsıyla harmanlamayı tercih etmişti. Üstelik göreve getirildiğinde, teknik direktörlük lisansı bile yoktu ve kaleci Jens Lehmann’dan da gençti. Babel’in gelişle çıkışa geçen takım, Kasım’dan Mart’a kadar

Roberto Di Matteo

ligde yenilgi almadı. Bir ara "Şampiyon olabilirler mi?" denildi fakat sonuçta Şampiyonlar Ligi'ne kaldı. Ne var ki işler, ertesi sene istenildiği gibi gitmedi ve Bundesliga'ya girer girmez düşme potasına doğru hızlı inişe geçen Stuttgart'ta Markus Babbel, görevden alındı. Bu sezon başında, Almanya İkinci Ligi'ne giden Babbel, buradaki takımı Hertha Berlin'i yeniden Bundesliga'ya döndürme yolunda önemli adımlar attı; takım kış arasına, lig ikincisi olarak giriyor.

Ekmeğini taştan çıkaranlar

Bazen de futbolculuk şöhretiniz ne kadar büyük olursa olsun, teknik direktörlükte sıfırdan başlamanız gereklidir. Örneğin Premier Lig istiyorsanız, istesenez de istemeseniz de çoğu zaman ekmeğinizi taştan çıkarmak zorundasınız.

Roberto Di Matteo (West Bromwich-40)

Lazio'dan Chelsea'ye rekor ücretle geçen ve Stamford Bridge'liherin sevgilisi haline gelen eski İtalyan yıldız Roberto Di Matteo da teknik direktörlük kariyerine MK Dons'da başladı. Paul Ince'in Blackburn'e gitmesiyle boşalan koltuğa oturan Di Matteo, kısa sürede takımı İngiltere 3. Ligi'ndeki şampiyonluk yarışına soktu. Bir ara Chelsea'nin başına geçeceğine dair söylentiler doğru çıkmasa da İtalyan hocanın lig atlaması uzun sürmedi. 2009'da adres, Premier'den düşen West Bromwich oldu. İsviçre doğumlu

çalıştırıcı, Albion Rovers'ı da topladı ve yeniden İngiltere'nin en üst düzey ligine soktu. Şimdiki tabloya da bakılırsa şu söylenebilir ki, Di Matteo'nun teknik direktörlük kariyeri, gayet iyi başladı.

Roberto Martinez (Wigan Athletic-37)

İspanyol olmasına rağmen, futbolculuk günlerinin büyük kısmını Britanya Adası'nda geçiren Roberto

Martinez, özellikle Wigan Athletic'teki 6 senelik dönemiyle hatırlanacaktır. O dönem İngiltere'nin dördüncü liginde oynayan Wigan, Isidro Dia, Jesus Seba ve Roberto Martinez'le ünlü "Üç Amigolar"ı kurmuştu. Martinez, Motherwell ve Walsall'daki sezonlarından sonra, ileride hoca olacağı Swansea'de 3 sene kaldı. 2008'de İngiltere Üçüncü Ligi'ndeki Swansea

Roberto Martinez

takımını şampiyon yapan İspanyol teknik adam, "Lig Menajerleri Birliği" tarafından yılın teknik direktörü unvanını yakaladı. Ertesi sezon Championship'te oynayan kulüp, 2. Lig'den uzak geçen 24 yıldan sonra önemli başarılar elde etti. Elbette pek çokları

Martinez'in ismini FA Kupası'nda, Premier Lig takımı Portsmouth'a karşı kazanılan galibiyetle hatırladı. Hızlı çıkışına bu kez tek başına devam eden Martinez, taraftardan gelen yoğun tepkiye rağmen Wigan Athletic'in yolunu tuttu. Geçen sezon beddualardan nasibini aldığı düşünülen Martinez için pek iç açıcı değildi. Kulüp ünlü 8-0'lık Chelsea yenilgisine rağmen ligde kalmayı başardı. Bu sezonsa yine Premier Lig'de sıkıntılı günler yaşayan bir Wigan var.

Ve bizim gençler

Ülkemizin en üst düzey liginde de başarılı genç hocalar görmeye alıştık. Yukarıda bahsettiğimiz sistemler, Süper Lig'de de denedi. Deneyimsiz hocalar arasından en

sık da özgeçmişinde başarılı ve şöhretli futbol kariyeri bulunanlar tercih edildi. Samsunspor hocalığına 34 yaşında getirilen Ertuğrul Sağlam'ın, geçmişte oldukça önemli bir futbol kariyeri vardı ve buradan aldığı güven ve krediyle kendini ispat etmeyi başarıp, sonunda Bursaspor'u şampiyon yapıp ismini Türkiye futbol tarihine yazdırdı. Aslında bu onura, 35 yaşında bir Süper Lig kulübünün, Sivasspor'un teknik direktörlüğüne getirilen Bülent Uygun da çok yaklaşmıştı; fakat hedefe ulaşamadı. Şimdilerdeyse gözler, futbola erken yaşta veda eden Ümit Özat'ın Ankaragücü'ndeki performansında. Özat'ın Köln macerası, Zvonimir Soldo'nun yardımcılığını bırakmasıyla sona ermişti. Ankaragücü'nde de Roger Lemerre'e yardımcılık yaptı fakat "teknik direktör" unvanını alması için fazlaca beklemesi gerekmeyecekti. Ekip bu sezon, henüz puan cetvelinde çok iyi bir yer elde edemese de Galatasaray ve Fenerbahçe'yi

yenebilmesiyle ses getirdi. Yine futbolu bıraktıktan sonra AZ Alkmaar'da Luis Van Gaal, Dick Advocaat ve Ronald Keoman'la çalışan Şota Arveladze'nin Türkiye Liglerine dönüşü, Kayserispor'un başındaki teknik direktörlük göreviyle gerçekleşti. Kayserispor, ligin ilk devresinde başarılarından en fazla bahsedilen takımlardan biriydi. Geçmişte futbol kariyerleriyle manşetlere düşmeseler de çok iyi birer teknik direktör olduklarını kanıtlayan, Ersun Yanal ve Abdullah Avcı da Avrupa'da benzer yollardan ilerleyen meslektaşlarını andırdı. Artık futbolda da ezberler yavaş yavaş bozuluyor. Hayatın her köşesindeki değişimle beraber futbol da sürekli şeklini yenilerken, teknik direktör portresinin de evrim sürecine girmesi kaçınılmaz. Kim bilir, belki İngiltere'de Gareth Southgate, Roy Keane ya da Alan Shearer büyük başarılar elde etseydi, şu anki çalıştırıcıların profili de çoktan değişmiş olacaktı. Fakat futbolda yeni

Ertuğrul Sağlam

yüzler görmek her zaman heyecan vericidir ve bu oyundan alınan keyfi bir kat daha artırmıştır. Büyük kulüpler de bu gerçeğin farkında ve artık Almanya Jürgen Klinsmann'ı ya da Ajax Ronald De Boer'u, bir başka büyük kulüp tecrübesi olmaksızın kulübeye hoca olarak koyabiliyor. Bizlere de bu değişik adımları izlemek, sonuçları görüp, oluşacak yeni trendleri merakla beklemek kalıyor.

Şota Arveladze

Gurbetteki kadınlar

Yurtdışına milyonlarca vatandaşını gönderen Türkiye, gurbette yaşayan gençlerinden spor alanında da yararlanıyor. Bu yararlanmanın örneklerini en fazla futbolda gözlüyoruz. A'dan U15'e kadar tüm Millî Takım kategorilerimizde dünyanın farklı ülkelerinde doğup büyümüş Türk asıllı oyuncular forma giyiyor. Elbette bazıları da doğup yaşadıkları ülkeyi tercih ediyor. Son dönemdeki moda ise gurbetteki kadın futbolcular. Kimi Türk Millî Takımlarında, kimi yaşadıkları ülkelerde, ama hepsi de başarıyla top koşturuyor.

Dağhan Irak

Futbol göç dalgasından fazlasıyla etkilenirken, erkeklerde olduğu gibi kadınlarda da bu dalga ülkemizi fazlasıyla ilgilendiriyor. Yurtdışına milyonlarca vatandaşını gönderen Türkiye'nin çocukları gerek ay-yıldızlı formayla, gerekse ailelerinin yerleştiği ülkelerin formasıyla kadınlarda da başarıyla top koşturuyor.

Selin Kuralay

Bu oyuncular arasında en tecrübelisi hiç kuşkusuz Avustralya forması giyen Selin Kuralay. Olimpiyat Oyunları'nda forma giyen Türkiye kökenli ilk kadın futbolcu olan Kuralay, 1985

Melbourne doğumlu, futbola altı yaşında erkekler takımında oynayarak başladı. Avustralya Devleti'nin açtığı prestijli enstitülerden Victoria Spor Enstitüsü'nde çıkış yapan Selin Kuralay, Avustralya ve Amerika Birleşik Devletleri amatör liglerinde oynadıktan sonra 2004 Atina Olimpiyatı'nda Avustralya formasını giydi. Bundan sonra dünyanın en iyi kadın liglerinden Amerikan Kolej Ligi'ne giden ve Florida State Üniversitesi'ne kaydolun Kuralay, ikinci sezonunda Amerika Karması'na girmeyi başardı. Sonrasında Savannah Sanat Okulu'nda futbola devam eden oyuncu, 2008'de Avustralya'ya döndü ve Melbourne Victory ekibine transfer oldu. Kuralay şu anda Adelaide United'da futbol hayatını sürdürüyor.

Servet Uzunlar

Kuralay'dan sonra Avustralya Millî Takımı'na adım atan ikinci Türk ise

Servet Uzunlar oldu. Sydney doğumlu Servet de Selin Kuralay gibi Avustralya'nın neredeyse tüm Olimpiyat şampiyonlarını çıkardığı Devlet Spor Enstitüsü'nden mezun. Bu akademide parlayan Servet, genç yaşta A Millî Takım'a yükseldi ve geçtiğimiz yıl Mayıs ayında Çin'de yapılan Kadınlar Asya Kupası'nda zafere ulaşan ekipte yer aldı. Bu Avustralya'nın kadınlar futbolu tarihindeki ilk şampiyonluğuydu ve dünyanın en güçlü takımlarından Kuzey Kore'yi yenmişlerdi. Servet, bir aksilik olmazsa önümüzdeki yaz Almanya'da yapılacak Dünya Kupası'nda da forma giyecek. Sol bek, Şampiyonlar Ligi'nde de Danimarka'nın Fortuna Hjørring takımının formasını giyiyor.

Hasret Kayıkçı

Almanya tabii ki hem Türkiye kökenli nüfusun hem de kadın futbolcuların dünyada en kalabalık olduğu yerlerden biri. Bu nedenle, hem Türkiye hem de Almanya forması giymiş çok sayıda Türk kadın futbolcuya rastlamak mümkün. Bunlar arasında Almanya Millî

Takımı'nı tercih eden Duisburg'lu Hasret Kayıkçı en çok öne çıkanlardan biri. 1991 Heideberg doğumlu Hasret, 2008'de Yeni Zelanda'da yapılan FIFA 17 Yaş Altı Dünya Kupası'nda forma giydi ve bronz madalya kazandı. Daha sonra Almanya Futbol Federasyonu

aracılığıyla dünyanın en iyi kulüplerinden biri olan Duisburg'a transfer olan Kayıkçı, bu kulüple de UEFA Kadınlar Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu yaşadı. Şu anda son Avrupa Şampiyonası Gol Kraliçesi Inka Grings'le çalışan Türkiyeli forvet, Almanya 19 yaş altı takımında da zaman zaman görev alıyor.

Gülhiye Cengiz

Hasret Kayıkçı gibi Şampiyonlar Ligi kupası görmüş bir diğer oyuncu da Gülhiye Cengiz. 1992 doğumlu Gülhiye de Hasret gibi forvet. Hâlen ünlü antrenör Martina Voss'un denetimindeki Duisburg altyapısında bulunan Gülhiye Cengiz, arada A takımında da oynatılıyor. Geçen sezon ilk kez millî takıma çağrılan ve Avrupa 17 Yaş Altı Şampiyonası'nda yarı final gören takımda yer alan Gülhiye, bu sezon ilk kez Şampiyonlar Ligi maçında da sahaya sürüldü. İlerleyen yıllarda çıkış yapması beklenen isimlerden...

Feride Bakır

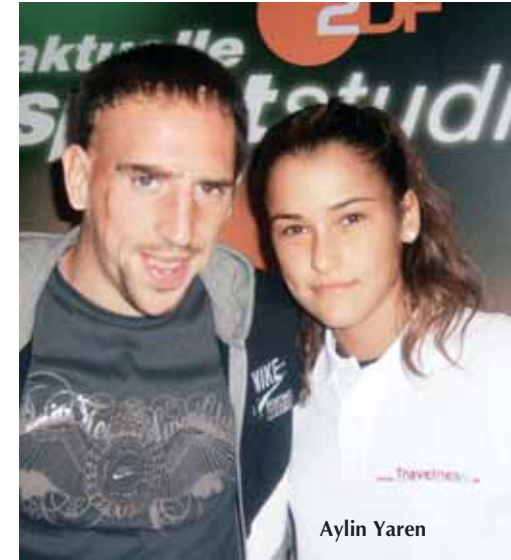
Tabii ki Bundesliga'da forma giyen tüm Türkler, Almanya Millî Takımı'nı seçmiyor. Millî Takımlarımızda da çok sayıda Almanya doğumlu oyuncu var. Bunlardan biri 1992 doğumlu Feride Bakır. Sol bek Feride, futbola ağabeyinin arkadaşlarıyla oynayarak başlamış ve 8 yaşında kulübe yazılmış. Feride

Bakır da erkeklerle beraber oynayarak futbola alışanlardan. Bunun çok büyük bir avantaj olduğunu söylüyor. 16 yaşından sonra erkekler takımından ayrılmak zorunda kalan Feride, doğrudan Birinci Lig ekiplerinden Bad Neuenahr'ın yolunu tutmuş. Feride'nin Bundesliga ve Millî Takım yolculuğu başarıyla devam ediyor.

Aylin Yaren

Aylin Yaren de ülkemizde çok tanınmayan ama Almanya'da iyi bilinen millî oyuncularımızdan. İsveç Profesyonel Ligi Damallsvenskan ve Almanya ikinci

Ligi'nde forma giyen Aylin'i Almanya'da meşhur eden ise Fransa ve Bayern'in ünlü yıldızı Franck Ribery ile beraber Alman kamu televizyonu ZDF'de katıldığı canlı şov programı. Bu programda Ribery ile penaltı yarışmasına giren Aylin, Fransız yıldızı 4-3 yenmiş ve Almanya'da günün konusu olmuştu. Aylin Yaren'in Ribery ile katıldığı programın görüntüleri hâlâ video paylaşım sitelerinde oldukça popüler.

doğduğu kentin takımı Ottawa Fury'nin 17 yaş altı takımında oynayan Melisa, bu sene takımıyla hem namağlup Kuzey Amerika Şampiyonu oldu hem de şampiyonanın altın karmasına seçildi. Melisa'nın millî olması da Ottawa'da büyük heyecan yaratmış ve vali tarafından kendisine bir plaket verilmiş.

Deniz Kocakaya

Yine Almanya'ya dönersek, karşımıza Wattenscheid'li Deniz Kocakaya çıkıyor. 1987 doğumlu Deniz, futbola dopdolu bir ailenin kızı. Onu futbola başlatan, kendisi de bir dönem Türkiye'de profesyonel futbol oynamış olan babası. Örnek aldığı isim ise yıllarca Almanya'da oynayan ve ülkemizde de antrenör olarak görev yapan kuzeni Ayhan Tumanı. Koyu Beşiktaşlı Deniz, Metin-Ali-Feyyaz hayranı

ve onlar gibi forvet, ancak orta saha da oynayabiliyor. Duisburg altyapısından yetişen Deniz Kocakaya, geçmişte engelliler için gönüllü hizmet de yapmış ve Alman basınına da konu olmuş.

Ve diğerleri...

Dünya ligleri şu an pek çok millî kadın futbolcumuza ev sahipliği yapıyor. Futbol uğruna Türkiye'den kalkıp Almanya'ya giden Bilgin Defterli, Bochum'lu Fatma Kara, Malmö'lü Leyla Güngör, Melbourne'lü Gülcan Koca bunlar arasında. Bir de Cansu Yağ gibi futbol oynamak için Almanya'dan Türkiye'ye dönenler var. Şunu söylemek fazlasıyla mümkün; Türkiye'de kadınlar futbolu gençlerin omzunda yükseliyor, pek çok başka yerde olduğu gibi. İyi bir yerel altyapıyla bu oyuncuları desteklemek başarının sırrı gibi görünüyor. Zira bu topraklarda da işlenmeyi bekleyen çok sayıda yetenek var.

Futbol Kültürü

Galatasaray'ın canlı tarihi
Kemal Onar'ın kitabı

Hatırladıklarım

Türkiye Futbol Federasyonu Sosyal Yardım ve Dayanışma Vakfı Başkanvekili Kemal Onar'ın, "Hatırladıklarım" adlı 3 ciltlik anı kitabı Varlık Yayınları tarafından yayımlandı. Türkiye'nin önemli bankacılarından biri olan Onar, Galatasaray kulübünde 57 yıl boyunca lokal müdürlüğünden başlayıp sicil kurulu üyeliği, veznedarlık, muhasebecilik, yönetim kurulu üyeliği, ikinci başkanlık, genel sekreterlik görevlerinde bulunmuş önemli bir futbol ve iktisat adamı. Geçtiğimiz yıl yayınlanan dev Galatasaray Tarihi kitabında büyük emeği olan Onar'ın "Spor Kulüpleri İçin Tekdüzen Muhasebe ve Vergi Uygulamaları" isimli kitabı da bütün kulüpler için önemli bir yol gösterici niteliğini taşıyor. Hayatını ve Galatasaray'ı, 10 yıl üzerinde çalıştığı toplam 1288 sayfadan oluşan üç ciltlik kitabında anlatan Kemal Onar, "Hayatımda en çok gurur duyduğum olaylardan biri, bu camianın bir mensubu olarak sarı-kırmızılı renklere hizmet edebilmektir" diyor. 30 Ağustos 1926'da Bebek'te dünyaya gelen ve sarı-kırmızı kulübün 106 yıllık mazisinin büyük bölümünü bizzat yaşama şansı bulan Onar, bu tanıklığını şöyle not düşmüş kitabına: "Kulübümüz bana yeniden bir görev verdi. Ben de seve seve bu emri yerine getirmeye çalışacağım. Bugüne kadar 1934 yılından bu yana sporcu olarak, çeşitli kademelerde yönetici olarak hepimizin gönlünde yatan sultana, sarı-kırmızılı renklere, Galatasaray'a hizmet vermeye çalıştım. Atandım, geldim, çalıştım. Seçildim, geldim, çalıştım. Yeniden seçileceğimi umduğum anlarda seçilemeyip o an için hayal kırıklığına uğradım. Sonra yine gel dediler, prensip ihtilâflarımız oldu. Bugün her Galatasaraylının ulaşmak için can atacağı unvanları bıraktım. Sonra yine gel dediler ve geldim. Bunlar her Galatasaraylı için yerine getirilmesi gereken vecibelerdir, görevlerdir. Demek ki ben Tanrı'nın sevgili kullarından biriyim. Hem Galatasaraylı olmak, hem de Galatasaray'a hizmet verebilmek biliniz ki çok büyük bir mutluluk..."

Futbolcu ailenin

Bayan Millî Takımımızın gurbetçi oyuncularından birisi o. Ama Avrupa'dan değil çok daha uzaklardan, Kanada'dan geliyor. Babasının ve ablasının izinden yürüyerek başladığı futbol, artık onun hayatı. Henüz 17 yaşında ve şimdiden büyük futbolcu olma hayalleri kuruyor, Ottawa Fury ile Kuzey Amerika'da yakaladığı başarıları, Türk Millî Takımı ile Avrupa'ya taşımak istiyor.

Futbol, hayatımda öyle bir yer kaplıyor ve beni öyle meşgul ediyor ki, ailem de programlarını bana ve futbola göre yapmak durumunda kalıyor. Aile tatillerimiz maçlara ve turnuvalara feda ediliyor. Tribüne her baktığımda ailemin orada beni desteklediğini görüyorum.

Ablamın haricinde babam da futbolcu. Ablam ne yazık ki ağır bir sakatlık geçirdiği için artık futbol oynayamıyor. Babam hâlâ oynuyor ve aynı zamanda antrenörlük yapıyor. Yaşadığımız şehir Ottawa'da "İstanbulspor Futbol Kulübü" isimli bir kulüp kurdu.

Arkadaşlarım turnuva ve maç anılarını dinlemek için can atıyor. Türk Millî Takımı'na seçildiğim zaman okuldaki arkadaşlarıma söylenmiş. Çok heyecanlandılar ve benimle gurur duyduklarını söylediler. Çok eğlenceli, çünkü büyüdüğümüzde televizyondan benim maçımı izliyor olacaklar.

Takımdaki mevkiim orta saha. Orta sahada oynamaktan mutluluk duyuyorum, çünkü çok sevdiğim şekilde bana topla yaratıcı olma imkânı veriyor ve özgürce ayak hareketlerimi sergileme şansım oluyor.

Ceyla Kütükoğlu

▼Batı ülkelerinde spora başlama yaşının oldukça düşük olduğunu biliyoruz. Sen futbolla tanıştığında kaç yaşındaydın?
▲Açıkçası küçükken futbol oynamazdım. Jimnastikle ilgileniyordum. Ailemizin futbol oynayan çocuğu ablamdı. 6 yaşında bir gün anneme gidip futbolu denemek istediğimi söyledim. İlk kez oynadığımda da çok sevdim. Daha sonra da futboldan başka bir şey oynamak istemedim. Kanada'daki başlangıç ligi ile futbolla tanıştım, bir sene sonra da yarışmacı liglerde oynamaya başladım. Her zaman kendimden büyük çocuklarla oynamak durumunda kaldım, çünkü yaşitlarımdan daha iyiydim. Eğer ablam futbol oynuyor olmasaydı, benim aklımdan da futbol oynamak geçemeyebilirdi.

Ailem kendisini bana göre programlıyor

▼Ailen seni destekliyor mu? Ablam haricinde ailede futbol oynayan başkaları var mı?
▲Annem ve babam en büyük destekçilerim. Çocukluğumdan beri her maçıma, her antrenmanıma gelirler. Futbol, hayatımda öyle bir yer kaplıyor ve

beni öyle meşgul ediyor ki, ailem de programlarını bana ve futbola göre yapmak durumunda kalıyor. Sürekli seyahat ediyorum. Aile tatillerimiz maçlara ve turnuvalara feda ediliyor. Tribüne her baktığımda ailemin orada beni desteklediğini görüyorum. Kendi ailemden başka bir aileyle olmayı düşünemem bile. Benim futbol oynamam ve mutlu olmam için her şeyi yapan bir ailem var. Bunun için çok şanslıyım. Ablamın haricinde babam da futbolcu. Ablam ne yazık ki ağır bir sakatlık geçirdiği için artık futbol oynayamıyor. Babam hâlâ oynuyor ve aynı zamanda antrenörlük yapıyor. Yaşadığımız şehir Ottawa'da "İstanbulspor Futbol Kulübü" isimli bir kulüp kurdu. Soccer Mom (Futbolsever anne) sözü ise kesinlikle annemi anlatıyor.

▼Futbol yaşamında başka kimlerin destekleri oldu? Bu yolda kimler seni cesaretlendirdi?

▲Futbola başladığımdan beri iyi bir oyuncu olarak gelişmemde pek çok iyi antrenörün katkısı ve yardımları oldu. İlk zamanlarda antrenörüm olan Mike Lanos, teknik beceriye çok inanırdı. Evde izlememiz için futbol videoları verirdi ve her antrenmanda top kabiliyetimizi arttırmaya yönelik çalıştırırdı. Her zaman

futbolcu kızı

daha ileriye gidebileceğime inandı. Potansiyelim olduğunu ve büyüdüğümde büyük işler yapacağımı söylerdi. O zamanlar kendimde göremediğimi o görmüştü. Futbolumun gelişmesinde katkısı olan bir diğer antrenör de Jimmy Zito'dur. Onunla tanışmadan önce iyi bir oyuncuydum, onun sayesinde çok daha iyi bir oyuncu oldum. Onun sayesinde bende eksik olan özgüveni kazandım, her zaman istediğim gibi bir futbolcu olma yolunda çok şey öğrendim. Futbolcu olarak beni geliştirdi ve onun sayesinde yüksek seviyede futbol oynayabilme kapasitesini kazandım.

▼Arkadaşların ve çevrendekiler futbol oynuyor olmanı nasıl karşılıyor?

▲Arkadaşlarım inanılmaz olduğunu düşünüyor. Çok destek oluyorlar. Seyahatlerin ardından turnuva ve maç anılarını dinlemek için can atıyorlar. Türk Millî Takımı'na seçildiğim zaman okuldaki arkadaşlarıma söylenmiş. Hepsisi çok heyecanlandılar ve benimle gurur duyduklarını söylediler. Çok eğlenceli, çünkü biz büyüyünce onlar televizyondan benim maçımı izliyor olacak.

▼Hangi pozisyonda oynuyorsun? Takımının ligdeki durumu nasıl?

▲Takımdaki mevkiim orta saha. Orta sahada oynamaktan mutluluk duyuyorum, çünkü çok sevdiğim şekilde bana topla yaratıcı olma imkânı veriyor ve özgürce ayak hareketlerimi sergileme şansım oluyor. Ottawa Fury takımında oynuyorum. Ottawa'daki diğer takımların aksine biz Kuzey Amerika Ligi'ne katılıyoruz. Kuzey Amerika'nın en iyi takımlarının mücadelesi Super Y-League'de oynuyoruz. Kanada'daki futbol Avrupa'dakinden çok farklı. Bizde profesyonel veya yarı profesyonel genç takımları yok. Benim bulunduğum kulüp genç takımlar arasında ilk sırada.

▼Futbol yaşamının bir özeti yazabilir misin? Hangi takımlarda oynadın, ne tür başarılar elde ettin?
▲10 yıldır yarışmacı olarak futbol oynuyorum. Bir dönem Ontario

takımında da forma giydim. Orada yaş grubunda bölgenin en iyi oyuncularını ile oynadım. Bölgenin en iyi oyuncularının bir araya geldiği Bölge Karması'nda da yer aldım. Bu süreçte pek çok lig şampiyonluğu yaşadım. Ottawa Fury'nin U17 takımıyla bu yıl ligi birinci sırada tamamladık ve Kasım'da Kuzey Amerika finallerine katıldık. Takımın tarihine ilk kez Kuzey Amerika Şampiyonu oldu.

Taraftar sahaya indi

▼Unutmadığın bir maç anın veya golün var mı?

▲Pek çok unutmadığım güzel anım var ama favorim bu sezon Kuzey Amerika Şampiyonu olarak altın madalya kazanmamız. Final maçını 3-0 kazandık. Son düdüğümüzde tüm taraftarlar sahaya dolmuştu. Taraftarlar ve oyuncular hep birlikte şarkılar söylüyordu. Sanırım o anı hiç unutmayacağım. İlk kez de antrenörümüzü ağlarken gördüm.

▼Türk Millî Takımı'ndaki arkadaşlarıyla ilişkin nasıl? Daha çok İngilizce konuşman, iletişimin anlamında takım arkadaşlarıyla aranda engel oluşturun mu? Türkçeni geliştirmeyi düşünüyor musun?

▲Annem Kanadalı olduğu ve orada doğup büyüdüğüm için Türkçem pek gelişmedi. Millî Takım'daki arkadaşlarımı çok seviyorum. Takıma ilk katıldığımda bana farklı bakacaklarını ve benden hoşlanmayacaklarını düşündüğüm için korkuyordum. Ama onlarla tanışınca hiç öyle olmadığını anladım. Tıpkı Kanada'daki arkadaşlarım gibiydiler. Çok eğlenceli ve komikler. Kanada'ya döndüğümde de pek çoğu ile Facebook ve Skype üzerinden konuşmayı sürdürüyorum. Tabii ki dil sorunu büyük bir engel. İlk Millî Takım kampının ardından eve döndüğümde hemen Türkçe kursuna başladım. Kurslar sayesinde arkadaşlarımla daha iyi iletişim kurabileceğim. Bazen kendimi iyi ifade edememek beni üzüyor ama takım arkadaşlarım çok iyi ve destekleyiciler, olan biteni anlamam

in için bana tercüme ediyorlar. TFF ekibi ve antrenörler de bana çok iyi davranıyor ve bu konuda çok yardımcı oluyor. Onların yanında çok rahatım ve kendimi evimdeymiş gibi hissediyorum. Millî Takım benim için ikinci bir aile gibi oldu. Eve döndüğümde Türkiye'yi özleyorum ve takım arkadaşlarımı görmek için diğer kampı ile çekiyorum.

▼Ailen Türk Millî Takımı'nda oynaman konusunda ne düşünüyor?

▲Hem annem hem de babam benimle gurur duyuyor. İlk kez Millî Takım'a çağrıldığımda babam bir ay boyunca Rusya'daki kamp için seyahat etmişti. Türkiye'deki ve Kanada'daki tüm arkadaşlarıma benim Millî Takım'da oynadığımı anlatmış. Küçük bir kızken hep Avrupa'da oynamak isterdim. Türk Millî Takımı'na çağrılınca rüyalarım gerçek oldu. Hem çok sevindim ve heyecanlandım hem de biraz korktum diyebilirim. Çünkü Türkiye'den uzakta yaşıyordum ve Türkçem iyi değildi.

▼Şimdiye kadar elde ettiğin en büyük başarı ne? İlerisi için nasıl planlar yapıyorsun?

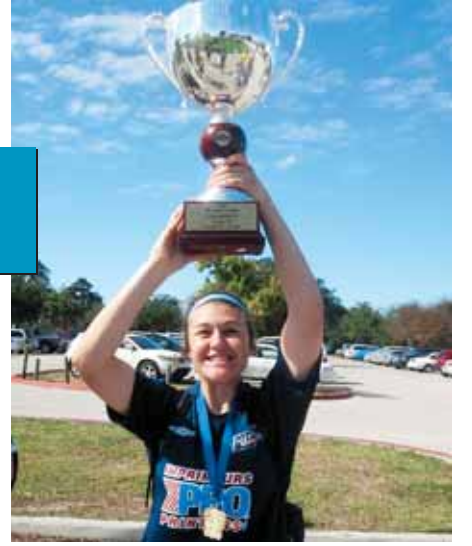
▲Şu ana kadar en büyük başarımlarım Türk Millî Takımı'na seçilip Avrupa'da oynamak olduğunu düşünüyorum. Son oynadığımız turnuvada, en iyi oyuncu seçilip ödül aldım. Gelecek için lisenin ardından futbol bursu ile üniversiteye gidip daha yüksek seviyelerde Türkiye için oynamak istiyorum. İmkânım olursa profesyonel olarak futbol oynamaya devam etmek istiyorum. Kadın futbolu gittikçe önem kazanıyor ve popüler oluyor. İleride geleceği yeri görmek için sabırsızlanıyorum. Belki bu şekilde benim gibi pek çok kızın da futbol oynamak için önleri açılır.

▼En büyük hayalin ne?

▲Türk Millî Takımı ile Dünya Kupası'na katılmak ve Olimpiyat'ta altın madalya kazanmak.
▼En beğendiğin oyuncular kimler?
▲Büyürken hep Mia Hamm'ı örnek aldım, çünkü o kadın futbolunu tanıtan, kadın futboluna ismini veren kişi. Şu anda izlemeyi en çok sevdiğim oyuncu ise Messi.

Futbolla gülmeye başlıyorum

▼Futbol oynuyor olman eğitimi etkiliyor mu?

▲Bu sene lise son sınıftayım. Turnuvalar ve maçlar nedeniyle zaman zaman okulda dersleri kaçırdığım oluyor. Futbol için sadece okul zamanından değil, arkadaşlarımla geçirdiğim zamandan da fedakârlık yapmam gerekiyor. Derslere yetişmek için daha fazla çalışıyorum. Ama futbol oynamak beni öyle mutlu ediyor ki, tüm bu fedakârlıklara değer. Futbol benim tutkum ve futbol oynamak için her şeyi yapar, her türlü zorluğa katlanırım. Bazen tüm kaçırdığım şeylere üzülsem de sahaya çıktığımda her şeyi unutuyor ve gülmeye başlıyorum. Futbol her zaman yüzümden bir gülümseme yaratıyor. Liseyi bitirdikten sonra futbol bursu ile üniversitede okumak istiyorum. Şu anda Amerika'dan 6 üniversiteden, 2 de Kanada üniversitesinden takımlarında oynamam için teklif var. Futbol sayesinde eğitimimi de garanti altına almış olacağım.

▼Futbol oynayarak para kazanabiliyor musun? Kanada'da kadın futbolcular ne kadar kazanıyor?

▲Gençlik takımlarında oyuncular futboldan para kazanmıyor. Sadece profesyoneller para kazanıyor. Ama onların da kazandığı miktarlar Avrupa'daki kadın futbolcular kadar değil.

▼Kanada'da kadın futboluna ilgi nasıl? Erkek futbolu kadar ilgi çekiyor mu?

▲Kanada'da kadın futbolu son yıllarda daha popüler olmaya başladı. Daha fazla kadın sporcu küçük yaşlarda futbola başlıyor. Böylece antrenörler de küçük yaşlardan oyuncu yetiştirebiliyor. Hem futbola hem de kadın futboluna ilgi her geçen gün artıyor. Dünya Kupası ve Olimpiyat gibi büyük organizasyonlar futbol dünyasına olan ilgiyi artırıyor ve daha fazla insanı etkiliyor. Kanada bir hokey ülkesi olarak biliniyor ama futbol da artık daha fazla ilgi çeker hale geldi. Kadın maçlarında ise büyük karşılaşmalar çok seyirci oluyor ama diğer maçları fazla kişi izlemiyor. Fakat belirttiğim gibi her sene ilgi artıyor.

Antalya'da teknik zirve

Koray Gürtaş

Futbol Antrenörleri Semineri ilk kez 1969 yılında 7-12 Haziran tarihlerinde 97 antrenörün katılımıyla Antalya'da düzenlenmişti. Seminer, bazı dönemlerde isim ve yer değiştirse de iki yılda bir kesintisiz olarak gerçekleştirilirken, yerli yabancı pek çok değerli futbol adamını ağırladı. "22. Uluslararası Teknik Direktör Gelişim Semineri" 10-11 Ocak'ta Antalya Titanic Resort Otel'de düzenlendi.

Organizasyona 650'ye yakın teknik direktör katıldı. Seminer programında TFF Hukuktan Sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi Yunus Egemenoğlu'nun "Yeni Şiddet Yasası" ve "Futbolcu Temsilciliği Talimatı", Bursaspor Teknik Direktörü Ertuğrul Sağlam'ın "Başarıya Giden Yol", Hacettepe Üniversitesi BESYO Müdürü Prof. Dr. Caner Açıkkada'nın "Futbol Sezonunun Planlanması", maç analisti Hasan Gören'in "2010 FIFA Dünya Kupası Analizi", kondisyon antrenörü ve danışman Raymond Verheijen'in "Sezon Öncesi ve Sezon İçi Antrenman Metotları" sunumları yer aldı. Bunun yanında Güntekin Onay'ın moderatörlüğünde Trabzonspor Futbol Koordinatörü Özkan Sümer ile Büyükşehir Belediyespor Teknik Direktörü Abdullah Avcı'nın katılımıyla "Deneyim ve İstikrarın Buluşması", UEFA Hakem Komitesi Üyesi Jaap Uilenberg ile MHK Başkanı Oğuz Sarvan'ın FIFA hakemlerimizle birlikte iştirak ettiği

22. Uluslararası Teknik Direktör Gelişim Semineri Antalya'da yapıldı. Teknik adamların büyük ilgi gösterdiği organizasyonda konuşan TFF Başkanı Mahmut Özgener, teknik adamların başarısının futbolumuzun da başarısı olduğunu altını çizerek, eğitime rekor bütçe ayırdıklarını açıkladı. Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal, eğitim alanında yapılan çalışmalarla ilgili detaylı bilgi verdi ve projelerini anlattı. Seminerde futbol tarihimiz açısından anlamlı bir buluşma da gerçekleşti.

"Teknik Direktör ve Hakem İletişimi", A Millî Takım Teknik Direktörü Guus Hiddink'in konuk olduğu "Euro 2012 yolunda Türkiye" konulu paneller gerçekleşti. Seminerde ilk konuşmayı Türkiye Futbol Antrenörleri Derneği Başkanı İsmail Dilber yaptı. Katılımcılara teşekkür ederek sözlerine başlayan Dilber, TFF Başkanı Mahmut Özgener ve

TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal'ın TÜFAD ile işbirliği içinde olmaları nedeniyle sorunların büyük ölçüde çözümlendiğini belirterek, verilen destekten duyduğu mutluluğu dile getirdi. Daha sonra kürsüye çıkan UEFA Temsilcisi Andreas Morisbak, ülkemize UEFA Pro-lisans kurslarında UEFA denetleyicisi olarak birçok kez geldiğini söylerken, Türkiye'nin antrenör

eğitimine bakış açısının UEFA'yı ve kendisini çok mutlu ettiğini vurguladı. Ersun Yanal'la yaptığı toplantıda TFF'nin eğitim alanındaki yeni projelerini dinlediğini ve çok etkilendiğini ifade eden Morisbak, Türk teknik adamların bu projelere önem ve destek vermesi gerektiğini kaydederken, bu hamlelerle Türk futbolunun çok daha iyi yerlere geleceğini belirtti.

Teknik adamların başarısı futbolumuzun da başarısıdır

Açılış konuşmasında hangi mevkiye görev yaparsa yaparsın, tüm teknik sorumluların futbol ailesinin en büyük yükünü taşıyan bireyleri olduğuna dikkat çeken TFF Başkanı Mahmut Özgener, katılımcılara hitaben, "Sizler tribünleri dolduran futbol tutkunları ve ekranları başındaki milyonlarca futbolseverin odaklandığı bu güzel oyunda keyfi en çok belirleyenlersiniz. Futbolla yeni tanışan çocuklarımızı keşfeden, yetiştiren ve hazırlayan da yine sizlersiniz. Türk futbolunun marka

Tarihi buluşma

Antalya'da düzenlenen 22. Uluslararası Teknik Direktör Gelişim Semineri'nde futbol tarihimiz açısından anlamlı bir buluşma gerçekleşti. Hayatta olan tüm A Millî Takım Teknik Direktörlerinin en üst düzey teknik adamlık belgesi olan UEFA Pro-Lisans sertifikasını alacağı bir tören düzenlendi. TFF Başkanı Mahmut Özgener tarafından A Millî Takım'a teknik direktörlük hizmetinde bulunmuş olan Fethi Demircan, Yılmaz Gökdel, Coşkun Özari, Özkan Sümer, Tınaz Tırpan Metin Türel ve Ersun Yanal'a sertifikaları verildi. Törene katılmayan Doğan Andaç, Mustafa Denizli, Şenol Güneş ve Fatih Terim'in sertifikalarını TÜFAD Başkanı İsmail Dilber aldı.

değeri, Türk teknik adamının değeri ile birlikte yükselecek. Ülkemizin büyük potansiyelinde, bu ülke için hep beraber geliştirecek, hep beraber kazanacağız. Kısacası tüm teknik adamların başarısı futbolumuzun da başarısıdır" ifadelerini kullandı. Başkan Özgener, yapılan devrim niteliğindeki projelerle Türk antrenörünün çalışma alanının önce yurt dışında bir hayli genişleyeceğini ve antrenör ihracatının çok daha fazla artacağını söyledi.

Eğitime rekor bütçe

Türkiye Futbol Federasyonu'nun teknik adamların gelişimini ana öncelik olarak belirlediğinin altını çizen Mahmut Özgener, geliştirilen projelerin yanı sıra 2 yılda açılan 10 yeni lig ve sayısız futbol organizasyonlarının, teknik adamlar için daha çok çalışma alanı oluşması anlamına geldiğini söyledi. Türkiye Futbol Federasyonu'nun 88 yıllık tarihinde rekor bütçeyi eğitime ve AR-GE'ye ayıran bir yönetim bulunduğunu belirten TFF Başkanı, 2008'den bu yana gerçekleşen devrimsel projelerle, TFF'yi sadece Millî Takım başarısına endekli ve profesyonel ligleri organize eden bir kurum olmaktan sabır ve kararlılıkla çıkardıklarını vurguladı.

1 milyon okullu çocuk futbol oynayacak

Başkan Özgener, bu sezon uygulamaya koyulan ve 77 ilden 140 takımın katıldığı Bölgesel Amatör Lig'in, özellikle

profesyonel takımı olmayan bölgelere futbol coşkusu yaşattığını, A2 Ligi'nin statüsünde de önemli yenilikler yapıldığını belirtti. Gençlik Geliştirme Ligleri'ne her geçen gün yeni kategoriler eklendiğini ifade eden Özgener, Millî Eğitim Bakanlığı ile Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü'yle birlikte yürütülen okul futbolu organizasyonlarıyla 2010 sonu itibarıyla 460 bin olan okul futbolundaki çocuk sayısının da 2013 sonuna kadar 1 milyona ulaşacağını açıkladı. Bu lig ve organizasyonların en önemli amacının ülkemizin her bölgesinde daha fazla kişinin futbola katılmasını sağlamak olduğunu vurgulayan Özgener, 2 yıl önce 200 binlerde devraldıkları lisanslı

futbolcu sayısını yüzde 100'den fazla artışla 500 bine çıkarmanın gururu içinde olduklarını kaydetti. Başkan Özgener, 1 yıl önce hayata geçen ve sayısı 200'e ulaşacak Futbol Teknik Eğitim Merkezleri'nde de yılda 12 bin geleceğin yıldız adayının yetişeceğini söyledi.

Tüm kulüplerin oyuncu izleme antrenörü olacak

JIRA konvansiyonu üyeliği ile birlikte TFF'nin artık UEFA standartlarında eğitim verecek bir konuma geldiğini belirten Özgener, üniversite ve akademisyenlerle geliştirilen antrenör eğitim projeleriyle birlikte

eğitimin kalitesinin arttığını ifade etti. Futbol Genel Direktörlüğü'nün kuruluza katılım kriterlerinde yaptığı yeniliklerle, kurs kayıtlarında ilk başvuruyu yapana değil futbolun içinden gelenlere öncelik sağlayan bir sisteme geçildiğini, antrenör talimatlarında önemli değişiklikler yapıldığını anlatan Özgener, kulüplere oyuncu izleme (scouting) antrenörü istihdam etme zorunluluğu getireceklerini açıkladı. TFF Başkanı Özgener, yakın zamanda hayata geçecek zengin içerikli eğitim e-portalının müjdesini verirken, eğitimlerde antrenörlerin birikim ve yeteneğinin tek bir imtihana sınımanmayacağını, değerlendirmelerin daha geniş bir zaman diliminde gerçekleşeceğini söyledi.

Egemenoğlu bilgi verdi

Hukuktan sorumlu TFF Yönetim Kurulu üyesi Yunus Egemenoğlu, Antalya'daki seminerde son haline getirilen "Sporda şiddet ve düzensizlik yasa" çalışmaları ile ilgili detayları aktardı. Bu çalışmada büyük emek olduğunu kaydeden Egemenoğlu, şiddetin spor alanlarından uzaklaşması gerektiğini vurgulayarak, "Uzun zamandır spor alanlarımızda olan bu şiddetin, çocuklarımızın, eşlerimizin daha fazla statlara gelebilmesi için statlardan ve spor alanlardan uzaklaşması gerekiyor. Bir an önce bu yasanın ülkemize kazandırılması en büyük dileğimiz" şeklinde konuştu. Yunus Egemenoğlu, seminerde Futbolcu Temsilciliği Talimatı ile ilgili de bir sunum gerçekleştirdi. Yeni talimatın daha fazla kişiye lisans kazandırıp, lisansız menajerlerin neden olduğu kirliliği sona erdirmeye yönelik hükümler içerdiğini belirten Egemenoğlu, teknik adamların da bu konuya gerekli hassasiyeti göstereceklerine inandığını söyledi.

Futbol Genel Direktörlüğü'nün önemi

A Millî Takım altyapısını oluşturan tüm yaş gruplarındaki Millî Takımları, Millî Takımların oyuncu havuzunu kapsayan ligleri ve Eğitim Departmanını kapsayacak şekilde TFF Futbol Genel Direktörlüğü'nün kurulduğunu hatırlatan Özgener, "Bu önemli bölümün başına Ersun Yanal'ı getirdik. Sayın Yanal ve Futbol Genel Direktörlüğü, Mart ayında bu yana tüm unsurlarıyla futbolumuza değer katacak stratejiyi hayata geçiriyor" dedi. Futbol ekolü oluşturma için öncelikle bir ortak dil oluşturma çalışmasına başladığını belirten Özgener, başta Başkan İsmail Dilber olmak üzere tüm TÜFAD camiası ile antrenör gelişimine

yönelik projelerde en üst düzeyde işbirliğini gerçekleştirdiklerini söyledi.

Eğitimde gelişime ve etkileşime açık bir anlayış

Seminerde Mart 2010'dan bu yana TFF Futbol Genel Direktörlüğü çatısı altında yapılan çalışmalarla ilgili detaylı bir sunum yapan TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal, yapılan tüm dönüşüm projelerinde futbolun bütün paydaşlarını havuza kattıklarını söyledi. Eğitim misyonunu tüm futbol paydaşlarının eğitimlerini geliştirmek ve organize etmek olarak ortaya koyan Yanal, gelişime ve etkileşime açık, sürekli öğrenme ilkesiyle hareket eden, antrenörlerin yaratıcılığını öne çıkaran, proje üretmeye teşvik eden, teknolojiyi ve çağdaş yöntemleri kullanan bir anlayışı benimsediklerini belirtti.

Eğitimde standart sağlandı

Göreve geldikten sonra antrenör eğitiminde programların geliştirilmesi ve müfredatların hazırlanması konusunu ele aldıklarını hatırlatan Yanal, TFF Eğitim Dairesi çalışanları, akademisyenler, TÜFAD eğitim sorumluları ve aktif futbolcular, eski futbolcular, teknik direktörler, eğiticiler, hakemler ve kulüp yöneticilerinden oluşan futbol paydaşlarıyla geniş bir çalışma grubu oluşturduklarını anlatarak, bu projenin sonunda UEFA kurslarının pratik ve teorik eğitiminin birleştirildiği bir içeriğe kavuştuğunu söyledi. Bütün eğitimlerin tutarlı olması için standardizasyon getirdiklerini vurgulayan Ersun Yanal, 2011-2012 sezonunda güncelleme kurslarının bitireceğini ve önümüzdeki iki sezonda 17 UEFA B kursu, 4 UEFA A kursu ve UEFA Pro Lisans kursu açılacağını belirtti. Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da bölgesel kurslara ağırlık verileceğine dikkat çeken TFF Futbol Genel Direktörü, sertifikalar arası geçişte en az 2 yıl çalışma zorunluluğu getirildiğini ve bunun çok önemli olduğunu söyledi.

Talimatlarda değişiklikler yapıldı

Ersun Yanal, antrenör lisans kursları, teknik adamların eğitimi ve sınıflandırılması, teknik adamların statüsü ve çalışma esaslarında radikal değişiklikler yapıldığını belirtirken, kaleci antrenörlüğü, kondisyonerlik, oyuncu izleme antrenörlüğü ve maç analizi antrenörlüğü sertifikasyon eğitimlerine katılım için UEFA B kursu tamamlama şartı getirileceğini açıkladı. Kaleci antrenörlüğü yapmak için kaleci olma zorunluluğunun kalktığının altını çizen Ersun Yanal, maç analizi antrenörlüğü ve oyuncu izleme antrenörlüğünün 2012-2013 sezonunda Spor Toto Süper Lig kulüplerine zorunlu hale getirileceğini açıkladı.

Ekol oluşturmak için ortak dil

Elit futbolcu gelişiminin üzerinde çok yoğunlaştıkları bir alan olduğunu belirten Yanal, elit liglerde yer alan futbolcuların dünya standartlarında maç oynama ve performans üretme adına "oynama kriterleri" ile ilgili düzenlemeler yapıldığını kaydetti. Yanal, gelecek sezon için bu liglerin kalitesini ve yaygınlığını artıracak yeni

İtiraza taviz yok!

2.Uluslararası Teknik Direktör Gelişim Semineri'nde en büyük ilgiyi gören bölümlerden biri UEFA Hakem Komitesi Üyesi Jaap Uilenberg ile MHK Başkanı Oğuz Sarvan'ın ortak katıldığı "Hakem Antrenör İletişimi" başlıklı panel oldu. Panele ayrıca FIFA kokartlı 7 hakemimiz Cüneyt Çakır, Bülent Yıldırım, Fırat Aydınus, Hüseyin Göçek, Halis Özkahya, Yunus Yıldırım ve Tolga Özkalfa da konuşmacı olarak iştirak etti. Panelin başında MHK Başkanı Sarvan, ilk yarının genel değerlendirmesini yaparak hakemlerin hem yaş hem de maç tecrübesinin arttığını, bunun da gözlemci notlarının giderek yükselmesini sağladığını belirtti. MHK Eğitim Danışmanı Jaap Uilenberg ise Türk hakemlik sistemindeki tutarlılığın ve değişmeyen kurulların hakemlerin performansına olumlu yansıdığına altını çizdi. Uilenberg, FIFA hakemlerinin de en üst düzey maçlarda artık daha fazla yer aldıklarını ve hakem gelişimine verilen önemle Türk hakemlerinin bu başarıyı arttıracığına inandığını belirtti. Uilenberg ayrıca UEFA için çok önemli olan RESPECT "saygı" kavramının ülkemizde de desteklenmesi gerektiğini,

düzenlemeler üzerinde çalıştıklarını ifade etti. TFF Eğitim Müdürlüğü, Millî Takım antrenörleri ve kulüplerdeki gençlik gelişime programı antrenörlerinin tek bir sesle oyuncularını eğitecek ve geliştirecek bir işbirliği içinde olacaklarını kaydeden Yanal, bu konuda ilk somut adımların Coca-Cola Ligleri'nin antrenör eğitimlerinde atıldığını, bu sayede ortak dil oluşturularak bir ekol yaratma adına yeni yol başlatılmış olduğunu söyledi. UEFA ile ilişkilerin geliştirilerek UEFA etkinliklerine ev sahipliği

hakem-oyuncu ve antrenör köprüsünün daha sağlıklı işleminin önemini ifade etti. Uilenberg, hakeme saygıyı en zedeleyici unsurlardan olan kabul edilemez itirazların üzerinde seminer boyunca çalıştıklarını, bu kötü görüntüyü ortadan kaldırmak için uygulanacak yöntemleri TSYD toplantısından sonra bütün antrenörlere de anlatarak bilgilendirmenin tüm ayaklarını tamamladıklarının altını çizdi. Jaap Uilenberg, sezonun ikinci yarısında kabul edilemez oyuncu ve antrenör itirazları yaşanması karşısında hakemlerin taviz vermeyeceğini söyledi. Hakem kalitesini yükseltmek için yardımcı hakemleri de eğitmek zorunda olduklarını belirten Uilenberg, MHK ve Hakem Gelişim Müdürlüğü ile çok sıkı çalıştıklarını, eğitimlerin standartlarını arttırarak başarılı bir şekilde uyguladıklarını belirtti. Panele katılan FIFA kokartlı hakemlerimiz ise Türkiye'de hakemler üzerinde saha içinde ve dışında oluşan baskılar, Avrupa'da yönettikleri maçlar ile Türkiye'de yönettikleri karşılaşmalar arasındaki farklar ve hakemliğin hayatlarındaki pozitif negatif etkilerini içeren soruları içtenlikle cevapladı.

yapabilecek konuma geldiğini anlatan Ersun Yanal, Ankara'da UEFA üyesi ülke antrenörlerinin katıldığı Elit Futbolcu Gelişimi amaçlı çalışma grubu toplantısına ev sahipliği yaptıklarını, misafirlerin organizasyonun ardından memnuniyetlerini dile getirmelerinin kendilerini çok mutlu ettiğini söyledi. Yakın gelecekte uluslararası organizasyonlara yine ev sahipliği yapacaklarını kaydeden Yanal, TFF eğitimlerinin de yurtdışı etkinliklerine katıldığını ve eğitim alanındaki gelişmeleri dikkatle izlediğini vurguladı.

Kulüpler Millî Takım'ı örnek alsın

Antalya'da düzenlenen Uluslararası Teknik Direktör Gelişim Semineri'nde konuşan A Millî Takım Teknik Direktörü Guus Hiddink, Euro 2012 yolunda A Millî Takımımızı ve takımın geçirdiği yapılandırma sürecini anlattı. Euro 2012 elemelerinde alınan son iki mağlubiyet nedeniyle karamsar olunmaması gerektiğini belirten Guus Hiddink, pek çok maçta takımın iyi bir oyun çıkardığını, bunu gelecekteki maçlara da taşıyacaklarını söyledi. A Millî Takım adına gelecekte umutlu olduğunu vurgulayan tecrübeli teknik adam, yenilenen takımla gruptaki diğer maçları kazanacaklarını ve 2012 Avrupa Şampiyonası'na katılacaklarını ifade etti.

Önemli olan organize takım oyunu

Futbolu seven bir ülke olarak Türkiye'de hücumu dayalı oyun tarzının beğenildiğini, bu sebeple takımların defansif oynadıklarında tepkiyle karşılaştığını söyleyen Hiddink, oyunun gereği olarak zaman zaman defansif oynamak gerektiğini, önemli olanın organize bir takım oyunu sergilemek olduğunu vurguladı. Hiddink, "Türk futbolunun savunmaya yönelik olduğu yolundaki görüşlere katılmıyorum. Türkiye'de bu genel bir kanı. Defansif olduğu söyleniyor. Bence doğru değil, ancak daha hızlı oynamalıyız düşüncesine katılıyor ve destekliyorum" diye konuştu. Hollandalı teknik adam, Türkiye liglerinde bugün genel bir denge olduğunu, alt sıralardaki takımların da çok iyi organize olabildiğini, hızlı ve organize ataklar geliştirebildiğini de sözlerine ekledi. Guus Hiddink, A Millî Takım'ın yeniden yapılandırılması ve değişik oyuncuların değerlendirilmesi hakkında ise "Almanya ve Azerbaycan yenilgileri takımda bazı değişiklikler gerektirdiğini gösterdi. Bu sebeple takıma taze kan getirebilmek için yurtdışındaki iyi oyuncuları davet etik. Kasım ayındaki Hollanda maçında daha farklı bir takımla sahadaydık ve yeni takımla oynadığımız oyun

gelecek için bizi umutlandırdı. Deneyimlilerle genç oyuncular takım için iyi bir enerji yarattı" dedi.

Genç oyunculara daha çok şans tanınmalı

Genç oyunculara daha fazla şans tanınması gerektiğini söyleyen Hiddink sözlerini şöyle sürdürdü: "Tüm kulüpler geleceği düşünen bir stratejiye sahip olmalı. Teknik direktörlere, genç oyuncuları bulacak, onları oynatacak özgürlük verilmeli. Böylelikle gençler daha fazla şans bulabilir ki, bu da bir ülkenin futboldaki geleceği için çok önemlidir. Yabancı oyunculara karşı değilim ama kaliteli yabancı oyuncuların oynaması gerektiğini düşünüyorum. Takıma faydalı olamayacak yabancı oyuncular genç oyuncuların gelişimini etkiler. Gelenler takıma pozitif bir şeyler katmalı." Teknik Direktör Hiddink, A Millî Takım'ı büyük ölçüde gençleştirmek istediğini ve yaptığı değişikliklerle de bunu gösterdiğini söyledi. Millî Takım aday kadrosuna çağırıldığı gençlerin en az yüzde 30'unun gelecekte star olabilecek oyuncular olmasını beklediğini ifade eden Hiddink, yaptığı bu değişimin kulüplere de bir işaret

en iyi şekilde değerlendireceğiz." Guus Hiddink, Almanya, Hollanda, Belçika gibi ülkelerde yetişen Türk kökenli oyuncuların daha iyi eğitim ve çalışma şansına sahip oldukları için genç yaşta hızla yükseldiklerine işaret ederek, "Türk kökenli oyuncuların hepsi Türk Millî Takım'ında oynamasa bile Türkiye'deki gençler için rol model oluşturuyor. Bu gençler 9-10 yaşında futbol eğitimine başlıyor ve hemen her gün çalışıyor. Alt takımlardan deneyimli geliyorlar ve dolayısıyla 20-21 yaşlarında A takımlarında maça çıktıkları zaman çok iyi organize olarak güzel futbol oynayabiliyorlar" açıklamasını yaptı. Hiddink, Türkiye'de futbolcuların oyun içinde hakemlere karşı daha saygılı olmaları gerektiğine inandığını, hakeme çok itiraz edildiğini, hakemlerin de bu itirazlar yüzünden kendilerini baskı altında hissettikleri görüşünde olduğunu sözlerine ekledi.

U19'lar İtalya'ya yenildi

Teknik Direktör Kemal Özdeş yönetimindeki U19 Milli Takımımız, Antalya'da oynanan özel maçta İtalya'ya 3-0 mağlup oldu. Topkapı Palace Otel Sahası'nda oynanan karşılaşmada İtalya'nın gollerini 18 ve 50. dakikalarda Alessandro De Vitis ile 60. dakikada penaltıdan Sini Simone kaydetti. Karşılaşmanın hakemi Tolga Özkalfa, FIFA kokartı taktıktan sonraki ilk maçını yönetti.

Futbolun geleceği masaya yatırıldı

TFF ve Spor Toto Süper Lig Kulüpler Birliği Vakfı'nın birlikte düzenlediği "Türk Futbolunun Sorunları ve Geleceği" toplantısı İstanbul'da yapıldı. "TBBM Araştırma Komisyonu" üyesi milletvekillerinin yanı sıra profesyonel liglerde yer alan tüm kulüplerin başkanları, TFF Başkanvekilleri ve Yönetim Kurulu üyelerinin katıldığı organizasyonun açılış konuşmasını yapan TFF Başkanı Mahmut Özgener, futbol ailesinin sorunlarının sürekli ve yapıcı diyalogla çözüleceğine inandıklarını söyledi. Tüm kulüp başkanlarının katılımıyla yapılan toplantının, sorunların çözümü açısından çok önemli olduğuna dikkat çeken Başkan Özgener, Türk futbolunun geleceğe dönük projeleriyle ilgili her kesimin görüşlerine sonsuz değer verdiklerini vurguladı.

Şiddet Yasası için tüm kesimlerin görüşlerini dinledik

Sporda Şiddet Yasası'nın futbol kamuoyu gündemindeki en önemli konulardan biri olduğunu belirten Özgener, "TBBM'ye intikal eden yeni yasa tasarısıyla ilgili sürecin başlamasının üzerinden 15 ay geçti. Bu zaman dilimindeki hazırlıklar kapsamında başta futbol camiası olmak üzere sporun diğer dallarının temsilcilerinin görüşlerini dinledik. UEFA'ya üye ülkelerin bir kısmını ziyaret ettik. Güvenlik konusu hassas bir konu olduğu için Emniyet Genel Müdürlüğü ile defalarca konuştuk. Adalet Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı yetkilileriyle sayısız toplantı yaptık. Temennimiz kanun tasarısının en kısa zamanda yasallaşması" diye konuştu. Kanunun çıktığı gün sporda

şiddetin hemen sona ereceği yanılığına kapılmamak gerektiğini vurgulayan Mahmut Özgener; "Ancak sporda şiddetin sona ermesi için bu kanun hayatı bir öneme sahip. Tribünlerin güzelleşmesi, eğlence unsurunun ön plana çıkmasını sağlayacak" dedi.

Özerklik FIFA tarafından takip ediliyor

Anayasa Mahkemesi'nin Tahkim Kurulu ile ilgili aldığı kararın Türk futbolunun geleceği açısından çok önemli olduğunu vurgulayan Başkan Özgener, "Hukukun üstünlüğüne elbette saygı duyuyoruz. Ancak futbolun çatı örgütü olan FIFA'nın en hassas olduğu konu futbolun özerkliği. Eğer eski dönemlerde olduğu gibi mahkemelerde futbolun yargılanma süreci başlarsa futbolumuz ciddi sıkıntıya girecektir. FIFA ile yaptığımız temaslar, İcra Kurulu üyesi Sayın Şenes Erzik'le yaptığımız görüşmeler neticesinde çok net söyleyebilirim ki, FIFA bu süreci çok yakından takip etmekte ve gerekçeli kararı beklemektedir. Gönülden geçen, Anayasa

Mahkemesi'nin gerekçeli kararının, futbolumuzun geleceğini ve özerkliğini tehlikeye düşürecek, eskiden olduğu gibi tekrar mahkeme kapılarına gidilecek, futbolumuzun uluslararası faaliyetlerinin askıya alınmasına yol açacak şekilde olmamasıdır. Futbolumuzun geleceği açısından bu karar son derece önemlidir. Yanlış anlaşılmak istemiyorum ama futbolumuzun sorunlarını ve geleceğini konuşmak için toplandığımız burada, bu konuyu da dile getirme zorunluluğu hissediyorum" ifadelerini kullandı. Kulüpler Birliği Vakfı Başkanı Aziz Yıldırım da Türk futbolunun daha iyi yerlere gelmesi için geniş katılımı bu toplantının çok önemli olduğunu belirtti.

Ekren: "Spor temelde şiddeti azaltıcı bir faktördür"

Toplantıda konuşan TBBM Araştırma Komisyonu Başkanı Nazım Ekren, spor kulüplerinin sorunları ve sporda şiddet konusunun gündeme geleceği bu toplantıyı düzenleyen Federasyon ve kulüp başkanlarına teşekkür etti. Detayına vakıf olunan her konunun çözümünün daha sağlıklı üretilebileceğini kaydeden Ekren,

"Sporcu, teknik direktör ve taraftar, sporun asli unsurları içinde ilk sıralarda yer almaktadır. Bu bileşenlerin ortak platformu spor kulüpleridir. Spor faaliyetlerinde temel faktörler medyadan başlayıp, menajerlere, izleyicilere kadar uzanan bir yelpaze içindedir. UEFA kriterleri de kulüplerimiz açısından üzerinde durduğumuz önemli konulardan biri olacaktır. Kulüplerimizin ve federasyonlarımızın evrensel standartlara paralel şekilde yükseltilmesi, performansı ve başarıyı yükseltecektir" ifadelerini kullandı. "Spor, şiddet özelliğini azaltıcı bir faktörken, yaşanan şiddet önemli bir paradoksa işaret etmektedir" diyen Ekren, "Burada 5149 sayılı yasayla yeni hazırlanan yasa tasarısı arasındaki içerik tarzını değerlendirme fırsatı bulacağız. Sporda düzenleme ve denetleme sistemi sektörde yetkinliği ve kaliteyi artıracığı için kurumsallaşması önemli" diye konuştu.

Gümüşdağ ve Egemenoğlu sunum yaptı

Açılışın ardından Kulüpler Birliği Vakfı Başkan Vekili Göksel Gümüşdağ ile TFF Yönetim Kurulu üyesi Yunus Egemenoğlu sunum gerçekleştirdi. "Futbol kulüplerinin yapısal ve işlevsel sorunları ve çözüm önerileri" konusunda sunum yapan Gümüşdağ, vergi, altyapı, sponsorluklar, tesisler, protokol tribünlerinin durumu, GSMG paylarının kaldırılması, spor bahis oyunları, isim hakkı paylarının artırılması, sporda şiddetin önlenmesi, stadyumların yenilenmesi konularında kulüplerin görüşlerini aktardı. Yunus Egemenoğlu da "Ulusal Kulüp Lisans Sistemi" ile ilgili sunum gerçekleştirdi.

Gelecek 5 yıl Türk hakemliğinin olacak

MHK, 2010-2011 üst klasman hakem, yardımcı hakem ve gözlemci sezon arası seminerini Antalya'da düzenledi. TFF Yönetim Kurulu üyesi Yunus Egemenoğlu'nun "Sporda Şiddet Yasası" ve "Talimatlara Aykırı Menajerlik" konularını içeren bir sunum yaptığı, UEFA Hakem Kurulu Üyesi Jaap Uilenberg'in "maç analizi", "video test", "işbirliği" ve "yer alma", UEFA Yardımcı Hakem Eğitmeni Philip Sharp'ın da "kritik ve önemli kararlar alma" konularını işlediği seminerde açılış konuşmasını MHK Başkanı Oğuz Sarvan yaptı. Semine katılan UEFA Asbaşkanı ve TFF Onursal Başkanı Şenes Erzik, FIFA'nın hakemlerin görevini daha rahat yapmasına yönelik sloganlar geliştirdiğini, bunlardan birinin de "saygı"

anlamına gelen "Respect" olduğunu ifade ederek, "Maç yönetirken arkanızda bir kuvvet geliştirmek istiyoruz. Saygı mottosu çok oturdu. Fair play'in anlam kazanmasına vesile oldu diye düşünüyorum" dedi. 2011 yılında FIFA kokartı taşıyacak 28 hakeme kokartlarının takıldığı törenin ardından gala yemeği de Ramada Otel'de yapıldı. Yemeğe, TFF Başkanı Mahmut Özgener, UEFA Asbaşkanı Şenes Erzik, TFF yöneticileri, Antalyaspor, Eskişehirspor, Konyaspor başkanlarının yanı sıra Spor Toto Süper Lig ve Bank Asya 1. Lig'de görev yapan teknik adamlar katıldı. Seminerde bir konuşma yapan TFF Başkanı Mahmut Özgener, ligin ikinci yarısında hakem raporlarının stadyumdan internetle gönderileceğini, profesyonel hakemlik konusunda sözleşme

taslağının hazırlandığını belirtirken Sporda Şiddet Yasa tasarısına hakem, gözlemci ve temsilcilerin maç sırasında kamu görevlisi sayılmasına dair hükmün de konulduğunu belirtti. TFF Başkanı, Türk hakemlerinin uluslararası büyük turnuvalarda maç yönetebileceğine ilişkin güvenini boşa çıkarmadığını belirterek, "Yeni dönemde uluslararası alanda hakemlerimizin her türlü beklentiyi aşacağına inanıyoruz. İnancımız sizlerin karakterinden, yeteneklerinden, en zor zamanlarda koruduğunuz dik duruşunuzdan ve sizlere duyduğumuz güvenden doğuyor ve büyüyor. Gelecek 5 yıl Türk hakemliği açısından her türlü tarihi başarının yakalanacağı, uluslararası övgülerin art arda geleceği bir dönem olacak. Buna inanıyoruz, daha doğrusu bunu biliyoruz" dedi.

Şiddet Yasası temsilciler için dönüm noktası

TFF Temsilciler Kurulu, 2010-2011 devre arası temsilci seminerlerini İzmir'de düzenledi. Dört günlük seminere profesyonel liglerde görev alan tüm temsilciler katıldı. Sezonunun ilk yarısının değerlendirildiği seminerde TFF Hukuk Müşavirliği'nden Murat Aygörmüş, bu sezona hayata geçen Medya Talimatı, TBMM'de bulunan Sporda Şiddet Yasası ve Mart 2010'da yürürlüğe giren Futbolcu Temsilcisi Talimatı hakkında katılımcıları bilgilendirdi. Açılış törenine ise TFF Başkanı Mahmut Özgener, Yönetim Kurulu üyeleri Mehmet Baykan, Arif

Koşar ve Yunus Egemenoğlu katıldı. Başkan Özgener ve Temsilciler Kurulu Başkanı Kemal Dinçer, sezon sonunda yaş haddinden temsilcilik görevini bırakacak olan Avni Özcan'a teşekkür plaketi verdi. Törende bir konuşma yapan Başkan Mahmut Özgener, temsilcilere ilk yarısındaki başarılı performanslarından ötürü teşekkür ederken, "Çok daha zorlu maçlara sahne olacak ikinci yarıda da aynı performansı sergileyebileceğinize eminim. Temsilcilik kurumunun en üst seviyeye ulaşması için yenilik içeren çalışmalar gerçekleştiriyoruz.

Bu çalışmaların en önemlisi, Sporda Şiddet Yasası. Stadyumlardaki şiddet ve düzensizliğin en önemli tanığıdır. Yaşadığınız tüm zorluk ve mağduriyetleri çözecek olan bu yasa yoğun mesaimiz sonucu TBMM'ye sevk edildi. Bu haliyle kanunlaşırca, tüm temsilciler maçlarda görevliken kamu görevlisi sayılarak, adli bakımdan

koruma altına girecek. Böylece sizlere karşı işlenen suçlar çok ağır yaptırımlarla cezalandırılacak" dedi. Tüm temsilcilerin ilk kez hakemler gibi müsabaka sırasında sigortalanması uygulamasını başlattıklarını belirten Özgener, temsilci raporlarının kulüplerle paylaşılması konusunda hiçbir sıkıntı yaşanmamasının kendilerini memnun ettiğini ve bu cesur uygulamanın ne kadar doğru olduğunu kısa sürede göstereceğini belirtti. Temsilcilerin TFF'yi ve başkan olarak da kendisini temsil ettiklerini hiçbir zaman unutmaması gerektiğini söyleyen Özgener, "Hiçbir konuda objektifliğinizi yitirmemeniz ve maçların sıfır sorunla sonlandırılması en önemli beklentimiz. Amacımız Türk futbolunu en üst noktaya taşımak. Bunu yaparken de futbol ailesinin tüm taraflarının her zaman yapıcı diyalog içinde olmasını hedefliyoruz" diye konuştu. Temsilciler Kurulu Başkanı Kemal Dinçer de kurulun 3 yıl içinde yepyeni bir kurum haline geldiğini, temsilcilere yaş, eğitim gibi kriterler getirdiklerini ve tek olan kadro kategorilerini üçe böldüklerini söyledi.

Rahmi Magat'ı kaybettik

TFF Yönetim Kurulu eski üyelerinden ve Hukuk Kurulu Başkanlarından Rahmi Magat'ı Ocak ayı içinde yitirdik. 6 Ağustos 1927'de Bursa'da

dünyaya gelen Rahmi Magat'ın tüm yaşama, babasının memuriyeti nedeniyle 1929'da gittiği Ankara'da geçti. 1946'da Ankara Atatürk Lisesi'nden, 1950'de de Ankara Hukuk Fakültesi'nden mezun olan Magat, 1952'de avukat oldu ve 58 yıl Ankara Barosu'na kayıtlı olarak serbest avukatlık görevini sürdürdü. Bunun yanı sıra Tapu ve Kadastro Meslek Lisesi ile bağlı kuruluşlarında 1952'den itibaren 35 yıl hukuk öğretmenliği yaptı ve emekli oldu. ODTÜ'de 1958-1986 yılları arasında 28 sene Baş Hukuk Müşavirliği görevini

sürdü. Türkiye Futbol Federasyonu'nda 1960-2000 yılları arasında 40 yıl çalıştı. Hukuk Kurulu Başkanlığı, Baş Hukuk Müşavirliği ve Yönetim Kurulu üyeliklerinde bulundu. Türk futbolunun, kanun, tüzük ve yönetmelik gibi tüm hukuki temellerinin düzenleyicisi oldu. Gençlerbirliği'nde 1946-1950 yılları arasında futbol oynadı, 1960'tan itibaren yıllarca yönetim kurullarında çalıştı, asbaşkanlık görevinde bulundu ve en son olarak divan kurulu başkanlığı yaptı. Rahmi Magat iyi derecede İngilizce ve orta derecede Fransızca bilirdi. Rahmi Magat'ın Ankara Kocatepe Camii'ndeki cenaze törenine TFF 1. Başkanvekili Lutfi Arıboğan ile Yönetim Kurulu üyesi Ufuk Özerten de katıldı. Magat'ın naaşı cenaze namazının ardından Cebeci Asri Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Amatör futbola bütçe müjdesi

TFF Başkanı Mahmut Özgener, Amatör Spor Kulüpleri Konfederasyonlarının başkanları ile bir araya geldi. TASKK Genel Başkanı ve TFF Yönetim Kurulu üyesi Mehmet Baykan'ın ev sahipliğinde İstanbul'da gerçekleşen buluşmaya, Nike Halı Saha Ligi'nin 2011 yılında düzenleneceği 62 ilin ASKF Başkanları katıldı. Futbolun her kesimini dinlemeye önem verdiklerini belirten Başkan Mahmut Özgener, futbolun geleceğine yönelik çözümler konusunda amatör camianın da görüş ve fikirlerinin kıymetli olduğunu vurguladı. 2010'da 56 merkezde 5 bin 200 takım ve 42 bin sporcunun katıldığı Nike Halı Saha Ligi için ASKF başkanlarına özel teşekkür eden TFF Başkanı, "Gerçekleşen kursuz işbirliği, bu ligi ASKF'lerle birlikte yapma konusunda ne kadar doğru bir karar aldığımızı kanıtladı. Ana sponsorumuz Nike'in da memnuniyetini ilettiği organizasyonun bu yıl çok daha başarılı geçeceğinden eminim" dedi.

TFF tarafından bu yıl hayata geçen Bölgesel Amatör Lig'in, futbolun yaşanmadığı birçok kente futbol heyecanı getirmesi açısından çok önemli bir misyonu olduğunu kaydeden Mahmut Özgener, "Amatörlere ayırdığımız bütçenin büyüklüğü

sizlerin yaptığı işin doğruluğunu gösteriyor. Amatör futbola kazandırılan 9 tesisin, futbolumuzun gizli kahramanlarının şartlarını iyileştirmek yolunda önemli bir katkı olduğunu düşünüyoruz" dedi. Başkan Mahmut Özgener, 2008'de amatör futbola harcanan her 100 liranın 70 lirasının işlem bedeli olarak TFF kasasına geri döndüğünü, 2011'de ise işlem bedeli geliri payının amatör futbola harcanan kaynak içinde yüzde 42'ye gerilediğini belirterek, 2010-2011'de 25 milyon lira olan amatör futbol bütçesini her yıl artırmaya devam edeceklerini vurguladı. Başkan Özgener, konuşmasının sonunda Türkiye'nin en büyük sivil spor örgütü olarak tanımladığı TASKK'ın 30. yılını da kutladı. Açılışın ardından TFF Futbol Genel Direktörlüğü'nde Serbüent Şengün ve Sertan Kıracağı, önümüzdeki ay başlayacak Nike Halı Saha Ligi hakkında sunum yaptı. HERKEŞİN FUTBOL projesi kapsamında yer alan Nike Halı Saha Ligi ülkemizde HiF lisanslı oyuncu sayısının artmasına ve futbolun yaygınlaşmasına büyük katkı yapıyor. Bu organizasyonla, Türkiye'de futbolun en yaygın olduğu halı sahalarda isteyen herkesin futbol oynamasına sağlanıyor.

BAL oyuncularını sigortayla tanıştı

TFF tarafından bu sezon ilk kez düzenlenen Bölgesel Amatör Lig'de yer alan 140 kulübün başkanlarının katılımıyla düzenlenen "Bölgesel Amatör Lig Kulüpleri İlk Yarı Değerlendirme Toplantısı" İstanbul'da yapıldı. Toplantıya TFF Yönetim Kurulu üyeleri Mehmet Baykan, Ufuk Özerten, Amatör İşler Kurulu, Amatör Disiplin Kurulu ve MHK yetkilileri katıldı. Toplantının açılış konuşmasını yapan TFF 1. Başkanvekili Lutfi Arıboğan, futbolun yaygınlaştırma misyonu için çok önemli bir araç haline gelen Bölgesel Amatör Lig sayesinde, profesyonel liglerde takımı bulunmayan 26 ilde de tarafsız bir futbol heyecanı yaşandığını vurguladı. Henüz ilk yılı olmasına rağmen bu lige 77 ilimizden katılım olmasının çok sevindirici olduğunu altını çizen Arıboğan, sezonluk bütçesi 5 milyon liraya ulaşan BAL'da mücadele eden amatör sporcuların da ilk kez özel sigortayla tanıştığını belirtti. Lutfi Arıboğan, Türkiye'nin 81 ilinin tamamında deplasmanlı futbol oynanmasına imkân sağlayan Bölgesel Amatör Lig'de yer alan, U13 ve U17 kategorilerinde yerel lige katılma ve Gençlik Geliştirme Antrenörü istihdam etme kriterlerinin futbolumuzun kalitesini artırmaya dönük önemli adımlar olduğunu söyledi. Arıboğan sözlerini şöyle tamamladı: "Sizler bizim için futbol ailesinin önemli bir ferdisiniz. Hem sezon arasında hem de sezon sonunda düzenleyeceğimiz toplantılarla sizlerin sıkıntılarını, görüş ve önerilerini bizzat dinleyerek çözüm getirmek istiyoruz. Her zaman vurguladığımız gibi, göreve geldiğimiz Şubat 2008'den bu yana amatör futbol Türkiye Futbol Federasyonu'nun en önemli önceliklerinden biri olmaya devam edecek."

Muğla'ya UEFA incelemesi

UEFA yetkilileri, Türkiye'nin 2012 yılında ev sahipliği yapacağı U19 Bayanlar Avrupa Şampiyonası için Muğla Atatürk Stadi'nda incelemelerde bulundu. 2012 yılının Temmuz ayında düzenlenecek şampiyona için TFF yetkilileri ile birlikte Muğla'ya giden UEFA

yöneticileri, Gençlik Spor İl Müdürü Burhanettin Hacıcaferoğlu'ndan bilgi aldı. UEFA ve TFF heyeti, Muğla Atatürk Stadi tribünü, stat zemini ve sporcu soyunma odalarında incelemeler gerçekleştirdi. UEFA yetkilisi Mikael Salzer, Muğla ve

ilçelerindeki statlarda iki gündür inceleme yaptıklarını, Muğla Atatürk Stadi'nin turnuvarın gereksinimlerini sağlayabilecek bir stat olduğunu belirtti. UEFA U19 Bayanlar Avrupa Şampiyonası, eleme ve elit turlardan yükselen 7 ülke ile ev sahibinin katılımıyla

düzenleniyor. 4 takımlı iki grupta, gruplarında ilk iki sırayı alan takımlar yarı finale yükseliyor ve bu maçların galipleri finalde oynamaya hakkı kazanıyor. 2010 yazında Makedonya'da düzenlenen turnuvaya, bu yıl İtalya ev sahipliği yapacak.

Efes Pilsen Futsal Ligi başladı

TFF Futbol Genel Direktörlüğü tarafından düzenlenen Efes Pilsen Futsal Ligi'nin yeni sezonu Ankara, Malatya, Kayseri ve Samsun A-B bölgeleri maçları ile başladı. Efes Pilsen Futsal Ligi'nde 2011 sezonunda 16 bölgeden yaklaşık 90 takım ve 1800 oyuncu mücadele ediyor.

3. yılına giren Efes Pilsen Futsal Ligi'nde, İstanbul (2 bölge), İzmir (2 bölge), Bursa, Ankara, Aydın, Kocaeli, Samsun, Adana, Trabzon, Kayseri, Malatya, Erzincan, Ağrı ve Van bölgelerinden katılan takımlar arasında gerçekleştirilecek eleme müsabakaları sonucu 16 bölge merkezinde bölge birincileri belirlenecek. İlk 16'ya giren takımlar, doğu ve batı şeklinde iki farklı grupta tek devreli üst lig müsabakalarını gerçekleştirecek. Bu gruplarda ilk iki sırayı alan takımlardan batı grubu ikincisi, doğu grubu birincisi ile batı grubu birincisi de doğu grubu ikincisi ile dörtlü final karşılaşmalarını yapacak. Efes Pilsen Futsal Ligi'nin grup birincilerinin yer alacağı üst lig karşılaşmaları Mart-Nisan aylarında 7 hafta sürecek. Dörtlü final karşılaşmaları ise Mayıs ayında gerçekleştirilecek. Şampiyon olan takım ülkemizi UEFA Avrupa Futsal Kupası'nda temsil etmeye hak kazanacak.

Çorumlu kızlar penaltı şenliğinde buluştu

Türkiye Futbol Federasyonu Herkesiçin Futbol birimi ve Çorum Kız Futbol Okulu tarafından organize edilen Penaltı Atma Şenliği, Kargı Mesleki Teknik Eğitim Merkezi'nde gerçekleştirildi. Bayan futbolunu geliştirmeye yönelik Çorum'da ilk kez

düzenlenen Penaltı Atma Şenliği'nde 40'ın üzerinde kız öğrenci yarıştı. Atılan penaltılar sonucunda Özge Civelek birinciliği elde ederken, Yeşim Akça ikinci, Ümmühan Ünal üçüncü, Nurhan Camcı ise dördüncü oldu. Katılan tüm sporculara sertifika verilirken, derece elde eden öğrenciler çeşitli hediyelerle ödüllendirildi.

Gündüz Hoca kalbimizde yaşıyor

Çorum'da Bayanlar HiF Turnuvası

TFF Samsun Bölge Müdürlüğü HiF birimi tarafından Çorum'da "Engin Ayan Bayanlar HiF Turnuvası" düzenlendi. Turnuvaya Çorum Kargı Anadolu Öğretmen Lisesi, Kargı METEM 9, 10 ve 11. sınıflar katıldı. 10'ar kişiden oluşan 4 takımın mücadele ettiği turnuvarın şampiyonu Anadolu Öğretmen Lisesi oldu. Kargı METEM 11. sınıflar turnuvarının ikincisi olurken, 10. sınıflar üçüncülüğü elde etti. Turnuva sonunda katılan takımlara sertifikaları ve HiF lisansları verildi.

Türk futbolunun en önemli isimlerinden biri olan ve pek çok yıldız futbolumuza kazandıran Gündüz Tekin Onay, vefatının 3. yılında Zincirlikuyu'daki kabri başında anıldı. TFF Futbol Araştırma, Planlama, Eğitim ve Geliştirme (ARPEG) Genel Koordinatörlüğü ile Başkan Danışmanlığı görevlerinde bulunmuş olan merhum Onay'ın anma törenine ailesi ve yakınları katıldı. Öte yandan Çanakkale'de merhum Gündüz Tekin Onay adına "İlköğretim Okulları Arası Futsal Şenliği" düzenlendi. Türkiye Futbol Federasyonu HiF etkinlikleri kapsamında MEB, GSGM ve TÜFAD işbirliği ile düzenlenen şenliğe 11 okuldan 18 takım ile toplam 200 sporcu öğrencinin katılımı sağlandı.

Futsalda tur atladık

Futsal Millî Takımımız, İzmir'de düzenlenen 2012 UEFA Futsal Şampiyonası Ön Eleme Turu A Grubu'nu ilk sırada tamamlayarak Ukrayna'daki eleme turuna katılmaya hak kazandı. Karadağ, Moldova ve İsviçre'nin bulunduğu grupta ilk maçını Karadağ'la oynayan Türkiye, Yasin Erdal (2), Cihan Özcan (2) ve Burak Yıldırım'ın golleriyle rakibini 5-1 yendi. Diğer maçta ise Moldova, İsviçre'yi 4-3 mağlup etti. İkinci gün Serhat Çiçek ve Mustafa Şen'in gollerine rağmen İsviçre'ye 3-2 yenilen takımımız gruptan çıkma şansını riske attı. Diğer maçta Karadağ'ın Moldova'yı 3-2 yenmesi, tüm takımları 3 puanda eşitlemiş ve son

gün karşılaşmaları final niteliğini kazanmıştı. Son maçında Moldova ile karşılaşan Türkiye, Cihan Özcan (2), Burak Yıldırım ve Aziz Sağlam'ın golleriyle 4-2 kazanarak grubunu birinci sırada tamamladı. İsviçre'yi 5-2 yenen Karadağ da ikinci sırayı elde etti. Millilerimiz, bu ayın 24-28'i arasında Ukrayna'da oynanacak eleme turunda Ukrayna, Macaristan ve Belçika ile mücadele edecek. 24 takımın 6 grupta mücadele edeceği eleme turu maçları sonunda gruplarını ilk sırada tamamlayan 6 takımla tüm grupların en iyi 5 ikincisi Şubat 2012'de oynanacak finallere katılmaya hak kazanacak. Hırvatistan şampiyonaya ev sahipliği yapacağı için finallere direkt katılacak. Futsal Millî Takımı Teknik Direktörü Ömer Kaner, "Futsal Lîgimiz ve yurtdışından gelen oyuncularımız, futsalın gelişmesine katkıda bulunuyor. Ukrayna'da en iyi mücadeleyi gösterip finallere katılmak istiyoruz" dedi.

TFF, engelli antrenörü yetiştiriyor

Türkiye genelinde, sertifikalı engelli futbolu antrenörü yetiştirmek üzere, TFF antrenör eğitimcileri için yurtdışından uzman kişilerin katılımıyla eğitimler düzenlenmeye başladı. Modüller halinde gerçekleştirilecek bu eğitimlerin, ilk modülü zihinsel engelli futbolu, ilk konuğu ise Özel Olimpiyatlar Avrupa-Avrasya Sorumlusu Belçikalı Andre Peeters oldu. Türkiye Futbol Federasyonu'nun Beylerbeyi Tesisleri'nde gerçekleşen bu eğitime TFF Antrenör Eğitimcileri, bazı HiF Bölge Sorumluları ve engelliler alanında uzman akademisyenler katıldı. Hem teorik eğitimin verildiği hem de saha uygulamalarının bulunduğu programın, saha eğitimi bölümünde TÖSSED'den (Özel Olimpiyatlar) özel sporcular da yer aldı. Andre Peeters, eğitimlerin çok başarılı geçtiğini belirtirken, eğitim alan antrenör eğitimcilerinin potansiyelleri ile konuya

ilgilerinin çok yüksek olduğunu ve bu girişimin başarıya ulaşacağına inandığını belirtti. İlk etabı geride kalan bu eğitimler bundan sonra da devam edecek ve gerçekleştirilecek olan etaplara da yurtdışından alanında uzman kişiler

katılacak. Bu eğitimlerle birlikte, engelli futbolu konusunda donanımlı hale gelecek olan TFF antrenör eğitimcileri daha sonra ülkemizde sertifikalı engelli futbolu antrenörleri yetiştirmek üzere çalışmalarına başlayacak.

Kızlar okullu oldu

Türkiye Futbol Federasyonu'nun bayan futbolunu tabana yayma konusunda en önemli projelerinden biri olan Kız Futbol Okulları 15 noktada açıldı. Toplam 85 yerde hizmet vermesi planlanan kız futbol okulları ilk etapta İstanbul ve İzmir'de 3 noktada, Bartın, Gaziantep, Hakkari, Van, Giresun, Amasya, Samsun, Ordu, Bitlis ve Ankara'da eğitime başladı. Bu uygulamada amaç bayan futbolunun bilinirliğini artırmak, kız çocuklarının gelişimine katkıda bulunmak, bayan futbol kulüplerine altyapı oluşturmak ve yetenekli oyuncuları erken yaşta tespit ederek Millî Takımlara kazandırmak. Kız futbol okulları antrenörleri beden eğitimi öğretmenleri arasından TFF C, TFF B, UEFA B ve UEFA A belgelerine sahip kişilerden seçildi. Bu eğitimlere projenin uygulamaya geçilmesinden önce düzenlenen seminerde özel eğitim verildi. Kız futbol okullarında 11-12 yaş grubu temel futbol eğitimi alıyor. Bu okullarda başarılı olan ya da futbol oynamaya devam etmek isteyen kız çocukları, HiF-FTEM merkezlerine, futbol köyleri

sezonunda kız futbol köylerine, oradan da kulüplere yönlendirilecek. Kız futbol okulları, bölge antrenörleri, bayan futbolu geliştirme departmanı ve millî takım antrenörleri tarafından takip edilecek.

FTEM-HiFM'lerde beslenme eğitimi

Ülker sponsorluğunda yürütülen FTEM-HiFM projesi kapsamında faaliyetlerine devam eden 60 Futbol Teknik Eğitim Merkezi-Herkesiçin Futbol Merkezi için beslenme konusunda uzman beslenme eğitimcileri belirlendi. Bu eğitimlere Trabzon, Ankara, İzmir, Malatya ve İstanbul illerinde Dr. Yasemin Bradley'in katılımlarıyla 22-29 Aralık tarihleri arasında beslenme seminerleri düzenlendi. Ocak ayı itibarıyla de tüm FTEM-HiFM'lerinde beslenme eğitimleri vermeye başlandı. Hem öğrenciler hem de veliler bu eğitimlere büyük ilgi gösterdi.

